

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om Skatteförvaltningen samt ändring av därtill anslutna lagar

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I propositionen föreslås att skatteförvaltningens organisation skall revideras. Av Skattestyrelsen och nio skatteverk skall bildas en myndighet som heter Skatteförvaltningen och som lyder under finansministeriet. Myndighetens tjänsteområde skall omfatta hela landet. Detta skal genomföras genom att det stiftas en ny lag om Skatteförvaltningen.

Vad Om antalet enheter vid Skatteförvaltningen samt om enheternas namn, verksamhetsområden och huvudsakliga uppgifter skall föreskrivas genom förordning av statsrådet. Skatteförvaltningen skall ledas av en generaldirektör. I fråga om Skatteförvaltningens interna organisation och arbetsfördelningen skall föreskrivas främst i arbetsordningen för Skatteförvaltningen eller dess enhet.

I proposition föreslås också att bevakningen av skattetagarnas rätt skall skötas på Skatteförvaltningen, likväl så att kommunernas, församlingarnas och Folkpensionsanstaltens självständiga rätt till ändringssökande bevaras. De uppgifter som avser bevakningen av skattetagarnas rätt skall sammanföras till en rikstäckande enhet inom Skatteförvaltningen,

dvs. enheten för bevakningen av skattetagarnas rätt. Bestämmelser om förfarandet i samband med skattebesvär ändras så att officialprincipen och förvaltningsdomstolens processledning betonas tydligare än för närvarande.

De bestämmelser om skattemyndigheternas behörighet och uppgiftsfördelning som ingår olik skattelagar skall i detta skede ändras endast till den del som gäller uppbörd, indrivning och redovisning av skatter. Behörighetsbestämmelser som ingår i övriga skattelagar skulle i detta skede inte förändras. Skattestyrelsens och skatteverkens behörighet och uppgiftsfördelning skall således, bortsett från uppgifter som ansluter sig till uppbörd, indrivning och redovisning av skatter, förbli oförändrade. Uppbörd, indrivning och redovisning sammanförs till en rikstäckande enhet inom Skatteförvaltningen.

De föreslagna lagarna avses träda i kraft huvudsakligen vid ingången av maj 2008. Ändringar som gäller förfarandet vid ansökan om ändring avses dock träda i kraft vid ingången av år 2009.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLL	2
ALLMÄN MOTIVERING	6
1 NULÄGE	6
1.1 Skatteförvaltningens verksamhetsorganisation	6
Skattestyrelsen och skatteverken	6
Reglering om skatteverkets behörighet	7
Förändringen av skatteförvaltningens verksamhetsmiljö och funktioner samt utvecklingsutsikter	8
Skatteförvaltningens utvecklingslinjer i Sverige	10
1.2 Bevakning av skattetagarnas rätt	11
Bevakning av skattetagarnas rätt år 1960—1996	11
Bevakning av skattetagarnas rätt från och med år 1996	12
Bevakning av skattetagarnas rätt i Sverige	14
1.3 Anförande av besvär hos förvaltningsdomstolen	15
2 VÄRDERING AV NULÄGET	15
2.1 Skatteförvaltningens verksamhetsorganisation	15
2.2 Värdering av bevakning av skattetagarnas rätt	16
2.3 Anförande av besvär hos förvaltningsdomstolen	18
3 MÅLSÄTTNINGAR OCH VIKTIGASTE FÖRSLAG	19
3.1 Förslag som avser Skatteförvaltningens verksamhetsorganisation	19
Skatteförvaltningen-benämnda myndighet	19
Skatterättelsenämndernas ställning	21
3.2 Förslag som gäller bevakning av skattetagarnas rätt	21
Bevakning av skattetagarnas rätt till Skatteförvaltningens uppgift	21
Enhet för bevakning av skattetagarnas rätt	22
Uppgifter vid Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt	24
Särskild skattelättnad som ansluter sig till bevakning av skattetagarnas rätt	27
3.3 Förslag om förfarandet vid ansökan om ändring	28
4 PROPOSITIONENS KONSEKVENSER	30
4.1 Propositionens administrativa och ekonomiska konsekvenser	30
4.2 Propositionens konsekvenser på Skatteförvaltningens kunders ställning	31
5 BEREDNING AV ÄRENDET	31
DETALJMOTIVERING	32
1 MOTIVERINGAR TILL LAGFÖRSLAGET	32
1.1 Lag om skatteförvaltningen	32
1 kap. Uppgifter och organisation	32
2 kap. Ledning och avgörande av ärenden	36
3 kap. Skatterättelsenämnden	37
4 kap. Bevakning av skattetagarnas rätt och annan talan	37
5. kap. Beskattningskostnader	42
6 kap. Särskilda bestämmelser	42
1.2 Lag om beskattningsförfarande	45
1.3 Lag om centralskattenämnden	47
1.4 Lag om skatteuppbörd	47
1.5 Lag om förskottsuppbörd	48
1.6 Lag om skatt på arv och gåva	49

1.7	Lotteriskattelag.....	49
1.8	Lag om överlåtelseskatt	49
1.9	Fastighetsskattelag	50
1.10	Mervärdesskattelag	50
1.11	Lag om återbäring av accis på vissa energiprodukter som använts inom jordbruket.....	50
1.12	Bilskattelag	51
1.13	Fordonsskattelag	51
1.14	Bränsleavgiftslag.....	51
1.15	Sjukförsäkringslag	51
	18 kap. Sjukförsäkringsfonden och försäkringspremier och försäkringsavgifter	51
1.16	Lag om arbetsgivares socialskyddsavgift.....	51
1.17	Lag om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst	51
1.18	Lag om skatteredovisning	51
1.19	Lag om skattetillägg och förseningsränta	52
1.20	Lag om ömsesidig handräckning mellan de behöriga myndigheterna i Finland och de övriga medlemsstaterna i Europeiska unionen vid indrivning av vissa fordringar, avgifter och tullar samt skatter.....	52
1.21	Konjunkturdepositionslag	52
1.22	Byggskattelag.....	52
1.23	Lag om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter.....	52
1.24	Samisk språklag	53
2	NÄRMARE STADGANDEN OCH BESTÄMMELSER	54
3	IKRAFTTRÄDANDE	54
4	FÖRHÅLLANDET TILL GRUNDLAGEN OCH SPRÅKLAGSTIFTNINGEN	54
4.1	Skatteförvaltningen-benämnda myndighet ur grundlagens synvinkel	54
4.2	Beaktande av språklagens krav	55
	LAGFÖRSLAGET	58
	om Skatteförvaltningen	58
	om ändring av lagen om beskattningsförfarande.....	65
	om ändring av 7 § lagen om centralskattenämnden	68
	om ändring av lagen om skatteuppbörd.....	69
	om ändring av lagen om förskottsuppbörd.....	72
	om ändring av lagen om skatt på arv och gåva	74
	om ändring av 16 och 18 § lotteriskattelagen.....	77
	om ändring av lagen om överlåtelseskatt	78
	om ändring av 26 och 27 § i fastighetsskattelagen.....	80
	om ändring av mervärdesskattelagen	81
	om ändring av 11 och 12 § i lagen om återbäring av accis på vissa energiprodukter som använts inom jordbruket	83
	om ändring av bilskattelagen.....	84
	om ändring av 50 och 53 § fordonsskattelagen	86
	om ändring bränsleavgiftslagen.....	87
	om ändring av 18 kap. 31 § i sjukförsäkringslagen.....	88
	om ändring av 14 och 17 § lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift.....	89
	om ändring av lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst.....	90
	om ändring av lagen om skatteredovisning	91
	om ändring av lagen om skattetillägg och förseningsränta	92

om ändring av lagen om ömsesidig handräckning mellan de behöriga myndigheterna i Finland och de övriga medlemsstaterna i Europeiska unionen vid indrivning av vissa fordringar, avgifter och tullar samt skatter.....	93
om ändring av 14 och 17 § konjunkturdepositionslagen.....	94
om ändring av 25 § byggskattelagen.....	95
om ändring av lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter	96
om ändring av 2 § i samiska språklagen.....	97
BILAGA.....	98
PARALLELTEXTER.....	98
om ändring av lagen om beskattningsförfarande.....	98
om ändring av 7 § lagen om centralskattenämnden	104
om ändring av lagen om skatteuppbörd.....	105
om ändring av lagen om förskottsoppbörd.....	109
om ändring av lagen om skatt på arv och gåva	112
om ändring av 16 och 18 § lotteriskattelagen.....	116
om ändring av lagen om överlåtelseskatt	118
om ändring av 26 och 27 § fastighetskattelagen.....	120
om ändring av mervärdesskattelagen	122
om ändring av 11 och 12 § lagen om återbäring av accis på vissa energiprodukter som använts inom jordbruket	126
om ändring av bilskattelagen.....	127
om ändring av 50 och 53 § fordonsskattelagen	130
om ändring av bränsleavgiftslagen.....	131
om ändring av 18 kap. 31 § sjukförsäkringslagen.....	133
om ändring av 14 och 17 § lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift.....	134
om ändring av lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst.....	135
om ändring av lagen om skatteredovisning	137
om ändring av lagen om skattetillägg och förseningsränta	139
om ändring av 2 § lagen om ömsesidig handräckning mellan de behöriga myndigheterna i Finland och de övriga medlemsstaterna i Europeiska unionen vid indrivning av vissa fordringar, avgifter och tullar samt skatter.....	140
om ändring av 14 och 17 § konjunkturdepositionslagen.....	141
om ändring 25 § byggskattelagen.....	142
om ändring av lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter	143
om ändring av 2 § i samiska språklagen.....	144
BILAGOR.....	145
ÖVERSÄTTNING TILL ENARESAMISKA.....	145
säämi kielâlaavâ 2 § nubástutmist	145
ÖVERSÄTTNING TILL SKOLTSAMISKA	146
sää' m ³ iöll'lää'jj 2 §:z mu'ttmest.....	Virhe. Kirjanmerkkiä ei ole määritetty.
ÖVERSÄTTNING TILL NORDSAMISKA.....	147
sámi giellalága 2 § rievdeamis.....	147
BILAGOR.....	148
FÖRORDNINGSUTKAST	148
om skatteförvaltningen	148

om Skatteförvaltningens enheter	151
BILAGA Skatteförvaltningens arbetsordning	153

ALLMÄN MOTIVERING

1 Nuläge

1.1 Skatteförvaltningens verksamhetsorganisation

Skattestyrelsen och skatteverken

Skatteförvaltningens organisation består för närvarande av Skattestyrelsen och nio skatteverk. Från början av 2008 finns det åtta skatteverk. Organisationen är administrativt sett en tvåstegsförvaltning. Sådan form fick den genom lagen om ändring av lagen om skatteförvaltningen (925/1993) som trädde i kraft den 1 december 1993, då skatteförvaltningens distrikts- och lokalförvaltning sammanslogs till beskattningens lokalförvaltning genom att de dåvarande länsskatteverken, som hade verkat såsom distriktsförvaltningsmyndigheter och skattebyråerna, som hade verkat såsom lokala förvaltningsmyndigheter, sammanslogs till ett länsskatteverk av ny typ. Länsskatteverkets namn ändrades senare i samband med länsreformen till skatteverk.

Skatteförvaltningens uppgift är enligt 2 § i lagen om skatteförvaltningen (1557/1995) att verkställa beskattningen, uppbära och driva in skatter och avgifter, utöva skattekontroll samt ordna med bevakning av skattetagarnas rätt. Skattestyrelsen är ett finansministeriet underlydande centralt ämbetsverk och dess viktigaste uppgifter är att leda, instruera och utveckla skatteförvaltningens verksamhet. Då Skattestyrelsen leder skatteförvaltningens verksamhet, främjar den riktig och enhetlig beskattning samt utvecklar skatteförvaltningens serviceförmåga. Huvudvikten i Skattestyrelsens verksamhet ligger på expertis och utveckling och den har således inte befogenheter att avgöra enskilda beskattningsfall. Skattestyrelsen leds av generaldirektören. Generaldirektören beslutar om utfärdandet av rättsnormer som faller under skattestyrelsens behörighet och fastställer ämbetsverkets arbetsordning. Enligt förordning av statsrådet om skatteförvaltningen (1176/2002) leder generaldirektören även skatteförvaltningen i sin helhet. Generaldirektören svarar för att de

resultatmål som har ställts för skatteförvaltningen nås.

Enligt 1 § i lagen om skatteförvaltningen bestäms om antalet av och om namn och tjänsteområden för Skattestyrelsen underlydande skatteverk genom förordning av statsrådet. Skatteverkets tjänsteområde kan i vissa fall även omfatta hela landet.

Tjänsteområdet för åtta skatteverk bestäms enligt en geografisk fördelning i tjänsteområden. Dessa skatteverk är Nylands, Sydvästra Finlands, Centrala Finlands, Sydöstra Finlands, Savolax-Karelen, Västra Finlands, Uleåborgs och Kajanalands samt Lapplands skatteverk. Ett Skattestyrelsen underlydande skatteverk är också Koncernskattecentralen för beskattning av storföretag och koncerner, vars tjänsteområde omfattar hela landet. Grunden för den geografiska indelningen i skatteverkens tjänsteområden är för närvarande landskapsindelningen så, att ett ämbetsverks tjänsteområde består av ett eller flera landskap. Detta motsvarar även de allmänna principer som tillämpas vid utveckling av förvaltningen. Antalet skatteverk har under 1990-talet minskats gradvis genom att sammanfoga mindre skatteverk till större enheter. På detta sätt har nuvarande Sydöstra Finlands skatteverk, Centrala Finlands skatteverk och Savolax-Karelen skatteverk kommit till. Uleåborgs och Kajanalands samt Lapplands skatteverk sammanslås vid ingången av år 2008 till Norra Finlands skatteverk. Avsikten är att antalet skatteverk skall minskas fortsättningsvis.

Skatteverken, bortsett från Koncernskattecentralen, bedriver sin verksamhet indelade i resultatenheter som är skattebyråerna samt med varierande benämningar enheter för skatterevision, betalningsövervakning och skatteuppbörd. I skatteverken finns dessutom olika förvaltnings-, dataadministrations- eller motsvarande enheter som har specialiserat sig på stödfunktioner. Skatteverket leds av en regionskattedirektör som svarar för att de resultatmål som har ställts för skatteverket nås. Om indelningen av ämbetsverkets interna enheter och uppgifter bestäms i ämbetsver-

kets arbetsordning, som regionskattedirektören fastställer.

Enligt 4 § i lagen om skatteförvaltningen finns vid varje skatteverk en skatterättelsenämnd. Nämnden behandlar och avgör bland annat rättelseyrkanden som avses i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995). Enligt 5 § i lagen om skatteförvaltningen vid skatteverket finns också av skatteverket och kommunen förordnade skatteombud, som bevakar skattetagarnas rätt vid beskattningen. Skatterättelsenämndens och skatteombudets regionala befogenheter har på grund av denna reglering förbundits till skatteverkets tjänsteområde. Befogenheter av det av kommunen förordnade skatteombudet kan vara även stramare och omfatta till exempel endast kommunen i fråga.

Reglering om skatteverkets behörighet

Den behöriga myndigheten vid beskattningen är i regel skatteverket för den skattel eller betalningsskyldiges hemkommun. Om behörigt skatteverk föreskrivs i lagen. Till exempel inkomstbeskattningen verkställs enligt 6 § 1 mom. i lagen om beskattningsförfarande av det skatteverk, inom vars område den skattskyldiges hemkommun finns. Beskattningsbeslut fattas således alltid av det skatteverk som i lagen fastställts såsom behörigt skatteverk.

Det konkreta innehållet i och den konkreta omfattningen av skatteverkets behörighet bestäms enligt de allmänna förvaltningsrättsliga principerna. Myndigheternas behörighet bestäms i sak, graderat och regionalt. Utgångspunkten är att den behöriga myndigheten behandlar och avgör ärenden om omfattas av behörigheten oberoende av andra myndigheter, självständigt och på eget ansvar. Överföring av behörighetens kärna – den administrativa beslutanderätten, dvs. rätten att fatta slutgiltiga beslut – till en annan myndighet kan således inte vara möjligt, om möjlighet därtill inte getts separat i lagstiftningen. Inom beskattningen bestäms om sådant undantagsförfarande i 13 § i lagen om skatteförvaltningen, enligt vilken Skattestyrelsen kan förordna om överföring av uppgifter till ett annat skatteverk eller en annan skatterättelse-

nämnd. Om parallell behörighet bestäms däremot i 18 § 1 mom. i lagen om förskottsuppbörd (1118/1996), enligt vilken behörig myndighet i ett ärende som gäller fastställande av en ny innehållningsprocent kan på begäran av den skattskyldige vara även ett annat skatteverk än det inom vars tjänsteområde den skattskyldiges hemkommun är belägen. Motsvarande bestämmelse om förskottsuppbörden ingår i 24 § 7 mom. den nämnda lagen. Förfarandet i enlighet med lagen om samservice inom den offentliga förvaltningen (223/2007) gör det möjligt att biträdande kundserviceuppgifter kan skötas genom myndigheternas inbördes samarbete.

För överföring av andra administrativa uppgifter gäller inte lika strama begränsningar än för överföring av administrativ beslutanderätt. Genomförandet av uppgifter som ansluter sig i synnerhet till producering och fördelning av tjänster eller uppgifter som hör till den egentliga förvaltningen kan åtminstone inom förvaltningsapparaten överföras enklare. Också verkställandet av detaljerna i ett förvaltningsbeslut, dvs. det tekniska genomförandet, kan överlåtas till ett annat förvaltningsorgan även utan ett uttryckligt behörighetsstadgande på lagnivå. Överföring av dessa två omfattande uppgiftstyper – de verkliga åtgärderna och det tekniska verkställandet – till ett annat förvaltningsorgan kan göras endast om ärendet eller uppgiften som ska överföras kan preciseras detaljerat. Genom skatteförvaltningens interna arrangemang har service-, rådgivnings- och styrningsuppgifter som ansluter sig till beskattningen överförts till andra skatteverk. Så här har man bildat Contact Center – centraler som koncentrerar sig för allmän rådgivning om beskattningen och som svarar för vissa uppgifter i anslutning till riksomfattande telefonservice och elektroniska kontakter. Också flera uppgifter som ansluter sig till tekniskt verkställande av beskattningen, liksom automatiserad behandling av beskattningsuppgifter för beräkning av skatterna och utarbetandet av utskrifter har koncentrerats till Skattestyrelsen riksomfattande.

Skatteförvaltningens ämbetsverkskonstruktion med sina geografiska indelningar i tjänsteområden begränsar flexibelt ordnande av tjänster och funktioner. Organisering av skat-

teförvaltningens uppgifter och funktioner på något annat sätt än utgående från den geografiska indelningen är i princip inte möjligt utan speciallagstiftning.

Förändringen av skatteförvaltningens verksamhetsmiljö och funktioner samt utvecklingsutsikter

Finlands befolkning och ekonomisk aktivitet har allt tydligare koncentrerat sig i södra Finland och i tillväxtcentrum i övriga delar av landet. Invånarantalet inom Nylands skatteverks verksamhetsområde, dvs. inom landskapet Nyland och Östra Nyland, har under 1990-talet stigit med cirka 150 000 personer. Inkomstbildningen hos personer bosatta i tillväxtcentrumen och speciellt inom huvudstadsregionen är också mångsidigare än i genomsnitt. Enligt statistikcentralens befolkningsprognos år 2007 som gäller år 2007—2040 väntas befolkningmängden stiga proportionellt sett mest i landskapen Åland, Birkaland, Nyland och Östra Nyland. Invånarantalet i dessa landskap uppskattas år 2020 vara cirka 10 procent större än för närvarande. Invånarantalet skall minska proportionellt sett mest i landskapet Kajanaland och minskning sker även i landskapen Södra Savolax, Lappland och Norra Karelen.

Företagsverksamheten har i även större utsträckning än befolkningen koncentrerat sig till södra Finland. Till exempel över 40 procent av alla aktiebolag har sin hemort inom Nylands skatteverks verksamhetsområde och de allra största bolagens hemkommuner finns i huvudsak inom Nylands skatteverks område.

I och med att befolkningen och företagsverksamheten koncentreras har skatteförvaltningens arbeten fördelats eller håller på att fördelas ojämnt olika skatteverk emellan. I Nylands skatteverk håller antalet arbetsinsatser per skatteförvaltningens person att öka drastiskt jämfört med läget i övriga skatteverk. Produktiviteten är svagaste i Uleåborgs och Kajanalands samt i Lapplands skatteverk.

För att skatteförvaltningens serviceförmåga skall upprätthållas och förbättras, kan resurser utjämnas på två olika sätt. Personal kan koncentreras eller funktioner ordnas på nytt

riksomfattande. Inom Skatteförvaltningen har man iakttagit den princip, enligt vilken personal varken säjs upp eller tvångsförflyttas av produktions- eller ekonomiska skäl. Den här principen utgör ett hinder för att resurserna ska kunna koncentreras på nytt. Av den här orsaken har man inom skatteförvaltningen överfört uppgifter från Nylands skatteverk och från Skattestyrelsen till andra skatteverk, närmast till Sydöstra Finlands, Savolax-Karelen och Västra Finlands skatteverk. Det har varit frågan om sådana arbetsuppgifter, där behörighetsföreskrifterna inte har utgjort hinder för att överföra arbetsuppgifterna. Under år 2006 har man från Nylands skatteverk överfört service-, styrnings- och rådgivningsuppgifter sammanlagt cirka 70 och från Skattestyrelsen cirka 18 årsverken motsvarande mängd. Arbetsuppgifter har överförts till Contact – Center – centraler som har etablerats i olika skatteverk. Dessa centraler svarar för vissa telefontjänster och elektroniska kontakter för hela landets vidkommande. I samband med beskattningen för skatteåret 2006 har man första gången i experimentsyfte överfört en betydande mängd av arbetsuppgifter som gäller beskattning av löntagare från Nylands skatteverk till Sydöstra Finlands, Uleåborgs och Kajanalands samt till Lapplands skatteverk. Utjämnning av skatteförvaltningens arbetsuppgifter i större utsträckning är likväl inte möjligt på grund av behörighetsföreskrifter som gäller enskilda skatteverk.

Beskattningsuppgifterna har under senaste 15 år förändrats betydande på grund av ökat utnyttjande av datatekniken och den utveckling av beskattningsprocesser som datatekniken gjort möjlig. Ökad insamling av uppgifter som behövs för beskattningen samt ökad automatisering av betjämnings- och kontrollfunktioner gör det möjligt att arbetsuppgifterna kan ordnas på ett nytt sätt oberoende av geografiska verksamhetsområden. Ökad användning av datatekniken och utveckling av beskattningsprocesser som datatekniken gör möjlig har lett till att en betydande del av beskattningsarbetet görs elektroniskt. Till exempel cirka 60—70 procent av beskattningsbeslut som avser beskattning av personkunder görs i en automatiserad omgivning. Be-

hörigt skatteverk svarar likväl alltid för beskattningens riktighet.

Ett mål med utveckling av skatteförvaltningens funktioner är att höja beskattningsarbetets automatisering. Målet är att största delen av beskattningsbeslut ska fattas genom automatiserat förfarande. Detta mål kan uppnås genom att öka elektronisk kommunikation, datainsamling och information samt genom att öka automatiska analyser. Skattskyldiga och uppgiftsskyldiga, liksom arbetsgivare, lämnar in uppgifterna som används som grund för beskattningen i maskinläsbar form. Detta kommer i framtiden i allt större utsträckning att ske med anlitande av Internetlösningar. Skatteförvaltningen tar emot och behandlar de inkomna uppgifterna i ett koncentrerat maskinellt förfarande. Även i de fall där uppgifterna lämnas in på papper ska uppgifterna konverteras till elektronisk form. Från den automatiserade beskattningsprocessen plockas ut till manuell kontroll till exempel i fråga om personbeskattningen endast kanske ca 20—30 procent av samtliga fall.

Inom skatteförvaltningen har man under senaste år tagit i bruk moderna webbtjänster som baserar sig på elektronisk interaktiv kommunikation. För närvarande kan man använda sig av ett system för småarbetsgivares betalningstjänster och en tjänst för skatte-kortsändringar. Under år 2008 försöker man ta i bruk en möjlighet att lämna in person-kundens förhandsifyllda skattedeklaration elektroniskt på Internet. Elektroniska kommunikationstjänster betyder att fysiska besök till verksamhetsställen minskar. Av skatte-kortsändringar gjordes i början av år 2007 ca 15 procent via webbtjänsten, ca 40 procent genom att besöka skattebyrån och ca 45 procent via telefontjänsten. På medellång sikt kan man vänta sig av att anlitande av webbtjänster kommer att bli allt vanligare.

Ökningen av den ovan beskrivna automatiseringen av insamling och behandling av uppgifter samt automatiska tjänster och kontrollfunktioner gör det möjligt att uppgifter kan ordnas på ett nytt sätt oberoende av geografiska verksamhetsområden. Uppgifter kan koncentreras och överförs till olika delar av landet på ett ändamålsenligt sätt. Samtidigt har grunderna för föreskrifterna om, att uttryckligen endast hemkommunens skatteverk

är den behöriga beskattningsmyndigheten, har förlorat sin betydelse. För den skattskyldige har den omständigheten vilket skatteverk är den behöriga myndigheten i hans eller hennes beskattning i allmänhet ingen betydelse.

Också utvecklingen av skatteförvaltningens riksomfattande enhetliga arbetsmetoder och tillämpningen av dem för olika skatteslag har minskat beskattningens betydelse. Ur den skattskyldiges synvinkel kan man också anse det vara väsentligt, att den skattskyldige kan, oberoende av vilket skatteverk som verkställer beskattningen, han eller hon kan från skatteförvaltningen få de behövliga tjänsterna och kan sköta sina ärenden med skatteförvaltningen antingen med anlitande av serviceformer som baserar sig på modern datatrafik eller genom att vid behov besöka skatteförvaltningens verksamhetsställe i sin hemkommun eller i ett verksamhetsställe som ligger närmast hemkommunen. Å andra sidan är det viktigt med tanke på verkligt verkställande av rättvis och enhetlig beskattning att arbetsuppgifterna fördelas inom hela skatteförvaltningen så jämnt som möjligt. Endast då är tiden och resurser som kan användas för behandling av likadana fall identiska oberoende av den skattskyldiges beskattningssort.

Man strävar efter att förbättra effektiviteten och produktiviteten av skatteförvaltningens verksamhet i enlighet med linjedragningar för utvecklingen den offentliga förvaltningen. Avsikten är att beskattningsuppgifterna kan genom att höja graden av automatiska beskattningsfunktioner och genom att organisera beskattningsuppgifterna på ett ändamålsenligt sätt i framtiden skötas med personalresurser som är mindre som för närvarande. Detta kräver likväl också att skattelagstiftningen ska i mån av möjlighet göras enklare, eller man ska åtminstone försöka undvika att göra den mera komplicerad. I statens produktivhetsprogram har man för skatteförvaltningen bestämt som mål en minskning av ca 1 100 årsverken från 2006 års nivå till och med år 2011. Årsverken då minskas från det nuvarande ca 6 050 årsverken till ca 4 959 årsverken. Då åldersstrukturen för skatteförvaltningens personal tas i beaktande skall personalminskningen kunna göras genom pensionering och anan så kallad naturlig av-

gång. En förutsättning är då likväl bland annat att arbetsuppgifter kan fördelas och även i övrigt omorganiseras inom skatteförvaltningen mera omfattande och flexibelt än för närvarande.

En annan betydelsefull strategisk utvecklingslinje för ändring av skatteförvaltningens verksamhetssätt är, vid sidan om ökning av automatiseringen, eftersträvan att ordna funktionerna per kundgrupp och att koncentrera vissa arbetsuppgifter i större enheter. Geografisk regional indelning har varit det traditionella sättet att inom skatteförvaltningen fördela skattebetalarkunderna på enheternas ansvarsområden. Den nuvarande regionbaserade skatteverksorganisationen passar mycket bra för den här fördelningsgrunden. Man håller likväl på att gradvis gå över från den här typen av organisering av arbetsuppgifterna till fördelning som baserar sig på kundgrupperna. Målet är att funktioner som gäller för en och samma kundgrupp samlas i det första skedet regionalt och i ett senare skede riksomfattande under samma verksamhetsorganisations ansvar. På detta sätt kan man bättre än med anlitan av den regionbaserade verksamhetsorganisationen bemöta en viss kundgrupps service-, handlednings- och kontrollbehov.

I den regionbaserade organisationen beskattades storföretag till och med skatteåret 1998 i skatteverket för deras hemkommun. För att samla ihop den expertis som beskattning av storföretag kräver, för att förbättra servicen och handledningen samt för att göra kontrollen effektivare, koncentrerades beskattningen av dessa kunder för hela landets och i praktiken för alla beskattningsuppgifters vidkommande i en enda ansvarsorganisation Koncernskattecentralen. Koncentreringen av beskattningsuppgifter som avser den här kundgruppen har visat sig vara en lyckad lösning. I lagstiftningen har koncentrereringen av beskattningen av storföretag till Koncernskattecentralen genomförts så, att skattestyrelsen har i sitt beslut med stöd av 13 § i lagen om skatteförvaltningen bestämt de företag, för vilkas vidkommande Koncernskattecentralen är den behöriga beskattningsmyndigheten.

I nuvarande skatteverk pågår motsvarigt en utveckling som siktar på att beskattningen av

samfundskunder ska samlas till särskilda företagsskattebyråer och beskattningen av person- och företagarkunder samlas samtidigt till personskattebyråer, vilkas verksamhetsområde ska i huvudsak omfatta ett landskap. För företagsbeskattningen finns det i början av år 2008 Koncernskattecentralen för hela landet och i övriga skatteverk åtta företagskattebyråer samt för personbeskattningen 23 personskattebyråer. Målet är att person- och företagsskattefunktionerna skall i framtiden sorteras riksomfattande under verksamhetsgrenar som har organiserats per kundgrupp. Även riksomfattande koncentrerings av beskattning av skattskyldiggrupper som kräver särskilda kunskaper ska fortsättas. Avsikten är, att beskattningen av allmännyttiga samfund och stiftelser ska under närmaste år koncentreras i två verksamhetsställen. Samtidigt då beskattningsuppgifter samlas ihop till allt större skattebyråenheter, säkerställs kundtjänsterna på orten genom skatteförvaltningens egna kundserviceenheter eller genom olika förvaltningsgrenars samserviceställen. Skatteförvaltningen har för närvarande ca 150 verksamhetsställen.

Skatteförvaltningens utvecklingslinjer i Sverige

År 1991 övergick skatteförvaltningen i Sverige till en organisation, där Riksskatteverket var det centrala ämbetsverket och 24 länsskatteverk bildade regionala ämbetsverk. I samband med reformen som då genomfördes, sammanslogs lokala skattebyråer och länsskatteverk till länsskatteverk av ny form. År 1999 minskades antalet länsskatteverk till tio.

Från början av år 2004 förenades Skattestyrelsen och länsskatteverk till en enda myndighet, som kallades för Skatteverket. Skatteverket leds av en generaldirektör. Verket har också en styrelse i vilken generaldirektören är ordförande. Skatteverket består av en enhet för central ledning, huvudkontor, som finns i Stockholm och som leder och styr sju skatteregioner, storföretagsskattekontoret som har specialiserat sig för beskattning av storföretag och en gemensam stödenhet för Skatteverket och den riksomfattande utsokningsmyndigheten, verksamhetsstöd för

skatt och KFM. Vid enheten för central ledning verkar också ett allmänt ombud med riksomfattande behörighet. Storföretagsskattekontoret är verksamt på fyra orter. Skatteverket har för lokal förvaltning cirka 40 skattekontorer.

Övergång till ett ämbetsverks struktur motiverades i regeringens proposition (prop. 2002/03:99) bland annat så, att målet med reformen var att förbättra möjligheterna till utnyttjandet av resurserna och att avskaffa organisatoriska hinder för utveckling av verksamheten. Reformen ansågs skapa förutsättningar för att öka enhetlig beskattning och över huvudtaget möjligheterna att på det bästa möjliga sättet bemöta medborgarnas, företagens och andra intressegruppers behov och krav. I propositionen betonades särskilt ökad flexibilitet i verksamheten och möjligheter att överföra arbetsuppgifter riksomfattande, utan att myndighetsenheternas gränser inte utgör hinder för att överföra arbetsuppgifter. Den här möjligheten betraktades i propositionen även såsom ett verktyg för genomförandet av regionalpolitiken. Det ansågs, att genom omorganisering av funktionerna man kunde även på ett optimalt sätt kunna utnyttja tillgång till och fortbestånd av personal. Centralisering av befolkningen och den ekonomiska aktiviteten och den obalans i resurser på olika håll ilandet som har förorsakats därav var också en betydande orsak till att grunda ett enda ämbetsverk. I propositionens motiveringar framhäver man å andra sidan också behovet att koncentrera och samla ihop vissa specialfunktioner, liksom beskattning av storföretag och internationell beskattning.

Man kan i sin helhet konstatera, att Finland har i många hänseenden följt utvecklingen i skatteförvaltningens verksamhetsorganisation i Sverige från och med 1990-talet. Verksamhetsmiljön i skatteförvaltningarna i de bägge länderna i samma riktning, av vilken anledning grunderna för revidering av verksamhetsorganisationerna har varit likadana. Man kan även peka ut skiljaktigheter. I revideringen av skatteförvaltningen i Finland betonas behovet av att organisera verksamheten riksomfattande starkare än i Sverige. Den centrala utgångspunkten för ett enda skatteverk var i Sverige att befolkningen och den ekonomiska aktiviteten ökade inom Stock-

holmregionen så kraftigt att det ansågs vara oundvikligt att överföra arbetsuppgifter till övriga delar av landet och lagstadgade hinder för behörighet skulle därför avskaffas.

1.2 Bevakning av skattetagarnas rätt

Bevakning av skattetagarnas rätt år 1960—1996

Under 1960—1996 byggde sig bevakning av skattetagarnas rätt på kommun-, stats-, beskattnings och granskningsombud i bisyssla, som hade förtroendepersonsställning.

Enligt beskattningslagen (482/1958) som trädde i kraft vid ingången av år 1960, bevakades skattetagarnas rätt av särskilda ombud, som var motparter till skattskyldiga. Genom ombudssystemet skapades i beskattningen ett tvåsidigt ombudsmannasystem för att garantera verklig opartiskhet i avgöranden. Det tvåsidiga ombudsmannasystemet betydde vid beskattningens verkställande närmast att den som verkställde beskattningen inte övervakade skattetagarnas rätt särskilt.

Efter beskattningslagens ikraftträdande var regleringen av övervakning av skattetagarnas rätt nästan oförändrad som sådan fram till år 1996. Då beskattningslagen trädde i kraft hade landet indelats i 215 skattedistrikt, av vilka alla hade en skattebyrå. Skattemyndigheten bestod av skattenämnden och skattebyrån, länsskattenämnden samt av provningsnämnden. Förfarandet i skatte-, provnings- och länsskattenämnden var processformad. Beskattningens egentliga beredningsuppgifter utfördes i skattebyrån och skattenämnden verkställde beskattningen. Länsskattenämnden verkställde beskattningen för de skattskyldigas vidkommande, som bedrev rörelse eller yrke så, att skatt skulle betalas till flera kommuner. För statens vidkommande ansökte man ändring av stats-, beskattnings- och granskningsombud. Dessutom hade finansministeriet rätt att för statens vidkommande ansöka om ändring i skattemyndigheternas och rättsmedelsmyndigheternas beslut. För kommunens del tillhörde rätten att ansöka om ändring kommunalombud och kommunstyrelsen. Församlingen och Folkpensionsanstalten hade besvär rätt för kommunalskat-

tens och folkpensionsförsäkringspremiens del.

Skattenämnden var ett opartiskt organ ovanför parterna i ett ärende. Nämndens uppgift var att verkställa beskattningen utgående från fakta som parterna hade anmält. Varje kommun hade en skattenämnd, i vilka finansministeriet utsåg ett statsombud och dennes suppleant. Kommunstyrelsen utsåg kommunombudet jämte suppleanten. Stats- och kommunombudet kunde vara en och samma person.

I varje län fanns ett länsskattenämnd, i vilken finansministeriet utsåg ett eller flera beskattningsombud efter att först ha hört kommunala centralorganisationer. Beskattningsombud bevakade statens, kommunernas, församlingarnas och Folkpensionsanstaltens rätt i beskattningen.

Granskningsombudet bevakade statens, kommunernas och församlingarnas rätt i länsrätten. Finansministeriet utsåg granskningsombudet och dennes suppleant efter att ha hört kommunala centralorganisationer. Granskningsombudet var berättigat att följa upp ärendets behandling i länsrätten. Den skattskyldige kunde däremot inte vara närvarande, såtillvida länsrätten inte beslutat tillämpa muntlig behandling av ärendet. Hos högsta förvaltningsdomstolen fördes statens talan i allmänhet av granskningsombudet och kommunens talan av kommunstyrelsen. I vissa ärenden utnyttjades skattetagarnas besvär rätt av skattemyndigheter, liksom av länsskatteverket eller av Skattestyrelsen.

Förändret av skattetagarnas talan hade organiserats oenhetligt i fråga om de olika skatteformerna. Oenigheten berodde på skiljaktigheter i beskattningsförfarandet och det att i vissa skatteformer fanns delvis olika skattetagare. Statsanställda ombud stod i denna sin uppgift i allmänhet inte i tjänsteförhållande utan i förtroendeuppgiftsförhållande till staten. Kommunernas ombud stod antingen i förtroendepersons ställning motsvarande ställning till kommunen eller de var kommunala tjänstemän. De flesta ombud skötte sin ombudsmannauppgift i bisyssla.

Ett av problemen i ombudsmannasystemet var att representanter för olika skattetagare kunde ha olika uppfattningar om riktigheten av den skattskyldiges beskattning. Processu-

ella saker kunde då leda till exempel till att inkomstbeskattningen blev olika i statsbeskattningen och i kommunalbeskattningen. Systemet var inte heller administrativt sett tydligt och logisk. I ombudens verksamhet fanns dessutom sådana bristfälligheter som berodde bland annat på att de skötte sin ombudsmannauppgift i bisyssla vid sidan om sina övriga arbetsuppgifter.

Bevakning av skattetagarnas rätt från och med år 1996

Från och med år 1996 gick man gradvis över till ett system med heltidsanställda skatteombud, där skatteförvaltningen tog hand om ordnandet av rättsbevakningen. Gällande reglering av bevakning av skattetagarnas rätt trädde i kraft år 1996. Ombudsbenämningar för skattetagare i olika skattelagar ersattes med benämningen skatteombud. De allmänna föreskrifterna om bevakning av skattetagarnas rätt samlades in i lagen om skatteförvaltningen. Det blev skatteförvaltningens uppgift att ordna bevakning av skattetagarnas rätt. Ordnandet av verksamheten ålades dåvarande länsskatteverk, nuvarande skatteverk. I förordningen om skatteförvaltningen bestämdes närmare om ombudets uppgifter. Målet var att anlita av ombud i bisyssla skulle kunna slopas och bevakning av samtliga skattetagare skulle lämnas åt heltidsanställda skatteombud. Det ansågs, att ombudssystemet som baserar sig på heltidsanställning skulle göra bevakningen av skattetagarnas rätt effektivare samt även garantera skatteombudens kunnande av beskattningens materiella lagstiftning samt behärska av processuella frågor.

För närvarande förordnar skatteverket skatteombudet att bevaka statens rätt i beskattningen och kommunen förordnar skatteombudet att bevaka kommunens, församlingens och Folkpensionsanstaltens rätt i beskattningen. Samma skatteombud kan verka för samtliga skattetagare. Om samma skatteombud bevakar olika skattetagares rätt i beskattningen, ska skatteverket för statens del sörja för ärendets administrativa ordnande, liksom för behövliga avtal med kommunen. Skatteombud har i sin rättsbevakningsuppgift självständig bestämmanderätt i förhållandet till

den myndighet, hos vilken ombudet är anställd.

År 1999 slopades skatteombudets rätt till att uppmana kunden att lämna tilläggsuppgifter samt att kräva skattegranskning. Detta motiverades i regeringens proposition (RP 15/1998 rd) med, att i ett tvåpartsförhållande är parterna i processen i princip jämlika och att det inte blir någon jämlikhet, om den ena parten enligt lag har makt att t.ex. kräva att få granska bokföringen. Om skatteombudet för sitt uppdrag behöver sådana uppgifter från den skattskyldige som inte framgår av skattedeklarationen eller av andra tillgängliga handlingar vid skatteverket, kan skatteombudet begära att skatteverket skaffar dessa uppgifter hos den skattskyldige, visserligen utan lagstadgade tvångsmedel såsom hot om skatteförhöjning. I regeringens nämnda proposition konstaterades bland annat, att även om skatteombudsmännen handlar självständigt kan man förutsätta att de rättelseyrkanden som skatteombudsmännen gör i allmänhet gäller antingen principiellt eller ekonomiskt sett viktiga ärenden.

För närvarande finns det 58 heltidsanställda skatteombud, av vilka 10 står i tjänsteförhållande till kommunen. Skatteverk fakturerar för tjänster som avser bevakning av skattetagarnas rätt de kommuner, som har köpt tjänsten från skatteverket. För tjänsten faktureras, beroende på skatteverket, mellan 12 och 22 cent per invånare. I vissa kommuner finns särskilda heltidsanställda skatteombud som staten och kommunen har utsett. I dessa fall faktureras kostnaderna inte, eftersom bevakningen anses bli utförd gemensamt. Om kommunens heltidsanställda skatteombud å andra sidan bevakar samtliga skattetagares rätt, fakturerar kunden från skatteverket hälften av ombudets lönekostnader. De kommuner, där avlönade heltidsanställda skatteombud inte sköter ombudsverksamhet på heltid, fakturerar skatteverket för det heltidsanställda ombudets tjänster enligt 20—25 procent av ombudets lönekostnader.

Av kommunen utsedda skatteombud som arbetar i bisyssla finns ännu i ca 60 kommuner. Dessa ombud är i allmänhet kommunala tjänstemän som handhar den här uppgiften vid sidan om sin egen tjänst. Det finns dessutom också sådana av kommunen utsedda

ombud som inte är kommunala tjänstemän. Statens sätt såsom skattetagare bevakas endast av heltidsanställda ombud.

Skatteombudet avgör ärenden som avser bevakning av skattetagarnas rätt och som ålagts ombudet. Detta betyder, att skatteombudet är i sin uppgift oberoende av organisationen som verkställer beskattningen. Då skatteombudsfunktionen även saknar intern organisationsstruktur, betyder ombudets oavhängiga ställning, att varje ombud avgör självständigt och oberoende av övriga ombud, i vilket ärende och med vilket innehåll han eller hon för talan.

Skatteombud gjorde år 2006 rättelseyrkanden och besvär sammanlagt i 3 710 fall och lämnade bemötanden i sammanlagt 6 627 fall. Antalet rättelseyrkanden var 2 928, antalet besvär hos förvaltningsdomstolen var 634 och antalet besvär som riktades till högsta förvaltningsdomstolen var 94. Skatteombud lämnade dessutom bemötanden i skattelättnadsärenden och behandlade ärenden som i fråga om förhandsbesked ålagts dem i lagen.

Ur skatteförvaltningens register kan man få statistiska uppgifter om förändringar i beskattningen som förorsakats av skatteombudens rättelseyrkanden. Under tiden den 1 januari 2006 — den 30 juli 2007 avgjordes ca 2 500 sådana rättelseyrkanden av skatteombud som gällde inkomst- eller förmögenhetsbeskattning och som godkändes helt eller delvis. I dessa fall förändrades beskattningsbeslutet i var fjärde fall med mindre än 500 euro, i cirka vart annat fall var förändringen mindre än 1 000 euro och endast i en aning över 10 procent av samtliga fall förändrades beskattningen med över 5 000 euro. Det sammanlagda nettobeloppet av förändringar i beskattningen var ca 10,6 miljoner euro, av vilket belopp 100 fall med de största förändringarna omfattade ca 7 miljoner euro. Det sammanlagda beloppet av förändringar som var större än 5 000 euro steg å sin sida till 8,5 miljoner euro. Under tiden den 1 januari 2006 — den 30 juli 2007 avgjordes däremot i samband med fastighetsbeskattningen fyra sådana rättelseyrkanden av skatteombud, som godkändes helt eller delvis. I dessa var inverkan på skatten i allmänhet cirka 25 000 euro. Även om ovan nämnda statistiska uppgifter inte ger en heltäckande bild av rättsbe-

vakningsfunktionen, är de ändå riktgivande. Förnyelse av stadganden om ändringsbeskattningen från och med år 2006 torde betyda, att åtminstone en del av skatteombudens rättelseyrkanden som gäller mindre belopp ersätts med skatterättelse på myndighetsinitiativ till den skattskyldiges nackdel.

Såsom av ovan nämnda prestationer i samband med ombudsmannaverksamheten samt av deras kvalitet och mängd kan konstateras, betonas bevakning av skattetagarnas rätt för närvarande uttryckligen på rättsbevakning i efterhand, närmast på sökande av ändring. I 26 d § i lagen om beskattningsförfarande, vilken paragraf trädde i kraft år 2004, föreskrivs om hörande av skatteombudet och om delgivande av beslutet. I regeringens proposition med förslag till stadgandet (RP 117/2003 rd) konstateras, att skatteombudet inte behöver höras innan ett ärende avgörs, utan skatteombudet skall ges möjlighet att ta del av de skattehandlingar som hör till skatteombudets befogenheter. I praktiken har man hört skatteombud eller de har åtminstone informerats om betydande anhängiga ärenden.

Bevakning av skattetagarnas rätt i Sverige

Den nya lagstiftningen om skatteombudssystemet i Sverige trädde i kraft från början av år 2004. Då skatteförvaltningen ombildades till en myndighet, ansågs de inte vara sakligt, att en myndighet skulle anföra besvär över sina egna beslut. I lagens förberedelse konstateras det vara oundvikligt att det skall finnas ett organ som kan anföra besvär till exempel över ett beslut som strider mot lag eller ett avgörande, för vars vidkommande beskattningspraxisen är oklar.

I Sverige grundades en särskild myndighet för bevakning av skattetagarnas rätt, ett allmänt ombud. Det finns endast ett allmänt ombud som utses av regeringen i Sverige. Om funktionen bestäms i en särskild lag (Lagen om allmänt ombud hos Skatteverket 2003:643). Utöver detta finns det föreskrifter om det allmänna ombudets befogenheter i ett tiotal andra lagar.

Det allmänna ombudet Kan i princip anföra besvär över alla beskattningsbeslut och beslut som avser folkbokföringen och som gäller en fysisk person eller en juridisk person.

Besvärsrätten gäller inte för beslut av normnatur, liksom skatteförvaltningens ställningstaganden i juridiska frågor. Sådana är till exempel anvisningarna. Det allmänna ombudet kan likväl anföra besvär över beslut som har fattats i enlighet med anvisningarna. Det allmänna ombudets besvärmöjlighet har i förberedelser till lagen ansetts vara viktigt i ärenden med tillräcklig ekonomisk intresse eller där det inte finns tidigare beskattningspraxis. Det allmänna ombudet kan i princip även anföra besvär till den skattskyldiges förmån. Det allmänna ombudet anför inte besvär systematiskt över flera likadana fall, utan ombudet väljer ett fall vars omständigheter är tydliga och som sedan framförs genom ändringsökande hos den högsta rättsinstansen för avgörande och för att erhålla rättspraxis.

I Sverige är Skatteverket i regel själv part hos förvaltningsdomstolen, om den skattskyldige anför besvär över verket beslut hos länsrätten. Om det allmänna ombudet anför besvär över verkets beslut hos länsrätten, är det allmänna ombudet part i processen även i de högre rättsinstanserna oberoende av, vem som har inlett processen.

Även om det allmänna ombudets befogenheter är riksomfattande, har man i Sverige beslutat att uppgiften sköts endast av ett heltidsanställt allmänt ombud och vid förfall för honom av en suppleant. Det allmänna ombudet kan befullmäktiga Skatteverkets processförare att representera ombudet i samband med besvärsprocessen. Det allmänna ombudet utnyttjar mycket ofta rätten till befullmäktigande.

Det allmänna ombudets ställning i Skatteverket kan beskrivas så, att ombudet verkar såsom en myndighet i en myndighet. Det allmänna ombudet är i sin uppgift oberoende av det övriga Skatteverket. Verkets tjänstemän ger ombudet för kännedom de fall för vilkas vidkommande man har i verket ansett, att ärendet borde lämnas till domstolen för avgörande. Det allmänna ombudet kan under vissa förutsättningar även ansöka om förhandsavgörande. Initiativ till att ansöka om förhandsavgörande kommer ofta från Skatteverket.

1.3 Anförande av besvär hos förvaltningsdomstolen

Enligt förvaltningsprocesslagen (586/1996) förvaltningsdomstolen leder besvärprocessen på sätt och genom utredningsåtgärder som officialprincipen definierar. Enligt lagens 26 § besvärsskriften skall inom besvärstiden tillställas besvärmyndigheten. Sedan förvaltningsdomstolen har fått besvärsskriften behandlas och utreds ärendet på sätt som i kapitel 7—9 i den nämnda lagen och särskilt i lagens 33 § bestäms. Förvaltningsdomstolen styr besvärprocessen på det sätt och utredningsformer som har bestämts genom officiella principer. Besvärmyndigheten ska därför sörja för, att ärendet utreds och vid behov för part eller besvärmyndighet uppge, hurudana tilläggsutredningar man ska lägga fram i ärendet. Besvärmyndigheten ska på tjänstens vägnar skaffa utredningar i den utsträckning som ärendets jämlikhet, rättvisa och ärendets art påkallar. Officiella principer avser i förvaltningsprocessen särskilt det att myndigheten som tillämpar förvaltningsprocesslagen inte är förbunden med fakta som sakägare eller andra parter i ett ärende framfört och att myndigheten kan även på eget initiativ skaffa utredning.

I besvärärenden som gäller beskattningen motsvarar förfarandet till alla delar inte förfarandet enligt officialprincipen som utgör utgångspunkten för förvaltningsprocesslagen. Detta beror för det första på, att det i samband med skatteprocessen finns, avvikande från förvaltningsprocesslagen i övrigt, ett tvåpartsförhållande. Förekomsten av tvåpartsförhållandet betyder, att officialprincipen inte betonas i samband med beskattningsprocessen lika kraftigt som i samband med en sådan process, där sådant förhållande inte finns. Å andra sidan beror officialprincipens lindrigare betydelse i beskattningsprocessen på att en besvärsskrift som har riktats till förvaltningsdomstolen lämnas i huvudsak in i skatteverket och skatteverket reserverar den som är part i ärendet möjlighet till att lämna bemötande eller vid behov genmäle. Skatteverket styr således det inledande skedet i processen som gäller besvär över beskattningen. Sedan behövliga bemötanden och genmäle har fåtts ger skatteverket sitt

eget utlåtande i ärendet, varefter alla handlingar som gäller ärendet lämnas in till förvaltningsdomstolen. Ärendet har formellt varit anhängigt i länsrätten från och med det då besvärsskriften lämnades till skatteverket.

Om processledning i det inledande skedet som beskrivs ovan bestäms i 66 och 69 § i lagen om beskattningsförfarande. Motsvarande reglering ingår även i fastighetsskatte-lagen (654/1992) samt i lagen om skatt på arv och gåva (378/1940). Det beskrivna förfarandet gäller som sådant för de skatteslag där den första rättsinstansen är skatterättsnämnden eller där man på något annat sätt har bestämt om obligatorisk första rättsinstans, liksom i samband med förskottsutbörd.

Besvärprocessen ifråga om mervärdesbeskattning och överlåtelsebeskattning avviker från det ovanstående därför, att i besvärprocessen ingår inte särskilt obligatoriskt första rättelseförfarande. Då en skattskyldig ansöker genom besvär ändring hos förvaltningsdomstolen till exempel i skatteverkets beslut om mervärdesskatt, behandlar skatteverket besvärerna såsom ett rättelseärende och rättar beskattningsbeslutet, om det anses vara felaktigt till den skattskyldiges nackdel. I annat fall överförs ärendet till förvaltningsdomstolen för behandling. I fråga om mervärdesbeskattning ska besvärsskriften inom besvärstiden lämnas in till skatteverket. En besvärsskrift som har lämnats in till förvaltningsdomstolen överförs således på tjänstens vägnar från förvaltningsdomstolen till skatteverket.

2 Värdering av nuläget

2.1 Skatteförvaltningens verksamhetsorganisation

Skatteförvaltningens ämbetsverksstruktur och bestämmandet av behörighet, som huvudsakligen beror på geografisk områdesindelning motsvarar inte på det bästa möjliga sättet de behov som ordandet och utvecklingen av skatteförvaltningens verksamhet kräver. Ett gemensamt drag för dagens problem kan betraktas den bundenheten och differentiering av skatteförvaltningens funktioner som beror på den geografiska behörighets-

fördelningen. Den här utvecklingen har för sin del även lett till svårigheter att upprätthålla enhetlig beskattning.

Förändringar i skatteförvaltningens verksamhetsmiljö, särskilt den polariserade utvecklingen av befolkningen och ekonomin har lett till att förutsättningarna och sätt för verksamheten i skatteverk har avskilt sig från varandra. Enheterna på Nyland och där särskilt enheterna i huvudstadsregionens skatteförvaltning är verksamma i en helt annan verksamhetsmiljö än till exempel enheterna i de norra eller östra delarna av landet.

Beskattningens svårighetsgrad varierar per område. Invånarnas inkomstbildning och företagens ekonomiska aktivitet är mångsidigare och mera omfattande i Södra Finland och i andra tillväxtcentrum än på trakter med tillbakagång. Med en viss generalisering kan det sägas att även oegentligheter och aggressiv skatteplanering koncentrerar sig geografiskt sett på motsvarande sätt.

Arbetsmängderna och personalens yrkeskunnighet i skatteverk varierar i olika delar av landet. Behörighetsgränserna som genom lag har bestämts för ämbetsverk utgör hinder för ändamålsenligt ordnande av arbetsuppgifter och resurser inom hela landet. Gällande föreskrifter tillåter inte centralisering vissa uppgifter som kräver särskilt kunnande. Föreskrifterna tillåter inte heller å andra sidan överföring eller omorganisering av sådana beskattningsuppgifter, genom vilka man skall kunna garantera enhetliga och kvalitativa beskattningstjänster åt alla kunder och samtidigt jämna ut arbetsmängderna olika skatteverk emellan. Genom den specialreglering som ingår i 13 § i lagen om skatteförvaltningen har det varit möjligt att koncentrera beskattningen av riksomfattande storföretag i Koncernskattecentralen och bestämmelsen har också i övrigt gjort det möjligt att arbetsuppgifter har i begränsad utsträckning kunnat omorganiseras regionalt. Sådan undantagsreglering, som kräver Skattestyrelsens uttryckliga beslut som gäller för en viss kund- eller sakgrupp, utgör likväl inte lösning för omfattande omorganisering av arbetsuppgifterna.

Tillgång till och fortbestånd av skicklig personal varierar i olika delar av landet. I sådana skatteverk inom vilkas verksamhetsområden befolkningens mängden minskar, finns

det under de närmaste åren nästan ingen möjlighet till att rekrytera ny personal, även om kunniga personer kan vara tillgängliga till exempel på många universitetsorter. Inom Nylands skatteverks tjänsteområde har det å sin sida tidvis uppstått svårigheter att få personal med tillräcklig utbildningsnivå och där har också omsättningen på arbetskraft varit mest betydande. Geografisk organisering gör det således inte för närvarande möjligt att arbetsuppgifternas mängd och kvalitet samt personalens fortbestånd, åldersstruktur, tillgång samt utbildningsnivån skall kunna förenas optimalt.

Myndigheternas lagstadgade behörighetsgränser gör verksamhetens ledning och styrning komplicerad och även i viss mån försvårar samarbetet olika ämbetsverk emellan. För närvarande Skattestyrelsens materiella instruktioner och instruktioner för beskattningsförfarandet förbinder inte formellt skatteverken även om den verkliga betydande av instrueringen är betydande. Verksamhet såsom en enhet skall stärka och strömlinjeforma ledningens och instrueringens effektivitet riksomfattande.

Organisering av funktioner per kundgrupp eller någon annan sammansättning kan under gällande behörighetsföreskrifter göras endast genom interna arrangemang i skatteverk eller genom undantagsföreskrifterna som ingår i 13 § i lagen om skatteförvaltningen. Arrangerandet av funktioner i skatteverk gör likväl inte riksomfattande utveckling av funktionerna möjlig på ett sådant sätt att skatteförvaltningen kan producera för sina kunder så kvalitativa och enhetliga beskattningstjänster som möjligt och samtidigt ta i beaktande även de krav som effektiv verksamhet kräver. Ordlandet av verksamheten enligt grundgruppindelningen eller annan grundriksomfattande förutsätter struktur av ett ämbetsverk.

2.2 Värdering av bevakning av skattetagarnas rätt

Bevakning av skattetagarnas rätt har såsom en funktion utvecklats från ett förtroendemannasystem mot normalt myndighetsarbete, där uppgifterna utförs i huvudsak såsom tjänsteuppgift. Utvecklingslinjen är i stort

sett likadant som i fråga om verkställande av beskattningen. Vi beskattningens verkställande hade förtroendemannasystemet en betydande ställning, men man har gradvis gått över till ett system där skatteverket verkställer beskattningen. Vissa drag av förtroendemannasystemet ingår ännu i skatterättsnämnds-förfarandet, men även där är förtroendepersonerna experter inom beskattningens område.

Bevakning av skattetagarnas rätt har såsom en funktion ordnats splittrat och den saknar en ledningsorganisation och enhetskonstruktion som ska styra, utveckla och harmonisera verksamheten. Rättsbevakningen har inte riksomfattande enhetliga verksamhetsätt eller verksamhetsmodeller i förhållandet till skattetagare och till de enheter inom skatteförvaltningen som styr och verkställer beskattningen. Rättsbevakningsfunktionens produktivitet, lönsamhet och effektivitet kan inte systematiskt följas upp och verksamheten kan inte utvecklas på ett enhetligt sätt så länge funktionen har ordnats så splittrat som för tillfället.

Ombudsmannafunktionen har ordnats oenhetligt även inom skatteverk. Till den del som skatteverket över huvudtaget har kunnat i enlighet med gällande föreskrifter organisera, har funktionen ordnats på olika sätt i olika skatteverk. Skatteombudsfunktionen har i skatteverket placerats i allmänhet antingen i administrativa enheten eller i skatteuppbördsenheten. I ett skatteverk har skatteombudsfunktionen organiserats i en särskild skatteombuds-enhet utanför ämbetsverkets övriga organisation.

Det nuvarande verksamhetsättet och skatteombudets självständiga och oberoende ställning har lett till oenhetlig verksamhet. Resurser som har reserverats för funktionen varierar i förhållandet till antalet av skatt- och betalningsskyldiga i olika delar av landet. Till exempel inom Nylands skatteverks verksamhetsområde finns 14 skatteombudstjänster i huvudsyssla och inom Lapplands skatteverks verksamhetsområde fem tjänster. Relaterad till invånarantalet finns det i Nyland ett skatteombud per ca 100 000 invånare och i lappland ett per ca 40 000 invånare. På grund av olikheter i resurser och även i övrigt varierar villigheten att ansöka om ändring i

olika delar av landet. Liksom man har i regeringens tidigare propositioner som avser bevakning av skattetagarnas rätt konstaterat, borde rättsbevakningen i huvudsak rikta sig till juridiskt eller ekonomiskt sett betydande kundgrupper. I praktiken är situationen likväl inte till alla delar sådan, vilket särskilt beror på att funktionen saknar en lednings- och enhetsstruktur som hör till normal myndighetsverksamhet och som harmoniserar funktionen. Oenhetlig verksamhet, resursernas regionala obalans och delvis oändamålsenlig användning och inriktning av resurserna har lett till att skatt- och betalningsskyldiga är, vad bevakning av skattetagarnas rätt tillkommer, i ojämlig ställning beroende på, var deras hemort ligger. Verksamhetens serviceförmåga, vad skattetagare beträffar, är på grund av dessa samma orsaker oenhetlig och är inte heller tillräckligt resultatrik.

Skatteombudsfunktionen är också administrativt sett tämligen tung och invecklad. De flesta ombud är heltidsanställda, men vissa av dem sköter sin uppgift i bisyssla. De flesta ombuden är statsanställda men några är också kommunala tjänstemän. Administreringen av ombudsmannaverksamheten jämte ombudsmannabestämmelse per skatteslag och kommun samt kostnadsfördelningen och faktureringen olika skattetagare emellan är i praktiken mycket arbetsamt och i varje fall tämligen överbetonad med tanke på verksamhetens betydelse.

I verkställande av beskattningen har man under senaste år satsat kraftigt på att förbättra beskattningen enhetlighet. Skatteförvaltningens anvisningar och intern utbildning har ökat. Dessutom har man utvecklat beskattningsprocesserna för att de ska understödja enhetliga riksomfattande arbetsätt och därigenom också främja enhetlig beskattning. En ur lagstiftningssynpunkt betydande reform som ökar enhetlig beskattning genomfördes då till 26 § lagen om beskattningsförfarande fogades en bestämmelse, enligt vilken skattemyndigheten skall, när beskattningen verkställs, pröva erhållna uppgifter och utredningar på det sätt som är motiverat med hänsyn till ärendets art och omfattning, liksom bemötande av de skattskyldiga samt skattekontrollens behov. Stadgandet är i kraft från och med skatteåret 2005. Stadgandet gör

det möjligt att man i samband med beskattningens verkställande med riksomfattande enhetliga förfaranden och kriterier plockar ut vid maskinell behandling och analysering av samtliga beskattningsfall de fall, som myndigheten ska kontrollera mera ingående. Reformen betonar med tanke på bevakning av skattetagarnas rätt behovet av att inom skatteförvaltningen ska bildas ett organ som trovärdigt kan i sin egen roll medverka i det beredningsarbete som leder till definieringen av dessa förenhetligande förfaranden och kriterier.

2.3 Anförande av besvär hos förvaltningsdomstolen

Officialprincipen är av stor betydelse med tanke på att naturen av tillämpningen av förvaltningsprocesslagen kan förstås och den har betydelse även då man försöker särskilja förvaltningsprocessen från allmänna domstolars processer. I officialprincipen är det frågan om det att rättskydd ges oberoende av parternas vilja, dvs. på tjänstens vägnar. Principen stöder sig på det officiella intresset som ligger bakom ärendet och den iaktas i ärenden som inte är dispositiva, dvs. i ärenden där försoning inte är tillåten.

På den praktiska betydelsen av officialprincipen inverkar för det första det, att förvaltningens rättsskyddsmaskineri bygger sig kraftigt på ett särskilt förvaltningsdomstolsystem. Domstolen ska vara och även i sin verksamhet framhäva opartiskhet och oavhängighet även från förvaltningen. För det andra inverkar på officialprincipens ställning för närvarande allt tydligare principerna för rättvis rättegång samt förvaltningsprocessernas separata och självständiga reglering i förvaltningsprocesslagen. Officialprincipen är ett sätt för eftersträvan till materiell sanning i ärendet.

Officialprincipen varom föreskrivs i förvaltningsprocesslagen omfattar både rättskipningsmyndighetens åtgärder för utredning a ett ärende och den aktiva processledningen. I förvaltningsprocesslagen betonas rättskipningsmyndighetens ansvar i samband med utredning av ett ärende. Erhållande av rättsskydd stöder sig i samband med process enligt förvaltningsprocesslagen inte enbart på

parternas förmåga och kunskaper att sköta sitt ärende. Härvid framträder delvis den historiska bakgrunden av officialprincipen, dvs. systemet för utredning av ett ärende som tillämpas i den administrativa verksamheten. På bakgrunden av officialprincipen har man också sett tanken om att allmän reglering av processen har i samband med förvaltningsprocessen inte lika stor betydelse som i fråga om allmänna domstolar. Ur officialprincipens synvinkel har såsom ett viktigt fenomen betraktats förvaltningsprocessens nära och väsentliga förbindelse med normerna för förfarandet och de materiella normerna som reglerar förvaltningsverksamheten samt inverkan av den här förbindelsen på de krav som i processen har ställts för utredning av ett ärende.

Tvåpartsförhållandet mellan den skattskyldige och skatteombudet gör besvärsprocessen som avser beskattningen smidigare. Processen grundar sig likväl inte, eller den borde åtminstone inte grunda sig enbart på detta motsatsförhållande, utan även på domstolens aktiva roll såsom organ som tillämpar officialprincipen. Om förvaltningsdomstolen inte i praktiken leder beskattningsprocessen formellt eller materiellt, kan tvåpartsförhållandet betonas för mycket i samband med processen. Man kan å andra sidan på grund av ett tvåpartsförhållande inte i samband med beskattningsprocessen ge officialprincipen lika stor betydelse som i samband med sådan process där ett sådant förhållande inte finns. I samband med tvåpartsförhållande kan man till exempel inte förutsätta, att domstolen skall på eget initiativ utföra sådana utredningar, som ankommer på skattetagarna. Även skattelagstiftningens bestämmelser om fördelning av bevisningsbördan ska tas i beaktande då officialprincipen tillämpas. Tillämpning av officialprincipen som förts för långt kunde i samband med beskattningsprocessen inverka i annan riktning än normen om bevisningsbördan.

Officialprincipen förpliktar domstolen att balansera processen till den skattskyldiges fördel samt att betona eftersträvan till materiellt rätta avgöranden. Principen kan fungera ändamålsenligt endast i sådana förhållanden där båda parter är aktiva och ansvarsfulla i

processen samt förstår betydelsen av sin insats i processen.

I beskattningsfrågor ansluter sig till genomförandet av förvaltningsdomstolens materiella processledning det problem, att till exempel förfarandet i samband med hörande, dvs. skaffandet av bemötanden, genmäle och skatteverkets utlåtanden sköts i enlighet med 69 § i lagen om beskattningsförfarande av skatteverket. Då skatteverket hör parterna på grund av besvär, leder förvaltningsdomstolen, avvikande från övriga besvärssärenden, inte i detta skede besvärprocessen genom att vid behov med detaljerade frågor be parterna att lägga fram behövlig utredning i ärendet.

Skatteverket genomför hörandet så att det skickar den besvärandes besvärsskrift till den andra parten för bemötande. Till exempel då man anför besvär över skatterättelsenämndens beslut, skickas begäran om bemötande alltid till den andra parten. Besvären undersöks alltså inte i verket för att få reda på, i vilka fall det föreligger anledning till att skaffa bemötande. Då bemötandet lämnas in till skatteverket, kan det hända att det ännu skickas till den besvärande för genmäle. Skatteverket ger ännu till slut sitt eget utlåtande, där man i allmänhet biträder skatteombudets besvär eller bemötande. Därefter skickas besvärsskriften jämte medföljande dokument, bemötanden och genmäle till förvaltningsdomstolen. Verket styr inte heller i samband med hörandet parterna med detaljerade frågor till exempel om, vilka utredningar som parterna borde lägga fram på grund av besvären. Verket sköter praktiskt taget endast tillkännagivandet i samband med parternas besvär och bemötanden. Skatteverkets beskrivna förfarande motsvarar således inte sådan utredning av ärendet eller aktiv ledning av processen som ingår i förvaltningsdomstolens officiella princip.

I praktiken har utredningen om den omständigheten vilka utredningar som man väntar att den skattskyldige ska lägga fram i processen har för närvarande berott endast på innehållet i skatteombudens bemötanden. Den omständigheten, att skatteombudet, som är motpart i ett tvåpartsförhållande, ger råd till den skattskyldige däri, vad denne borde för förvaltningsdomstolen framlägga är likväl problematiskt med tanke på processuppsätt-

ningen. Ingenting hindrar naturligtvis domstolen från att ställa processen styrande frågor även efter det då hörandet har gjorts och ärendet har lämnats över till förvaltningsdomstolen. Tröskeln till en ny hörandeomgång är naturligtvis tämligen hög i detta skede.

Besvär som har lämnats in till skatteverket kommer till förvaltningsdomstolen först då parterna har hörts och skatteverket som har fattat beslutet har gett sitt utlåtande i ärendet. Förfarandet försvårar således uppföljningen av besvärens behandlingstider i förvaltningsdomstolarna, eftersom förvaltningsdomstolen inte alls är i det första skedet medveten om det anhängiga besvärssärendet.

Det nuvarande förfarandet kan även förlänga behandlingstiderna. Det är inte möjligt för förvaltningsdomstolen att från och med första början leda processen så, att ärendet skall redas ut och att förvaltningsdomstolen i enlighet med officialprincipen genom detaljerade frågor handledar parterna däri, vilka tilläggsutredningar som borde läggas fram i ärendet. Om hörandet som skatteverket har utfört inte är tillräckligt, måste förvaltningsdomstolen öppna ärendet på nytt för att genomföra materiell processledning vilket betyder att den totala behandlingstiden blir längre.

Det beskrivna förfarandet inverkar även i det hur rättegången ser ut utåt. Den omständigheten, att ett besvärssärende behandlas i det första skedet av skatteverket och inte av förvaltningsdomstolen och att skatteombudet spelar en stark roll i samband med utredning av ärendet fördunklar förvaltningsdomstolens ställning såsom processens ledare och såsom opartisk och oberoende rättsskipningsmyndighet.

3 Målsättningar och viktigaste förslag

3.1 Förslag som avser Skatteförvaltningens verksamhetsorganisation

Skatteförvaltningen-benämnda myndighet

I propositionen föreslås, att det i stället för Skattestyrelsen och skatteverk skall såsom ett finansministeriet underlydande ämbetsverk

som verkställer beskattningen, skall finnas en myndighet som heter Skatteförvaltningen. Skatteförvaltningen skall bestå av Skattestyrelsen, skatteverk och andra enheter. Om Skatteförvaltningens enheter och om deras huvudsakliga uppgifter och verksamhetsområden skall föreskrivas genom förordning av statsrådet. Förordningen skall samtidigt fungera såsom ett verktyg för politisk styrning. Utkast till förordning av statsrådet följer som bilaga till denna proposition.

Med Skatteförvaltningens enheter avses enheter som lyder under generaldirektören. Endast om dessa enheter skall föreskrivas genom förordning av statsrådet. I Skatteförvaltningens enheter skall finnas lokala, stöd- eller andra verksamhetsenheter, t.ex. skattebyråer. Om dessa verksamhetsenheter skall bestämmas antingen i Skatteförvaltningens arbetsordning eller i arbetsordningen för Skatteförvaltningens enhet.

Skatteförvaltningen skall ledas av generaldirektören. I Skatteförvaltningens arbetsordning skall ges närmare bestämmelser om organiseringen av Skatteförvaltningens uppgifter. Generaldirektören skall fastställa Skatteförvaltningens arbetsordning. Skatteförvaltningens samtliga enheter skall ha en separat arbetsordning av lägre rang än Skatteförvaltningens arbetsordning. Skatteförvaltningens enhet skall ledas av enhetens chef och denne skall fastställa enhetens arbetsordning. Lokal verksamhet, stödverksamhet eller annan verksamhet inom Skatteförvaltningens enhet, liksom en skattebyrå, skall ledas av chefen för en sådan enhet.

Övergång till en struktur med ett ämbetsverk skall inte avskaffa organisationens interna verksamhets- och befälsrättigheter. Ett ämbetsverks struktur skall göra det möjligt att Skatteförvaltningens behörighets- och organisationsstrukturer skall kunna organiseras mera flexibelt än för tillfället. Också ledning och styrning av verksamheten skall vara mera strömlinjeformad. Motsvarande mål försökte man nå genom reformen år 1993, då dåvarande länsskatteverk och skattebyråer sammanslogs till länsskatteverk av ny form. Efter reformen var det möjligt att genom länsskatteverkets förordning organisera ämbetsverks verksamhetsorganisation så att den på bästa möjliga sätt motsvarade förändring-

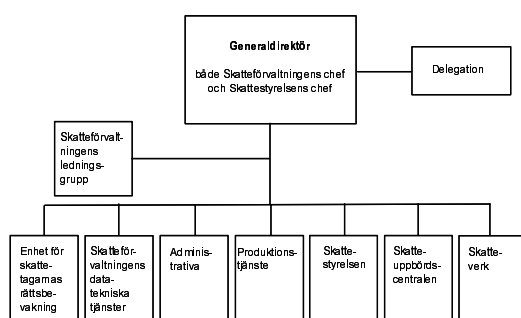
ar i verksamhetsmiljöns, kundernas och skatteförvaltningens verksamhets sätt. Erfarenheter av den här ämbetsverksstrukturen har varit positiva. Förändringar i Skatteförvaltningens verksamhetsmiljö och verksamhets sätt förutsätter likväl att organisationsstrukturen ska utvecklas vidare. Ett ämbetsverks struktur som föreslås i denna proposition skall således utgöra en naturlig fortsättning på reformen som genomfördes år 1993.

Inom Skatteförvaltningen skall också i fortsättningen finnas Skattestyrelsen-benämnd enhet. Om Skattestyrelsens huvudsakliga uppgifter skall föreskrivas genom förordning av statsrådet och Skattestyrelsen skall svara för alla de uppgifter som har föreskrivits som Skattestyrelsens uppgifter. Skattestyrelsen skall ledas av Skatteförvaltningens generaldirektör. Generaldirektören skall fastställa även Skattestyrelsens arbetsordning. Skattestyrelsen skall leda, styra och utveckla hela Skatteförvaltningens verksamhet, bortsett från de funktioner, som redan i detta skede skall separeras till egna riksomfattande enheter. Sådana skall vara uppgifter i anslutning till skatteuppbörd, indrivning, redovisning och bevakning av skattetagarnas rätt. Även skatteverk skall vara Skatteförvaltningens enheter. Också om deras huvudsakliga uppgifter skall föreskrivas genom förordning av statsrådet. Om skatteverkens uppgifter skall dessutom föreskrivas i olika skattelagar.

Avsikten är att verksamhetsorganisationen ska i ett senare skede utvecklas vidare så, att Skattestyrelsens uppgiftsområde skall inskränkas från Skatteförvaltningens nuvarande uppgiftsområde och att det skall ersättas med Skatteförvaltningens koncernledning. Den här utvecklingen skall föregripas även genom att man skall såsom uppgifter som ska utföras i Skatteförvaltningens enheter redan i reformens första skede bestämma sådana funktioner i den nuvarande Skattestyrelsen, som inte uttryckligen har i lagstiftningen föreskrivits som Skattestyrelsens uppgifter. Sådana hela förvaltningens gemensamma uppgifter av stödnatur skall vara sådana datatekniska serviceuppgifter och ekonomi-, personal- och allmänna administrativa uppgifter samt automatiserade produktionstjänster, som redan nu har koncentrerats riksomfattande. I dessa stödenheter skall man sköta de

uppgiftsgrupper och bidragande uppgifter, vilkas riksomfattande koncentrerings överhuvudtaget skall vara ändamålsenligt. Avsikten är att storleken av skatteverk med geografisk behörighet ska utökas vidare och man ska gradvis gå över till en organisation där skatteverk ska ersättas med en på kundgruppindelningen baserad verksamhetsfältorganisation.

Som bilaga till denna proposition medföljer ett utkast till förordning av statsrådet om Skatteförvaltningens enheter. Organisationen som avses i förordningsförslaget kan illustreras med följande bild.

Reformen skall inte inverka på användningen och strukturen av det gällande resultatstyrningssystemet. Skatteförvaltningens generaldirektör skall underteckna resultatmålhandlingen mellan finansministeriet och Skatteförvaltningen och motsvarigt generaldirektören och respektive enhetens chef skall underteckna resultatmålhandlingen mellan generaldirektören och enheten i fråga. Enligt gällande praxis skall enhetens chef och verksamhetsenheternas chefer också kunna upprätta resultatmålhandlingen. Generaldirektören och chefen för verksamhetsenhet inom Skatteförvaltningen-benämnda enheten, liksom chefen för nuvarande beskattningcentralen eller skatterevisionsenheten, skall underteckna resultatmålhandlingar som gäller dessa enheter.

Skatterättelsenämndernas ställning

Skatterättelsenämndernas ställning eller uppgifter skall inte förändras på grund av reformen. I varje skatteverk skall också i fortsättningen finnas ämbetsverkets egen skatte-

rättelsenämnd. På grund av Ålands specialställning som baserar sig på självstyrelse har man dessutom separat föreskrivit, att vid Ålands skattebyrå finns Ålands skatterättelsenämnd.

I propositionen föreslås, att kontaktytan mellan skatterättelsenämndens så kallade inskränkta och utvidgade sammansättning ska justeras. Nämndens inskränkta sammansättning, som alltså består av förutom ordföranden av en medlem som representerar skattebetalare, skall kunna avgöra sådant ärende, där skattebeloppet skall på grund av rättelseyrkande ändras med högst 3 000 euro i stället för det nuvarande 2 000 euro. Förändringen skall kunna göra det möjligt att skatterättelsenämndens utvidgade sammansättning skall kunna noggrannare än för närvarande koncentrera sig till behandling av ärenden som har större ekonomisk och principiell betydelse. Förändringen skall också i viss mån förkorta rättelseyrkandenas behandlingstider.

Under kalenderåret 2006 behandlades i skatteverk och i skatterättelsenämnderna ca 82 000 rättelseyrkanden. Av dessa behandlade och godkände skatteverket allt som allt 51 000 rättelseyrkanden. I den inskränkta skatterättelsenämnden behandlades cirka 21 000 rättelseyrkanden och i den utvidgade skatterättelsenämnden cirka 10 000 rättelseyrkanden. Det är svårt att uppskatta, hur höjandet av gränsvärdet som reglerar behörigheten mellan den utvidgade och inskränkta sammansättningen skall inverka. Höjandet av gränsen till 3 000 euro torde likväl betyda att några tusen fall skall överföras från den utvidgade sammansättningen till den inskränkta sammansättningen.

3.2 Förslag som gäller bevakning av skattetagarnas rätt

Bevakning av skattetagarnas rätt till Skatteförvaltningens uppgift

I propositionen föreslås, att skattetagarnas rättsbevakning skall föreskrivas till Skatteförvaltningens uppgift. Skatteförvaltningen skall övervaka samtliga skattetagares rätt i beskattningen. Skattetagare är staten, kommuner, församlingar, Folkpensionsanstalten, skogsvårdsföreningar och skogscentraler.

Det att bevakning av skattetagarnas rätt skall föreskrivas till Skatteförvaltningens uppgift utgör en principiellt sett betydande reform. Hittills har skatteförvaltningens uppgift varit att ordna rättsbevakningen, dvs. att närmast skapa de allmänna ramar, inom vilka skattetagarnas rättsbevakning har utträttats enligt de bestämmelser som statliga och kommunala skattetagare har utfärdat.

Skatteförvaltningen skall både verkställa beskattningen och bevaka skattetagarnas rätt i beskattningen. För förändret finns i och för sig inte något på grundlagen baserande eller något annat hinder. Det väsentliga är likväl, att dessa två uppgifter hålls tydligt isär från varandra inom Skatteförvaltningen-benämnda enheten. I praktiken skall detta ske genom att rättsbevakningsuppgiften skall skötas av en särskild Skatteförvaltningens enhet, Enhet för bevakning av skattetagarnas rätt.

Även om Skatteförvaltningen skall sköta samtliga bevakning av skattetagarnas rätt, skall man för kommuner, församlingar och Folkpensionsanstalten bevara den rätt till ändringssökande som dessa också enligt den gällande regleringen uttryckligen i egenskap av skattetagare, till exempel som kommun, har. I fråga om rätt till ändringssökande är det särskilt ur kommunskaattetagarens synvinkel frågan om en principiellt sett betydande ställning som ansluter sig till kommunalt självstyre och rätt att få ta ut skatter. Avsikten skall likväl vara att den här rätten till ändringssökande skall, på samma sätt som för närvarande, utnyttjas sällan och endast i särskilda fall. Skattetagarna skall alltid kunna komma fram med förslag hos enheten för rättsbevakning eller i övrigt ta kontakt med enheten i sådana situationer, då de anser att det finns behov till att i samband med beskattning gripa åtgärder som avser rättsbevakning.

Nämnda skattetagares ställning skall dessutom skyddas genom speciallagstiftning, enligt vilken en del skatteombud vid Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt skall ge särskilda rättigheter att oberoende av enheten utnyttja respektive skattetagares rätt att ansöka om ändring och även i övrigt biträda nämnda skattetagare i samband med rättsbevakningen.

Avsikten skall vara, att till förordning om skatteförvaltningen inryms föreskrifter om, att i Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt skall finnas en särskild samarbetsgrupp som stöder rättsbevakningen, vilken samarbetsgrupp skall bestå av en ordförande och högst sex ledamöter och som skall behandla utvecklingsinriktningar och verksamhetslinjer i samband med bevakning av skattetagarnas rätt samt samarbetet i rättsbevakningen skattetagarna och enheten emellan. Finlands Kommunförbund skall utse två ledamöter till samarbetsgruppen. Avsikten skall också vara, att Finlands Kommunförbund skall lämna sitt utlåtande om sökanden, då tjänsten som chef för rättsbevakningsenheten besätts. I förordningen skulle också stadgas om rapportering i samband med rättsbevakningsverksamheten. Rättsbevakningsenheten skulle också årligen till samarbetsgruppen lämna verksamhetsberättelse om sin verksamhet. Rättsbevakningsenheten skulle dessutom till kommunen, församlingen eller Folkpensionsanstalten på begäran överlåta uppgifter om sin rättsbevakningsverksamhet som gäller skattetagaren i fråga. Man skall också med dessa regleringar säkra kommunskaattetagarens ställning i samband med rättsbevakningen.

Enhetens oavhängighet av Skatteförvaltningen skulle betonas även av att i förordningen om Skatteförvaltningen skulle intas ett stadgande, enligt vilket finansministeriet skulle såsom en del av Skatteförvaltningens resultatmål separat fastställa resultatmål, anslag och andra resurser för Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt.

Enhet för bevakning av skattetagarnas rätt

Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt skall ledas, på samma sätt som även Skatteförvaltningens övriga enheter, av enhetens chef. Enhetens chef, skatteöverombudsman, skall fastställa enhetens arbetsordning och skall däri dela arbetsuppgifterna och beslutanderätten inom enheten på skatteombud. Skatteöverombudsmannen skall alltid kunna överta beslutanderätten i ett enskilt ärende. Behörigheten av enhetens chef skall även i detta hänseende motsvara behörigheten hos chefer för Skatteförvaltningens övriga enheter. Enheten skall således regleras administ-

rativjuridiskt på samma sätt som Skatteförvaltningens övriga enheter. Enheten skall i sin rättsbevakningsuppgift vara oberoende även av generaldirektören.

I Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt skall finnas skatteombud, som skall utöva enhetens behörighet i rättsbevakningsuppgiften på sätt som i enhetens arbetsordning skall bestämmas. Skatteombud skall representera enheten även bl.a. i förvaltningsdomstolar och i samband mutliga behandlingar i dem. De skall på basis av sin ställningsfullmakt som baserar sig på enhetens arbetsordning föra enhetens talan och skall verka såsom enhetens lagriga representanter. Skatteombudet skall inte kunna på grund av denna partsställning höras som vittne i ett ärende där han eller hon för enhetens talan. Enhetens arbetsordning skall också lämnas ut till förvaltningsdomstolarna såsom bevis på grunderna för ombudets behörighet.

Då den här propositionen genomförs, skall av skatteförvaltningen bildas en myndighet och som följd av detta går man gradvis över till ett verksamhetssätt, där beskattningens olika funktioner skall organiseras riksomfattande. Under de senaste åren har man redan gått i den här riktningen till exempel genom att grunda Koncernskattecentralen, genom att koncentrera beskattningen av begränsat skattskyldiga till Nylands skatteverk samt genom att utvidga storleken av skatteverkens och skattebyråernas enheter. Ombildning av skatteförvaltningen till en enda myndighet skall allt mera stärka den här utvecklingen. Då beskattningsuppgifter i framtiden skall kunna organiseras och flyttas inom ramen för riksomfattande behörighet, kan man inte i praktiken ordna rättsbevakning som är bunden med hemkommunen, eller det skall åtminstone vara mycket komplicerat att ordna. Verkställandet av beskattning av en kommuns skattskyldiga fördelas redan nu och i framtiden kanske i allt större utsträckning mellan flera enheter inom Skatteförvaltningen. Beskattning av personkunder skall i regel verkställas i cirka 20 personbeskattningsbyråer och deras olika filialer som bestäms utgående från hemkommunen och som organiseras enligt landskap, beskattning av samfund i cirka sju företagsskattebyråer, beskattning av de största företagen i Koncernskatte-

centralen och i den närmaste framtiden beskattning av allmännyttiga samfund i enheter som har koncentrerats riksomfattande. Rättsbevakningen borde kunna, för att den skall fungera kvalitativt och resultatrikt, organiseras genom att i största möjliga grad iakttas den verksamhetsorganisation, enligt vilken även verkställandet av beskattningen organiseras.

Det föreslås behörigheten av Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt skall vara riksomfattande och varje skatteombuds behörighet skall således likaså i princip vara riksomfattande. Då skall ett skatteombud som arbetar i respektive enhet kunna effektivt bevaka alla skattetagars rätt i beskattningen även i en sådan situation där enhetens uppgift skall vara till exempel att verkställa beskattning av en viss kundgrupp riksomfattande. Det skall å andra sidan också vara möjligt, att vissa skatteombud skall specialisera sig för rättsbevakning av ett visst skatteslag riksomfattande, även om beskattningsuppgifter skall utföras till exempel i alla personbeskattningsbyråer. En sådan uppgiftsgrupp skall vara till exempel arvs- och gåvobeskattningen eller annan uppgiftsgrupp som kräver speciellt kunnande.

I arbetsordningen för Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt skall definieras, på vilket sätt behörigheten fördelas mellan skatteombud. Enheten skall, för att öka sakkunnighet i samband med rättsbevakning, harmonisera verksamheten, öka kostnadseffektiviteten och därigenom också att förbättra betjäningen av skattetagare, också kunna organisera sig i riksomfattande verksamhetsgrupper till exempel på basis av skattetagargrupper eller skatteslag. Då skall vissa skatteombud bilda en riksomfattande grupp som skall bevaka skattetagarnas rätt till exempel i fråga om personskattskyldiga, företagsskattskyldiga eller skatter som betalas på eget initiativ. Inom ramen för en sådan specialiserad grupp skall man kunna uppnå enhetlighet i verksamheten som avser skatteslaget eller kundgruppen i fråga och man skall så här även säkra tillräcklig sakkunnighetsnivå. Sakkunnighetens nivå skulle för sin del säkras även av det, att högre högskoleexamen skulle i praktiken betraktas som den lämpligaste examen hos den som utses till skatteombud.

Finlands kommunförbund skall på framställning av enheten utse ett tillräckligt antal skatteombud som skall verka såsom enhetens tjänstemän och som skall ha rätt att oberoende av enheten utnyttja kommunens, församlingens eller Folkpensionsanstaltens lagstadgade rätt att ansöka om ändring. Om nämnda skattetagares särskilda rätt att ansöka om ändring har föreskrivits i 62 § i lagen om beskattningsförfarande, i 26 och 27 § i fastighetskattelagen och i 7 § i lagen om central-skattenämnden (535/1996). Ämbetsdistriktet för ett sådant utnämnt skatteombud skulle kunna omfatta till exempel vissa större städer eller kommuner som är belägna inom en eller flera landskap. Utnämnda skatteombud skall utöver den normala ställningen av skatteombud som verkar i enheten ha en viss behörighet att oberoende av enheten utnyttja kommunens, församlingens eller Folkpensionsanstaltens rätt att ansöka om ändring. Det skall vara frågan om rätt att ansöka om ändring i beskattningen och uttryckligen i egenskap av skattetagaren i fråga. Skatteombud skall således i denna sin roll inte ge bemötanden med anledning av skattskyldigas besvär och ändringssökanden skall vara till exempel respektive kommun, inte Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt eller ett skatteombud. Beslut om utnämning skall kunna återkallas i samma ordning som den har getts då särskilda skäl föreligger.

Dessa skatteombud skall utnyttja rätten att ansöka om ändring självständigt i förhållande till respektive kommun eller enhet för rättsbevakning. De skall kunna på kommunens vägnar ansöka om ändring också i sådana situationer, där det uppkommer rättslig tvist om den skattskyldiges rätta hemort. Avsikten skall likväl vara, att rätt till ändringssökande skall utnyttjas endast i undantagsfall. Skatteförvaltningen skall enligt huvudregeln utöva alla skattetagares rättsbevakning.

Den här specialregleringen skall inte i och för sig inverka till exempel på kommunens självständiga rätt att ansöka om ändring. Skattetagaren i fråga skall också själv kunna ansöka om ändring i beskattningen på sätt som i ovan nämnda lagrum föreskrivs. Till lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter (1346/1999) skall fogas en bestämmelse som i fråga om den

egentliga skattetagaren förtydligar rätten att få ta del av uppgifter och det rättsliga läget. Skatteförvaltningen skall med stöd av stadgandet kunna till skattetagaren på begäran överlåta beskattningsuppgifter som behövs vid utnyttjande av rätten att ansöka om ändring.

Utnämnda skatteombud skall biträda kommunen även i andra ärenden som ansluter sig till rättsbevakning och skall även i övrigt inom ramen för behörighetsbestämmelserna fungera som samarbetspartner med skattetagare i fråga genom att biträda dem på lokal nivå till exempel i ärenden som ansluter sig till fastighetsbeskattningen. Regleringen skall naturligtvis inte begränsa det samarbete som Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt skall i egenskap av en enhet utöva med kommuner och andra skattetagare. Avsikten med regleringen skall vara att försäkra sig om att övriga skattetagare skall ha uppgift om de personer vilkas särskilda uppgift skall vara att vara i kontakt med andra skattetagare.

På samma sätt som för närvarande Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt skall kunna ansöka om ändring även för skatt- eller betalningsskyldigas fördel. I praktiken är detta sällsynt, men i princip möjligt. På den här rätten att ansöka om ändring skall i tillämpliga delar tillämpas samma principer som tillämpas på ansökan om ändring till skattetagarens fördel. Det skall då närmast vara frågan om en sådan situation, där ärendet beror juridiskt sett på tolkning.

Då Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt skall ansöka om ändring till skattetagarens fördel eller skall ge bemötande till en skattskyldigs besvär, skall principerna med god förvaltning förutsätta, att skatteombudet skall i besvären eller i bemötandet ta i beaktande och skall också komma fram med de faktorer som skall vara fördelaktiga för den skattskyldige.

Uppgifter vid Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt

Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt skall föra skattetagarnas talan såsom part i ett ärende som avser beskattning. Enheten

skall vara behörig myndighet i samband med beskattning, sökande av ändring i beskattningen och i ett annat ärende som nämns i förvaltningsprocesslagen. Den föreslagna regleringen skall, jämfört med det gällande läget, förtydliga uppgiftsfältet inom skattetagarnas rättsbevakning och skall samtidigt utvidga den.

I ljuset av den gällande regleringen har skatteombudets behörighet ansetts bero på tolkning i samband med vissa sådana ärenden, där bestämmelser i lagen om beskattningsförfarande eller i andra skattelagar om skatteombuds rätt att ansöka om ändring inte skall tillämpas. Sådana har varit bland annat beslut om undantagstillstånd som gäller avdragande av förluster i enlighet med 122 § i inkomstskattelagen (1535/1992), i vilka beslut den skattskyldige har ansökt om ändring genom förvaltningsbesvär som avses i förvaltningsprocesslagen. I högsta förvaltningsdomstolens utslag 27.12.2006 L 3581 och 15.12.2006 L 3471 har man ansett, att skatteombudet är part i ett sådant ärende. Skatteombudet har motsvarigt betraktats som behörig att ansöka om ändring i ett ärende som avser skattekvittning (HFD 20.9.2006 L 2416). I rättspraxis har man å andra sidan ansett, att skatteombudet inte var behörigt att ansöka om ändring i ett ärende som gäller skattelättnad för allmännyttiga samfund, även om Skattestyrelsen var behörig med stöd av 6§ i lagen om skatteförvaltningen (HFD 15.1.2002 L 97 och 28.11.2006 L 3191).

Skattestyrelsens, och i vissa fall skatteverkens, tidigare rätt till att ansöka om ändring skall slopas i samband med reformen. Behörigheten som tidigare har decentraliserats på skatteombud, Skattestyrelsen och skatteverk skall koncentreras i Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt. Även enhetligheten av förandet av offentlig talan inom beskattningssektorn talar för förslaget.

I propositionen föreslås med ovan nämnda grunder, att Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt skall täckande behandla sådana ärenden, där det skall vara frågan om fastställande av skatt och om skattebeloppet och som skall behandlas i den ordning som förvaltningslagen (434/2003) och förvaltningsprocesslagen (586/1996) bestämmer. Sådana

ärenden skall vara även ärenden som gäller upphävande av ett laga kraft vunnet beslut eller återförande av förlorad fatalietid. Föreslagna 14 och 15 § i lagen skall iaktas i enlighet med detta.

Tvåpartsförhållandet som ska tillämpas i samband med beskattningen skall fortbestå. Den här principen skall nu även antecknas i lagen. Tvåpartsförhållandet skall utvecklas från det nuvarande på två olika sätt. Uppifrån skall man genom verksamheten styrande normer av lagnivå föreskriva om de grunder, med vilka Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt skall utöva sin behörighet antingen såsom ändringssökande eller i örigt såsom part. Man skall å andra sida tydligt föreskriva om den möjlighet, att från Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt skall i beskattningens och rättsförfarandets alla skeden, alltså även innan beskattningsbeslutet fattas, kunna avhämta utlåtande eller i övrigt reservera möjlighet till att ge förklaring på skattetagarens vägnar. Enheten skall således kunna höras till exempel redan då skatte-revisionsberättelsen utarbetas eller innan beslut om registrering av beskattningen, ordinarie beskattning, ändringsbeskattning eller rättssekrande fattas.

Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt skall föra talan då enheten anser, att förandet av talan skall vara nödigt med tanke på tillämpning av lagen i andra liknande fall eller på grund av enhetligt beskattnings- eller rättspraxis. Talan skall föras även då enheten anser, att ärendet är ekonomiskt sett betydande, liksom även då förande av talan ur rättsbevakningens synvinkel det påkallar. Till den del som det är frågan om utnyttjande av rätten att ansöka om ändring skall enheten, och endast enheten ensam, pröva, om det är frågan om ett sådant ärende där förande av talan ska utnyttjas. Till exempel den skatt- eller betalningsskyldige eller rättsskipningsmyndighet skall inte kunna i samband med ändringssökande ifrågasätta den här prövningrätten. Således skall den skatt- eller betalningsskyldige inte kunna i samband med ändringssökande göra den här behörigheten stridig.

Regleringen, genom vilken verksamheten styrs att inrikta sig till sådana situationer som juridiskt sett beror på tolkning eller är eko-

nomiskt betydande eller till andra situationer där rättsbevakningen kräver förande av talan, skall gälla särskilt för sådana fall där enheten själv ansöker om ändring i beskattningen.

I propositionen föreslås, att i lagen om skatteförvaltningen skall inrymmas ett stadgande, som uttryckligen skall göra det möjligt att höra Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt även innan ett ärende avgörs. Stadgandet skall gälla för de skeden i beskattningsprocessen, som kommer in till förvaltningsdomstolen före besvärshöret. Regleringen skall komplettera förfarandet vid hörande av skatteombud som avses bl.a. i 26 d § i lagen om beskattningsförfarande och i 193 b § i mervärdesskattelagen och skall göra det möjligt att tillämpa individualiserat hörande innan ett ärende avgörs. Den gällande regleringen har i och för sig inte heller utgjort hinder för sådant individualiserat hörande. Avsikten är likväl, att förfarandet i samband med hörande skall utvidgas och därför skall det vara av nöden att reglera ärendet tydligare än för närvarande.

Stadgandet om hörande skall inte vara förpliktande, utan berättigande. Skatteförvaltningens behöriga enhet eller skatterättsnämnd skall pröva behovet av hörande och den skall kunna enligt egen prövning ta i beaktande även bestämmelserna i lagen om Skatteförvaltningen om avsikten med och innehåll i rättsbevakning. Hörandet före beskattnings- eller rättelsebeslutet skall vara motiverat särskilt i sådana situationer, där i ett upptaget ekonomiskt sett mycket viktigt eller juridiskt sett mycket flertydigt fall ärendet antagligen skall avgöras till den skattskyldiges fördel. Regleringen möjliggör hörande av skattetagare, som i sin helhet är tämligen flexibelt och bestäms utgående från ärendets art och omfattning.

Om Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt skall ha hörts skriftligen innan ett ärende avgörs, skall det i allmänhet alltid vara av nöden att reservera den skatt- eller betalningsskyldige möjlighet att ännu lämna sitt utlåtande eller genmäle med anledning av enhetens utlåtande eller bemötande. Myndigheten som avgör ärendet skall inom ramen för de ovan nämnda allmänna lagarna sörja för att parterna skall höras på behörigt sätt.

Genom det att Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt skall höras oftare än för närvarande redan i beskattningsprocessen inledande skede, försöker man komma till det att skattetagarnas synpunkter skall komma till beskattningsbeslutets fattare för kännedom och till förfogandet tidigare och i en mera officiell form än förut. Detta skall också för sin sida öka kvaliteten av beskattningsbeslut. Hörandet i samband med beskattningsprocessens inledande skede skall samtidigt fungera såsom en impuls gentemot enheten i sådana fall där det eventuellt skall föreligga anledning att på skattetagarnas vägnar hos rättsinstanser anföra besvär. Förfarandet i samband med hörande skall inte kunna utvidgas att omfatta ett stort antal av fall, eftersom tidtabellerna för verkställande av beskattningen inte skall möjliggöra omfattande förfarande.

Stadganden om förande av talan skall ingå i 14—15 § lagen om skatteförvaltningen. Ändring av 69 § i lagen om beskattningsförfarande och det att förfarandet i samband med hörande av Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt, som representerar skattetagare, görs flexiblere, skall också utgöra en del av den här reformen. Om det likväl annanstans i lag skall finnas närmare föreskrifter om hörande av enheten, skall de tillämpas som specialstadganden.

Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt skall ha, på samma sätt som skatteombudet för närvarande, rätt att för rättsbevakningen be tilläggsutredningar från den skatt- eller betalningsskyldige. Enheten skall likväl inte kunna utsätta hot om skatteförhöjning i ärendet. Om enheten har från den skatt- eller betalningsskyldige bett utredning som inverkar på ärendet och utredning har inte lämnats in, skall det bero på ärendet avgörande myndighetens prövning, vilken betydelse detta skall ha med tanke på ärendets slutliga resultat. Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt skall, på samma sätt som skatteombudet för närvarande, kunna be beskattningen verkställande myndighet att skaffa utredning som inverkar på ärendet bland annat genom förfrågan hos den skatt- eller betalningsskyldige, varvid även bestämmelserna om skatteförhöjning skall kunna tillämpas.

Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt skall i sin rättsbevakningsuppgift vara oberoende av övrig Skatteförvaltning. Enhetens ledning och skatteombud skall likväl i verkligheten verka i nära samarbete med Skatteförvaltningens centralledning och enheter som verkställer beskattningen lokalt och med tjänstemän i dessa enheter. I det praktiska arbetet skall enheten likväl hållas isär, på samma sätt som skatteombud för närvarande, från det dagliga beskattningsarbetet. Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt och dess tjänstemän skall inte heller i framtiden för tjänstemän som verkställer beskattningen utfärda anvisningar eller råd som i konkreta fall eller grupper av fall styr avgörandet. Däremot skall det inte föreligga några hinder för att skatteombud som verkar som enhetens tjänstemän skall till exempel kunna delta i Skatteförvaltningens interna utbildning eller medverka i arbetsgrupper.

Då Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt skall ha också riksomfattande ledning och verksamheten skall också i övrigt koordineras riksomfattande, skall avsikten vara att ta i bruk ett förfarande, där Skatteförvaltningens beskattning styrande centrala enheter skall till exempel vid utfärdandet av harmoniserande anvisningar höra rättsbevakningsenheten på samma sätt som utlåtanden inhämtas från intressegrupper som representerar olika skattebetalare eller från beskattningens sakkunniga. Så här skall även skattetagarnas åsikter bli bättre än förut beaktade då anvisningar utarbetas och man skall också bättre än förut kunna lägga märke till de punkter, där skattetagarnas rätt, enhetlig rättspraxis och ekonomiska intressen eventuellt skall kräva, att det skall vara av nöden att ändring borde ansökas i beskattningen som verkställts enligt anvisningen. Om det här förfarandet i samband med hörande skall bestämmelser inte behöva inrymmas i lagen, eftersom det skall vara frågan om normalt förfarande i samband med beredning av anvisningar.

Särskild skattelättnad som ansluter sig till bevakning av skattetagarnas rätt

I samband med beskattningen kommer det ibland upp en flertydig rättsfråga som gäller

en omfattande grupp av skatt- eller betalningsskyldiga. Så här kan det hända till exempel då lagstiftning ändras. Skattestyrelsen strävar då genom styrning till att beskattningen skall verkställas så enhetligt som möjligt. För att skapa rättspraxis skall det då ändå vara viktigt att rättsfrågan som kommit upp skall överlåtas till domstol eller i sista hand Högsta förvaltningsdomstolen för avgörande.

Ett sätt för att överlåta ett ärende till domstol för avgörande är att utnyttja skattetagarnas rätt till ändringssökande. Inrättandet av Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt och dess riksomfattande behörighet skall ge för detta förfarande betydligt bättre förutsättningar än för närvarande. Avsikten skall också vara att i samband med reformen ta i bruk ett förfarande, där rättsbevakningsenheten skall av juridiskt sett flertydliga fall välja de fall som till omfattningen är mest utpräglade och representativa och på ett enhetligt sätt överlåta dem till en förvaltningsdomstol för avgörande. Detta skall i praktiken betyda att man skall kunna såsom föremål för ändringssökande välja till exempel ett eller flera fall, även om en juridiskt flertydig fråga skall beröra en större grupp av skattskyldiga.

I propositionen föreslås, att till exempel i ett ovan beskrivet fall Skatteförvaltningen och kommunen skall ha rätt att på ansökan eller utan ansökan bevilja den skatt- eller betalningsskyldige devis eller fullständig befrielse från den här skatten eller avgiften eller från dess följdändring. Förutsättning för att befrielsen kan beviljas skall vara, att Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt skall i ärendets något skede verka som ändringssökande. Möjlighet till att ansöka om ändring skall gälla endas för den skatt- eller betalningsskyldig, över vars beskattning rättsbevakningsenheten har anfört besvär. Det här konkreta ärendet borde överlämnas till högsta förvaltningsdomstolen för avgörande och resultat borde vara, att skatt eller avgift skall påföras på grund av besvären. En förutsättning skall dessutom vara, att indrivning av skatten eller avgiften skall vara orimligt med beaktande av skattetagarnas enhetliga behandling.

Behovet av det beskrivna förfarandet och det föreslagna stadgandet har kommit fram

också i praktiken. Till ärendet ansluter sig högsta förvaltningsdomstolens utslag HFD 1998:52, som enligt beskattnings- och rättspraxisen gällde för ett vatten- och avloppsverksamhet bedrivande aktiebolag som tidigare hade behandlas som ett allmännyttigt samfund. Bolaget hade betraktats såsom ett allmännyttigt samfund i inkomstbeskattningen även i beskattningen för år 1994. Högsta förvaltningsdomstolen hade i sitt utslag om en annan skattskyldigs mervärdesbeskattning HFD 1997:37 ansett, att inkomst som ett vattenlag hade fått för försäljning av vatten inte skall med stöd av 23 § i inkomstskattelagen betraktas som skattefri i inkomstbeskattningen, utan den skall utgöra näringsverksamhet. I fallet HFD 1998:52 länsrätten godkände skatteombudets besvär över inkomstbeskattningen och ansåg att samfundet inte skall betraktas som ett allmännyttigt samfund, av vilken anledning det var skyldigt att betala inkomstskatt för näringsinkomsten som det hade fått. Samfundet ansökte om ändring hos högsta förvaltningsdomstolen, som beviljade tillstånd till ändringssökande. Högsta förvaltningsdomstolen vidmakthöll beslutets resultat, men den informerade behöriga myndigheter, med tanke på ansökan om skattelättnad, om sin uppfattning om att den skattskyldige hade i fallet i fråga missförstått innehållet i skatteförfattningar där missförståelsen inte skall anses ha berott på den skattskyldiges oaktsamhet eller försummelse och att bolagets förtroende med oförändrad beskattning borde skyddas.

I det ovan nämnda fallet hade skatteombudet ansökt om ändring i ett ärende som var juridiskt sett mycket flertydigt. Av ärendet fick man högsta förvaltningsdomstolens utslag för skattetagarnas fördel. Under dessa, allts som allt likväl under tämligen avvikande förhållanden, högsta förvaltningsdomstolen informerade behöriga myndigheter om sin uppfattning om grunderna för beviljande av skattelättnad. Den propositionen föreslagna möjligheten till beviljande av särskild skattelättnad som ansluter sig till rättsbevakning skall väl kunna tillämpas i samband med behandling av liknande undantagsfall. Regleringen skall å sin sida göra det säkrare, att skattskyldiga behandlas enhetligt och likvärdigt i beskattningen.

Den ovan beskrivna regleringen av skattelättnad skall inrymmas i lagen om Skatteförvaltningen, eftersom lättnaden väsentligen skall ansluta sig till verksamhet vid Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt och som en del av denna lag den skall även gälla för alla de skatteslag, där den verkställande myndigheten är Skatteförvaltningen. Skatteförvaltningen skall i denna specialsituation bevilja lättnaden på alla skattetagares vägnar till den del som gäller skatter och avgifter till staten samt samfundets inkomstskatt. Kommunen skulle bevilja lättnaden för kommunalskattens vidkommande. Den av kommunen beviljade lättnaden skulle gälla, på samma sätt som i fråga om skattelättnadsärenden i övrigt, även motsvarande kyrkoskatt till församlingen och försäkrads sjukförsäkringspremie till Folkpensionsanstalten.

3.3 Förslag om förfarandet vid ansökan om ändring

I propositionen föreslås, att man i samband med beskattningen skall gå över till ett förfarande, där förvaltningsdomstolen skall leda beskattningsprocessen på sätt som officialprincipen bestämmer. Förvaltningsdomstolen skall bestämma, vem som ska höras och om vilka saker som ska höras. Förslaget skall i detta skede gälla endast för de skatteslag, där den första rättsinstansen skall vara skatterättsenämnden eller där obligatoriskt rättelseförfarande i övrigt är den första instansen. Det nya förfarandet skall således gälla skatter enligt lagen om beskattningsförfarande, fastighetsskatt, arvs- och gåvoskatt, förskotts- och återbäring jordbrukets energiskatt. Besvärsförfarandet enligt dessa lagar skall i fortsättningen regleras i huvudsak endast av förvaltningsprocesslagen. Förändringar förfarandet i anslutning till andra skatteslag, liksom mervärdesbeskattningen och överlåtelsebeskattningen, föreslås i detta skede inte.

I propositionen föreslås, att besvärsskriften skall kunna lämnas in inom besvärstiden antingen till förvaltningsdomstolen eller till skatteverket. Om besvärsskriften skall lämnas in till skatteverket, skall skatteverket foga beskattningshandlingarna till skrivelsen

och vidarebefordra dem ofördröjligen till förvaltningsdomstolen. Om besvärsskriften däremot skall lämnas in till förvaltningsdomstolen, skall förvaltningsdomstolen be beskattningshandlingarna från skatteverket och därefter inleda behandlingen av besvären. Besvärsskriften skall ha lämnats in inom utsett tid, om den hade lämnats in till endera myndighet inom besvärstiden.

Förvaltningsdomstolen skall höra Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt på sätt som förutsätts i förvaltningsprocesslagen och i de förvaltningsprocesslagen kompletterande stadganden vilka nu föreslås att föreskrivas och som gäller för detta skede i hörandeprocessen. Hörandet av enheten skall i princip ske på sätt som stadgas i 34 § förvaltningsprocesslagen och under förutsättningar som bestäms i lagrummet. I lagen om beskattningsförfarande och i de övriga lagar enligt vilka man i samband med besvärsförfarande skall på sätt som föreslås i denna proposition börja tillämpa förvaltningsdomstolens processstyrning, skall man dessutom inrymma ett stadgande som skall berättiga förvaltningsdomstolen att avgöra till skatteintresset mindre betydande skattebesvär utan att Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt höras separat. Ärenden med mindre betydelse skall vara sådana besvär, där skattebeloppet skall på grund av besvären ändras med högst 3 000 euro. Gränsen skall således vara samma som den i skatterättelsenämnden tillämpade gränsen i euro då nämnden behörighet fördelas mellan den utvidgade och inskränkta sammansättningen. Stadgandet om hörande skall inte vara förpliktande utan berättigande. Förvaltningsdomstolen skall således alltid efter egen prövning höra Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt även i ärenden med mindre betydelse.

Då Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt skall lämna sitt utlåtande på grund av skatt- eller betalningsskyldiges besvär, skall enheten kunna, på samma sätt som för närvarande, även för sin egen del handleda den skattskyldige att i ärendet uppvisa behövlig utredning. Förvaltningsdomstolen skall vid behov kunna handleda Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt att på samma sätt som den skattskyldige uppvisa utredning i ärendet. Sådana utredningar kunde typiskt

vara de uppgifter som inte framgår ur beskattningshandlingar, men som finns Skatteförvaltningen till handa.

Skatteverket skall inte på eget initiativ lämna utlåtande på grund av besvären. Förvaltningsdomstolen skall likväl kunna vid behov med stöd av förvaltningsprocesslagen be ett utlåtande från skatteverket. Skatterättelsenämnden skall i omständigheter som nu finns till handa betraktas såsom sådan rättsmedelsinstans från vilken utlåtande inte inhämtas, om särskilda skäl inte skall föreligga.

Med ovan beskriven reformering av förfarandet vid behandling av beskattningsbesvär överensstämmande reform föreslogs i justitieministeriets verksamhets- och förvaltnings – serien 2005:12, Från kontroll till kollektivitet. I rapporten beskrivs försöket med kvalitet- och arbetsmetoder som hade genomförts i Tavastehus förvaltningsdomstol under år 2004 och 2005. I försöket försökte man förbättra kvaliteten av förvaltningsdomstolens beslut och hela rättegångsprocessen bland annat genom att utveckla domstolens materiella processledning. På grund av försökets resultat föreslogs det i rapporten, att man skall, bortsett från specialreglering som ansluter sig till ärenden med mindre skatteintresse, stadga de nu föreslagna förändringar i 66 och 69 § i lagen om beskattningsförfarande. Motsvarande förslag ingick också i slutrapporten 30.11.2001 av den av justitieministeriet utsatta horisontalarbetsgruppen för förvaltningsprocesslagen.

Den föreslagna ändringen av besvärsförfarandet skall väl passa ihop också med omorganisering av bevakning av skattetagarnas rätt bevakning som föreslås i den här propositionen. Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt och i den verksamma skatteombuds ställning såsom den ena parten i ett tvåpartsförhållande skall bli tydligare också i besvärsfasen.

Den föreslagna förändringen skall träda i kraft vid ingången av år 2009. Så här skall man reservera tillräcklig tid för övergång till det nya systemet både inom Skatteförvaltningen och i förvaltningsdomstolarna.

4 Propositionens konsekvenser

4.1 Propositionens administrativa och ekonomiska konsekvenser

Propositionens genomförande skall förbättra verksamheten och styrningen på skatteförvaltningens centrala och regionala nivå. Propositionen skall förbättra Skatteförvaltningens serviceförmåga samt skapa förutsättningar för uppnåendet av de resultatmål som har utsatts för skatteförvaltningen. I en verksamhetsorganisation som består av en myndighet skall det vara möjligt att organisera arbetsuppgifterna flexibelt på sätt som förändringar i Skatteförvaltningens kunders behov och verksamhetsmiljö kräver och även med beaktande av de servicebehov som språkliga minoriteter har. I samband med organisering av arbetsuppgifterna skall man flexibelt kunna ta i beaktande även de fördelar som regionaliseringen möjliggör i verksamheten.

Samtidigt då propositionen skall genom ihopsamling, koncentrerings och underlättande av funktioner möjliggöra omorganisering av arbetsuppgifterna riksomfattande på ett ändamålsenligt sätt, skall den samtidigt utgöra en del av de åtgärder, genom vilka man skall inom Skatteförvaltningen med iakttagande av god personalpolitik uppnå de mål som i statens produktivitetsprogram har utsatts för nedskärning av personalen.

Propositionens nämnda målsättningar skall ändå kunna genomföras i sin helhet endast gradvis. I de olika skattelagarna ingående behörighetsreglering olika nuvarande myndigheter emellan föreslås, bortsett från skatteuppbörds- och redovisningsuppgifter, inte ännu i detta skede bli förändrad. Till exempel i enlighet med lagen om beskattningsförfarande skall beskattningen även i fortsättningen verkställas av skattebyrån för den skattskyldiges hemkommun. Avsikten är, att revideringen av dessa behörighetsföreskrifter för att motsvara det nu föreslagna myndighetsbegreppet skall startas efter behandling av den här propositionen.

Reformer som ansluter sig till bevakning av skattetagarnas rätt skall förtydliga organisering av verksamheten även administrativt. Skatteförvaltningen skall svara för rättsbevakningens kostnader praktiskt taget i sin

helhet och de skall ingå i Skatteförvaltningens verksamhetskostnader. Skatteförvaltningen skall inte uppbära några specialkostnader från övriga skattetagare för organisering av verksamheten. Fakturering mellan Skatteförvaltningen och kommuner skall således utebli. Skattetagarna skall svara för beskattningskostnaderna på samma sätt som för närvarande enligt gällande kostnadsfördelningsproportioner.

Reformen skall inte inverka på den tjänste- eller arbetsrättsliga ställning som Skatteförvaltningens personal har. Personal skall inte sägas upp på grund av reformen och personalens arbetsplatser skall inte flyttas över utanför de normala pendlingsregionerna. Personalens tjänste- och arbetsförhållanden jämte därtill anslutna förmåner skall förbli oförändrade. Personalen skall stå i tjänste- eller arbetsförhållande till Skatteförvaltningen från och med det så lagen träder i kraft.

Heltidsanställda skatteombud som arbetar såsom kommunala tjänstemän skall från och med det då lagen träder i kraft kunna på egen önskan gå över till enheten för bevakning av skattetagarnas rätt och bli där anställda såsom enhetens tjänstemän. Förordnanden till skatteombud i bisyssla skall utgå från och med den dag då lagen träder i kraft. Förstärkning av rättsbevakningsfunktionen och harmonisering av utnyttjandet av resurserna skall på medellång sikt minska personresurser som i huvudsak används för uppgiften från det nuvarande med cirka 60 årsverken.

Propositionen skall inte i och för sig medföra betydande tilläggskostnader för skatteförvaltningen. De föreslagna ändringarna är administrativa till sin natur.

Revidering av förfarandet för sökande av ändring med betoning på officialprincipen och den materiella processledningen skall åtminstone till att börja med förorsaka ökat arbete i förvaltningsdomstolarna och motsvarande förminskning inom Skatteförvaltningen. Storleken av beloppet som motsvarar förflyttningen av arbetsmängderna uppskattas till ca 250 000—300 000 euro. Då förfarandet blir etablerat och då förfarandet med hörande av skattetagare samtidigt lättas, skall reformen inverka minskande på antalet personer som behövs för det totala årsverket.

4.2 Propositionens konsekvenser på Skatteförvaltningens kunders ställning

Propositionen skall inte ha några direkta konsekvenser på medborgarnas och företagens ställning såsom skatt- eller betalningsskyldiga. Möjligheten att utveckla Skatteförvaltningens verksamhet på ett riksomfattande enhetligt sätt till exempel utgående från kundgrupperingen skall skapa förutsättningar för förbättring av service och rätt kontroll, kvalitet och enhetlighet som Skatteförvaltningen bjuder på.

Medborgare och företag skall oberoende av geografiska gränser också i fortsättningen kunna sköta sina ärenden hos en Skatteförvaltning som består av en myndighet och som mera enhetligt än förut verkar riksomfattande. Verksamhetens enhetlighet skall också framträda bland annat i ibruktagandet av telefonservice och organiserade riksomfattande samt av interaktiva webbtjänster. Dessa serviceformer och organisering av funktionerna på ett riksomfattande ändamålsenligt sätt minskar likväl inte skattskyldigas rättsskydd, eftersom för varje medborgares och företags beskattning skall, på samma sätt som för närvarande, svara en viss angiven enhet inom Skatteförvaltningen.

Då Skatteförvaltningens interna verksamhetsfrihet ökar, skall förvaltningens allmänna förutsättningar för verksamheten förbättras och skattebetalarkunderna skall därigenom få mera kvalitativa tjänster. Omorganisering av bevakning av skattetagarnas rätt skall förbättra serviceförmågan och produktiviteten inom rättsbevakningen särskilt genom att öka verksamhetens enhetlighet och genom att inrikta resurserna på ett sätt som ur skattetagarnas, Skatteförvaltningens och skattebetalarnas synvinkel är mera ändamålsenligt än för tillfället. Kommunskattetagarens ställning i reformen skall säkras genom bibehållandet av självständig rätt till ändringssökande, genom särskilda utnämnda skatteombud vid enheten för rättsbevakning, genom stark representation i enhetens samarbetsgrupp och genom utlåtandeförfarandet då enhetens chef utnämns.

5 Beredning av ärendet

Propositionen har beretts vid Finansministeriet i samarbete med Skattestyrelsen.

Propositionen utgör en del av mer omfattande lagstiftningsprojekt som siktar på revidering av beskattningsförfarandet och skatteförvaltningen. Riksdagen har tidigare antagit de till regeringens proposition 57/2004 rd. anslutna lagförslag genom vilka beskattningsförfarandet gjordes enklare bland annat genom att utvidga utomståendes uppgiftsskyldighet. Riksdagen har också tidigare antagit de till regeringens proposition 91/2005 rd. anslutna lagförslag, genom vilka man har reviderat bland annat beskattningsförfarandet i samband som ansluter sig till personbeskattningen och ändrat föreskrifter som gäller verkställande och rättelse av beskattningen. Riksdagen har dessutom antagit den till regeringens proposition 189/2006 rd. anslutna lagförslaget, genom vilket Skattestyrelsens möjligheter att överföra beskattningsuppgifter från ett behörigt skatteverk till ett annat skatteverk utvidgades.

Då propositionen bereddes, har utlåtanden hämtats från följande instanser: justitieministeriet, inrikesministeriet, Högsta förvaltningsdomstolen, Helsingfors förvaltningsdomstol, Tavastehus förvaltningsdomstol, Kouvola förvaltningsdomstol, Rovaniemi förvaltningsdomstol, Vasa förvaltningsdomstol, Folkpensionsanstalten, Evangelisk-lutherska kyrkan i Finland, det ortodoxa kyrkosamfundet i Finland, Kommunförbundet i Finland, Dataombudsmannens byrå, AKA-VA ry, Näringslivets Centralförbund rf, Centralhandelskammaren, jord- och skogsbrukarnas centralförbund MTK ry, Finlands Fackförbunds Centralorganisation FFC rf, Företagarna i Finland rf, Tjänstemannacentralorganisationen STTK ry och Skattebetalarnas centralförbund rf. Eftersom propositionen inverkar på samernas språkliga rättigheter, har propositionen diskuterats med sametinget på sätt som avses i 9 § i lagen om sameting (974/1995).

DETALJMOTIVERING

1 Motiveringar till lagförslaget

1.1 Lag om skatteförvaltningen

1 kap. Uppgifter och organisation

I lagens 1 kapitel skall man föreskriva om Skatteförvaltningen såsom en myndighet och såsom ett ämbetsverk. I kapitlet skall man bestämma om Skatteförvaltningens organisatoriska ställning, uppgifter, grunderna för bestämmandet av intern organisation, Skatteförvaltningens enheter, arbetsordningar och om anmälan om enheten som är ansvarig för handhavande av ett ärende samt om handlingarnas inlämnande till Skatteförvaltningen.

1 §. Skatteförvaltningen. I paragrafen skall bestämmas om Skatteförvaltningen-benämnda myndighet. För beskattningen skall det finnas finansministeriet underlydande Skatteförvaltningen. Skatteförvaltningen skall bilda ett ämbetsverk och dess behörighet skall omfatta hela landet. Paragrafens ordalydelse för beskattningen skall vara samma som i den gällande lagen. Med beskattning skall med vissa undantag avses alla de uppgifter som bestäms i 2 §.

2 §. Uppgifter. Stadgandets 1 mom. skall motsvara det gällande motsvarande stadgandet bortsett från omnämmandet om redovisning av skatter och skattetagarnas rättsbevakning. I propositionen föreslås, att skattetagarnas rättsbevakning skall föreskrivas som Skatteförvaltningens uppgift. Enligt gällande lag skatteförvaltningen ska ordna med bevakning av skattetagarnas rätt. Förändringen skall vara i princip betydande. Skatteförvaltningens uppgift skall omfatta bevakning av alla skattetagares rätt. I Skatteförvaltningen skall för rättsbevakningsuppgiften finnas generaldirektören direkt underlydande Enhet för bevakning av skattetagarnas rätt. Om enheten och om dess uppgifter skall bestämmas i lagens 14—17 § samt i förordning av statsrådet. Också redovisning av skatter skall omnämnas som Skatteförvaltningens uppgift.

Enligt paragrafens 2 mom. skall Skatteförvaltningen främja en riktig och enhetlig be-

skattning samt utveckla Skatteförvaltningens serviceförmåga. Riktig och enhetlig främjas bland annat genom anvisningar för harmonisering av beskattningen. För närvarande Skatteförvaltningen utfärdar anvisningar för harmonisering av beskattningen med stöd av 2 § 2 mom. i den gällande lagen. Stadgandet skall inte ändra den rättsliga situationen från det nuvarande. Man skall i praktiken förfara på samma sätt som för närvarande, dvs. Skatteförvaltningens behöriga enhet skall i ärenden som hör till dess ansvarsområde utfärda nödiga anvisningar för harmoniseringen. Om anvisningen skall gälla för ärendet som ingår i ansvarsområdet för Skatteförvaltningens flera enheter, skall anvisningen undertecknas av generaldirektören.

Paragrafens 3 mom. skall motsvara regleringen i den gällande lagen. Med stöd av stadgandet skall Skatteförvaltningen kunna, då det föreskrivs eller bestäms, sköta även sådana uppgifter som inte i och för sig utgör sådan beskattning som avses i 1 §. För närvarande betraktas som sådana uppgifter till exempel uppgifter i anslutning till upprätthållandet av servicesystem som avses i lagen om ett system för betalningstjänst- och deklarationsservice för småarbetsgivare (658/2004).

3 §. Organisationens utformning. I paragrafens 1 mom. skall man stadga om de grunder, enligt vilka Skatteförvaltningens verksamhetsorganisation kan organiseras genom förordning av statsrådet och Skatteförvaltningens arbetsordning. Skatteförvaltningens organisation och enheternas uppgifter skall kunna bestämmas utgående från funktions- eller områdesfördelningen eller enligt grupperingen av skatt- eller betalningsskyldiga. På funktionerna baserande bestämmande skall det vara frågan om då Skatteförvaltningens enhet skall svara för en viss verksamhetshelhet inom beskattningen. I denna proposition föreslås, att uppgifterna i anslutning till skattetagarnas rättsbevakning skall skötas i en på funktionerna baserande riksomfattande organisation. Godkännandet av denna proposition skall också göra det möjligt att skatteuppbörds-, indrivnings- och re-

dovisningsuppgifter skall kunna koncentreras i enhet riksomfattande.

Gällande skatteverkskonstruktion och skatteverk som verkar som deras enheter skall å sin sida utgöra exempel för organisationsenheter som bestäms på basis av områdesfördelningen. Skatteförvaltningens organisation skall också kunna bildas utgående från gruppering av skatt- eller betalningsskyldiga. Då skall till exempel beskattning av företagskunder kunna koncentreras till en riksomfattande företagsbeskattningsgren. Verksamhetsgrenens enheter skall vara företagsskattebyråer. En sådan verksamhetsorganisation skall för sin del stärka enhetlig beskattning.

I paragrafens 2 mom. skall man bestämma om, att då verksamhetsområden för Skatteförvaltningens enheter organiseras, skall man sörja för tillgång till service samt att de språkliga rättigheterna förverkligas. Regleringen skall komplettera den i 7 § i förvaltningslagen stadgade förvaltningens serviceprincip. Hänvisning till förverkligande av de språkliga rättigheterna skall avse den i 17 § 2 mom. i grundlagen (731/1999) avsedda rätten att hos myndighet använda sitt eget språk, antingen finska eller svenska, varom stadgas närmare i språklagen (423/2003), samt i 17 § 3 mom. i grundlagen avsedda rätten hos myndighet använda det samiska språket, varom stadgas närmare i lag om samisk språklag (1086/2003).

4 §. Enheter. Vid Skatteförvaltningen skall det finnas Skattestyrelsen, skatteverk samt andra enheter. Enheter som avses i paragrafens 1 mom. skall vara generaldirektören direkt underlydande enheter. Om dessa enheters antal, namn, verksamhetsområden och huvudsakliga uppgifter skall stadgas genom förordning av statsrådet. Utkast till förordning av statsrådet följer som bilaga till denna proposition.

Även om avsikten skall vara att om Skatteförvaltningens enheter inte skall stadgas på lagnivå, skall man i paragrafen separat nämna de Skatteförvaltningens enheter, om vilkas uppgifter man för närvarande har stadgat annanstans i lag. Skattestyrelsen och skatteverk skall vara sådana enheter. Avsikten skall vara att man skall avstå från att räkna upp enheter på lagnivå, då skattelagar i fråga senare skall

ändras så, att skatteförvaltningen skall i lagen stadgas som behörig myndighet.

I paragrafens 2 mom. skall man hänvisa till reglering i lagens 14 § om Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt. Om enheten och om dess uppgifter skall man på grund av dess oavhängighet stadga separat på lagnivå.

Enligt lagens 3 mom. skall det i Skatteförvaltningens enhet finnas lokala, stöd- eller andra verksamhetsenheter. Om dessa verksamhetsenheter skall man med stöd av lagens 5 § stadga i antingen i Skatteförvaltningens arbetsorganisation som Skatteförvaltningens generaldirektör fastställer eller i Skatteförvaltningens enhets arbetsordning som chefen för Skatteförvaltningens enhet fastställer.

Skattestyrelsen, liksom även skatteverk, skall vara enheter vid Skatteförvaltningen-benämnda ämbetsverk. De skall således inte längre bilda separata myndigheter. Om Skattestyrelsens och skatteverkens uppgifter skall stadgas i olika lagar. Som Skattestyrelsens uppgift har stadgats bland annat utfärdande av flera rättsnormer. Skatteverkens uppgift är bland annat att verkställa beskattningen. Dessa föreskrifter skall i detta sammanhang inte ändras till någon annan del än vad uppörd och indrivning av skatter och skattetagarnas rättsbevakning gäller. I de sistnämnda uppgifterna skall Skatteförvaltningen stadgas till behörig myndighet. Detta skall betyda, att man inte skall kunna genom Skatteförvaltningens arbetsordning i detta skede bestämma om organisering av Skattestyrelsens och skatteverkens uppgifter på sätt som avviker från lagen. Rättsnormer vilkas stadgande har ålagts Skattestyrelsen och beskattningsavgöranden som görs av skatteverk skall likväl vara rättsnormer eller beskattningsbeslut som getts av Skatteförvaltningen.

5 §. Skatteförvaltningens och enheternas arbetsordningar. Enligt paragrafens 1 mom. skall man i Skatteförvaltningens arbetsordning utfärda närmare bestämmelser om Skatteförvaltningens organisation, enheter, uppgifter och om organisering av dem samt om enheternas behörighet och deras verksamhetsområden. I arbetsordningen skall dessutom kunna utfärdas bestämmelser om enheternas interna organisation, uppgifter och om organisering av dem samt om verksamhetsområden.

Skatteförvaltningens arbetsordning skall vara underordnad i förhållandet till förordning av statsrådet och skall precisera förordningens bestämmelser. Statsrådets förordning och Skatteförvaltningens arbetsordning som reglerar enheterna och deras huvudsakliga uppgifter skulle tillsammans bilda en helhet som reglerar Skatteförvaltningens grundstruktur. Skatteförvaltningens arbetsordning skall publiceras i författningssamlingen. Så här skall man för sin del försäkra sig om att Skatteförvaltningens interna verksamhetsorganisation och uppgiftsfördelning skall vara allmänt kända. Utkast till Skatteförvaltningens arbetsordning följer som bilaga till denna proposition.

Enligt paragrafens 2 mom. skall man i Skatteförvaltningens enhets arbetsordning utfärda närmare bestämmelser om enhetens interna organisationverksamhetsenheter, uppgifter och om organisering av uppgifterna, om fördelning av enhetens interna behörighet och om verksamhetsområden. Skatteförvaltningens enhets arbetsordning skall vara underordnad i förhållandet till Skatteförvaltningens arbetsordning och skall precisera förordningens bestämmelser.

Den omständighet, om man skall bestämma om skatteförvaltningens uppgifter, verksamhetsorganisation och arbetsfördelning i Skatteförvaltningens eller i dess enhets arbetsordning skall avgöras i samband med den praktiska tillämpningen. Principen skall vara, att man skall bestämma om ett ärende genom desto högre arbetsordning ju mera man genom arbetsordningen skall organisera utövande av offentlig makt i förhållandet till den skatt- eller betalningsskyldige. Motsvarigt skall man i Skatteförvaltningens enhets arbetsordning kunna bestämma om sådana förvaltningens interna funktioner, genom vilka man inte bestämmer om utövande av offentlig makt i förhållandet till den skatt- eller betalningsskyldige eller om man skall bestämma om det endast i ringa grad.

Förhållandet mellan förordning av statsrådet och Skatteförvaltningens och dess enhets arbetsordning kan åskådliggöras genom reglering som avser Skatteuppborðscentralen. Ur medföljande förordning av statsrådet framgår, att vid Skatteförvaltningen skall finnas en Skatteuppborðscentral, vara uppgift

skall vara uppbörd, indrivning och redovisning av skatter samt informationstjänst i enlighet vad som i olika lagar stadgas. Skatteuppborðscentralens behörighet skall vara riksomfattande. I Skatteförvaltningens arbetsordning skall man precisera de bestämmelser, som gäller Skatteuppborðscentralens uppgifter och grunderna för behörighet. Det centrala skall härvid vara bestämmelserna om behörighet i lagen om skatteuppborð (609/2005). I Skatteförvaltningens arbetsordning skall man dessutom Skatteuppborðscentralens interna verksamhetsorganisation till den del, att man däri skall nämna de Skatteuppborðscentralens verksamhetsenheter och dem underlydande skatteuppborðs- och indrivningsenheter med regional behörighet, som utövar offentlig makt i förhållandet till skatt- eller betalningsskyldiga. I arbetsordningen som Skatteuppborðscentralen utfärdar skall man bland annat bestämma om enhetens stöd- och andra enheter, som skall endast i ringa grad utöva offentlig makt i förhållandet till skatt- eller betalningsskyldiga samt skall även utfärda andra preciserande bestämmelser.

6 §. Information om sakansvarig enhet och inlämnande av handlingar till Skatteförvaltningen. I paragrafen skall man stadga om, att Skatteförvaltningen skall i ett ärende som gäller beskattning av skatt- eller betalningsskyldig eller beskattning av någon annan som har skyldigheter i anslutning till ett beskattningsärende på begäran anmäla den enhet vid Skatteförvaltningen som är ansvarig i saken i fråga. Stadgandet skall behövas för att betona det, att den skattskyldige skall alltid vid beskattningen kunna vara medveten om den enhet eller verksamhetsenhet inom Skatteförvaltningen, som i fråga om ett visst ärende i sista hand är ansvarig myndighet.

Sakansvarig enhet skall också ofta vara uteslutande behörig enhet i ärendet. Så här skall det vara till exempel då en viss beskattningssuppgift skall ha organiserats så, att alla uppgifter som inverkar på ärendet i fråga, liksom uppgifter i anslutning till skatteuppborð och verkställande av inkomstbeskattningen, sköts i en och samma enhet vid Skatteförvaltningen. Om till exempel en fysisk persons inkomstbeskattning skall i fråga om alla därtill anslutna uppgifters del skötas i

hemkommunens skattebyrå, skall skattebyrån i fråga samtidigt vara både sakansvarig enhet och uteslutande behörig enhet.

I fortsättningen skall verkställandet av inkomstbeskattningen ha organiserats inom Skatteförvaltningen så, att samma skattskyldig gällande uppgifter i olika skeden av inkomstbeskattningen skall skötas i flera enheter vid Skatteförvaltningen eller så, att flera enheter vid Skatteförvaltningen skall ha parallell behörighet i ärendet. I dessa situationer skall den sakansvariga enheten i förhållandet till den skattskyldige ansvara i sista hand för alla dessa enheters åtgärder. Sådana uppgifter skall kunna vara uppgifter som typiskt ansluter sig till registrering av kunder, sparandet av beskattningsuppgifter och kundtjänsten, men även uppgifter som ansluter sig till fattandet av beskattningsbeslut. Så här är fallet redan nu till exempel i fråga om förändringar i förskottsuppbörden. Enligt 18 § 1 mom. i lagen om förskottsuppbörd (1118/1996) är behöriga vid fastställandet av fastställande av ny innehållningsprocent i princip förutom hemkommunens skatteverk även övriga skatteverk. Förfarandet är i praktiken sådant, att om en skattekontrolländring behandlas i en annan enhet än i hemkommunens skattebyrå, antecknas som beslutsfattare i beslutet om ändringsskattekontroll likväl alltid hemkommunens skattebyrå. Sakansvarig enhet skall således vara hemkommunens skattebyrå vilket i detta fall kommer fram också i dokumentet. Också eventuell officiell rättelseyrkan skall då riktas till den sakansvariga enheten. Situationer med parallell behörighet kommer att bli allt allmänare allt efter som man tar i bruk elektroniska tjänster och beskattningsuppgifter fördelas i allt större utsträckning mellan Skatteförvaltningens olika enheter.

Anmälan om sakansvarig enhet skall ur skattebetalarkundens synvinkel ha närmast den betydelse, att den som är skyldig i beskattningen skall kunna utträta sina ärenden med enheten som är ansvarig för ärendet övergripande, då man till exempel skall behöva övergripande utredningar i ärendet eller om det skall uppkomma meningsskiljaktigheter om, hur man ska gå till väga eller vad som har beslutats i ärendet. Den i paragrafen avsedda sakansvariga enheten skall i flesta

beskattningssituationer vara hemkommunens skattebyrå. Så här skall det dock inte alltid vara. Till exempel i ärenden som vid inkomstbeskattningen ansluter sig till uppbörd och redovisning av skatter skall den sakansvariga enheten vara Skatteuppbördscentralens behöriga regionala skatteuppbörds- eller indrivningsenhet.

Skatteförvaltningen skall anmäla den sakansvariga enheten på skatt- eller betalningsskyldigas begäran. Anmälan skall kunna ske också muntligen till exempel i samband med kundbetjäning. I flesta fall skall den sakansvariga enheten vara den enhet, som har antecknats till exempel i beskattningsbeslutet som avsändare eller beslutsfattare.

Bestämmandet av sakansvarig enhet och anmälan därom skall inte avskaffa det i tjänstemannalagen (750/1994) eller i någon annan lag ingående stadgandet om tjänstemannaansvar som varje tjänsteman har i sina uppgifter. Om till exempel ändring i förskottsinnehållning görs med behörighet på grund av Skatteförvaltningens interna behörighetsfördelning av skatteförvaltningens tjänsteman som arbetar i en annan enhet än i den sakansvariga enheten, skall tjänstemannen i fråga vara svarig för att tjänsteuppgifterna sköts korrekt på sätt som i tjänstemannalagen och i annan lag om tjänstemannaansvar bestäms. Den sakansvariga enheten skall i ett sådant fall såsom sådan kontaktenhet, som den skattskyldige alltid skall kunna ta kontakt med och som i sista hand tar helhetsansvaret för ärendet i fråga.

Förekomsten av parallell behörighet och begreppet ansvarig enhet skall inte ha någon betydelse i fråga om ändringssökande. Såsom behörig förvaltningsdomstol har i allmänhet stadgats den förvaltningsdomstol, inom vars domkrets hemkommunen för den skatt- eller betalningsskyldiges hemkommun hör.

I paragrafens 2 mom. skall man stadga om inlämnande av en handling till Skatteförvaltningen. Då Skatteförvaltningen skall bestå av en enhet, skall en handling ha lämnats in inom utsatt tid, då handlingen före utgången av den utsatta tiden skall ha lämnats in till någon enhet vid Skatteförvaltningen. Den omständigheten, om en handling har lämnats in inom utsatt tid eller inte, skall bestämmas i enlighet med bestämmelserna i lagen angående

ende beräkning av laga tid (150/1930) och i förvaltningslagen. Stadgandet skall tillämpas, även om annanstans i lag hade stadgats om att en handling skall inom utsatt tid lämnas in till ett visst skatteverk som är behörigt i ärendet. Handlingen skall också då ha lämnats in i rätt tid, om den hade inom den utsatta tiden lämnats in till annat skatteverk än det som uttryckligen är behörigt i ärendet.

2 kap. **Ledning och avgörande av ärenden**

I kapitlet skall stadgas om ledning av skatteförvaltningen och om utövande av beslutanderätt inom Skatteförvaltningen. I kapitlet skall ingå bland annat bestämmelser om generaldirektörens beslutanderätt och om enhetens chefs beslutanderätt.

7 §. Generaldirektörens uppgifter och beslutanderätt. I paragrafen skall stadgas om generaldirektörens uppgifter och om utövande av beslutanderätt. Enligt paragrafens 1 mom. Skatteförvaltningen skall ledas av generaldirektören. Enligt lagens 8 § 1 mom. generaldirektören skall samtidigt leda också hela Skatteförvaltningen.

Enligt paragrafens 2 mom. generaldirektören skall, på samma sätt som för närvarande, besluta om utfärdandet av rättsnormer som faller under Skatteförvaltningens behörighet. Sådana rättsnormer är rättsnormer som i lag har stadgats att skall utfärdas av Skatteförvaltningen eller Skattestyrelsen, liksom till exempel Skattestyrelsens årliga beslut om grunderna för beräkning av naturaförmånernas värden. Rättsnormen skall förberedas i Skatteförvaltningens behöriga enhet och generaldirektören skall besluta om rättsnormen på föredragning.

Enligt paragrafens 2 mom. Skall generaldirektören också fastställa Skatteförvaltningens arbetsordning. Generaldirektören skall dessutom i egenskap av chef för Skattestyrelsen fastställa Skattestyrelsens arbetsordning. Generaldirektörens behörighet skall till dessa delar grunda sig på enhetens chefsposition på sätt som avses i 8 §.

I paragrafens 3 mom. skall man stadga om, att generaldirektören skall kunna överta för avgörande ett ärende som enligt 8 § i princip skall avgöras av Skatteförvaltningens enhet.

Genom stadgandet skall man försäkra sig om att generaldirektören skall enligt prövning kunna överta för avgörande ett ärende som hör till enhetens behörighet. I princip skall generaldirektörens rätt att överta ärende för avgörande skall omfatta även ett ärende som avser beskattning av en enskild skattskyldig, men avsikten skall vara, att generaldirektören inte skall överta sådana ärenden för avgörande. Stadgandet skall i praktiken tillämpas närmast enbart i sådana fall som ansluter sig till ett till karaktären administrativt ärende som i övrigt skall avgöras i Skatteförvaltningens enhet. Sådana administrativa ärenden skall kunna vara till exempel utnämnings-, anskaffnings- eller andra ärenden som ansluter sig till personalen, ekonomin eller den allmänna förvaltningen. Beroende på ärendets karaktär borde ärendet naturligtvis vara betydande ur hela Skatteförvaltningens synvinkel. Generaldirektören skall kunna överta ett ärende för avgörande också då till exempel enhetens chef skall vara jävig i ärendet.

Generaldirektören skall likväl inte kunna överta för avgörande ett ärende som ansluter sig till bevakning av skattetagarnas rätt. Beslutanderätten som ansluter sig till rättsbevakningsuppgiften som Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt utövar skall således vara uteslutande. Med rättsbevakningsuppgift skall man avse både till enhetens uppgifter hörande uppgifter som till sin karaktär överensstämmer med verksamhetslinjedragningar och konkreta avgöranden i ett enskilt fall om, huruvida ändring i beskattningen skall sökas eller inte eller hurudant bemötande eller utlåtande i ärendet skall avges. Generaldirektören skall inte ha rätt att överta för avgörande heller ett särskilt skattelättnadsfall som beror på rättsbevakningsuppgiften. Generaldirektören skall likväl enligt paragrafens första mening rätt att överta för avgörande ett utnämnings-, anskaffnings- eller annat ärende som ansluter sig till personalen, ekonomin eller den allmänna förvaltningen.

Om generaldirektörens uppgifter skall, på samma sätt som för närvarande, dessutom stadgas genom förordning av statsrådet.

8 §. Enhetschefernas uppgifter och beslutanderätt. Enligt paragrafens 1 mom.

Skatteförvaltningens enhet skall ledas av enhetens chef. Skattestyrelsen enligt detta stadgande ledas av generaldirektören.

Enligt paragrafens 2 mom. skall ärenden som ankommer på enheten avgöras av enhetens chef eller av annan tjänsteman i enlighet med vad som i enhetens arbetsordning bestäms. Enhetens arbetsordning skall fastställas av enhetens chef. Enhetens arbetsordning skall i praktiken kunna även bestå av flera dokument till exempel per verksamhetsenhet. Regleringen skall motsvara regleringen i 3 § 2 mom. i den gällande lagen om skatteförvaltningen, som gäller skatteverkets ledning och utövande av beslutanderätt.

Om chefens för Skatteförvaltningens enhet uppgifter skall, på samma sätt som för närvarande, stadgas också genom förordning av statsrådet.

9 §. Närmare föreskrifter och bestämmelser. Paragrafen skall vara ett stadgande om bemyndigande, med stöd av vilket man skall kunna närmare bestämma bland annat personalen, om besättandet av tjänster om behörighetsvillkor samt om förordnande av en ställföreträdare för generaldirektören och för enhetens chef och vid behov även om den interna administration av Skatteförvaltningen samt om innehållet i förmansuppgifter.

Enligt paragrafens 2 mom. skall man i arbetsordningarna för Skatteförvaltningen och dess enhet bestämma bland annat, om den interna ledningen, om vikariat samt om andra ärenden inom den interna förvaltningen. Paragrafens sakliga innehåll skall motsvara stadgandet i 3 a § i den gällande lagen.

3 kap. Skatterättelsenämnden

I kapitlet skall stadgas om skatterättelsenämnden och om förfarandet i skatterättelsenämnden.

10 §. Skatterättelsenämnden och dess sammansättning. Stadgandet skall motsvara stadgandet i 4 § i den gällande lagen om skatteförvaltningen likväl så, att då Skatteförvaltningen skall ombildas till ett ämbetsverk, skall såsom behörig myndighet i stället för Skattestyrelsen och skatteverket stadgas Skatteförvaltningen.

11 §. Beslutförhet och förfarande i skatterättelsenämnden. Stadgandet skall motsvara

stadgandet i 4 a § i den gällande lagen om skatteförvaltningen likväl så, att då eurobeloppet som fördelar behörigheten mellan nämndens inskränkta och utvidgade sammansättning skall höjas från det nuvarande 2 000 euro till 3 000 euro. I paragrafen skall dessutom göras vissa tekniska justeringar som beror på förändrad lagstiftning.

Förändringen i eurobeloppet skall såsom processbestämmelse tillämpas alla de ärenden som behandlas i skatterättelsenämnden den dag då lagen träder i kraft eller senare.

12 §. Rätt att närvara vid skatterättelsenämndens sammanträde. Stadgandet skall motsvara estämmelsen i 4 b § i den nuvarande lagen om skatteförvaltningen, likväl så, att man i stadgandet skall hänvisa till förvaltningslagens bestämmelser.

13 §. Närmare bestämmelser om skatterättelsenämnden. Stadgandet skall motsvara stadgandet i 4 c § i den gällande lagen om skatteförvaltningen.

4 kap. Bevakning av skattetagarnas rätt och annan talan

I kapitlet skall stadgas om förande av talan inom Skatteförvaltningen. Förande av talan skall indelas i förande av talan på skattetagarnas vägnar (14—17 §), förande av talan i samband med skattebrott och vissa andra brott (18 §) samt i övrig förande av talan hos domstolar, vid olika förrättningar samt i avtal (19 §). Om förande av talan såsom fordringsägare skall man stadga i lagen om skatteuppbörd.

14 §. Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt och enhetens uppgifter. I paragrafen skall stadgas om Enhet för bevakning av skattetagarnas rätt och om dess uppgifter. Enligt paragrafens 1 mom. skall vid Skatteförvaltningen finnas Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt. Om enheten skall stadgas genom lag på grund av enhetens oberoende ställning.

Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt skall föra alla skattetagares talan i ett ärende som gäller beskattningen på sätt som i lagen om Skatteförvaltningen och annanstans i lagen skall stadgas. Bestämmelserna i lagen om Skatteförvaltningen som ansluter sig till rättsbevakningen skall ingå i lagens 14—

17 §. Annanstans i lag skall man stadga om rättsbevakningsenhetens, på samma sätt som man för närvarande stadgar om skatteombudets, behörighet i ärendet i fråga. Till exempel i 62 § i lagen om beskattningsförfarande skall man stadga om att enheten för rättsbevakning skall ha rätt att ansöka om ändring i beskattningen. Skatteombud som förordnats i enhetens arbetsordning eller som enheten förordnat på något annat sätt skall utöva enhetens beslutanderätt på sätt som det framgår ur 8 § 1 mom. i lagen om Skatteförvaltningen. Utövande av beslutanderätt skall kunna ske genom föredragning eller utan föredragning i enlighet med som man skall bestämma i rättsbevakningsenhetens arbetsordning. Utövande av beslutanderätt inom enheten skall således organiseras på samma sätt som i Skatteförvaltningens övriga enheter.

Om partsställningen av Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt skall det likväl inte i alla enskilda fall finnas bestämmelser annanstans i lag. Då skall man tillämpa de allmänna bestämmelserna om partsställning. Enhetens partsställning skall ju på sätt som nämns i paragrafens 1 och 2 mom. förstås omfattande så att den täcker hela beskattningen, sökande av ändring i beskattningen samt övriga ärenden som gäller beskattningen och som skall behandlas i den ordning som förvaltningslagen och förvaltningsprocesslagen bestämmer.

Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt skall i enlighet med paragrafens 2 mom. föra alla skattetagares, alltså statens, kommunens, församlingens, Folkpensionsanstaltens, skogsvårdsföreningens och skogscentralens talan och skall bevaka deras rätt i beskattningen. Skogscentraler har möjlighet till ändringssökande, om skogsvårdsavgift skall i enlighet med 11 § 2 mom. i lagen om skogsvårdsföreningar (534/1998) uppbäras utanför skogsvårdsföreningens verksamhetsområde. Skogscentralen är också skattetagare i enlighet med 1 § 1 mom. i lagen om redovisning av skatter (532/1998), av vilken anledning det är ändamålsenligt att skogscentralen tas med i lagen.

Enheten skall utöva självständig rätt till prövning i anslutning till det i vilka situationer det över huvudtaget är ändamålsenligt att föra talan. Då rättsbevakningen kan likväl

förutsättas att närmast hänföra sig till juridiskt sett flertydliga eller fiskaliskt sett betydande ärenden, skall man i paragrafens 2 mom. inrymma enhetens verksamhet styrande bestämmelser om de kriterier, utgående från vilka enheten skall pröva behovet av förande av talan. Det skall vara frågan om sådan myndighetens verksamhet och verksamhetens tyngdpunkter styrande bestämmelser som det finns i 26 § 6 mom. i lagen om beskattningsförfarande, där det stadgas om att skattemyndigheten skall, när beskattningen verkställs, pröva erhållna uppgifter och utredningar på det sätt som är motiverat med hänsyn till ärendets art och omfattning.

Enligt paragrafens 2 mom. skall ett kriterium som styr förande av talan vara, att det med tanke på tillämpning av lagen i andra liknande fall eller på grund av enhetlig beskattnings- eller rättspraxis skall vara påkallat. Stadgandet skall i övrigt motsvara grunden för beviljande av besvärstillstånd enligt 70 § 2 mom. 1 punkten i lagen om beskattningsförfarande och grunden för förhandsavgörande i enlighet med 5 § i lagen om centralskattenämnden, förutom att såsom prövning styrande uttryck skall användas begreppet ”påkallat”. Genom detta skall man uttrycka det att tröskeln för att utnyttja rätten att föra talan skall vara betydligt lägre än i de sammanhang som avses i nämnda lagrum. Förande av talan skall i ljust av det här kriteriet vara av nöden också i sådana situationer där ärendets ekonomiska intresse skall vara mycket ringa i ett enskilt fall.

Enligt paragrafens 2 mom. 2 punkten skall kriteriet som styr förande av talan vara ärendets ekonomiska betydelse. Stadgandets ordalydelse skall uttrycka, att även här tröskeln för att föra talan skall vara lägre än till exempel i 70 § 2 mom. 3 punkten i lagen om beskattningsförfarande som ingår i grunderna för anförande av besvär hos högsta förvaltningsdomstolen, där man använder uttrycket ”vägande ekonomiska eller andra skäl”. Det är inte möjligt, och inte heller behövligt, att ett ekonomiskt betydande ärende definieras och begränsas i lagen. Då man vid verkställande av beskattningen väljer ärenden för närmare granskning i enlighet med 26 § 6 mom. i lagen om beskattningsförfarande, kan man såsom utgångspunkt beakta det att

skattetagarnas rättsbevakning skall i allmänhet inte förutsätta förande av talan i sådana fall som inte plockas ut till behandling på sätt som nämns i stadgandet. Då man prövar förande av talan på grund av ekonomiska intressen skall man såsom utgångspunkt betrakta det att ekonomiskt betydande fall skall vara de ärenden, som inte har större betydelse än det i enskilda fallet i fråga och där i det fiskaliska på skatten baserande intresset skall vara minst flera tusen euro.

Kriteriet för förande av talan i enlighet med paragrafens 2 mom. 3 punkten skall vara vag till sin karaktär. Stadgandet skall behövas för att försäkra sig om att enheten skall i alla fall kunna självständigt utöva prövning med tanke på förande av talan. Det skulle kunna vara frågan till exempel om en situation, där ändringssökandet skulle vara motiverat på grund av likvärdig behandling av skattskyldiges beskattningar för olika skatteår, även om det inte skulle vara frågan om ett ekonomiskt betydande eller juridiskt flertydigt ärende. De i lagen nämnda kriterierna skall således inte som helhet hindra förande av talan, utan skall styra enhetens verksamhet i den riktning som dessa kriterier utvisar.

I paragrafens 3 mom. skall stadgas om att Enheten för rättsbevakning skall vara oberoende i sin rättsbevakningsuppgift. Enheten skall således oberoende av övrig Skatteförvaltning och även av egentliga skattetagare pröva, när den för talan i ett ärende och med vilket innehåll talan förs. Skatteförvaltningens generaldirektör skall inte kunna överta för avgörande ett ärende som gäller en rättsbevakningsuppgift. Om detta skall man föreskriva i lagens 7 § 3 mom.

15 §. Hörande av Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt innan ett ärende avgörs. Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt skall kunna höras som part innan ärendet avgörs. Stadgandet skall tillämpas i samband Skatteförvaltningens interna förfarande, bland annat behandling i skatterättelsenämnden medräknad. Om hörande i samband med besvär skall stadgas separat. Om delgivning av ett beskattningsbeslut skall man stadga separat bland annat i 26 d § i lagen om beskattningsförfarande, och det nu föreslagna stadgandet skall inte inverka på förfaranden i

anslutning till delgivning av beslut eller till exempel på förbehållsförfarandet varom stadgas i 85 § lagen om beskattningsförfarande, som ansluter sig till förhandsbesked.

Stadgandet skall gälla för beskattningens alla skeden från registrering av skatt- eller betalningsskyldiga till de beslut som bör betraktas som beskattning, som fattas då skatt upp bärs eller indrivs. Stadgandets tillämpningsområde skall omfatta även förfarandet i samband med rättelseyrkan. Enhetens hörande som part med stöd av detta stadgande skall ansluta sig till beskattningens verkställande, skattekontroll, skatterättelsenämnden ändringsbeskattning, utlämnande av förhandsbesked eller –avgöranden samt till ändringssökande i det inledande skedet hos skatterättelsenämnden eller till annat rättelseförfarande.

Det föreslagna stadgandet skall berättiga, inte förplikta till hörande. Om enheten hörs, är den naturliga utgångspunkten, att enheten också lämnar bemötande eller annat utlåtande i ärendet. Om det skall annanstans i lagstiftningen särskilt stadgas om hörande av Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt, skall dessa stadganden iakttas.

16 §. Särskild skattelättnad. I paragrafen skall stadgas om särskild skattelättnad som ansluter sig till rättsbevakningen. Stadgandet skall kunna tillämpas i sådana situationer, där Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt skall ha ansökt om ändring på grund av denna ändringssökande skall man ha fått högsta förvaltningsdomstolens utslag och i detta ärende hade skatt eller avgift påförts.

Stadgandet skall i praktiken tillämpas närmast i sådana situationer, där Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt ansöker om ändring med anledning av att ärendet är juridiskt sett flertydigt eller oklart. Situationen skall till exempel vara sådan, att man i samband med beskattningens verkställande konstaterar en ny tolkningsfråga som beror på förändring av lagstiftningen och som gäller ett stort antal skatt- eller betalningsskyldiga. Om man inom Skatteförvaltningen vid iakttagande av in dubio contra fiscus – principen kommer till det att ett ärende som beror på tolkning skall avgöras till den skattskyldiges fördel, skall Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt kunna låta rättsmedelsinstanser-

na avgöra ärendet. Enheten skall begränsa de fall som skall tas upp för ändringssökande till ett mindre antal och på ett sådant sätt att rättsfrågan i dem skall förekomma förenklat och eller varierad på ett lämpligt sätt. Rätten att ansöka om ändring skall då utnyttjas endast i några få, men inte i alla kända fall. Om man skall få högsta förvaltningsdomstolens utslag i ärendet, om utslaget skall betyda, att skatt skall påföras på grund av ändringssökande, skall det med tanke på likvärdig behandling av skatt- eller betalningsskyldiga vara problematiskt, om skatt skall påföras endast i detta enskilda fall. I ett sådant fall skall påförd skatt eller avgift kunna lättas.

Det beskrivna förfarandet skall kunna tillämpas endast i sådana fall där Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt har utnyttjat sin rätt att ansöka om ändring i någon fas av processen och man har just i det här ärendet fått högsta förvaltningsdomstolens utslag. Det skall vara naturligt att lättnad inte skall kunna beviljas, om man inte i det här ärendet först hade utnyttjat alla normala metoder för sökande av ändring, varvid man måste ha i ärendet fått högsta förvaltningsdomstolens utslag. Om högsta förvaltningsdomstolen inte skall meddela besvärsmått i ärendet, skall det också då vara frågan om ett utslag på sätt som avses i denna paragraf, varvid skattelättnad skall kunna komma i fråga med stöd av detta stadgande.

Lättnad skall kunna beviljas på den skatt- eller betalningsskyldiges ansökan eller utan ansökan på myndighetens initiativ. Lättnad för statsskatt och samfundets inkomstskatt beviljas av den enhet vid Skatteförvaltningen som också i övrigt avgör skattelättnadsärenden. För kommunalskatt skall lättnaden beviljas av kommunen och lättnaden skall motsvarigt gälla även för kyrkoskatt och försäkrads sjukförsäkringspremie. Dessutom skall behörigt kyrkoråd kunna för kyrkoskattens vidkommande med stöd av 3 § 2 mom. i kyrkolagen (1054/1993) bevilja lättnad i situationer som nämns i stadgandet.

I praktiken skall man alltid skaffa ett utlåtande från Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt, vilket utlåtande skall ha stor betydelse då lättnadsärendet avgörs, eftersom enheten skall bäst kunna uppskatta, om de i paragrafen stadgade förutsättningarna upp-

fills. Enheten som avgör ett skattelättnadsärende eller kommun skall dessutom kunna skaffa i ärendet ett utlåtande till exempel från skatteförvaltningens enhet som svarar för riksomfattande reglering av beskattningen. I samband med lättnad på myndighetens initiativ skall initiativtagaren i praktiken alltid var Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt.

Skattelättnaden skall utöver egentlig skatt eller avgift gälla även för eventuell skatteförhöjning eller dröjsmåls- eller annan påföljd på grund av skatten eller avgiften i fråga. Sådana påföljder skall åtminstone vara skattetillegg, dröjsmålsränta, dröjsmålsräntan motsvarande ränta, restavgift, förseningsränta, uppskovsränta, samfundsränta och ränta på kvarskatt. Stadgandet skall inte inverka på rättegångskostnader som eventuellt förorsakas för den skatt- eller betalningsskyldige. Skyldigheten att ersätta dem skall bestämmas i enlighet 74 och 75 § i förvaltningsprocesslagen.

I ett beslut som gäller ett lättnadsärende skall ändring inte kunna sökas genom besvär. Motsvarande förbud mot ändringssökande gäller också för övriga skattelättnadsärenden.

I praktiken skall ärenden där lättnad skall beviljas vara sällsynta. Möjlighet till att bevilja lättnad skall likväl med tanke på likvärdig behandling av skatt- och betalningsskyldiga vara principiellt sett viktigt.

17 §. Utnyttjande av kommunens, församlingens och Folkpensionsanstaltens rätt att söka ändring. I paragrafen skall stadgas om att Finlands Kommunförbund skall på framställning av Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt utse ett tillräckligt antal skatteombud som verkar som enhetens tjänstemän och som skall kunna oberoende av enheten utnyttja kommunens, församlingens och Folkpensionsanstaltens rätt att ansöka om ändring varom stadgas annanstans i lag. Oberoende av uppgiftens särskilda karaktär skall det vara frågan om sådan Skatteförvaltningens uppgift som lagens 2 § avser. Ett förordnande om utnämning skall kunna återkallas av särskilda skäl i samma ordning som det hade getts.

Nämnda ombud skall biträda skattetagarna även i övrigt i uppgifter som ansluter sig till rättsbevakningen. I biträdandet är det frågan om samarbete myndigheterna emellan, om

vilket samarbete stadgas i 10 § i förvaltningslagen. Skatteombud skall således biträda andra skattetagare inom ramen för sin egen behörighet och i den omfattning som ärendet kräver på skattetagarnas begäran och skall även i övrigt samarbeta med dessa. Om överlåtande av uppgifter om beskattningen skall stadgas i den föreslagna 14 § i lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter (1346/1999).

18 §. Förande i brottmål. I paragrafen skall stadgas om anmälan av misstänkt skattebrott, eller något annat brott som hänför sig till beskattning eller bokföringsbrott som uppdagats av Skatteförvaltningen till förundersökningsmyndighet och om förande av talan i samband med förundersökning och brottmålsprocessen i ett skattebrottsärende. Regleringen skall justeras att motsvara gällande rättssituation och praxis samt moderniseras att motsvara lagstiftningen om förundersökning. Gällande praxis är bristfällig och baserar sig i fråga om anmälan om andra brott än skattebrott och bokföringsbrott närmast på tolkningen av bestämmelserna om specialindrivning i 35 § i lagen om skatteuppbörd (609/2005).

Andra med beskattningen anslutna brott än egentliga skattebrott kunde typiskt vara brott som ansluter sig till indrivning av skatter eller till skattekontrollen. Sådana skulle vara till exempel gäldenärsbrott som ansluter sig till indrivning av skatter. Brottanmälan skulle kunna göras även om sådan brottslig handling som hänför sig till uppfyllandet förpliktelser i samband med beskattningen och som uppdagas i samband med skattekontrollen. Sådana fall skulle vara till exempel förfalskningar av beskattningshandlingar eller inlämnande av felaktiga uppgifter till Skatteförvaltningens register, då gärningen inte uppfyller villkoren för falsk uppgift som kännetecken för skattebedrägeri avser. För att Skatteförvaltningen skulle kunna göra brottanmälan i ett ärende och vid behov även föra talan i ärendet, skall gärningen vara direkt förknippad med de i lagens 2 § stadgade Skatteförvaltningens uppgifter, liksom verkställande av beskattningen, skattekontrollen eller indrivning av skatter.

Regleringen skall också preciseras att motsvara gällande tolkning av rättssituationen till

den del som Skatteförvaltningen inte skall vara part i ett ärende som gäller bokföringsbrott.

19 §. Förande av talan i övriga fall. I paragrafen skall stadgas om skattetagarens rätt att föra statens talan även i andra än de i 14—16 § ovan stadgade till skattetagarnas rättsbevakning anslutna, i 18 § stadgade till brottmål anslutna samt i 35 § i lagen om skatteuppbörd stadgade till förande av fordringsägarens talan anslutna ärenden. Reglering skall behövas för att Skatteförvaltningen skall själv kunna föra statens talan även i andra än de ovan nämnda ärenden som berör Skatteförvaltningen. För närvarande har det i viss mån varit oklart om ett skatteverk eller Skattestyrelsen kan utnyttja här avsett förande av talan, eller om rätt till förande av talan borde ha beviljats av finansministeriet.

Regleringen skall ansluta sig för det första till det i 11 kap. 12 § i rättegångsbalken (4/1734) stadgade delgivningsförfarandet. Med stöd av lagrummet delgivning till staten skall tillställas länsstyrelsen eller den myndighet som för statens talan. Delgivning skall således i framtiden ske direkt till Skatteförvaltningen. Om det till exempel ur stämningshandlingar skall framgå den enhet vid Skatteförvaltningen, till vilken ärendet hänför sig, skall delgivningen kunna riktas direkt till enheten i fråga och i annat fall i praktiken till Skatteförvaltningens centralledning.

Regleringen skall å andra sidan ansluta sig till den i 15 kap. 5 § i rättegångsbalken stadgade förandet av statens talan i domstol och hos andra myndigheter. Skatteförvaltningen skall med stöd av stadganden kunna föra statens talan till exempel i sådana ärenden där den skatt- eller betalningsskyldige eller den som står i avtals-, tjänste- eller arbetsförhållande till Skatteförvaltningen kräver av staten antingen direkt eller via s.k. principalansvar skadeersättning på grund av fel som påstås ha ägt rum i beskattningen eller i samband med annat förfarande. Paragrafen skall berättiga Skatteförvaltningen även till att till exempel i ett sådant fall ingå ett avtal som förbinder staten.

Regleringen skall också tydligt visa, att skatteförvaltningen skall kunna ingå staten förbindande olika avtal, liksom hyreskontrakt eller anskaffningsavtal som gäller för Skatte-

förvaltningens enheter, om annat inte separat stadgas om förfarandet som ska tillämpas i samband med dessa. Om det, vilken enhet som skall vara den behörig att ingå dessa avtal, skall bestämmas i Skatteförvaltningens arbetsordning samt i ekonomireglementet för räkenskapsverket Skatteförvaltningen.

5. kap. **Beskattningskostnader**

I kapitlet skall stadgas om beskattningskostnader och om deras fördelning olika skattagare emellan samt om uppbörd av beskattningskostnaderna.

20 §. Kostnader och kostnadsfördelning. I paragrafen skall stadgas på motsvarande sätt som i den gällande lagen om beskattningskostnader och om deras fördelning. Den behöriga myndigheten skall vara Skatteförvaltningen.

21 §. Beräkning av kommuners och församlingars andelar. I paragrafen skall stadgas på sätt som i sak motsvarar den gällande regleringen om enskild kommuns och församlingens andel.

22 §. Uttagande och rättelse av beskattningskostnader. Upptagande och rättelse av kostnader. I paragrafen skall stadgas om uppbörd av beskattningskostnader från skatttagare samt om sökande av ändring i beslut om uppbörd av beskattningskostnader. Den behöriga myndigheten skall vara Skatteförvaltningen.

Regleringen om uppbörd av kostnader, som för närvarande ingår i förordningen, skall överföras till paragrafens 1 mom.

6 kap. **Särskilda bestämmelser**

I kapitlet skall stadgas om behandling av förvaltningsklagan samt om överföring av beskattningsbehörighet.

23 §. Behandling och avgörande av förvaltningsklagan. Med förvaltningsklagan avses anmälan hos högre eller övervakande myndighet om att verksamheten som myndigheten eller tjänstemannen som är föremål för klagan utövar är felaktig eller strider mot lag. Klagan kan också gälla myndighetens eller tjänstemannens verksamhetsovillighet eller försummelse av tjänsteuppgifter. På avgörande av förvaltningsklagan och på delgiv-

ning av det tillämpas bestämmelserna i förvaltningslagen.

Enligt propositionen skall av Skatteförvaltningen och dess enheter bildas en finansministeriet underlydande myndighet. På grund av detta skall till behandling och avgörande vid finansministeriet övergå i huvudsak alla klagomål över Skatteförvaltningens, Skatteförvaltningens enheters och deras tjänstemäns verksamhet, vilket inte kan betraktas vara ändamålsenligt. Med beaktande den specifika karaktär av Skatteförvaltningens organisation och det faktum att det inte är ändamålsenligt att alla klagomål behandlas i ministeriet, skall man separat stadga om behandling och avgörande av förvaltningsklagan vid Skatteförvaltningen. Regleringen skall gälla ordinarie förvaltningsklagan eller skrivelser som skall betraktas som sådana.

I paragrafens 1 mom. skall stadgas, att förvaltningsklagan som på grund av Skatteförvaltningens eller dess tjänstemans verksamhet har anförts hos Skatteförvaltningen skall i huvudsak avgöras av generaldirektören. Så skall förfaras också i sådana fall att klagan har anförts hos finansministeriet. Dessutom kunde i skatteförvaltningens arbetsordningen bestämma, att klagan som anförts till enheten kan avgöra enhetens chef. I stadgandet skall med Skatteförvaltningens enhet avses, på samma sätt som även annanstans i denna lag, generaldirektören direkt underlydande enheter. Om klagan likväl skall gälla chefens för Skatteförvaltningens enhet verksamhet, skall generaldirektören avgöra klagan, bortsett från klagan som gäller chefens för Skattestyrelsen verksamhet, på vilken bestämmelsen i paragrafens 2 mom. skall tillämpas.

I paragrafens 2 mom. skall stadgas om behandling av förvaltningsklagan som anförts över generaldirektörens och dennes ställföreträdare verksamhet. I stadgandet skall med generaldirektörens ställföreträdare avses oberoende av vikariatsordningen alla de tjänstemän, som utsetts till ställföreträdare. Förvaltningsklagan över deras verksamhet skall alltid behandlas och avgöras av finansministeriet. Finansministeriet skall behandla endast sådana klagomål, där det uttryckligen är frågan om generaldirektörens eller dennes ställföreträdare verksamhet.

Finansministeriet skall dessutom alltid kunna överta för avgörande ett principiellt viktigt klagomålsärende som handläggs inom Skatteförvaltningen. Såsom principiellt viktiga skall betraktas närmast sådana klagomål där det skall vara frågan om ett ärende som skall inverka på en större grupp av skattskyldiga än detta enskilda fall. Det skall t.ex. kunna vara frågan om ett förfarande som allmänt tillämpas inom Skatteförvaltningen eller om ärende som eventuellt kan gälla även för andra skattskyldigas rättskydd. I praktiken skall ärendet komma finansministeriet för kännedom antingen på Skatteförvaltningens eller den klagandes initiativ, eller på grund av att mera omfattande samhällelig diskussion förs i ärendet.

Den ovan beskrivna specialregleringen kan motiveras med särdrag i Skatteförvaltningens förvaltningsstruktur, vilka visar, att Skatteförvaltningen i egenskap av en myndighet skulle i fråga om förvaltningsstrukturen avvika från en vanlig myndighet. Skatteförvaltningen skulle bilda hela landet omfattande myndighet, som skulle bestå av flera enheter och inom dem ett stort antal verksamhetsenheter runt om i landet. Inom skatteförvaltningen skulle allt som allt arbeta cirka 6 000 personer. Om Skatteförvaltningens enheter och om deras huvudsakliga uppgifter skulle stadgas genom statsrådets förordning och inte genom Skatteförvaltningens arbetsordning. Också om utnyttjande av beslutanderätt skulle stadgas avvikande från normalt myndighetsbegrepp, då chefen för enheten som grundats med stöd av lagens 8 § skulle avgöra ärenden som ankommer på enheten. Ämbetsverkets chefs, generaldirektörens, möjlighet att ingripa utnyttjandet av enhetens beslutanderätt skulle grunda sig på den i lagens 7 § 3 mom. stadgade rätten att överta avgörandet av ett enskilt ärende. Enhetens chefs beslutanderätt skulle således grunda sig direkt på lagen och den skulle inte ha härletts från generaldirektörens beslutanderätt eller från Skatteförvaltningens arbetsordning. Dessa särdrag som avser Skatteförvaltningens omfattning, dess förvaltningsstruktur, grundande av enheter och utnyttjande av beslutanderätt talar för det att även förvaltningsklagan som har riktats till finansministeriet skullen kunna avgöras av Skatteför-

valtningens generaldirektör, om det inte skulle vara frågan om klagan som hade anförts på grund av generaldirektörens eller dennes ställföreträdarens verksamhet. Finansministeriet skulle alltid kunna överta avgörandet av ett principiellt viktigt enskilt klagomålsärende.

Genom stadgandet om förvaltningsklagan som ingår i propositionen skall man inte begränsa medborgarnas rätt att hos högre rättsinstanser, riksdagens justitieombudsman eller statsrådets justitiekansler anföra förvaltningsklagan över Skatteförvaltningens eller dess tjänstemans verksamhet.

24 §. Överföring av beskattningsbehörighet. I paragrafen skall stadgas på sätt som motsvarar den gällande 13 § i lagen om skatteförvaltningen om Skatteförvaltningens möjlighet att utfärda behörighetsbestämmelser som avviker från den i lagen stadgade behörigheten. Trots att Skatteförvaltningen skall bilda en myndighet, skall man också i fortsättningen i olika skattelagar stadga om behörigt skatteverk. Om det behövs skall Skatteförvaltningen med stöd av detta stadgande utfärda undantagsbestämmelser. En uppgift skall med stöd av sådan bestämmelse överföras till ett annat skatteverk eller till en viss verksamhet vid det. Behörig myndighet vid utfärdandet av dessa bestämmelser skall vara Skatteförvaltningen. Bestämmelserna skall i praktiken utfärdas av generaldirektören. Regleringen skall behövas så länge bestämmelserna om behörighet i olika skattelagar skall ändras så, att den behöriga myndigheten är Skatteförvaltningen. Därefter skall Skatteförvaltningens behörighet vara riksomfattande och uppgifterna skall till alla delar organiseras genom förordning av statsrådet om Skatteförvaltningens enheter och genom Skatteförvaltningens arbetsordning.

25 §. Tillräcklig service vid överföring av behörighet. Paragrafen skall motsvara 13 b § i den nuvarande lagen.

26 §. Publicering av och upplysning om överföring av behörighet. Paragrafen skall motsvara 13 c § i den nuvarande lagen.

27 §. Ikraftträdande och övergångsbestämmelser. Lagen skall träda i kraft den 1 maj 2008. Vid beskattningen behörig myndighet skall från och med lagens ikraftträdande vara Skatteförvaltningen i alla de upp-

gifter som alla lagar eller i förordningen eller med stöd av dem stadgats som Skatteförvaltningens, Skattestyrelsens eller skatteverkets uppgift. Detta skall även gälla för de ärenden där beskattningsavgörandet hade före lagens ikraftträdande fattats av ett skatteverk och som skall såsom ändringsbeskattningsärende behandlas efter nämnda dag i Skatteförvaltningen. Skattestyrelsen och skatteverk skall endast vara Skatteförvaltningen-benämnda ämbetsverkets enheter från och med den nämnda dagen och inte som självständiga myndigheter ens för de uppgifters vidkommande, som uttryckligen hade i lag stadgats att behandlas och avgöras av dem.

Enligt paragrafens 2 mom. skall genom lagen om skatteförvaltningen upphävas den gällande lagen om skatteförvaltningen (1557/1995).

Enligt paragrafens 3 mom. skall från och med den 1 maj 2008 såsom Skatteförvaltningens generaldirektör verka den tjänsteman som på den nämnda dagen verkar som Skattestyrelsens generaldirektör. Han eller hon skall från och med samma tidpunkt även verka såsom chef för Skattestyrelsen som utgör en enhet vid Skatteförvaltningen. Om personen skall vid lagens ikraftträdande verka såsom generaldirektör för viss tid, skall han eller hon naturligtvis med stöd av denna stadgande verka också såsom Skatteförvaltningens generaldirektör endast till och med utgången av den nämnda utsatta tiden.

Enligt paragrafens 4 mom. skulle de i 5 § i statsrådets förordning om skatteförvaltningen avsedda förordnanden om skatteombud, som getts innan lagen träder i kraft, utgå den 30 april 2008. Från och med ingången av maj år 2008 skulle den behöriga myndigheten inom Skatteförvaltningen vara Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt. I enhetens arbetsordning skulle för skatteombud som verkar som enhetens tjänstemän ges behöriga uppgiftsförordnanden, med stöd av vilka de utövar enhetens behörighet från och med den 1 maj 2008.

Hos kommunernas själva bevaras även efter lagens ikraftträdande uppgifter som ansluter sig till rättsbevakningen, särskilt rätten att självständigt ansöka om ändring i beskattningen. Rättsbevakningsfunktionen överförs

således inte i sin helhet från kommunerna till Skatteförvaltningen.

I kommunernas anställning torde det vid lagens ikraftträdande finnas mindre än tio skatteombud i huvudsyssla som verkar såsom kommunala tjänstemän. En del av dessa skatteombud har även andra uppgifter utöver rättsbevakningsuppgiften. För att personalfrågorna skulle under övergångsperioden kunna skötas på ett så ändamålsenligt sätt som möjligt såväl ur Skatteförvaltningens synvinkel som ur den persons synvinkel som står i tjänsteförhållande till kommunen i fråga, skulle man i paragrafens 3 mom. även stadga om att Skatteförvaltningen skall för ett skatteombud som vid lagens ikraftträdande står i tjänsteförhållande till kommunen kunna ge ett förordnande om rättsbevakningsuppgiften. Förordnandet skall till innehållet motsvara arbetsordningsförfarandet till ett skatteombud som verkar som tjänsteman vid Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt.

Enligt förordnandet skulle ett skatteombud i kommunens tjänst i sin rättsbevakningsuppgift vara under ledning och bevakning av enheten samt i alla hänseenden verka på samma sätt som en tjänsteman vid rättsbevakningsenheten. Ett förordnat skatteombud skulle också kunna bli utnämnt till ett i lagens 17 § avsett ombud. Skatteförvaltningen skall vara för skatteombudets utbildning och andra motsvarande uppgifter på samma sätt som i fråga om tjänstemän vid Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt. Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt skall också i samband med rättsbevakningsuppgifter med stöd av förordnandet utöva arbetsledningsbefogenheter i förhållande till skatteombudet. Skatteombudet skall likväl fortsättningsvis stå i tjänsteförhållande till kommunen.

Genom förfarandet skal man göra det möjligt att tjänstevillkoren för ett skatteombud i kommunens tjänst och även bland annat pensionsrättigheter som bestäms utgående från tjänsteförhållandet skulle bibehållas sådana som motsvarar det kommunala tjänsteförhållandet. Kommunanställda skatteombud i huvudsyssla skall således i samband med reformen antingen frivilligt söka sig till statsanställning eller stanna i kommunalt tjänsteförhållande så att rättsbevakningsuppgifterna utförs i enlighet med förordnandet som lik-

ställs med den nämnda arbetsordningen. Skatteförvaltningen skall årligen ersätta till kommunen i fråga alla de kostnader som på grund av arbetsgivarställningen förorsakas av skatteombudet i enlighet med avtal som ingås med kommunen i fråga. I avtalet skulle man vid behov även överenskomma om andra funktionella detaljer som ansluter sig till organiseringen. Andra liknande organiseringar skulle inte kunna bildas på grund av stadgandet. Det skulle vara endast frågan om reglering under övergångsperioden.

Enligt paragrafens 5 mom. skall i sådana ärenden som gäller rättsbevakning och är i kraft då lagen träder i kraft, där Skattestyrelsen eller skatteverket är part, talan föras av Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt. Det skall kunna vara frågan om till exempel besvär av Skattestyrelsen eller om sådant förvaltningstvistemål om beskattningen där skatteverket är part.

Enligt paragrafens 6 mom. skall åtgärder som ansluter sig till verkställighet av denna lag kunna vidtas redan innan lagen träder i kraft. Skattestyrelsen skall kunna, innan denna lag träder i kraft, inrätta, lediganslå och tillsätta de tjänster som verkställigheten av denna lag förutsätter. Skattestyrelsen skall också kunna utfärda Skatteförvaltningens arbetsordning som träder i kraft vid ingången av maj 2008. Genom stadgandet skall man göra det möjligt att till exempel tjänster som chef för Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt eller som chef för Skatteuppborädscentralen samt andra behövliga tjänster skall kunna inrättas, lediganslås och tillsätta innan lagen träder i kraft. Stadgandet skall göra också andra behövliga tjänstearrangemang möjliga. Med avvikelse från vad i 12 § i förordningen om skatteförvaltningen stadgas om den utnämmande myndigheten skall alla utnämningssavgöranden som ansluter sig till verkställighet av lagen göras med stöd av detta stadgande av Skattestyrelsen, d.v.s. i praktiken av Skattestyrelsens generaldirektör. I övrigt skall på beslut om placering av tjänster, kompetensvillkor och utnämningssförandet innan lagen träder i kraft i tillämpliga delar tillämpas bestämmelserna i 10—13 § i den gällande förordningen om skatteförvaltningen. Till exempel Skatteuppborädscentralen och Enheten för bevakning av skatteta-

garnas rätt skall vid tillämpning av kompetensvillkor samordnas med skatteverk. Tjänsternas ledigansläende skall likväl alltid förutsetta, att rättsnormer om de nya tjänsterna hade utfärdats, dvs. att lagarna hade fastställts och behövliga förordning av statsrådets och Skatteförvaltningens arbetsordning hade getts.

Stadgandet skall också göra det möjligt att till organisationsreformen anslutna andra administrativa beslut kunde fattas redan innan lagen träder i kraft.

I paragrafens 7 § skall man stadga om Skattestyrelsen och skatteverk såsom Skatteförvaltningens enheter. Då Skattestyrelsen eller skatteverket stadgas annanstans i lag såsom behörig myndighet, skall detta efter lagens ikraftträdande avse Skattestyrelsen eller motsvarigt skatteverket som verkar som enhet vid Skatteförvaltningen.

1.2 Lag om beskattningsförfarande

26 d §. Hörandet av skattetagare och delgivning av beslut. Då Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt skall föra skattetagarnas talan, skall enheten stadgas som behörig myndighet i stället för det nuvarande skatteombudet. Då Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt skall behandla ärenden som ansluter sig till skattetagarnas rättsbevakning, skall det inte vara av nöden att separat höra de egentliga skattetagarna, liksom kommunen och inte heller delge beslutet till dessa, om annat inte särskilt stadgats annanstans.

62 §. Rätt till ändringssökande. Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt skall vara som behörig myndighet i stället för det nuvarande skatteombudet. Kommunens rätt till ändringssökande skall fortbestå i gällande utsträckning. I stadgandet skall slopas det särskilda omnämmandet om rätt att ansöka om ändring i beskattningen av ett i 21 § inkomstskattelagen avsett delvis skattefritt samfund. Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt och kommunen skall kunna ansöka om ändring i beskattningen av ett sådant samfund även utan omnämmandet. I paragrafen skall dessutom stadgas om församlingens och Folkpensionsanstaltens rätt att ansöka om ändring så, att församlingen skall ha rätt att ansöka om ändring i kyrkobeskattningen

och Folkpensionsanstalten skall ha rätt att ansöka om ändring i sjukförsäkringspremien. Dessa skattetagare skall, på samma sätt som för närvarande, såsom skattetagare ansöka om ändring endast till den del som skattetagaren i fråga får skatteinkomster. Däremot, om kommunen skall vara skattetagare, skall den eventuella ändringen även inverka på skatteinkomster som församlingen och Folkpensionsanstalten får. Även detta skall motsvara det nuvarande läget.

I en sådan situation, där en rättslig meningsskiljaktighet uppkommer om, vilken är den skattskyldiges rätta beskattningshemkommun, skall såsom ändringssökande för skattetagarnas vägnar fungera antingen Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt eller kommunen i fråga. Kommunens rätt till att ansöka om ändring skall i en sådan situation naturligt utnyttjas förutom av kommunen även av i enlighet med 17 § i lagen om Skatteförvaltningen utnämnt skatteombud. Då Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt skall naturligtvis i egenskap av enhet ha endast en åsikt om, vilken är den skattskyldiges rätta beskattningssort, skall enheten inte i samma tvistemål kunna verka i två olika roller. Skatteombud som kommunerna utsett verkar ju för närvarande liksom varandras motparter i ett sådant tvistemål.

I paragrafens 3 mom. skall stadgas om, att rätt till att ansöka om ändring skall ha den kommun och församling, som är samfundets eller den samfällda förmånens hemkommun, eller om makarna har olika hemkommuner, skall båda makars hemkommun och -församling har rätt till att söka ändring.

Då Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt hade vid meddelande av förhandsavgörande anmält, att den inte skall utnyttja rätten att söka ändring, skall inte heller den egentliga skattetagaren med stöd av paragrafens 4 § kunna söka ändring i beskattning som hade verkställts enligt det meddelade förhandsavgörandet. Stadgandet skall i sak motsvara det gällande stadgandet. Då av Skatteförvaltningen skall bildas ett ämbetsverk, skall Skattestyrelsens rätt i enlighet med 6 § i lagen om skatteförvaltningen att för statens vägnar söka ändring slopas.

64, 67 och 85 §. I paragraferna som gäller *tidsfristen för rättelseyrkande, besvärstid och*

sökande av förhandsbesked skall Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt stadgas till behörig myndighet i stället för skatteombudet.

66 §. *Besvär till förvaltningsdomstolen.* Stadganden om besvärsskriftens tillställande skall överföras till 2 mom. Besvärsskriften skall kunna lämnas in antingen till skatteverket eller till förvaltningsdomstolen. Om besvärsskriften skall lämnas in till skatteverket, skall skatteverket ofördröjligen vidarebefordra den inlämnade besvärsskriften jämte beskattningshandlingar till förvaltningsdomstolen.

69 §. *Hörandet av skattetagare då ett besvär behandlas.* I paragrafen ingående gällande reglering, enligt vilken skatteverket hör parterna, skall slopas och man skall gå över till ett förfarande där förvaltningsdomstolen skall leda skattebesvärprocessen från första början.

I paragrafen skall stadgas om hörandet av skattetagare, då besväranden är den skattskyldige. Om ändringssökanden skall vara Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt eller kommun, församling eller Folkpensionsanstalten, skall förvaltningsdomstolen höra den skattskyldige på sätt som i 34 § i förvaltningsprocesslagen stadgas. I praktiken skall den skattskyldige alltid höras på samma sätt som för närvarande.

Enligt paragrafens 1 mom. skall man med anledning av besvär som anförts av den skattskyldige höra skattetagarna så, att Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt skall reserveras tillfälle att avge bemötande eller vid behov genmäle. Regleringen skall till dessa delar motsvara den gällande regleringen.

I paragrafens 2 mom. skall man ge förvaltningsdomstol möjlighet att, utöver det som i 34 § 2 mom. förvaltningsprocesslagen stadgas om att låta bli att höra en part, låta bli att höra Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt i mindre betydande skattebesvärshandlingar. Sådana besvärshandlingar skall vara de besvär, där skattebeloppet kan på grund av besvär som den skattskyldige har anfört förändras med högst 3 000 euro. Stadgandet skall inte vara domstolen förpliktande, utan berättigande. Då förvaltningsdomstolen skall från skattebesvärprocessens första början ha pro-

cessledning, skall domstolen kunna pröva, om hörandet av skattetagare är i ett sådant mindre betydande ärendet över huvudtaget nödigt. Stadgandet skall möjliggöra ett ändamålsenligt och flexibelt förfarande i samband med hörande av skattetagare.

Paragrafen skall tillämpas också i samband med fastighetsbeskattningen på grund av hänvisningen som ingår i 26 § 2 mom. fastighetsskattelagen. På grund av hänvisningar som ingår i 52 § 1 mom. i lagen om förskottsuppbörd och i 21 § 2, 3 och 4 mom. lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst (627/1978) skall regleringen även tillämpas i samband med skattebesvärshandlingar som avses i dessa lagar.

73 §. Fastställelse av ändringsgrund. I paragrafen skall fogas ett omnämmande om, att av högsta förvaltningsdomstolens och förvaltningsdomstolens beslut skall skickas en kopia till behörig enhet vid Skatteförvaltningen och till Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt. Med behörig enhet vi Skatteförvaltningen skall avses den enhet, till exempel skattebyrå, som ursprungligen har fattat beskattningsbeslutet eller annat avgörande som utgör grunden för besvären. I praktiken har man till exempel med förvaltningsdomstolar kunnat komma överens om att en kopia av beslutet skickas också till enheten som svarar för skatteuppbörden, eftersom enheten i fråga ombesörjer för sin del bland annat om utanordning av eventuella rättegångskostnader och om det att de utanordningar och indrivningar som beslutet förutsätter förverkligas. Dessa förfaranden kan fortsättas även i framtiden. Till en tjänsteman vid Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt som har använts enhetens talan skall skickas kopior av beslutet.

Paragrafen skall också göras tidsenlig att motsvara förändringar i domstolarnas namn.

81 §. Ändringsökande på skattetagarnas vägnar. Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt eller, om beskattningen har verkställts av Ålands skattebyrå vid Sydvästra Finlands skatteverk, vederbörande kommun på Åland skall vara behörig att ansöka om ändring i stället för det nuvarande skatteombudet som kommunen har utsett. Källskatt redovisas i enlighet med 7 § i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för in-

komst i sin helhet till staten. Med hänsyn till detta skall Helsingfors stads specialställning som ändringsökande slopas.

88—90 §. Stadgandena som gäller *skattelättnad, lindring av internationell dubbelbeskattning och skatteuppskov* skall ändras så, att som behörig myndighet är Skatteförvaltningne.

Ikraftträdande. Lagen skall träda i kraft den 1 maj 2008. Lagens 66 och 69 § skall likväl träda i kraft vid ingången 2009 och dessa stadganden skall tillämpas på de skattebesvärshandlingar, som blir anhängiga hos förvaltningsdomstolen den 1 januari 2009 eller senare.

1.3 Lag om centralskattenämnden

7 §. Ändringsökande. Då Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt skall föra skattetagarnas talan, skall enheten föreskrivas i paragrafens 2 mom. 2 punkten såsom behörig myndighet i stället för skatteombud som förordnats av nuvarande Nylands länsskatteverk. På kommunens vägnar skall rätt till ändringsökande utnyttjas av den behöriga kommunen eller av skatteombudet som avses i 17 § lagen om Skatteförvaltningen.

Om besvär som anförts av den som ansöker om förhandsavgörande skall högsta förvaltningsdomstolen vid behov inhämta, på samma sätt som för närvarande, bemötande från Enhet för bevakning av skattetagarnas rätt och från kommunen i fråga.

Skattestyrelsens särskilda rätt att i vissa fall ansöka om ändring skall slopas och paragrafens 3 mom. skall upphävas såsom onödigt.

1.4 Lag om skatteuppbörd

5, 6, 8, 11, 13, 20, 21, 24, 33, 38, 40, 42 och 48 §. Paragraferna skall ändras så, att motsvarande sätt som i lagen om Skatteförvaltningen skall den behörig myndighet vara Skatteförvaltningen.

Då Skatteförvaltningen skall föreskrivas som behörig myndighet i skatteuppbördens, indrivningens och redovisningens uppgifter skall det göra möjligt att man för dessa arbetsuppgifter skall grunda en särskilt enhet med riksomfattande behörighet, Skatteuppbördscentralen. Enheten skall grundas genom

förordning av statsrådet och om enhetens uppgifter och om dess interna organisation skall förordnas i Skattestyrelsens och i enhetens egna arbetsordningar.

32 §. Sökande av ändring i skattekvittning. Sökande av ändring i skattekvittning har reglerats bristfälligt. Paragrafen skall ändras så, att om förfarandet för sökande av ändring skall regleras mera exakt. I paragrafens 1 mom. skall man reglera om dem som har rätt till att ansöka om ändring, som även Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt skall vara.

I paragrafens 2 mom. skall man reglera om den utsatta tiden för rättelseyrkandet, som i fråga om skattskyldig skall vara 60 dagar från det då denne har tagit del av kvittningen. Enligt lagens 50 § skall delgivningen ske genom vanligt brev på sätt som i 59 § i förvaltningslagen bestäms.

I paragrafens 3 mom. skall man reglera om ändringsökande hos förvaltningsdomstolen och i paragrafens 4 mom. hos högsta förvaltningsdomstolen. På sökande av ändring skall man i regel tillämpa föreskrifterna i förvaltningsprocesslagen. Sökande av ändring hos högsta förvaltningsdomstolen skall likväl bero på tillstånd. Förvaltningsdomstolen skall leda besvärprocessen i enlighet med officialprincipen.

Enligt paragrafens 5 §, om en kvittning konstateras vara obefogad, Skatteförvaltningen skall återbära det för mycket kvitterade beloppet jämte stadgad ränta.

Ikraftträdande. Lagen skall träda i kraft vid ingången av maj 2008. I bestämmelserna om ikraftträdande skall man inrymma ett stadgande enligt vilket, om ett skatteverk eller Skattestyrelsen fastställs annanstans i lag såsom behörig myndighet i fråga om uppbörd, indrivning eller redovisning av skatter, skall den behöriga myndigheten från och med lagens ikraftträdande vara Skatteförvaltningen vid ingången av maj 2008. Genom bestämmelsen skall man försäkra sig om, att den behöriga myndigheten i fråga om uppgifter som ansluter sig till uppbörd, indrivning och redovisning av skatter, om vilka eventuellt reglerats annanstans, skall bestämmas på samma sätt som i lagen om skatteuppbörd. T.ex. i 76 § i lagen om beskattningsförfarandet föreskrivs om ändring i beskattningen till

följd av ändringsökande. I lagrummet konstateras, att skatteverket antingen återbär eller för mycket betald skatt eller uppbär ytterligare skatt. Bestämmelsen om ikraftträdande skall betyda, att den behöriga myndigheten skall i dessa situationer i fråga om återbärning och uppbörd var Skatteförvaltningen.

1.5 Lag om förskotts-uppbörd

48 §. Rättelseyrkande till länsskatteverket. I paragrafen skall bestämmas, att Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt ska framställa rättelseyrkandet inom 60 dagar från beslutet eller från ärendets avgörande. Om utsatt tid har inte tidigare föreskrivits i lag, vilket har medfört oklarhet.

49 §. Ändringsökande hos förvaltningsdomstolen. Då Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt skall föra skattetagarnas talan, skall enheten föreskrivas i paragrafens 3 mom. som behörig myndighet i stället för skatteombudet. Paragrafen skall samtidigt göras tidsenligt så att den ska motsvara ändringen av domstolarnas namn.

50 §. Besvärstid och vissa andra bestämmelser som gäller besvär. I paragrafen skall föreskrivas om besvärstid för Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt. Paragrafen skall samtidig göras tidsenligt så att den motsvara ändringen av namn på skatteförvaltningen enheter och domstolar.

Till paragrafen skall fogas ett nytt 4 mom. enligt vilket Skatteverket ska ofördröjligen till förvaltningsdomstolen vidarebefordra en besvärsskrift och handlingar om förskotts-uppbörd som har lämnats in till Skatteverket. Förvaltningsdomstolen skall därefter leda besvärprocessen i enlighet med officialprincipen.

56 och 57 §. Skattelättnad och skatteuppskov. Skatteförvaltningen skall föreskrivas till behörig myndighet i stället för nuvarande skatteverket. Skattestyrelsens rätt att ta ärendet till behandling skall slopas som onödig.

Ikraftträdande. Lagen skall träda i kraft den 1 maj 2008. Lagens 50 § 4 mom. skall dock träda i kraft vid ingången av år 2009, eftersom det skall vara frågan om ett stadgande som ansluter sig till revidering av besvär förfarandet.

1.6 Lag om skatt på arv och gåva

43 §. Då Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt skall föra skattetagarnas talan, skall enheten föreskrivas såsom behörig myndighet i stället för nuvarande skatteombudet.

44 §. Paragrafens 1 mom. skall göras tidsenligt att motsvara ändringar av domstolarnas namn. Om ingen förvaltningsdomstol skall vara behörig att behandla ett besvär på grund av förhandsavgörande, skall ändring ansökas hos Helsingfors förvaltningsdomstol. Besvärsskriften skall tillställas förvaltningsdomstolen eller skatteverket inom besvärstiden.

Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt skall föreskrivas som behörig myndighet.

45 §. Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt skall föreskrivas såsom behörig myndighet i stället för nuvarande skatteombudet. Paragrafen skall göras tidsenligt att motsvara ändringar av domstolarnas namn. Om ingen förvaltningsdomstol skall vara behörig att behandla ett besvär på grund av förhandsavgörande, skall ändring ansökas hos Helsingfors förvaltningsdomstol. Besvärsskriften skall tillställas förvaltningsdomstolen eller skatteverket inom besvärstiden.

Till paragrafen skall fogas ett nytt 2 mom. enligt vilket besvärsskriften kan tillställas antingen skatteverket eller förvaltningsdomstolen. Det nuvarande 2 mom. skall flyttas till nytt 3 mom. ändrad så att Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt skall föreskrivas till behörig myndighet.

46 §. I paragrafen skall föreskrivas om hörande av skattetagare då ett besvär över beskattning behandlas. Paragrafen skall ha samma innehåll som den föreslagna 69 § i lagen om beskattningsförfarande. Den skattskyldige skall höras på sätt som bestämmelserna i förvaltningsprocesslagen förutsätter.

47 och 48 §. Då Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt skall föra skattetagarnas talan, skall enheten föreskrivas som behörig myndighet i stället för nuvarande skatteombudet. Paragrafen skall göras tidsenligt att motsvara ändringar av domstolarnas namn.

53 och 54 §. Skatteförvaltningen skall föreskrivas som behörig myndighet som avses i paragrafen i stället för nuvarande skattever-

ket. Eftersom av Skatteförvaltningen skall bildas ett ämbetsverk, skall Skattestyrelsen slopas som onödig.

Kraftträdande. Lagen skall träda i kraft vid ingången av maj 2008, men 45 § 1 och 2 mom. samt 46 § skall träda i kraft vid ingången av år 2009. Nämnade stadganden ansluter sig till revidering av besvär förfarandet.

1.7 Lotteriskattelag

16 §. Ändringssökande. Då Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt skall föra skattetagarnas talan, skall enheten föreskrivas till behörig myndighet i stället för nuvarande skatteombudet. Momentet skall göras tidsenligt så att det skall motsvara ändringen av domstolarnas namn och den nya lagstiftningen.

18 §. Befrielse från skatt och anstånd med betalning av skatt. Skatteförvaltningen skall föreskrivas till behörig myndighet i stället för nuvarande skatteverket. Ett stadgande om Skattestyrelsens rätt att behandla principiellt viktigt ärendet skall upphävas som onödigt, eftersom Skatteförvaltningen skall bildas ett ämbetsverk.

1.8 Lag om överlåtelseskatt

38 §. Beslut på begäran av Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt. Då Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt skall föra skattetagarnas talan, skall enheten föreskrivas som behörig myndighet i stället för nuvarande skatteombudet. Paragrafen skall göras tidsenligt att motsvara de ändrade namnen på Skatteförvaltningens enheter.

46 och 56 a §. Vid ändringssökande och hörande skall Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt föra skattetagarnas talan.

47 §. Besvär hos förvaltningsdomstolen. Paragrafen skall göras tidsenligt att motsvara ändringar av namn på Skatteförvaltningens enheter och domstolar. Då Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt skall föra skattetagarnas talan, skall enheten föreskrivas i paragrafens 2 och 3 mom. som behörig myndighet i stället för nuvarande skatteombudet.

I 2 mom. skall också föreskrivas om förfarandet vid delgivning av skatteverkets överklagbara beslut. Beslutet skall kunna delgivas utan mottagningsbevis, varvid det skall anses ha delgivits den sjunde dagen efter det då beslutet har lämnats in till posten, om något annat inte visas. Regleringen skall motsvara delgivningsmetoden som stadgats bland annat i mervärdesskattelagen och i lagen om förskottsuppbörd.

52 §. Skattelättnad och uppskov med betalningen. Då Skatteförvaltningen skall föreskrivas som behörig myndighet i stället för nuvarande skatteverket. Skattstyrelsen skall slopas som onödig. Paragrafen skall göras tidsenligt att motsvara de ändrade namnen på Skatteförvaltningens enheter.

1.9 Fastighetsskattelag

26 §. Sökande av ändring i skatteverkets och skatterättelsenämndens beslut. Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt skall föreskrivas i 1 och 3 mom. till behörig myndighet i stället för nuvarande skatteombud som förordnats av den kommun där fastigheten är belägen.

Definitionen i paragrafens 1 mom. om de som är berättigade till ändringssökande skall ändras att motsvara den motsvarande bestämmelsen 62 § 1 mom. i lagen om beskattningsförfarande. Definitionen i den gällande lagen har visat sig vara otydlig till den del som man däri hänvisar till skatteansvar med offentligrättsliga eller privaträttsliga grunder. Enligt den föreslagna paragrafen skall berättigade till ändringssökande vara, förutom den skattskyldige, även de som är ansvariga för skattebetalning. Detta skall i praktiken gälla för dem som med stöd av reglering om skatteansvar i 8 kap. i lagen om skatteuppbörd är ansvariga för skattebetalningen.

27 §. Sökande av ändring i förvaltningsdomstolens beslut. Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt skall föreskrivas till behörig myndighet i stället för nuvarande skatteombud som förordnats av den kommun där fastigheten är belägen. Paragrafen skall samtidigt göras tidsenligt att motsvara förändringar som gjorts i domstolarnas namn.

1.10 Mervärdesskattelag

133 k §. I paragrafens 2 mom. skall slopas skatteombudets rätt att på begäran få till föfogandet uppgifterna som stadgats i paragrafen. Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt skall vid behov kunna be skatteverket att skaffa uppgifterna i fråga. Ändringen skall motsvara den reglering av behörighet, som är i kraft bland annat i lagen om beskattningsförfarande.

169 §. I paragrafens 1 mom. skall slopas skatteombudets rätt till att uppmana den skattskyldige att för granskning visa upp sin bokföring. Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt skall vid behov kunna be skatteverket att verkställa skattegranskning. Ändringen skall motsvara den reglering av behörighet, som är i kraft bland annat i lagen om beskattningsförfarande.

175, 185, 193, 193 b, 194, 199 och 202 §. Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt skall föra skattetagarnas talan. Paragraferna skall samtidigt göras tidsenligt att motsvara förändringar i namn på Skatteförvaltningens enheter.

210 §. Skatteförvaltningen skall föreskrivas till behörig myndighet i ärenden som gäller skattuppskov och skattelättnad. Dessutom skall Skattestyrelsen slopas som onödig.

211 §. Skatteförvaltningen skall föreskrivas i paragrafens 1 mom. till behörig myndighet i stället för nuvarande länskatteverket i ärenden som gäller skatteuppskov. Skattestyrelsen skall slopas som onödig.

214 och 215 §. Paragraferna skall slopas. Om möjlighet till muntlig bevisning och hörande av vittne föreskrivs i 40 § förvaltningslagen och i 37—39 § förvaltningsprocesslagen.

1.11 Lag om återbäring av accis på vissa energiprodukter som använts inom jordbruket

11 §. Rättelseyrkande. Då enheten för bevakning av skattetagarnas rätt skall föra skattetagarnas talan, skall enheten föreskrivas i paragrafens 3 mom. till behörig myndighet i stället för nuvarande skatteombudet.

12 §. Ändringssökande. Enheten för bevakningen av skattetagarnas rätt skall föra skattetagarnas talan i stället för skatteombudet.

I paragrafens 1 mom. skall tilläggas möjlighet att även lämna besvärsskriften in till förvaltningsdomstolen.

I paragrafens 3 mom. skall föreskrivas om hörande av skattetagare i samband med behandling av skattebesvär. Stadgandet skall ha samma innehåll som 69 § i den föreslagna lagen om beskattningsförfarande.

Ikraftträdande. Lagen skall träda i kraft vid ingången av maj 2008, dock så att bestämmelserna i 12 § om besvär förfarande skall träda i kraft vid ingången av år 2009.

1.12 Bilskattelag

50 §. Skatteförvaltningen skall föreskrivas i paragrafens 1 och 3 mom. till behörig myndighet i stället för nuvarande Skattestyrelsen.

55 §. Enhet för bevakning av skattetagarnas rätt skall föra skattetagarnas talan i stället för nuvarande skatteombudet vid Nylands länskatteverk.

69, 70, 71, 73 och 78 §. Enhet för bevakning av skattetagarnas rätt skall föra skattetagarnas talan i stället för nuvarande skatteombudet. Paragraferna skall samtidigt göras tidsenliga att motsvara förändringar i domstolarnas namn.

1.13 Fordonsskattelag

50 och 53 §. Enhet för bevakning av skattetagarnas rätt skall föra skattetagarnas talan i i *besvärarende* i stället för nuvarande skatteombudet vid Nylands katteverk.

1.14 Bränsleavgiftslag

20, 23 och 26 §. Ärenden som gällre *avgiftsrättelse, besvär och förande av statens talan* skall Enhet för bevakning av skattetagarnas rätt föra skattetagarnas talan i stället för nuvarande skatteombudet vid Nylands katteverk.

1.15 Sjukförsäkringslag

18 kap. **Sjukförsäkringsfonden och försäkringspremier och försäkringsavgifter**

31 §. Tillämpning av lagen om beskattningsförfarande. Enhet för bevakning av skattetagarnas rätt skall föra skattetagarnas talan och enheten skall föreskrivas i paragrafens 2 mom. till behörig myndighet i stället för nuvarande skatteombudet.

1.16 Lag om arbetsgivares socialskyddsavgift

14 §. Skatteförvaltningen skall föreskrivas i paragrafen till behörig myndighet i stället för nuvarande skatteverket och Skattestyrelsens särskilda behörighet skall slopas som onödig.

17 §. Enhet för bevakning av skattetagarnas rätt skall föra skattetagarnas talan i stället för nuvarande skatteombudet. Paragrafens 1 och 3 mom. skall samtidigt göras tidsenliga att motsvara ändringar av namn på Skatteförvaltningens enheter och domstolar.

1.17 Lag om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst

2 a och 21 §. Då Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt skall föra skattetagarnas talan, skall enheten föreskrivas i paragrafens 1 och 3 mom. till behörig myndighet i stället för nuvarande skatteombudet.

22 §. Omnämmandet om att ansökan kan lämnas till Skattestyrelsen skall slopas, eftersom ansökan skall kunna lämnas in till vilken enhet som helst inom Skatteförvaltningen.

1.18 Lag om skatteredovisning

3, 18, 19, 21, 22 och 24 §. Då Skatteförvaltningen skall bildas ett ämbetsverk, skall Skatteförvaltningen föreskrivas till behörig myndighet i stället för nuvarande Skattestyrelsen eller skatteverket.

Ikraftträdande. I ikraftträdelsebestämmelsen skall inrymmas ett stadgande, enligt vilket, om skatteverket eller Skattestyrelsen föreskrivs annanstans i lag till behörig myndighet i fråga om redovisning av skatter, skall

Skatteförvaltningen vara behörig myndighet från och med det då lagen träder i kraft. Genom bestämmelsen skall man försäkra sig om, att den behöriga myndigheten i fråga om uppgifter som ansluter sig till redovisning av skatter, om vilka eventuellt reglerats annanstans, skall bestämmas på samma sätt som i lagen om skatteuppbörd, dvs. den skall alltid vara Skatteförvaltningen.

1.19 Lag om skattetillägg och förseningsränta

7 §. Avstående från uppbörd av skattetillägg och förseningsränta. Eftersom av Skatteförvaltningen skall bildas ett ämbetsverk, skall Skatteförvaltningen föreskrivas i paragrafens 2 mom. till behörig myndighet i stället för nuvarande skatteverket.

11 §. Ändringssökande. Skatteförvaltningen skall föreskrivas i paragrafens 1 mom. till behörig myndighet i stället för nuvarande skatteverket.

Paragrafens 2 och 3 mom. skall göras tidsenliga att motsvara ändringar av namn på domstolar och lagstiftningen. På besvärshandläggningen skall till alla delar tillämpas förvaltningsprocesslagens bestämmelser. Besvär hos högsta förvaltningsdomstolen skall likväl bero på tillstånd att ansöka om ändring.

12 §. Närmare stadganden. Skatteförvaltningen skall föreskrivas i paragrafen till behörig myndighet i stället för nuvarande Skattestyrelsen. Den i paragrafen ingående behörigheten att utfärda bestämmelser skulle justeras att motsvara förutsättningarna i 80 § i grundlagen.

1.20 Lag om ömsesidig handräckning mellan de behöriga myndigheterna i Finland och de övriga medlemsstaterna i Europeiska unionen vid indrivning av vissa fordringar, avgifter och tullar samt skatter

2 §. Behörig myndighet. Skatteförvaltningen skall föreskrivas i paragrafen till behörig myndighet i stället för nuvarande Skattestyrelsen.

1.21 Konjunkturdepositionslag

14 §. Enheten för bevakning av skatteta-garnas rätt skall föreskrivas till behörig myndighet i stället för nuvarande skatteombudet. Samtidigt 3 mom. skall göras tidsenligt att motsvara ändringar av domstolarnas namn.

17 §. Skatteförvaltningen skall föreskrivas i paragrafens 1 och 2 mom. till behörig myndighet i stället för nuvarande länsskatteverket och Skattestyrelsen.

1.22 Byggskattelag

25 §. Skatteförvaltningen skall föreskrivas i paragrafens 2 mom. till behörig myndighet i stället för nuvarande Skattestyrelsen.

1.23 Lag om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter

11 §. Myndighet som beslutar om utlämnande av uppgifter. Paragrafen skall upphävas. Eftersom av Skatteförvaltningen skall bildas ett ämbetsverk, skall Skatteförvaltningen föreskrivas till behörig myndighet i stället för nuvarande Skattestyrelsen och skatteverket. I Skatteförvaltningens arbetsordning skall bestämmas om den enhet som lämnar ut uppgifter.

14 a §. Utlämnande av uppgifter för bevakning av skatteta-garnas rätt. Till lagen skall fogas en ny 14 a §. I paragrafen skulle för en kommun, församling och Folkpensionsanstalten stadgas rätt att utan hinder av vad i 11 § i lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter (1346/1999) stadgas bland annat om parts rätt att få ta del av uppgifter på begäran få sekretessbelagda uppgifter för rättsbevakningsuppgiften. Regleringen skulle betyda bland annat att de i 11 § 2 mom. i nämnda lag stadgade begränsningarna inte skulle tillämpas i samband med bevakning av skatteta-garnas rätt. Rätten att få ta del av uppgifter skulle likväl ha begränsats till uppgifter som är nödvändiga i samband med handläggning av en rättsbevakningsuppgift.

Då en kommun, församling eller Folkpensionsanstalten skall utnyttja sin rätt till ändringssökande, varom föreskrivs i 62 § i lagen om beskattningsförfarande, i 26 § i fastig-

hetsskattelagen eller i 7 § i lagen om central-skattenämnden, skall Skatteförvaltningen till den behöriga skattetagaren på dennes begäran kunna lämna ut för utnyttjandet av ifrågavarande rätt till ändringssökande nödiga uppgifter om beskattning av den skatt- eller betalningsskyldige. Behörig skattetagare skall kunna, efter att ha fått uppgifterna, naturligtvis också komma fram till att rätt till ansökan om ändringssökande inte ska utnyttjas.

Förfarandet skall i praktiken kunna vara sådant, att behörig skattetagare skall ta kontakt med det lokala skatteombudet eller Skatteförvaltningens lokala enhet, som skall samla in de nödiga uppgifterna överlåta dem till skattetagaren. Med stöd av stadgandet skulle man utan hinder av sekretessbestämmelserna till skattetagaren kunna överlåta alla de beskattningsuppgifter som ansluter sig till skatter som tas ut för skattetagaren i fråga. T.ex. en kommun skulle vara berättigad att få alla de beskattningsuppgifter, som gäller skatter som tas ut för kommunen i fråga. Begäran om uppgifter skall kunna gälla förutom en enskild nämnd skattskyldig även en större identifierad grupp av skattskyldiga. Skattetagaren skall få använda de överlåtna uppgifterna endast för det ändamål, för vilket de har överlåtit, dvs. i samband med rättsbevakning.

I en sådan situation, där förvaltningsdomstolen skall med stöd av bestämmelser om hörande av part i förvaltningsprocesslagen eller annan lag reservera kommunen, församlingen eller Folkpensionsanstalten möjlighet till bemötande med anledning av den skattskyldiges ändringssökande, skall kommunen, församlingen eller Folkpensionsanstalten få handlingarna till förfogandet i samband med hörandet. Således skall man inte behöva specialreglering för dessa situationer.

Skatteombud som avses i 17 § lagen om Skatteförvaltningen utnyttjar kommunens, församlingens och Folkpensionsanstaltens rätt till sökande av ändring i beskattningen oberoende av Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt. Den här uppgiften skall, på samma sätt som skattetagarnas rättsbevakning i övrigt, vara en i 2 § i lagen om skatteförvaltningen avsedd Skatteförvaltningens uppgift. I förhållandet till detta skall man i

samband med användning och behandling av beskattningsuppgifter iaktta alla de bestämmelser som även i övrigt tillämpas i samband med Skatteförvaltningens uppgifter och uppgiften kräver således inte särskild reglering.

18 §. *Skatteförvaltningens rätt att på eget initiativ lämna ut uppgifter.* Paragrafens 2 mom. föreslås bli ändrat så, att det motsvarar det i 18 § i lagen om skatteförvaltningen föreslagna förfarandet i samband med brottmål.

1.24 Samisk språklag

2 §. *Lagens tillämpningsområde* 2 § 1 mom. 7 punkten i samiska språklagen (1086/2006) skulle ändras så, att till stadgandet skulle fogas Skatteförvaltningen såsom sådan myndighet med riksomfattande behörighet, på vilken samisk språklag skulle tillämpas.

I samiska språklagen stadgas om samernas rätt att använda sitt eget språk hos domstol och annan myndighet samt om myndigheternas skyldigheter att förverkliga och främja samernas språkliga rättigheter. Samernas språkliga rättigheter och de myndigheter skyldigheter som omfattas av lagens tillämpningsområde är mera omfattande på samernas hembygdsområde än utanför hembygdsområdet. I lagen avses med samernas hembygdsområde Enontekis, Enare och Utsjoki kommuner samt Lapin paliskunta benämnda renbeteslags område i Sodankylä kommun, varom stadgas i 3 § 3 punkten i samiska språklagen och i 4 § i sametingslagen (974/1995).

Enligt 2 § 1 mom. i samiska språklagen är myndigheter på vilka lagen tillämpas, bland annat de statliga myndigheter inom distrikts- och lokalförvaltningen till vilkas ämbetsdistrikt Enontekis, Enare, Sodankylä och Utsjoki kommuner helt eller delvis hör. Lagen tillämpas också på de förvaltningsmyndigheter som i egenskap av rättsmedelsmyndigheter handlägger ärenden som blivit anhängiga hos ovan nämnda myndigheter. Enligt lagens 4 § har en same rätt att i sin egen sak använda samiska hos myndigheter som avses i denna lag. Hos ämbetsverk och andra verksamhetsställen inom myndigheter och offentligrättsliga inrättningar som hör till lagens

tillämpningsområde har en same alltid med stöd av lagens 12 § rätt att alltid enligt sitt eget val använda antingen finska eller samiska. Enligt motiveringar till regeringens proposition med förslag till lagen (RP 46/2003 rd, sid. 34 och 36) hos de myndigheter vilkas ämbetsdistrikt ligger delvis inom hembygdsområdet och delvis utanför det, skulle man tillämpa 12 § i verksamhetsställen inom hembygdsområdet och i övrigt 4 §.

Inom den skatteförvaltningen gäller den ovan beskrivna regleringen i praktiken Lapplands skatteverk och dess verksamhetsställen inom samernas hembygdsområde. Då skatteförvaltningen skulle ombildas till en myndighet vars ämbetsdistrikt är hela landet, skulle den i samiska språklagen avsedda distrikts-, områdes- och lokalförvaltning slopas och samisk språklag skulle inte längre tillämpas på Skatteförvaltningen. Detta skulle betyda reducering av samernas språkliga rättigheter, då ärenden som gäller beskattningen skulle helt och hållet falla utanför tillämpningsområdet för samisk språklag. Därför föreslås det att lagen ska ändras så, att Skatteförvaltningen skulle omfattas av lagen på samma sätt som man har i lagens 2 § föreskrivits i fråga om vissa för medborgarnas rättsskydd centrala myndigheter med riksomfattande ämbetsdistrikt. En same skulle således ha rätt att i sin egen sak använda samiska i Skatteförvaltningens samtliga enheter och i Skatteförvaltningens verksamhetsställen inom samernas hembygdsområde enligt sitt eget val antingen finska eller samiska.

2 Närmare stadganden och bestämmelser

I bilaga medföljer utkast till förordning om Skatteförvaltningen, förordning av statsrådet om Skatteförvaltningens enheter samt utkast till Skatteförvaltningens arbetsordning.

3 Ikraftträdande

Det föreslås, att lagarna skall träda i kraft i regel vid ingången av maj 2008. Förändringar som ansluter sig till besvärsförfarandet skall dock träda i kraft vid ingången av år 2009.

4 Förhållandet till grundlagen och språklagstiftningen

4.1 Skatteförvaltningen-benämnda myndighet ur grundlagens synvinkel

Enligt 119 § 2 mom. i grundlagen De allmänna grunderna för statsförvaltningens organ skall regleras genom lag, om deras uppgifter omfattar utövning av offentlig makt. Grunderna för statens regional- och lokalförvaltning skall likaså bestämmas genom lag. I stadgandet avses med grunder för förvaltningen den allmänna strukturen av statens regional- och lokalförvaltning, liksom grunder och myndighetstyper för den administrativa fördelningen. Då utövning av offentlig makt organiseras ska man också ta i beaktande förutsättningarna om den skattskyldiges rättsskydd i 81 § 1 mom. i grundlagen.

I propositionen föreslås på sätt som grundlagen förutsätter, att i 3 § i lagen om Skatteförvaltningen skall inrymmas särskilda stadganden om grunderna för bestämmande av Skatteförvaltningens organisation. Dessa grunder för bestämmandet skall reglera uppbyggandet av Skatteförvaltningens interna verksamhetsorganisation. I lagen och i förordning av statsrådet med stöd av lagen skall föreskrivas om de Skatteförvaltningens enheter som ska bildas enligt dessa grunder för bestämmandet.

Skatteförvaltningens verksamhetsorganisation och enheternas uppgifter skall kunna bestämmas utgående från verksamhets- eller områdesindelningen eller enligt grupperingen av betalningsskyldiga. Ett exempel på organisering av verksamheten enligt verksamhetsindelningen skall vara den i denna proposition föreslagna koncentreringsenheten av skatteta-garnas rättsbevakning till en riksomfattande enhet samt koncentreringsenheten av skatteuppbördens, inrättningens och redovisningens uppgifter likaså i en Skatteuppbördscentralen-benämnda enhet med riksomfattande behörighet, som denna proposition möjliggör. Skatteverk å sin sida skall organiseras regionbaserat på samma sätt som för närvarande. Den nuvarande Koncernskattecentralen kan betraktas som en enhet som organiserats enligt gruppering av skatt- eller betalningsskyldiga. Om verksamhetsorganisationen utveck-

las i framtiden till exempel så, att man skall bilda riksomfattande person- och företagsbeskattningsgrenar, skall dessa verksamhetsgrenar organiseras enligt kundgrupperingen.

I lagen skall också föreskrivas om, att man i samband med organisering av enheternas verksamhetsområden skall sörja för tillgång till Skatteförvaltningens tjänster och för förverkligandet av språkliga rättigheter. Man borde naturligtvis ta i beaktande även regleringen i 7 § i förvaltningslagen, i enlighet med vilken man skall sträva till att organisera Skatteförvaltningens organisation och funktioner så, att den som utträtt sina ärenden hos Skatteförvaltningen skall få behörig service och att Skatteförvaltningen skall kunna utföra sina uppgifter resultatrikt, dvs. produktivt, ekonomiskt och effektivt. Tillgång till tjänsterna skall garanteras såväl genom en fysisk servicenätkonstruktion som i allt större utsträckning genom elektroniska tjänster och telefonservice. Viktigaste faktorer i verksamhetens effektivitet är verksamhetens riktighet och enhetlighet. Med beaktande av karaktären av Skatteförvaltningens verksamhet har målet med enhetlig beskattning viktig ställning. Då verksamhetsorganisationen organiseras, borde man också fästa särskild uppmärksamhet vid det att organisationskonstruktionerna understödjer strävan till enhetlig beskattning. Ett ämbetsverks konstruktion, möjligheten att samla skatteuppbörds-, indrivnings- och redovisningsuppgifterna till en enhet riksomfattande samt koncentring av skattetagarnas rättsbevakning i en enhet, som föreslås i denna proposition, siktar även i övrigt att öka verksamhetens enhetlighet.

Om Skatteförvaltningens enheters antal, namn, verksamhetsområden och huvudsakliga uppgifter skall föreskrivas genom förordning av statsrådet. Med en enhet skall härvid avses generaldirektören direkt underlydande enheter. Den omständigheten, att om Skatteförvaltningens enheter skall föreskrivas uttryckligen genom förordning av statsrådet skall vara motiverat särskilt därför att Skatteförvaltningen är en betydande myndighet som utövar offentlig makt. Då Skatteförvaltningens skall bilda en enda myndighet, skall den inte traditionellt sett ha regionala eller lokala myndigheter. Även med tanke på detta skall det vara motiverat att om Skatteförvalt-

ningens enheter skall föreskrivas uttryckligen genom förordning av statsrådet.

Skatteförvaltningen skall också i fortsättningen med befogenheter enligt 80 § 2 mom. i grundlagen utfärda flera rättsregler. Sådana skall bara bl.a. beslut om grunder för beräkning av naturaförmånernas värden som avses i 64 § 1 mom. i inkomstskattelagen och beslut om grunderna för och beloppen av skattefria ersättningar som avses i 73 § 1 mom. i inkomstskattelagen. Om rättsregler som skall utfärdas av Skatteförvaltningen skall beslut fattas i enlighet med 7 § 2 mom. i den föreslagna lagen om skatteförvaltningen av generaldirektören. Rättsreglerna skall beredas i centralledningen i Skatteförvaltningens behöriga enhet separat från det egentliga verkställandet av beskattningen. Generaldirektionen skall besluta om utfärdandet av rättsnormer på föredragning. Rätten att utfärda normer skall således ligga utanför det egentliga verkställandet av beskattningen.

I grundlagsutskottets utlåtande förfarande som gäller 80 § 2 mom. i grundlagen har det nästan inte alls principiellt dykt upp frågan om, att rätten att utfärda normer och tillämpning av normerna ges en och samma ett ministerium underlydande myndighet på lägre nivå. Grundlagsutskottet har likväl konstaterat det vara mera sakligt, att allmänna principer för tillämpning av lag som styr övervakningsmyndighetens beslutsfattande i enskilda fall ska utfärdas av ett ministerium och inte av övervakningsmyndigheten själv (GrUU 25/2000 rp). Med beaktande av att Skatteförvaltningen skall såsom myndighet med riksomfattande behörighet skall också i fortsättningen verka internt enligt tjänstemanshierarki och att rättsreglerna skall beredas och utfärdas separat från den egentliga verkställigheten, skall förvarandet vara sakligt även med tanke på 80 § 2 mom. i grundlagen.

Eftersom ärenden kan lämna rum för tolkning finner regeringen det ändå motiverat att propositionen föreläggs riksdagens grundlagsutskottet för behandling.

4.2 Beaktande av språkagens krav

Enligt 17 § 2 mom. i grundlagen vars och ens rätt att hos domstol och andra myndigheter i egen sak använda sitt eget språk, anting-

en finska eller svenska, samt att få expeditioner på detta språk skall tryggas genom lag. Enligt 5 § i språklagen (423/2003) kommunerna utgör grundenheten för den språkliga indelningen. Enligt lagens 6 § 1 mom. avses med enspråkiga myndigheter bland annat statliga myndigheter, vilkas ämbetsdistrikt omfattar enbart kommuner med samma språk och med tvåspråkiga myndigheter bland annat statliga centralförvaltningsmyndigheter och andra myndigheter, vilkas ämbetsdistrikt omfattar kommuner som har olika språk eller minst en tvåspråkig kommun. Enligt lagens 6 § 2 mom. den språkliga statusen för en regional enhet vid en myndighet eller någon annan regional organisation bestäms enligt språkförhållandena i dess ämbetsdistrikt.

Av skatteförvaltningen skall bildas en myndighet, vars ämbetsdistrikt skall omfatta hela landet. Skatteförvaltningens ämbetsdistrikt skall således omfatta både en- och tvåspråkiga kommuner. Skatteförvaltningen skall således i princip vara såsom myndighet tvåspråkig.

Skatteförvaltningen skall indelas i enheter på sätt som bestäms i förordning av statsrådet. Enhetens ämbetsdistrikt skall, beroende på karaktären av enhetens verksamhet, omfatta antingen hela landet eller ett visst geografiskt begränsat område. T.ex. ämbetsdistriktet för Skattestyrelsen och för annan centralledning, enheternas centralledning medräknad, skall vara hela landet. Likaså skall ämbetsdistriktet för den föreslagna Skatteuppbördscentralen och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt vara hela landet. Ämbetsdistrikt för skatteverkens enheter skall däremot bestämmas enligt geografisk regionindelning på samma sätt som för närvarande.

Även till den del som ämbetsdistriktet för Skatteförvaltningens enhet skall omfatta hela landet, skall enheten också i fortsättningen kunna på sätt som bestäms i Skatteförvaltningens eller i dess enhets arbetsordning organisera sig internt med geografiska grunder. T.ex. Skatteuppbördscentralen skall ha sådana organisationsenheter för skatteuppbörd och indrivning, vilkas ämbetsdistrikt skall bildas enligt geografisk regionindelning. Även skatteverkens interna verksamhetsorganisation skall kunna bildas, på samma sätt

som för närvarande, antingen utgående från den regionala indelningen eller genom att omfatta hela verkets ämbetsdistrikt. T.ex. ämbetsdistriktet för skatteverkens personbeskattningsbyråer skall bestämmas på basis av den regionala indelningen och ämbetsdistriktet för företagsskattebyrån eller för skatterevisionens enhet skall omfatta hela skatteverkets ämbetsdistrikt.

Till den del som ämbetsdistriktet för Skatteförvaltningens enhet eller för dess interna organisationsenhet skall bestämmas geografiskt på sätt som stadgats i förordning av statsrådet eller i Skatteförvaltningens eller i dess enhets arbetsordning, skall enhetens eller dess organisationsenhets språkliga status bestämmas på sätt som avses i 6 § 2 mom. i språklagen.

Det att skatteförvaltningen ombildas till en myndighet skall således inte i och för sig ändra den språkliga statusen av organisationsenheter som hör till Skatteförvaltningen eller grunderna för bestämmandet av den språkliga statusen. Centralledningen, vars ämbetsdistrikt omfattar hela landet skall vara tvåspråkig och den språkliga indelningen i organisationsenheter som har ett geografiskt ämbetsdistrikt skall bestämmas, på samma sätt som för närvarande, i enlighet med 6 § 2 mom. i språklagen enligt ämbetsdistriktets språkliga status.

Det att Skatteförvaltningen skall ombildas till en myndighet och att funktioner skall kunna organiseras mera flexibelt än för närvarande på hela landets område, skall göra det möjligt, att de språkliga synpunkterna kan bättre än för närvarande tas i beaktande då funktionerna organiseras. På detta sätt skall man också kunna ge bättre beskattnings tjänster åt personer som hör till språkliga minoriteter. Det skall kunna vara möjligt att beskattningsuppgifter som avser svensk-språkiga kunder skall samlas ihop riksomfattande till sådana verksamhetsställen, där det finns personer som talar svenska som sitt modersmål eller som annars är språkkunniga. Man har redan för tillfället gjort så här då telefons tjänster har samlats ihop och koncentrerats. Motsvarigt skall det vara möjligt att koncentrera utlänningarnas beskattnings tjänster regionalt eller riksomfattande, på

samma sätt som man redan nu har gjort i fråga om källskattepliktiga kunder.

Då funktioner omorganiseras varaktigt eller i samband med varaktiga uppgiftsöverföringar skall svenskspråkiga kunders service-, övervaknings- och handledningsuppgifter organiseras i enheter som till sin språkliga indelning motsvarar den språkliga indelningen på kundens hemort.

Det att Skatteförvaltningen skall ombildas till ett ämbetsverk skall inte heller inverka på

landskapet Ålands språkliga eller annan status i förhållandet till Skatteförvaltningen. På Åland skall det finnas Ålands skattebyrå och landskapet skall också ha egen skatterättelse-nämnd.

För den del propositionen gäller samiska språklagen har ärendet handlat i detaljmotiveringens punkt 1.24.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag**om Skatteförvaltningen**

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

<p style="text-align: center;">1 kap.</p> <p style="text-align: center;">Uppgifter och organisation</p> <p style="text-align: center;">1 §</p> <p style="text-align: center;"><i>Skatteförvaltningen</i></p> <p>För beskattningen finns Skatteförvaltningen som lyder under finansministeriet. Skatteförvaltningens tjänsteområde omfattar hela landet.</p> <p style="text-align: center;">2 §</p> <p style="text-align: center;"><i>Uppgifter</i></p> <p>Skatteförvaltningen har till uppgift att verkställa beskattningen, utöva skattekontroll, uppbära, driva in och redovisa skatter och avgifter samt bevaka skattetagarnas rätt enligt vad som föreskrivs särskilt.</p> <p>Skatteförvaltningen skall främja en riktig och enhetlig beskattning samt utveckla Skatteförvaltningens serviceförmåga.</p> <p>Skatteförvaltningen skall fullgöra de utrednings-, försöks-, uppföljnings- och planeringsuppgifter samt de andra uppgifter som finansministeriet ålägger Skatteförvaltningen eller som Skatteförvaltningen har enligt särskilda bestämmelser eller föreskrifter.</p> <p style="text-align: center;">3 §</p> <p style="text-align: center;"><i>Organisationens utformning</i></p> <p>Skatteförvaltningens organisation och enheternas uppgifter kan utformas utifrån en funktionsindelning eller en områdesindelning, eller enligt en gruppering av skatt- eller betalningsskyldiga.</p>	<p style="text-align: center;">4 §</p> <p style="text-align: center;"><i>Enheter</i></p> <p>Enheternas verksamhetsområden skall organiseras så att servicetillgången och de språkliga rättigheterna tillgodoses.</p> <p>Skatteförvaltningen omfattar Skattestyrelsen, skatteverk samt andra enheter. Bestämmelser om enheternas antal, namn, verksamhetsområden och huvudsakliga uppgifter utfärdas genom förordning av statsrådet.</p> <p>Bestämmelser om Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt finns i 14 §.</p> <p>En enhet kan ha lokala enheter, stödenheter och andra verksamhetsenheter.</p> <p style="text-align: center;">5 §</p> <p style="text-align: center;"><i>Skatteförvaltningens och enheternas arbetsordningar</i></p> <p>I Skatteförvaltningens arbetsordning ges närmare bestämmelser om Skatteförvaltningens organisation, enheter, uppgifter och organiseringen av dem samt om enheternas behörighet och verksamhetsområden. I Skatteförvaltningens arbetsordning kan dessutom ges bestämmelser om enheternas interna organisation och verksamhetsenheter, enheternas uppgifter och organiseringen av dem samt om verksamhetsenheternas behörighet och verksamhetsområden. Skatteförvaltningens arbetsordning publiceras i Finlands författningssamling.</p> <p>I arbetsordningen för en enhet inom Skatteförvaltningen ges närmare bestämmelser om enhetens interna organisation och verksamhetsenheter, enhetens uppgifter och organiseringen av dem samt om fördelningen av be-</p>
--	---

hörigheten inom enheten och om verksamhetsområdena.

6 §

Information om sakansvarig enhet och inlämnande av handlingar till Skatteförvaltningen

I ett ärende som gäller beskattning skall Skatteförvaltningen på begäran av den som saken gäller uppge den enhet inom Skatteförvaltningen som är ansvarig i ärendet.

Med avvikelse vad som föreskrivs annanstans i lag anses en handling vara inlämnad Skatteförvaltningen inom utsatt tid, om den före utgången av den utsatta tiden har inlämnats in till någon enhet inom Skatteförvaltningen.

2 kap.

Ledning och avgörande av ärenden

7 §

Generaldirektörens uppgifter och beslutanderätt

Skatteförvaltningen leds av en generaldirektör.

Generaldirektören beslutar om utfärdandet av rättsnormer som faller under Skatteförvaltningens behörighet och fastställer Skatteförvaltningens arbetsordning.

Generaldirektören kan överta avgörandet av ett ärende som enligt 8 § skall avgöras av en enhet inom Skatteförvaltningen. Generaldirektören kan likväl inte överta avgörandet av ett i 14—17 § avsett ärende som hänförs till bevakningen av skattetagarnas rätt.

8 §

Enhetschefernas uppgifter och beslutanderätt

Varje enhet inom Skatteförvaltningen leds av chefen för enheten. Skattestyrelsen leds av generaldirektören.

De ärenden som ankommer på en enhet avgörs av chefen för enheten eller någon annan tjänsteman enligt vad som föreskrivs i enhe-

tens arbetsordning. Chefen för enheten fastställer enhetens arbetsordning.

9 §

Närmare föreskrifter och bestämmelser

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om personal, tillsättande av tjänster, behörighetsvillkor och förordnande av ställföreträdare för generaldirektören och enhetscheferna. Närmare bestämmelser om förvaltningen inom Skatteförvaltningen samt om de uppgifter som generaldirektören och andra chefstjänstemän har i anslutning till sin chefsställning kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

I Skatteförvaltningens och enheternas arbetsordningar bestäms om andra vikariat, om den interna ledningen och om övriga frågor som gäller den interna förvaltningen.

3 kap.

Skatterättelsenämnder

10 §

Skatterättelsenämnderna och deras sammansättning

Vid varje skatteverk finns en skatterättelsenämnd. En skatterättelsenämnd finns också vid Ålands skattebyrå vid Sydvästra Finlands skatteverk. Skatterättelsenämnden kan arbeta uppdelad på sektioner. Nämndens mandatperiod är fem kalenderår.

Varje skatterättelsenämnd har ett med fyra jämnt delbart antal medlemmar. Var och en av medlemmarna har en personlig suppleant. Skatteförvaltningen bestämmer antalet medlemmar i skatterättelsenämnden samt utser medlemmarna och suppleanterna. Dessutom förordnar Skatteförvaltningen en eller flera personer att vara ordförande i skatterättelsenämnden. Skatteförvaltningen bestämmer vilken av ordförandena som skall vara ordförande för nämnden och vilken av ordförandena som skall vara ställföreträdare vid förhinder för en ordförande.

Varje sektion i en skatterättelsenämnd kan ha en eller flera ordförande. Utöver ordföranden har varje sektion fyra medlemmar.

Av medlemmarna i skatterättelsenämnden skall en fjärdedel vara personer som föreslagits av skatteverket, en fjärdedel personer som föreslagits av kommunerna eller, om skatteverkets verksamhetsområde är hela landet, Finlands Kommunförbund, och hälften av medlemmarna personer som föreslagits av olika skattebetalargrupper. De föreslagna personerna skall ha gett sitt samtycke till uppdraget.

Ordföranden för en skatterättelsenämnd skall vara väl förtrogen med beskattning. Nämndens medlemmar skall vara förtrogna med beskattning.

Medlemmarna i skatterättelsenämnden vid Ålands skattebyrå förordnas från Åland. På skatterättelsenämnden vid Åland gäller i tillämpliga delar vad som föreskrivs om skatterättelsenämnden.

I fråga om en sektion, dess ordförande och medlemmar gäller i tillämpliga delar vad som förskrivs om skatterättelsenämnden, dess ordförande och medlemmar.

11 §

Beslutförhet och förfarande i skatterättelsenämnden

En skatterättelsenämnd är beslutför när ordföranden och minst hälften av nämndens medlemmar är närvarande. Nämnden eller en sektion kan dock, i en sammansättning med ordföranden och en medlem som företräder skattebetalarna, avgöra ett ärende där skattebeloppet med anledning av ett rättelseyrkande kan ändras med högst 3 000 euro, om ordföranden och medlemmen är enhälliga i avgörandet.

Ett ärende som behandlas av en sektion skall överföras till nämnden för avgörande, om nämndens ordförande eller sektionens ordförande eller sektionsmedlem yrkar det.

Ärendena avgörs utan föredragning. På förfarandet i nämnden tillämpas i övrigt förvaltningslagen (434/2003) och lagen om beskattningsförfarande (1558/1995).

Om ordföranden eller medlem har deltagit i ett skattebeslut, får han eller hon inte behand-

la ett rättelseyrkande som gäller ärendet i fråga i skatterättelsenämnden. På jäv för nämndens ordförande och medlemmar tillämpas dessutom bestämmelserna om jäv i förvaltningslagen.

12 §

Rätt att närvara vid skatterättelsenämndens sammanträde

Den tjänsteman vid Skatteförvaltningen som handlagt ärendet samt sakkunniga som kallats av skatterättelsenämnden har rätt att vara närvarande vid nämndens sammanträden och delta i diskussionen. Parter eller utomstående får inte vara närvarande vid sammanträdet, om inte något annat följer av 37, 38 eller 40 § i förvaltningslagen.

13 §

Närmare bestämmelser om skatterättelsenämnden

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om skatterättelsenämnden, dess sektioner, nämndens och sektionernas medlemmar samt förfarandet i nämnden.

4 kap.

Bevakning av skattetagarnas rätt och annan talan

14 §

Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt och enhetens uppgifter

Vid Skatteförvaltningen finns Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt. Enheten för skattetagarnas talan såsom part i ärenden som gäller beskattningen på det sätt som föreskrivs i denna lag och annanstans i lag.

Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt har till uppgift att bevaka statens, kommunernas, församlingarnas, Folkpensionsanstaltens, skogsvårdsföreningarnas och skogscentralernas rätt vid beskattningen och vid sökande av ändring i beskattningen och i

andra ärenden som avses i förvaltningslagen eller i förvaltningsprocesslagen (586/1996) när enheten anser att

1) det behövs med tanke på lagens tillämpning i andra liknande fall eller för en enhetlig beskattnings- eller rättspraxis,

2) ärendet är ekonomiskt betydelsefullt, eller

3) bevakningen av skattetagarnas rätt i övrigt förutsätter det.

Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt är i sin rättsbevakningsuppgift oberoende.

15 §

Hörande av Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt innan ett ärende avgörs

Utöver vad som annars föreskrivs i lag beträffande hörande av skattetagare, kan en enhet inom Skatteförvaltningen eller en skatterättelsenämnd som behandlar ett ärende som gäller beskattning, förhandsbesked, förhandsavgörande eller rättelseyrkande ge Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt tillfälle att bli hörd innan ärendet avgörs.

16 §

Särskild skattelättnad

Skatteförvaltningen kan, på ansökan av den skatt- eller betalningsskyldige eller utan ansökan, helt eller delvis bevilja befrielse från en skatt eller avgift som tillfaller staten, från samfunds inkomstskatt, från skatteförhöjning och från dröjsmålspåföljder och andra påföljder, om

1) Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt i ett ärende som lämnar utrymme för tolkning har sökt ändring i en skatt- eller betalningsskyldigs beskattning eller i ett beslut som meddelats av en besvärsinstans,

2) ändringsökandet har medfört att den skatt- eller betalningsskyldige har påförts skatt eller avgift,

3) högsta förvaltningsdomstolen har meddelat beslut i det aktuella ärendet och

4) det med beaktande av en likvärdig behandling av de skatt- eller betalningsskyldiga skulle vara oskäligt att driva in skatten.

En kommun kan, med iakttagande av vad som föreskrivs i 1 mom., bevilja befrielse från kommunalskatt samt påföljder som gäller kommunalskatt. Om kommunen har beviljat befrielse från kommunalskatt, beviljas motsvarande befrielse också från kyrkoskatt och den försäkrades sjukförsäkringspremie.

I ett beslut om skattelättnad får ändring inte sökas genom besvär.

17 §

Utnyttjande av kommunens, församlingens och Folkpensionsanstaltens rätt att söka ändring

Kommunens, församlingens och Folkpensionsanstaltens rätt att söka ändring kan utövas av de nämnda skattetagarna och, oberoende av Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt, dessutom utövas av de skatteombud vid enheten som har utsetts för uppgiften. Dessa skatteombud biträder kommunerna, församlingarna och Folkpensionsanstalten också i övrigt i frågor som gäller bevakningen av deras rätt.

Finlands Kommunförbund utser de skatteombud som avses i 1 mom. på framställning av Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt. Ett beslut att utse ett skatteombud kan återkallas i samma ordning som det har fattats.

18 §

Förfarandet i brottmål

I fråga om de skatter och avgifter som enligt gällande bestämmelser skall uppbära av Skatteförvaltningen har Skatteförvaltningen rätt att på alla skattetagares vägnar anmäla ett ärende som gäller skattebrott eller något annat brott som hänför sig till beskattning till förundersökningsmyndigheten för undersökning och att genom ett ombud som den förordnat föra talan i brottmål och ärenden som gäller skadestånd på grund av brott.

Skatteförvaltningen har dessutom rätt att anmäla ärenden som gäller bokföringsbrott till förundersökningsmyndigheten för undersökning.

19 §

Förande av talan i övriga fall

Utöver det som i denna lag och i lagen om skatteuppbörd (609/2005) föreskrivs om förande av talan, kärar och svarar Skatteförvaltningen på statens vägnar samt bevakar statens rätt och fördel i ärenden som gäller Skatteförvaltningen hos domstol, vid skiljemannaförfarande, hos andra myndigheter och i förrättningar, samt för statens talan i fråga om avtal som gäller Skatteförvaltningen.

5 kap.

Beskattningskostnader

20 §

Beskattningskostnaderna och deras fördelning

Kostnaderna för beskattningen betalas av staten. Dessa kostnader utgörs av de omkostnader för Skatteförvaltningen som fastställs i den ordinarie statsbudgeten och justeras på grundval av bokslutet för det föregående året. Vid beräkningen av kostnaderna beaktas även de mervärdesskatteutgifter som ansluter sig till Skatteförvaltningens ovan nämnda utgifter.

Av de årliga kostnader som avses i 1 mom. tar staten ut sammanlagt 30,8 procent av kommunerna, sammanlagt 4,7 procent av den evangelisk-lutherska kyrkans församlingar och 8,4 procent av Folkpensionsanstalten.

21 §

Beräkning av kommuners och församlingars andelar

Av kommunernas årliga beskattningskostnader svarar en enskild kommun för ett belopp som fås på följande sätt:

1) med talet 0,3 multipliceras den proportionella andel som summan av den kalkylerade kommunalskatten enligt 3 a § i lagen om skatteredovisning (532/1998) och kommunens andel av samfundsskatten utgör av motsvarande summa för hela landet, räknad en-

ligt den beskattning som verkställts under det föregående året,

2) med talet 0,7 multipliceras den proportionella andel som kommunens invånarantal vid ingången av året före uppbördsåret utgör av invånarantalet i hela landet,

3) med summan av de tal som har räknats ut i enlighet med 1 och 2 punkten multipliceras den i 20 § 2 mom. angivna andel av beskattningskostnaderna som kommunerna tillsammans skall betala.

Av de årliga beskattningskostnaderna för församlingarna inom den evangelisk-lutherska kyrkan svarar en enskild församling för ett belopp som fås på följande sätt:

1) med talet 0,3 multipliceras den proportionella andel som summan av den kalkylerade kyrkoskatten och församlingens andel av samfundsskatten utgör av motsvarande summa i hela landet, räknad enligt den beskattning som verkställts under det föregående året,

2) med talet 0,7 multipliceras den proportionella andel som antalet i kyrkböckerna vid ingången av året före uppbördsåret såsom närvarande antecknade medlemmar i församlingen utgör av antalet såsom närvarande antecknade medlemmar i den evangelisk-lutherska kyrkan,

3) med summan av de tal som har räknats ut i enlighet med 1 och 2 punkten multipliceras den i 20 § 2 mom. angivna andel av beskattningskostnaderna som församlingarna tillsammans skall betala.

22 §

Uttagande och rättelse av beskattningskostnader

Skatteförvaltningen tar årligen i samband med skatteredovisningarna i mars, juni, september och december av de skattetagare som avses i 20 § 2 mom. ut deras andelar av de beskattningskostnader som Skatteförvaltningen har fastställt. Kostnadernas storlek och den enskilda skattetagarens andel av dem skall anges i det beslut som gäller uttagandet.

Om en skattetagare inte nöjer sig med beslutet, skall skattetagaren under den kalendermånad som följer efter uttagandet fram-

ställa ett rättelseyrkande hos Skatteförvaltningen. I beslutet med anledning av rättelseyrkandet får ändring sökas genom besvär på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen.

6 kap.

Särskilda bestämmelser

23 §

Behandling och avgörande av förvaltningsklagan

Förvaltningsklagan som har anförts över Skatteförvaltningens eller dess tjänstemäns verksamhet avgörs av generaldirektören. I arbetsordningen kan bestämmas att en klagan som har anförts hos en enhet inom Skatteförvaltningen över enhetens eller dess tjänstemäns verksamhet dock avgörs av chefen för enheten, bortsett från klagan över enhetschefens åtgärder, som avgörs av generaldirektören.

Förvaltningsklagan över generaldirektörens eller dennes ställföreträdarens åtgärder avgörs av finansministeriet. Finansministeriet kan överta avgörandet av ett principiellt viktigt klagomålsärende som handläggs inom Skatteförvaltningen.

24 §

Överföring av beskattningsbehörighet

Med avvikelse från vad som annanstans i lag föreskrivs om det skatteverk och den skatterättelsenämnd som är behöriga vid beskattningen, kan Skatteförvaltningen förordna om överföring av uppgifter till ett annat skatteverk, en annan enhet inom Skatteförvaltningen eller en annan skatterättelsenämnd, om beskattningen kräver särskild sakkunskap eller om överföringen behövs för en jämnare fördelning av Skatteförvaltningens arbete och uppgifter.

Skatteförvaltningens förordnande om överföring av uppgifter kan gälla

1) försäkringsanstalter, kreditinstitut, finansiella institut och pensionsanstalter samt företag som ingår i samma koncern som dessa,

2) företag eller sådana till en koncern hörande företag, vilkas omsättning eller i koncernbokslutet uträknade omsättning är minst 50 miljoner euro under en 12 månaders räkenskapsperiod, samt dessa företags delägarer,

3) offentligt noterade bolag samt företag som ingår i samma koncern som dessa,

4) andra än i 2 punkten avsedda företag som ingår i en med en koncern jämförlig ekonomisk helhet,

5) andra grupper av skattskyldiga eller en del av skattskyldiga,

6) fall där en kommun eller en del av en kommun har övergått till ett annat skatteverks tjänsteområde.

Om beskattningen av en enskild skattskyldig kräver särskild sakkunskap eller om en opartisk beskattning kan äventyras hos det skatteverk som annars skall vara behörigt, kan Skatteförvaltningen till de delar den bestämmer förordna ett annat skatteverk eller någon annan enhet inom Skatteförvaltningen att vara behörig myndighet. Beslut som getts med stöd av detta moment får inte överklagas genom besvär.

När Koncernskattecentralen är behörig beskattningsmyndighet är Helsingfors förvaltningsdomstol behörig förvaltningsdomstol. I fråga om rättelseyrkande och ändringssökande tillämpas vad som föreskrivs någon annanstans i lag.

25 §

Tillräcklig service vid överföring av behörighet

Skatteförvaltningen skall se till att den skattskyldige eller någon annan part i ett skatteärende får tillräcklig service i sitt ärende också vid den enhet inom Skatteförvaltningen som utan en överföring av beskattningsbehörigheten skulle vara behörig att verkställa beskattningen.

26 §

Publicering av och upplysning om överföring av behörighet

Skatteförvaltningens förordnande enligt 24 § 1 och 2 mom. ovan skall publiceras i Finlands författningssamling. De skattskyldiga skall dessutom alltid upplysas om att behörigheten har överförts.

27 §

Ikraftträdande och övergångsbestämmelser

Denna lag träder i kraft den 20 .

Genom denna lag upphävs lagen av den 18 december 1995 om skatteförvaltningen (1557/1995) jämte ändringar.

Den som är utnämnd till generaldirektörstjänsten vid Skattestyrelsen eller till denna tjänst för viss tid eller till motsvarande tjänsteförhållande, är från det att lagen har trätt i kraft generaldirektör för Skatteförvaltningen i enlighet med utnämningensbrevet antingen tills vidare eller den utsatta tiden.

De av skatteverket eller kommunen enligt 5 § i statsrådets förordning om skatteförvaltningen (1176/2002) givna förordnanden som avser bevakning av skattetagarnas rätt gäller till den 30 april 2008. Efter det är det Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt som för skattetagarnas talan i ärendet. Skatteförvaltningen kan till ett skatteombud som vid lagens ikraftträdande står i tjänsteförhållande

till en kommun ge ett förordnande om bevakning av skattetagarnas rätt. Den skatteombud som har fått förordnandet arbetar i sin rättsbevakningsuppgift under ledning och bevakning av enheten och på honom tillämpas vad som föreskrivs om skatteombudet av enheten. Skatteförvaltningen ersätter årligen till fulla beloppet de kostnader som annars på grund av förordnat skatteombuds avlöning och handhavandet av uppgifterna annars förorsakats kommunen i enlighet med avtalet som ingås med kommunen i fråga.

I ett ärende som avser bevakning av rätt och som är anhängigt när denna lag träder i kraft och Skattestyrelsen eller skatteverket är part, förs talan av Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt.

Åtgärder som verkställighet av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft. Skattestyrelsen får före ikraftträdandet inrätta, utlysa och tillsätta de tjänster som verkställigheten av lagen förutsätter samt fatta andra beslut om behövliga tjänstearrangemang. På placering, behörighetsvillkor och utnämningförfarandet i fråga om tjänster som hänför sig till verkställigheten av lagen tillämpas då i tillämpliga delar 10—13 § i statsrådets förordning om skatteförvaltningen. Skattestyrelsen får också fastställa Skatteförvaltningens arbetsordning.

Vad som annanstans i lagstiftningen föreskrivs om Skattestyrelsen eller skatteverk gäller efter det att denna lag har trätt i kraft den Skattestyrelse och de skatteverk som är enheter inom Skatteförvaltningen.

2.

Lag**om ändring av lagen om beskattningsförfarande**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av 18 december 1995 om beskattningsförfarande (1558/1995) 26 d §, 62 § 2—4 mom., 64, 66, 67, 69, 73 och 81 §, 85 § 4 mom., 88 § 1, 3 och 4 mom., 89 § 1 och 5 mom. samt 90 § 1 mom.,

av dem 26 d § sådan den lyder i lag 1067/2003, 62 § 2 mom., 69 och 73 §, 85 § 4 mom. och 90 § 1 mom. sådana de lyder i lag 505/1998, 62 § 4 mom. sådant det lyder i lag 536/1996, 64 § 1 mom. och 67 § sådana de lyder i lag 1079/2005, 66 § sådan den lyder i lag 1165/2002, 81 § sådan den lyder i lag 857/2005, 88 § 1, 3 och 4 mom. sådana de lyder i lag 565/2004 och 89 § 5 mom. sådant det lyder i lag 907/2001, som följer:

26 d §

Hörande av skattetagare och delgivning av beslut

Skattetagare och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt hörs och delges beslut så att Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt ges tillfälle att ta del av beskattningshandlingarna, om inte något annat bestäms på något annat ställe i skattelagstiftningen.

62 §

Rätt till ändringssökande

Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt och kommunen har rätt att söka ändring i beskattningen samt i fastställandet av sammanslutningens inkomst och förmögenhet och fördelningen av dem. Församlingen har rätt att söka ändring i kyrkobeskattningen och Folkpensionsanstalten har rätt att söka ändring i försäkrads sjukförsäkringspremie.

Rätt att söka ändring i ett samfunds eller samfällid förmåns beskattning har den kommun, som är samfundets eller den samfällida förmånens hemkommun. Om makar har olika hemkommuner, har båda makars hemkommun och – hemförsamling rätt att på kommunens och församlingens vägnar söka ändring i beskattningen av makarna.

En kommun, en församling eller Folkpensionsanstalten får dock inte söka ändring till den del Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt enligt 85 § 4 mom. har meddelat att enheten inte utnyttjar sin rätt att söka ändring i ärendet, om inte förhandsavgörandet bygger på felaktiga eller bristfälliga uppgifter.

64 §

Tidsfristen för rättelseyrkande

Den skattskyldige eller någon annan som har rätt att söka ändring skall framställa rättelseyrkande inom fem år räknat från ingången av året efter det då beskattningen av den skattskyldige slutförts. Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt, kommunen, församlingen och Folkpensionsanstalten skall dock framställa rättelseyrkande inom ett år räknat från ingången av året efter det då beskattningen av den skattskyldige slutförts.

Över skatteverkets beslut om ändring av beskattningen får utan hinder av den tid som anges i 1 mom. framställas rättelseyrkande inom 60 dagar räknat från den dag då den som har rätt att söka ändring fick del av beslutet. Beslutet kan delges utan användning av mottagningsbevis, varvid det anses ha delgivits den sjunde dagen efter det att beslutet lämnades in till posten, om inte något annat visas. I fråga om Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt, kommunen, försam-

lingen och Folkpensionsanstalten räknas tiden dock från det att beslutet fattades.

66 §

Besvär till förvaltningsdomstolen

Den skattskyldige eller någon annan som har rätt att söka ändring får över ett beslut som har meddelats med anledning av ett rättelseyrkande anföra besvär hos den förvaltningsdomstol till vars domkrets den skattskyldiges eller sammanslutningens hemkommun enligt 5 § hör. Om personer på vilka inkomstskattelagens bestämmelser om makar tillämpas har sin hemkommun inom domkretsen för olika förvaltningsdomstolar, skall ändring i rättelsenämndens beslut sökas hos den förvaltningsdomstol till vars domkrets hemkommunen för den av makarna hör enligt vilken det behöriga skatteverket bestäms med stöd av 6 § 3 mom. Om ingen förvaltningsdomstol skulle vara behörig att behandla besvären, söks ändring hos Helsingfors förvaltningsdomstol.

Besvärsskriften skall tillställas förvaltningsdomstolen eller skatteverket inom besvärstiden. Skatteverket skall utan dröjsmål vidarebefordra den inlämnade besvärsskriften och de handlingar som ligger till grund för beskattningen till förvaltningsdomstolen.

67 §

Besvärstid

Den skattskyldige eller någon annan som har rätt att söka ändring skall anföra besvär inom fem år räknat från ingången av året efter det då beskattningen av den skattskyldige slutförts. Enheten för bevakning av skatttagarnas rätt, kommunen, församlingen och Folkpensionsanstalten skall emellertid anföra besvär inom ett år räknat från ingången av året efter det då beskattningen av den skattskyldige slutförts. Utan hinder av den ovan angivna tiden får dock besvär över beslut på rättelseyrkande anföras inom 60 dagar från den dag då den som har rätt att söka ändring fick del av beslutet. Beslutet kan delges utan användning av mottagningsbevis, varvid det anses ha delgivits den sjunde dagen efter det

att beslutet lämnades in till posten, om inte något annat visas. Besvärstiden för de myndigheter som nämns ovan räknas från det att beslutet fattades.

69 §

Hörande av skattetagare då besvären behandlas

En förvaltningsdomstol som behandlar ett besvärssakande skall med anledning av besvär som anförts av den skattskyldige bereda Enheten för bevakning av skatttagarnas rätt tillfälle att avge bemötande och vid behov genmäle.

Utöver vad som i 34 § 2 mom. i förvaltningsprocesslagen föreskrivs om avgörande av ett ärende utan att en part hörs, kan förvaltningsdomstolen avgöra besvären utan att höra Enheten för bevakning av skatttagarnas rätt, om skattebeloppet med anledning av den skattskyldiges besvär kan ändras med högst 3 000 euro.

73 §

Fastställelse av ändringsgrund

Om någon genom ett beslut på rättelseyrkande eller besvär har förklarats vara skattskyldig eller om ett beskattningsbeslut har ändrats, skall den myndighet som gör ändringen fastställa ändringsgrunden. En kopia av högsta förvaltningsdomstolens eller förvaltningsdomstolens ovan nämnda beslut skall tillställas förvaltningsdomstolen, Skatteförvaltningens rörda enhet, Enheten för bevakning av skatttagarnas rätt och, om beslutet gäller kommunalbeskattningen, kommunen.

81 §

Ändringsökande på skatttagarnas vägnar

Rätt att söka ändring i beskattningen av en person som skall beskattas som begränsat skattskyldig för hela skatteåret har Enheten för bevakning av skatttagarnas rätt eller, om beskattningen har verkställts av Ålands skat-

tebyrå vid Sydvästra Finlands skatteverk, vederbörande kommun på Åland.

85 §

Sökande av förhandsbesked hos skatteverket

 Innan förhandsbeskedet delges sökanden, skall skatteverket inhämta meddelande av Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt om enheten utnyttjar sin rätt att söka ändring i beskattning som har verkställts så som avses i förhandsbeskedet. Meddelandet skall inhämtas och lämnas utan dröjsmål, och anteckning om meddelandet skall göras i beslutet om förhandsbesked.

88 §

Skattelättnad

Skatteförvaltningen kan på ansökan bevilja befrielse från statsskatt samt från samfunds inkomstskatt och kommunen kan bevilja befrielse från kommunalskatt. Befrielsen kan beviljas helt eller delvis.

 Om befrielse har beviljats från skatt som nämns i 1 mom., gäller befrielsebeslutet även skattetillägg, dröjsmålsränta, ränta som motsvarar dröjsmålsränta, restavgift, förseningsränta, uppskovsränta, samfundsränta och kvarskatteränta. Skatteförvaltningen kan särskilt bevilja befrielse från de påföljder som avses ovan, även då de har redovisats eller borde redovisas till en annan skattetagare än staten.

Finansministeriet kan överta avgörandet av ett principiellt viktigt ärende som handläggs av Skatteförvaltningen.

89 §

Lindring av internationell dubbelbeskattning

Om en i Finland bosatt person, en i Finland bosatt persons dödsbo, ett inhemskt samfund eller en inhemsk sammanslutning har nödgats betala skatt i utlandet för sådan utomlands förvärvad inkomst eller där befintlig förmögenhet, för vilken han även beskattats här, kan Skatteförvaltningen i ömmande fall eller då det annars finns skäl därtill, för att förhindra eller lindra dubbelbeskattning helt eller delvis bevilja befrielse från statsskatt och, efter att ha hört kommunen och församlingen, även från kommunal- och kyrkoskatt som hänför sig till den nämnda inkomsten eller förmögenheten.

 Finansministeriet får bestämma att Skatteförvaltningen skall avgöra sådana ansökningar som avses i 3 mom., om det belopp som ansökan om befrielse gäller är högst 50 000 euro. Finansministeriet får dock överta avgörandet av ett principiellt viktigt ärende.

90 §

Skatteuppskov

Skatteförvaltningen kan av särskilda skäl och under de förutsättningar som nämns i 88 eller 89 § på ansökan bevilja uppskov med betalning av skatt. Skatteförvaltningen beviljar uppskov på de villkor som finansministeriet bestämmer. Ministeriet får också överta avgörandet av ett ärende och bestämma villkoren i ett beslut som det meddelar med anledning av ansökan.

 Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagens 66 och 69 § träder i kraft den 1 januari 2009. Bestämmelserna tillämpas på de besvärärenden, som blir anhängiga efter det att lagen har trätt i kraft. Med skatteombud avses dock från och med den 1 maj 2008 Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt.

3.

Lag**om ändring av 7 § lagen om centralskattenämnden**

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen av den 26 juli 1996 om centralskattenämnden (535/1996) 7 § 3 mom. och
ändras 7 § 2 mom. som följer:

7 §

*Ändringsökande*2) Enheten för bevakning av skattetagarnas
rätt, samt3) den kommun, som har rätt att anföra be-
svär över den beskattning som förhandsavgö-
randet gäller.

Förhandsavgörande får överklagas av

1) sökanden,

Denna lag träder i kraft den 20 .

4.

Lag**om ändring av lagen om skatteuppbörd**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 5 augusti 2005 om skatteuppbörd (609/2005) 5 § 3 mom., 6 och 8 §, 11 § 2 mom., 13 § 2 mom., 20 §, 21 § 3 mom., 24 § 2 mom. 32, 33 och 38 §, 40 § 4 mom. samt 42 och 48 § som följer:

<p style="text-align: center;">5 §</p> <p style="text-align: center;"><i>Bokföring av skattemedel</i></p> <hr style="border-top: 1px dashed black;"/> <p>Skatteförvaltningen kan meddela närmare föreskrifter om förfarandet för bokföring samt registrering och antecknande av skattemedel.</p>	<p>förfarande som skall iakttas vid anmälan och betalning.</p>
<p style="text-align: center;">6 §</p> <p style="text-align: center;"><i>Myndighet</i></p> <p>Skatteförvaltningen är skatteuppbördsmyndighet.</p>	<p style="text-align: center;">13 §</p> <p style="text-align: center;"><i>Förfarande för överföring</i></p> <hr style="border-top: 1px dashed black;"/> <p>Skatteförvaltningen kan meddela närmare föreskrifter om förfarandet för överföring av skattemedel och de uppgifter om betalningarna som skall ges i samband med överföringen.</p>
<p style="text-align: center;">8 §</p> <p style="text-align: center;"><i>Betalningstid</i></p> <p>Skatt som skall betalas på eget initiativ skall betalas på den betalningsdag som bestäms enligt lag, förordning eller Skatteförvaltningens beslut. Debiterad skatt skall betalas senast på den förfallodag för skatten som bestäms i samband med debiteringen.</p>	<p style="text-align: center;">20 §</p> <p style="text-align: center;"><i>Närmare föreskrifter om användning av betalningar eller andra prestationer</i></p> <p>Skatteförvaltningen kan meddela närmare föreskrifter om hur en betalning eller ett annat belopp som räknas som inbetalning av skatt skall användas till betalning av den skattskyldiges skatt.</p>
<p style="text-align: center;">11 §</p> <p style="text-align: center;"><i>Närmare bestämmelser och föreskrifter om betalning av skatt</i></p> <hr style="border-top: 1px dashed black;"/> <p>Skatteförvaltningen kan meddela närmare föreskrifter om de uppgifter som skall anmälas i samband med betalningen samt om det</p>	<p style="text-align: center;">21 §</p> <p style="text-align: center;"><i>Betalning av skatteåterbäring</i></p> <hr style="border-top: 1px dashed black;"/> <p>Har den skattskyldige för utbetalning av återbäring uppgett ett konto i en bank i utlandet, svarar den skattskyldige för de avgifter som banken i utlandet tar ut för betalningen av återbäringen. Om inget bankkonto har uppgetts, betalas återbäringen enligt det förfarande som Skatteförvaltningen föreskrivit.</p>

24 §

Närmare bestämmelser och föreskrifter om återbäring av skatt

Skatteförvaltningen kan meddela närmare föreskrifter om förfarandet för återbäring och beräkning av återbäringsräntan.

32 §

Sökande av ändring i skattekvittning

Den skattskyldige eller, om återbäring till den som är ansvarig för skatten har använts till kvittning, även den som är ansvarig för skatten samt Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får yrka på rättelse av skattekvittning som verkställts av skatteuppbördsmyndigheten.

Rättelseyrkandet skall framställas inom 60 dagar räknat från den dag då den skattskyldige eller den i 1 mom. avsedda ansvariga för skatten fick del av skattekvittningen. I fråga om Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt räknas den utsatta tiden från den dag då skattekvittningen verkställdes.

En skattskyldig, en i 1 mom. avsedd ansvarig för skatt eller Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får söka ändring i ett beslut som gäller rättelseyrkandet genom besvär hos den förvaltningsdomstol till vars domkrets den skattskyldiges hemkommun hörde då kvittningen förrättades. Besvärstiden är 60 dagar räknat från delfäendet av beslutet om rättelseyrkandet. Besvärstiden för Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt räknas från den dag då beslut med anledning av rättelseyrkandet fattades. På förfarandet tillämpas i övrigt förvaltningsprocesslagen.

Ändring i förvaltningsdomstolens beslut får sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen, om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvär rätt. På ändringsökande tillämpas 70 och 71 § i lagen om beskattningsförfarande.

Om skattekvittningen konstateras vara obefogad eller felaktig, skall skatteuppbördsmyndigheten till den som saken gäller återbe-

tala vad som kvittats till ett för högt belopp jämte föreskriven ränta.

33 §

Närmare föreskrifter om skattekvittning

Skatteförvaltningen kan meddela närmare föreskrifter om förfarandet vid skattekvittning.

38 §

Närmare föreskrifter om indrivning av skatter

Skatteförvaltningen kan vid behov meddela närmare föreskrifter om förfarandet för indrivning av skatter och verkställigheten av indrivningsåtgärder.

40 §

Åläggande av ansvar

Skatteförvaltningen kan meddela närmare föreskrifter om förfarandet vid åläggande av ansvar.

42 §

Befogenheter

Skatteuppbördsmyndigheten kan överföra förskott eller andra skattemedel till en främmande stat med stöd av bestämmelserna i en internationell överenskommelse om undvikande av att förskott på skatt uppbärs i mer än en stat eller om reglering av överföringen av skattemedel mellan staterna (*uppbördsöverenskommelse*).

Skatteförvaltningen kan meddela närmare föreskrifter om förfarandet för överföring av skattemedel.

48 §

Obefogad prestation

Skatteuppbördsmyndigheten återbär en obefogad prestationen på ansökan. Prestatio-

ner som skatteuppbördsmyndigheten annars konstaterar vara obefogade återbärs utan ansökan. Prestationer under 5 euro återbärs inte.

Denna lag träder i kraft den

20 .

Om det någon annanstans i lag föreskrivs att skatteverket eller Skattestyrelsen är behörig myndighet vid uppbörd, indrivning eller redovisning av skatter, är Skatteförvaltningen behörig myndighet efter det att denna lag har trätt i kraft.

5.

Lag**om ändring av lagen om förskottsuppbörd**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 20 december 1996 om förskottsuppbörd (1118/1996) 48 § 1 mom.,
 49 § 3 mom., 50 § 2 och 3 mom. samt 56 och 57 §
 av den 56 § sådan den lyder i lag 564/2004, samt
fogas till 50 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 1070/2003, ett nytt 4 mom. som följer:

48 §

Rättelseyrkande till skatteverket

Ändring i ett avgörande eller ett beslut som avses i denna lag får inte sökas genom besvär förrän anhållan om rättelse av avgörandet eller beslutet har gjorts hos behörigt skatteverk. Om det är fråga om ett beslut enligt 40 och 42 § som gäller rättelse av debitering eller om ett förhandsavgörande som avses i 45 §, är nämnda beslut och förhandsavgöranden överklagbara utan att ny rättelse yrkas. Rättelseyrkande skall framställas senast inom fem år från ingången av kalenderåret efter det år då beslutet har fattats eller ärendet har avgjorts. Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt skall framställa rättelseyrkande inom 60 dagar från den dag då beslutet har fattats eller ärendet har avgjorts.

49 §

Ändringssökande hos förvaltningsdomstolen

Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får söka ändring hos den förvaltningsdomstol som avses i denna paragraf.

50 §

Besvärstid och vissa andra bestämmelser som gäller besvär

Besvärstiden för Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt är 60 dagar från det att be-

slutet har fattats, dock så att besvärstiden räknas från det beslut som avses i 40, 42 och 48 §.

Besvär som gäller förhandsavgörande enligt 45 § och fastställande av förskottsinnehållningsprocent eller förskott enligt 48 § skall tillställas skatteverket eller förvaltningsdomstolen inom 30 dagar efter delfäendet av beslutet. Besvärstiden för Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt börjar från den dag då beslutet har fattats.

Skatteverket skall utan dröjsmål vidarebefordra den inlämnade besvärsskriften och de handlingar som gäller förskottsuppbörden till förvaltningsdomstolen.

56 §

Skattelättnad

Skatteförvaltningen får av särskilda skäl och på ansökan bevilja befrielse:

1) från ett icke innehållt belopp som en betalare har ålagts att erlägga, skattetillägg, skatteförhöjning, förseningsränta och uppskovsränta samt

2) från förseningsränta på debiterat förskott och uppskovsränta på förskott.

Skatteförvaltningen får bevilja befrielse från dessa belopp också då de borde redovisas eller då de redan har redovisats till någon annan skattetagare än staten.

Finansministeriet får överta avgörandet av ett principiellt viktigt ärende som Skatteförvaltningen skall handlägga.

57 §

Skatteuppskov

Skatteförvaltningen kan av särskilda skäl på ansökan bevilja uppskov

1) med ett icke innehållt belopp som en betalare har ålagts att erlägga, skattetillägg, skatteförhöjning, förseningsränta och uppskovsränta, samt

2) med skatt som debiteras vid förskottsbetalning.

Finansministeriet får av särskilda skäl överta avgörandet av ett ärende.

Skatteförvaltningen beviljar uppskov på villkor som finansministeriet bestämmer.

Ministeriet bestämmer uppskovsvillkoren i sitt beslut på ansökan.

Har ett konkursbo betalt ett lönetillgodovande, kan Skatteförvaltningen på ansökan bevilja konkursboet uppskov med betalningen av det innehållningsbelopp som konkursboet skall betala. Uppskov beviljas på villkor som finansministeriet bestämmer.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagens 50 § 4 mom. träder dock i kraft den 1 januari 2009 och det tillämpas på de besvärärenden, som blir anhängiga efter det att denna lag har trätt i kraft.

6.

Lag**om ändring av lagen om skatt på arv och gåva**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 12 juli 1940 om skatt på arv och gåva (378/1940) 43—48 §, 53 § 1—3 mom. samt 54 § 1 och 2 mom.,

sådana de lyder, 43 § i lag 1561/1995 och 507/1998, 44 § i lag 540/1996 och i nämnda lag 507/1998, 45 och 46 § i sistnämnda lag, 47 § i nämnda lag 1561/1998, 48 § i nämnda lag 540/1996, 53 § 1 mom. i lagarna 318/1994, 612/1994 och 571/2004, 2 mom. i sistnämnda lag och 3 mom. i nämnda lag 507/1998 samt 54 § 1 och 2 mom. i sistnämnda lag, som följer:

43 §

Den skattskyldige eller Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får söka ändring hos skatterättelsenämnden genom ett skriftligt rättelseyrkande, om saken inte har avgjorts genom beslut på besvär. Ändring får dock inte sökas i beslut som avses i 25 § 3 mom.

Rättelseyrkande som avser skatt på arv och gåva skall framställas hos skatterättelsenämnden vid det skatteverk som har verkställt beskattningen eller som borde ha verkställt beskattningen. Rättelseyrkandet skall tillställas skatteverket inom utsatt tid.

Den skattskyldige skall framställa rättelseyrkande inom fem år från ingången av det år som följer på det år under vilket arvs- eller gåvobeskattningen verkställdes. Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt skall framställa rättelseyrkandet inom sex månader från den dag då beskattningen verkställdes.

Över skatteverkets beslut, som gäller skatterättelse och beskattning som en besvärinstans har återförvisat för nytt verkställande, får rättelseyrkande dock utan hinder av den tid som anges ovan framställas inom 60 dagar från den dag då den som är berättigad att söka ändring fick del av beslutet. Beslutet kan delges utan användning av mottagningsbevis, varvid det anses ha delgivits den sjunde dagen efter det att beslutet lämnades in till posten, om inte något annat visas. I fråga om Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt räknas tidsfristen från det att beslutet fattades.

44 §

Med avvikelse från 43 § skall ändring i ett förhandsavgörande enligt 39 a § sökas genom besvär hos den förvaltningsdomstol inom vars domkrets arvlåtaren var bosatt vid sitt frånfälle eller överlåtaren av egendomen bor. Om ingen förvaltningsdomstol skulle vara behörig att behandla besvären, söks ändring hos Helsingfors förvaltningsdomstol. Besvärsmål vidarebefordra den inlämnade besvärsskriften och de handlingar som gäller beskattningen till förvaltningsdomstolen.

Besvären skall anföras inom 30 dagar från delfäendet av förhandsavgörandet. För Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt beräknas terminen från det beslutet fattades.

I beslut genom vilket förhandsavgörande inte har meddelats får ändring inte sökas genom besvär.

45 §

Den skattskyldige eller Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får söka ändring i ett beslut som har meddelats på grund av rättelseyrkande genom besvär hos den förvaltningsdomstol inom vars domkrets arvlåtaren var bosatt vid sitt frånfälle eller gåvogivaren var bosatt vid gåvoskattskyldighetens inträde. Om ingen förvaltningsdomstol skulle vara behörig att behandla besvären, söks ändring hos Helsingfors förvaltningsdomstol.

Besvärsskriften skall tillställas förvaltningsdomstolen eller skatteverket inom besvärstiden. Skatteverket skall utan dröjsmål vidarebefordra den inlämnade besvärsskriften och de handlingar som gäller beskattningen till förvaltningsdomstolen.

Besvärstiden för den skattskyldige är fem år från ingången av det år som följer på det år under vilket arvs- eller gåvobeskattningen verkställdes. Besvärstiden för Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt är sex månader från den dag då beskattningen verkställdes. Utan hinder av de ovan angivna tiderna får besvär över beslut på rättelseyrkande dock anföras inom 60 dagar från den dag då den som är berättigad att söka ändring fick del av beslutet. Beslutet kan delges utan användning av mottagningsbevis, varvid det anses ha delgivits den sjunde dagen efter det att beslutet lämnades in till posten, om inte något annat visas. Besvärstiden för Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt räknas från det att beslutet fattades.

46 §

En förvaltningsdomstol som behandlar ett besvärssakande skall med anledning av besvär som anförts av den skattskyldige bereda Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt tillfälle att avge bemötande och vid behov genmäle.

Utöver vad som i 34 § 2 mom. i förvaltningsprocesslagen föreskrivs om avgörande av ett ärende utan att en part hörs, kan förvaltningsdomstolen avgöra besvären utan att höra Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt, om skattebeloppet med anledning av den skattskyldiges besvär kan ändras med högst 3 000 euro.

47 §

Besvär som en skattskyldig eller Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt anför hos förvaltningsdomstolen och som borde ha riktats till skatterättelsenämnden som ett rättelseyrkande, skall behandlas som ett rättelseyrkande. Därvid fattas inte beslut om att lämna besvären utan prövning.

48 §

I förvaltningsdomstolens beslut får ändring sökas genom besvär hos högsta förvaltnings-

domstolen, om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd. På ändringssökande tillämpas då 70 och 71 § i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995). Tiden för anförande av besvär över förvaltningsdomstolens beslut om förhandsavgörande är dock 30 dagar från delfäendet. På statens vägnar har Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt besvärsmått.

53 §

Skatteförvaltningen kan på ansökan bevilja partiell eller fullständig befrielse från arvs- och gåvoskatt, förseningsränta, dröjsmålsränta och restavgift samt ränta med anledning av uppskov. Befrielse kan beviljas,

1) om den skattskyldiges skattebetalningsförmåga med beaktande av den inkomst och den förmögenhet som står till hans och hans familjs förfogande har försämrats väsentligt på grund av underhållsskyldighet, arbetslöshet eller sjukdom eller av någon annan särskild orsak,

2) om indrivningen av skatten uppenbart skulle äventyra den fortsatta verksamheten inom jord- eller skogsbruket eller något annat företag eller bevarandet av arbetsplatser, eller

3) om det av någon annan särskild orsak vore uppenbart oskäligt att driva in skatten.

Finansministeriet kan överta avgörandet av ett principiellt viktigt ärende som handläggs av Skatteförvaltningen.

Är betalningen av arvs- eller gåvoskatt på utsatt tid förenad med svårighet för den skattskyldige, kan Skatteförvaltningen på ansökan bevilja uppskov med erläggandet av skatten. Skatteförvaltningen beviljar uppskov på villkor som bestäms av finansministeriet. Ministeriet kan av särskilda skäl överta avgörandet av ett uppskovsärende. Ministeriet bestämmer härvid uppskovsvillkoren i sitt beslut på ansökan.

54 §

Har värdet av en andel i ett bo eller av en gåva efter att skattskyldigheten började väsentligt minskat, kan Skatteförvaltningen av särskilda skäl på ansökan besluta att en sådan andel av den betalda skatten som kan anses vara skälig skall återbetalas till den skatt-

skyldige eller att det obetalda skattebeloppet skall minskas i motsvarande mån.

Finansministeriet kan överta avgörandet av ett principiellt viktigt ärende som handläggs av Skatteförvaltningen.

Lagens 45 § 1 och 2 mom. samt 46 § träder i kraft den 1 januari 2009. Bestämmelserna tillämpas på de besvärärenden, som blir anhängiga efter det att denna lag har trätt i kraft. Med skatteombud avses dock från och med den 1 maj 2008 Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt.

Denna lag träder i kraft den 20 .

7.

Lag**om ändring av 16 och 18 § lotteriskattelagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lotteriskattelagen av den 26 juni 1992 (552/1992) 16 § 1 och 3 mom. samt 18 § 1—
 3 mom.,
 av dem 16 § 1 och 3 mom. sådana de lyder i lag 1568/1995 samt 18 § 1 och 2 mom. sådana
 de lyder i lag 575/2004, som följer:

16 §

Ändringsökande

Ändring i beslut som skatteverket har fattat med stöd av denna lag får sökas hos förvaltningsdomstolen av den skattskyldige och på statens vägnar av Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt med iakttagande av förvaltningsprocesslagen (586/1996). Besvärstiden är 30 dagar från delfäendet av beslutet. Besvärstiden för Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt räknas dock från dagen för beslutet.

 Besvär på statens vägnar anförs hos högsta förvaltningsdomstolen av Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt.

18 §

Befrielse från skatt och anstånd med betalning av skatt

Skatteförvaltningen kan av särskilda skäl på ansökan bevilja partiell eller fullständig befrielse från lotteriskatt, skatteförhöjning, skattetillägg, dröjsmålsränta och restavgift, förseningsränta samt från ränta som skall betalas med anledning av anstånd.

Finansministeriet kan överta avgörandet av ett principiellt viktigt ärende som handläggs av Skatteförvaltningen.

Skatteförvaltningen kan av särskilda skäl på ansökan bevilja anstånd med betalning av skatt. Skatteförvaltningen beviljar anstånd på villkor som finansministeriet bestämmer. Finansministeriet kan av särskilda skäl överta avgörandet av ett anståndsärende. Ministeriet bestämmer härvid anståndsvillkoren i sitt beslut på ansökningen.

 Denna lag träder i kraft den

20 .

8.

Lag**om ändring av lagen om överlåtelseskatt**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 29 november 1996 om överlåtelseskatt (931/1996) 36 §, 46 § 2 mom.,
47 §, 52 § 1 – 3 mom. och 56 a §,
av dem 52 § 1 och 2 mom. sådana de lyder i lag 574/2004 och 56 a § sådan den lyder i lag
1071/2003, som följer:

38 §

*Beslut på begäran av Enheten för bevakning
av skattetagarnas rätt*

Om Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt anser att en skattskyldig skall påföras skatt, skattetillägg eller skatteförhöjning, skall skatteverket på enhetens begäran fatta beslut i saken.

46 §

Rätt till ändringssökande

Besvär på statens vägnar anförs av Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt.

47 §

Besvär hos förvaltningsdomstolen

Ändring i skatteverkets beslut söks genom besvär hos den förvaltningsdomstol till vars domkrets skatteverket hör. I ett beslut genom vilket en ansökan om förhandsavgörande har avslagits får ändring inte sökas genom besvär. Besvärsskriften skall tillställas skatteverket eller förvaltningsdomstolen inom besvärstiden.

Besvärstiden är 30 dagar från delfäendet. Beslutet kan delges utan användning av mottningsbevis, varvid det anses ha delgivits

den sjunde dagen efter det att beslutet lämnades in till posten, om inte något annat visas. Besvärstid för Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt räknas från tidpunkten för beslutet.

Över besvär som Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt inlämnat och över besvär som en part inlämnat skall skatteverket bereda respektive motpart tillfälle att inge bemötande och vid behov även genmäle. Besvärsskriften jämte handlingar, till vilka även skatteverkets utlåtande skall fogas, skall utan dröjsmål sändas till förvaltningsdomstolen.

Om skatteverket enligt 48 § rättar sitt beslut enligt det framställda yrkandet, förfaller besvären. Till den del som skatteverket anser att besvären inte ger anledning att rätta beslutet skall det ge sitt utlåtande med anledning av besvären.

52 §

Skattelättnad och uppskov med betalningen

Skatteförvaltningen kan av särskilda skäl på ansökan sänka eller helt avlyfta skatt som redan har betalats eller som skall betalas, samt dröjsmålsförhöjning, skatteförhöjning, skattetillägg, dröjsmålsränta och restavgift, förseningsränta och ränta som skall betalas med anledning av uppskov.

Finansministeriet kan överta avgörandet av ett principiellt viktigt ärende som handläggs av Skatteförvaltningen.

Skatteförvaltningen kan av särskilda skäl på ansökan bevilja uppskov med betalning av debiterad skatt. Skatteförvaltningen beviljar uppskov på de villkor som finansministeriet bestämmer. Finansministeriet kan av särskilda skäl förbehålla sig avgörandet av ett uppskovsärende. I dessa fall bestämmer ministeriet uppskovsvillkoren i det beslut som ministeriet meddelar med anledning av ansökan.

56 a §

Hörande av Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt och delgivning av beslut

Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt hörs och delges beslut så att enheten ges tillfälle att ta del av beskattningshandlingar, om inte något annat bestäms i 47 §.

Denna lag träder i kraft den _____ 20 .

9.

Lag**om ändring av 26 och 27 § i fastighetsskattelagen**

I enlighet med riksdagens beslut *ändras* i fastighetsskattelagen av den 20 juli 1992 (654/1992) 26 § 1 och 3 mom. samt 27 §, sådana de lyder, 26 § 1 och 3 mom. i lag 1087/2005 och 27 § i lag 541/1996, som följer:

26 §

Sökande av ändring i skatteverkets och skatterättelsenämndens beslut

Den som är skattskyldig enligt denna lag eller den som är ansvarig för betalningen av skatten liksom även Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt eller den kommun där fastigheten är belägen får söka ändring i beskattningen genom skriftligt rättelseyrkande. Rättelseyrkandet framställs hos skatterättelsenämnden vid det skatteverk som har eller som borde ha verkställt beskattningen. Ändring i ett beslut på ett rättelseyrkande söks genom besvär hos den förvaltningsdomstol inom vars domkrets fastigheten är belägen eller, om beskattningen har verkställts i den skattskyldiges hemkommun, hos den förvaltningsdomstol till vars domkrets den skattskyldiges hemkommun hör. Om personer på vilka inkomstskattelagens bestämmelser om makar tillämpas har sin hemkommun inom domkretsen för olika förvaltningsdomstolar, söks ändring i skatterättelsenämndens beslut hos den förvaltningsdomstol inom vars domkrets den make har sin hemkommun enligt vilken behörigt skatteverk bestäms med stöd av 6 § 3 mom. i lagen om beskattningsförfarande.

Ändring i ett förhandsavgörande enligt 21 § söks genom besvär hos den förvaltningsdomstol inom vars domkrets fastigheten är belägen eller, om beskattningen har verkställts i den skattskyldiges hemkommun, hos den förvaltningsdomstol till vars domkrets den skattskyldiges hemkommun hör. Om personer på vilka inkomstskattelagens be-

stämmelser om makar tillämpas har sin hemkommun inom domkretsen för olika förvaltningsdomstolar, söks ändring i ett förhandsavgörande hos den förvaltningsdomstol inom vars domkrets den make har sin hemkommun enligt vilken behörigt skatteverk bestäms med stöd av 6 § 3 mom. i lagen om beskattningsförfarande. Besvärsmålet har den som ansökt om förhandsavgörandet, Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt och den kommun där fastigheten är belägen. Besvärsskriften skall tillställas förvaltningsdomstolen eller skatteverket inom besvärstiden. Besvären skall anföras inom 30 dagar från delfäendet av förhandsavgörandet. För Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt och kommunen beräknas tidsfristen från det att beslutet fattades.

27 §

Sökande av ändring i förvaltningsdomstolens beslut

I förvaltningsdomstolens beslut får ändring sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen, om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd. På ändringssökande tillämpas då 70 och 71 § i lagen om beskattningsförfarande (1558/95). Besvärstiden i fråga om förvaltningsdomstolens beslut om förhandsavgörande är dock 30 dagar från delfäendet. Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt och den kommun där fastigheten är belägen har besvärsmålet.

Denna lag träder i kraft den 20 .

10.

Lag**om ändring av mervärdesskattelagen**

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i mervärdesskattelagen av den 30 december 1993 (1501/1993) 214 och 215 §, av dem 214 § sådan den lyder i lag 1767/1995, och
ändras 133 k § 2 mom., 169 § 1 mom., 175 § 2 mom., 185 §, 193 § 1 och 2 mom., 193 b §, 194 § 1 och 4 mom., 199 och 202 §, 210 § 1 och 2 mom. samt 211 § 1 mom.,
 av dem 133 k § 2 mom. sådant det lyder i lag 971/2002, 169 § 1 mom. sådant det lyder i lag 325/2003, 175 § 2 mom., 185 §, 194 § 1 och 4 mom. samt 199 och 202 § sådana de lyder i nämnda lag 1767/1995, 193 § 1 mom. sådant det lyder i sistnämnda lag och 2 mom. i lag 940/1999, 193 b § sådan den lyder i lag 1072/2003 samt 210 § 1 och 2 mom. sådana de lyder i lag 573/2004, som följer:

133 k §

 På begäran skall i 1 mom. avsedda uppgifter på elektronisk väg ställas till Skattestyrelsens eller skatteverkets förfogande, om Finland är registreringsmedlemsstat eller konsumtionsmedlemsstat. Skattestyrelsen utfärdar närmare bestämmelser om sättet att avge dessa elektroniska uppgifter.

169 §

Den skattskyldige skall på uppmaning av Skattestyrelsen eller ett skatteverk för granskning i Finland visa upp sin bokföring och sina anteckningar samt allt det material och all den egendom som hör till verksamheten och annat material och annan egendom som kan behövas för hans beskattning eller vid behandlingen av ändringssökande som gäller hans beskattning.

175 §

 På begäran av den som saken gäller eller av Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt skall skatteverket meddela beslut i registerärenden samt i ärenden som gäller bildande eller upplösning av en skattskyldighetsgrupp.

185 §

Anser Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt att en skattskyldig skall påföras skatt, skattetillägg eller skatteförhöjning,

skall skatteverket på enhetens begäran fatta beslut i saken.

193 §

Ändring i beslut om mervärdesbeskattning som skatteverket har fattat med stöd av denna lag söks genom besvär hos Helsingfors förvaltningsdomstol. Besvär anförs på statens vägnar av Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt. Besvärsskriften skall tillställas skatteverket inom besvärstiden.

För den skattskyldige är besvärstiden tre år från utgången av räkenskapsperioden eller, om beslutet avser flera räkenskapsperioder, från utgången av den sista av dem, dock alltid minst 60 dagar från delfäendet. Över beslut som gäller förhandsbesked eller beslut som avses i 175 § 2 mom. får näringsidkaren anföra besvär inom 30 dagar från delfäendet. Beslutet kan delges utan användning av motagningsbevis, varvid det anses ha delgivits den sjunde dagen efter det att beslutet lämnades in till posten, om inte något annat visas. För Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt är besvärstiden 30 dagar från det att beslutet fattades.

193 b §

Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt hörs och delges beslut så att enheten ges tillfälle att ta del av beskattningshandlingarna, om inte något annat bestäms i 194 §.

194 §

Skatteverket skall i fråga om besvär som Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt har anfört ge den skattskyldige och, i fråga om besvär som en skattskyldig har anfört, Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt tillfälle att bemöta besvären samt att vid behov avge genmäle.

 Besvärsskriften från Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt och den skattskyldiges i 3 mom. nämnda besvärsskrift jämte bemötande, genmäle och utlåtande samt andra handlingar som har tillkommit vid behandlingen av ärendet skall utan dröjsmål sändas till Helsingfors förvaltningsdomstol.

199 §

Besvär får på statens vägnar anföras hos högsta förvaltningsdomstolen av Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt.

202 §

Ändrar förvaltningsdomstolen eller högsta förvaltningsdomstolen med anledning av besvär av Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt ett registreringsbeslut som avses i 175 § 2 mom., skall den samtidigt bestämma

den tidpunkt från vilken beslutet skall tillämpas.

210 §

Skatteförvaltningen eller, när en tullmyndighet har uppburit skatten, Tullstyrelsen kan av särskilda skäl på ansökan nedsätta eller avlyfta sådana mervärdesskatter, skattetilllägg, dröjsmålsräntor, restavgifter och förseningsräntor samt räntor med anledning av uppskov vilka har betalats eller skall betalas.

Finansministeriet kan överta avgörandet av ett principiellt viktigt ärende som handläggs av Skatteförvaltningen eller tullförvaltningen.

211 §

Skatteförvaltningen kan av särskilda skäl på ansökan bevilja anstånd med betalning av skatt. Skatteförvaltningen beviljar anstånd på villkor som bestäms av finansministeriet. Finansministeriet kan av särskilda skäl överta avgörandet av ett anståndsärende. Ministeriet bestämmer härvid anståndsvillkoren i sitt beslut på ansökningen.

 Denna lag träder i kraft den 20 .

11.

Lag**om ändring av 11 och 12 § i lagen om återbäring av accis på vissa energiprodukter som använts inom jordbruket**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 21 juli 2006 om återbäring av accis på vissa energiprodukter som använts inom jordbruket (603/2006) 11 § 3 mom. samt 12 § 1—4 mom. som följer:

11 §

Rättelseyrkande

Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt har rätt att söka ändring på statens vägnar genom ett skriftligt rättelseyrkande. Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt skall likväl, med avvikelse från 2 mom., framställa rättelseyrkandet inom ett år från ingången av kalenderåret efter det år för vilket återbäring har sökts.

Den förvaltningsdomstol som handlägger besvären skall med anledning av besvär som anförts av den skattskyldige ge Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt tillfälle att avge bemötande och vid behov genmäle. Utöver vad som i 34 § 2 mom. i förvaltningsprocesslagen föreskrivs om avgörande av ett ärende utan att en part hörs, kan förvaltningsdomstolen avgöra besvären utan att höra Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt, om accisåterbäringen med anledning av den skattskyldiges besvär kan ändras med högst 3 000 euro.

12 §

Ändringssökande

I beslut som skatteverket fattat på grund av ett rättelseyrkande får ändring sökas genom besvär hos den förvaltningsdomstol som med stöd av 12 § i förvaltningsprocesslagen (586/1996) är behörig i ärendet. Ändring skall sökas skriftligen, och besvärsskriften skall inom den besvärstid som nämns i 4 mom. tillställas förvaltningsdomstolen eller skatteverket.

Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt har besvärsmått på statens vägnar i skatteverkets beslut.

Besvärstiden vid beslut som fattats på grund av ett rättelseyrkande är tre år räknat från ingången av kalenderåret efter det år då beslutet om accisåterbäring fattades, dock alltid minst 60 dagar från delfäende av beslutet. När besvär anförts över andra beslut är besvärstiden 30 dagar från delfäendet av beslutet. För Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt är besvärstiden 30 dagar från det att beslutet fattades.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagens 12 § 1 och 3 mom. träder i kraft den 1 januari 2009 och de tillämpas på de besvärssärenden som blir anhängiga efter det att lagen har trätt i kraft. Med skatteombud avses dock från och med den 1 maj 2008 Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt.

12.

Lag**om ändring av bilskattelagen**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i bilskattelagen av den 29 december 1994 (1482/1994) 50 § 1 och 3 mom., 55 §, 69 § 1 och 3 mom., 70 § 1 och 4 mom., 71 § 4 mom., 73 § 2 mom. och 78 §, sådana de lyder, 50 § 1 och 3 mom., 70 § 1 och 4 mom., 73 § 2 mom. och 78 § i lag 413/1997, 55 § 1 mom. i sistnämnda lag och 2 mom. i lag 1074/2003, 69 § 1 mom. i lag 1380/1997 och 3 mom. i nämnda lag 1074/2003 och 71 § 4 mom. i nämnda lag 1380/1997, som följer:

50 §

Om tullverket skall uppbära eller har uppburit skatt, kan Tullstyrelsen av särskilda skäl på ansökan och på de villkor den bestämmer nedsätta eller helt avlyfta sådana bilskatter, förseningsräntor, skattetillägg, dröjsmålsräntor, restavgifter samt räntor med anledning av uppskov som betalats eller skall betalas. Om Fordonsförvaltningscentralen skall påföra eller har påfört skatten, avgör Skatteförvaltningen ansökan.

Om tullverket har debiterat skatt, kan Tullstyrelsen av särskilda skäl på ansökan och på de villkor som finansministeriet bestämmer bevilja uppskov med betalningen av skatten. Skatteförvaltningen kan bevilja uppskov med betalningen av skatt som Fordonsförvaltningscentralen debiterat. Finansministeriet kan överta avgörandet av ett uppskovsärende. Ministeriet bestämmer då uppskovsvillkoren i sitt beslut med anledning av ansökan.

55 §

Vid beskattning som avses i 54 § 1 mom. bevakar tullverkets tullombud statens fördel. Vid den bilbeskattning som ankommer på fordonsförvaltningscentralen bevakas statens fördel av Skatteförvaltningens Enhet för bevakning av skattetagarnas rätt.

Tullombudet eller Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt hörs och delges beslut så att ombudet eller enheten ges tillfälle att ta del av ett beslut och med de handlingar som

ligger till grund för beslutet, om inte något annat bestäms i 70 §.

69 §

Ändring i tullmyndighetens eller Fordonsförvaltningscentralens beslut söks genom besvär hos Helsingfors förvaltningsdomstol. I ett beslut genom vilket bestäms att förhandsavgörande inte meddelas får ändring dock inte sökas genom besvär. Besvärsmålet på statens vägnar över distriktstullkammarens beslut har tullombudet vid distriktstullkammaren och över tullstyrelsens beslut tullombudet vid tullstyrelsen samt över Fordonsförvaltningscentralens beslut Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt som avses i 55 §. Ändring skall sökas skriftligen, och besvärsskriften skall inom besvärstiden tillställas den myndighet vars beslut överklagas. Om det beslut som överklagas har erhållits i elektronisk form eller i någon annan form som lämpar sig för automatisk databehandling, skall till besvärsskriften fogas en utskrift av beslutet i vanlig läsbar form.

Besvärstiden är tre år från ingången av kalenderåret efter det år då bilskatten fastställdes eller återbars, dock alltid minst 60 dagar från delfåendet av beslutet. När besvär anförs över beslut om något annat än fastställande av skatt är besvärstiden 30 dagar från delfåendet av beslutet. För tullombudet och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt är besvärstiden 30 dagar från det att beslutet har fattats.

70 §

Distriktstullkammaren eller Fordonsförvaltningscentralen skall, då besvär anförts av tullombudet eller Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt, bereda den skattskyldige samt, då besvär anförts av den skattskyldige, bereda tullombudet eller Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt tillfälle att avge bemötande och vid behov även genmäle.

En besvärsskrift från tullombudet eller Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt och en besvärsskrift enligt 3 mom. från den skattskyldige skall jämte bemötanden, genmälen och utlåtanden samt de övriga handlingar som uppkommit i ärendet utan dröjsmål sändas till Helsingfors förvaltningsdomstol.

71 §

Besvär skall anföras inom 60 dagar från delfäendet av förvaltningsdomstolens utslag. Besvärsskriften skall inom besvärstiden tillställas högsta förvaltningsdomstolen eller Helsingfors förvaltningsdomstol. Besvär rätt på statens vägnar har tullombudet vid tullsty-

relsen. I fråga om beslut som fattats av fordonsförvaltningscentralen förs statens talan av Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt.

73 §

Har högsta förvaltningsdomstolen med anledning av besvär som anförts av tullombudet eller Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt ändrat förvaltningsdomstolens utslag, skall en kopia av högsta förvaltningsdomstolens utslag tillställas distriktstullkammaren eller Fordonsförvaltningscentralen, som utan dröjsmål skall debitera den skattskyldige det överbetalda beloppet.

78 §

Om tullombudet eller Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt anser att den skattskyldige bör påföras skatt, skall distriktstullkammaren eller Fordonsförvaltningscentralen på begäran av dessa fatta beslut i saken.

Denna lag träder i kraft den 20 .

13.

Lag**om ändring av 50 och 53 § fordonsskattelagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i fordonsskattelagen av den 30 december 2003 om fordonsskatt (1281/2003) 50 §
1 mom. och 53 § som följer:

50 §

Anförande av besvär hos förvaltningsdomstolen

I skatteuppbördsmyndighetens beslut med stöd av denna lag får ändring sökas genom besvär hos Helsingfors förvaltningsdomstol. Besvärsrätt har den skattskyldige eller någon annan som saken gäller och på statens vägnar Skatteförvaltningens Enhet för bevakning av skattetagarnas rätt och i ärenden som gäller fast skatt och konsumtionsskatt enligt 38 § tullombudet vid Tullstyrelsen.

53 §

Förande av statens talan

Statens talan i ärenden som gäller ändringssökande och rättelse förs av Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt. Statens talan i ärenden som gäller fast skatt och konsumtionsskatt som avses i 38 § förs av Tullstyrelsens tullombud.

Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt och tullombudet hörs och beslut delges dem genom att de bereds tillfälle att ta del av ett beslut och de handlingar som ligger till grund för beslutet.

Denna lag träder i kraft den _____ 20 .

14.

Lag**om ändring bränsleavgiftslagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i bränsleavgiftslagen av den 30 december 2003 (1280/2003) 20 § 3 mom., 23 §
1 mom. och 26 § som följer:

20 §

*Bränsleavgiftsrättelse till skattetagarens för-
del*

Rätt att anföra besvär har den skattskyldige
eller någon annan som saken gäller samt för
statens räkning Enheten för bevakning av
skattetagarnas rätt.

Den avgiftsskyldige eller Skatteförvalt-
ningens Enhet för bevakning av skattetagar-
nas rätt har rätt att hos Fordonsförvaltnings-
centralen ansöka om rättelse i centralens be-
slut inom den tid som föreskrivs i 23 §.

26 §

Förande av statens talan

Statens talan i ärenden som gäller änd-
ringssökande och rättelse förs av Enheten för
bevakning av skattetagarnas rätt.

23 §

*Anförande av besvär hos förvaltningsdomsto-
len*

Enheten för bevakning av skattetagarnas
rätt hörs och delges beslut genom att enheten
ges tillfälle att ta del av besluten och de
handlingar som ligger till grund för dessa.

I skatteuppbördsmyndighetens beslut med
stöd av denna lag får ändring sökas genom
besvär hos Helsingfors förvaltningsdomstol.

Denna lag träder i kraft den 20 .

15.

Lag**om ändring av 18 kap. 31 § i sjukförsäkringslagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i sjukförsäkringslagen av den 21 december 2004 (1224/2004) 18 kap. 31 § 2 mom.,
 sådant det lyder i lag 1113/2005, som följer:

<p>18 kap.</p> <p>Sjukförsäkringsfonden och försäkrings- premie och försäkringsavgifter</p> <p>31 §</p> <p><i>Tillämpning av lagen om beskattningsförfarande</i></p>	<p>vad som bestäms om detta i lagen om beskattningsförfarande. I nämnda lag bestäms också om rätten att söka ändring i en försäkrads sjukförsäkringspremie för Folkpensionsanstalten och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt.</p> <p>Denna lag träder i kraft den _____ 20 .</p>
---	---

 Angående sökande av ändring i fråga om
 den försäkrades sjukförsäkringspremie gäller

16.

Lag**om ändring av 14 och 17 § lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 4 juli 1963 om arbetsgivares socialskyddsavgift (366/1963) 14 § 1—
3 mom. samt 17 § 1 och 3 mom.,
sådana de lyder, 14 § 1 och 2 mom. i lag 572/2004 och 3 mom. i lag 543/1985 samt 17 §
1 mom. i lag 1119/1996 och 3 mom. i lag 1569/1995, som följer:

14 §

Skatteförvaltningen kan av särskilda skäl på ansökan avlyfta arbetsgivare påförda, i 10 § angivna skattetillägg och förhöjningar, dröjsmålsränta och restavgift, förseningsränta enligt lagen om skattetillägg och förseningsränta samt ränta som skall betalas med anledning av uppskov. Skatteförvaltningen kan avlyfta dessa belopp även då de borde redovisas eller har redovisats till Folkpensionsanstalten.

Finansministeriet kan överta avgörandet av ett principiellt viktigt ärende som handläggs av Skatteförvaltningen.

Skatteförvaltningen kan av särskilda skäl på ansökan bevilja uppskov med erläggandet av belopp som med stöd av 10 § påförts arbetsgivare. Skatteförvaltningen kan bevilja uppskov på villkor som bestäms av finansministeriet. Finansministeriet kan av särskilda skäl överta avgörandet av ett uppskofsärende. Ministeriet bestämmer härvid uppskovsvillkoren i sitt beslut på ansökan.

17 §

Nöjer sig den som saken gäller eller Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt inte med skatteverkets beslut med stöd av denna lag, får vederbörande genom besvär söka ändring i det hos den förvaltningsdomstol, till vilket den betalningsskyldiges hemkommun hör. Innan besvär anförs skall rättelse i beslutet yrkas så som avses i 48 § i lagen om förskottsuppbörd. Besvären skall tillställas förvaltningsdomstolen eller skatteverket inom den tid som föreskrivs i 50 § i lagen om förskottsuppbörd.

I förvaltningsdomstolens beslut får ändring sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen, om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd. På ändringssökande tillämpas då 70 och 71 § i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995). Besvär på statens vägnar anförs av Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt.

Denna lag träder i kraft den 20 .

17.

Lag**om ändring av lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 11 augusti 1978 om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst (627/1978) 2 a §, 21 § 1 och 5 mom. samt 22 §, sådana de lyder, 2 a § i lag 1076/2003, 21 § 1 och 5 mom. i lag 856/2005 och 22 § i lag 1563/1995, som följer:

2 a §

Om inte något annat bestäms i denna lag eller i lagen om förskottsuppbörd (1118/1996), iakttas i fråga om förfarandet vid källbeskattning i tillämpliga delar vad som i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995) bestäms om gemensam behandling av ärenden, hörande av Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt samt delgivning av beslut och andra handlingar.

21 §

I skatteverkets förhandsavgörande med stöd av 12 a § får ändring sökas hos Helsingfors förvaltningsdomstol genom besvär inom 30 dagar från delfäendet av beslutet. I ett beslut som skatteverket fattat om att förhandsavgörande inte meddelas får ändring inte sökas genom besvär. Besvärsskriften skall inom besvärstiden tillställas skatteverket eller Helsingfors förvaltningsdomstol. Besvär på statens vägnar anförs av Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt. Enhetens besvärstid

räknas från den tidpunkt då beslutet fattades.

I förvaltningsdomstolens beslut får ändring sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen, om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd. I fråga om ändringsökande iakttas då 70 och 71 § i lagen om beskattningsförfarande. Besvärstiden i fråga om förvaltningsdomstolens beslut om förhandsavgörande är dock 30 dagar från delfäendet av beslutet. På statens vägnar har Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt besvärsrätt.

22 §

Vad som i 10 kap. i lagen om beskattningsförfarande eller med stöd av det bestäms om befrielse från skatt eller uppskov med betalningen av den skall på motsvarande sätt tillämpas på skatt som avses i denna lag.

Denna lag träder i kraft den 20 .

18.

Lag**om ändring av lagen om skatteredovisning**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 10 juli 1998 om skatteredovisning (532/1998) 3 § 2 mom., 18 § 3 mom., 19 § 3 mom., 21 § 4 mom., 22 § samt 24 § 2 mom. som följer:

3 §

Redovisningstidpunkt

drivningsmeddelandets förfallodag, beräknas räntan för förseningstiden höjd med fyra procentenheter.

21 §

Fel i redovisningen

Vid redovisning av förskottsinnehållningar som skall betalas på eget initiativ och arbetsgivares socialskyddsavgift bestäms intagsperioden enligt de grunder som anges i 12 § 1—3 mom. i lagen om förskottsuppbörd samt i 5 § 1, 2, 4 och 5 mom. i lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift (366/1963). Under perioden anses också ha influtit de belopp för vilkas del skattetagarens preciserande meddelanden under motsvarande period har anlänt till Skatteförvaltningen.

Skatteförvaltningen utfärdar närmare bestämmelser om när ett fel är väsentligt och när en rättelse inte anses vara betydande.

22 §

Anstånd

18 §

Ränta i särskilda fall

Om redan redovisade skatter återinkrävs av en skattetagare, kan Skatteförvaltningen på de villkor som den bestämmer på ansökan av skattetagaren bevilja anstånd med återkravet.

24 §

Närmare bestämmelser

Skatteförvaltningen utfärdar närmare bestämmelser om beräkning av de räntor som avses i denna paragraf och om sådan betalning som sker före redovisningen av skatter som skall behandlas vid redovisningen.

Skatteförvaltningen meddelar närmare bestämmelser om redovisningsförfarandet.

19 §

Räntesats

Denna lag träder i kraft den 20 .

Om det någon annanstans i lag föreskrivs att skatteverket eller Skattestyrelsen är behörig myndighet vid redovisning av skatter, är Skatteförvaltningen behörig myndighet efter det att denna lag har trätt i kraft.

På en skatt som återkrävs på grund av ett väsentligt redovisningsfel och som inte har betalats till Skatteförvaltningen senast på in-

19.

Lag**om ändring av lagen om skattetillägg och förseningsränta**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 18 december 1995 om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995)
7 § 2 mom. samt 11 och 12 § som följer:

7 §

Avstående från uppbörd av skattetillägg och förseningsränta

Skatteförvaltningen eller en annan myndighet som uppbär skatt skall lämna skattetillägg och förseningsränta helt eller delvis uppburen, om betalningen av skatt har fördröjts på grund av någon myndighets förfarande. I beslut som fattats i ett sådant ärende får ändring inte sökas genom besvär.

11 §

Ändringssökande

Skatteförvaltningen eller en annan myndighet som uppburit skatt återbär på ansökan skattetillägg och förseningsränta som uppburits felaktigt. Skattetillägg och förseningsränta som myndigheten annars konstaterar vara obefogade återbärs utan ansökan förutsatt att skattetillägget eller förseningsräntan inte

skall användas till avkortning av skatteskuld enligt lagen om skatteuppbörd.

I beslut som fattats med stöd av 1 mom. får ändring sökas genom besvär hos den förvaltningsdomstol, till vars domkrets den skatt- eller betalningsskyldiges hemkommun hörde då beslutet fattades. Vid sökande av ändring iaktas i övrigt lagen om ändringssökande i förvaltningsärenden (586/1996).

I förvaltningsdomstolens beslut får ändring sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen, om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd. I detta fall iaktas 70 och 71 § i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995).

12 §

Närmare bestämmelser

Skatteförvaltningen får meddela närmare bestämmelser om förfarandet vid fastställande av skattetillägg och förseningsränta samt om beräkning av skattetillägg och förseningsränta.

Denna lag träder i kraft den 20 .

20.

Lag**om ändring av lagen om ömsesidig handräckning mellan de behöriga myndigheterna i Finland och de övriga medlemsstaterna i Europeiska unionen vid indrivning av vissa fordringar, avgifter och tullar samt skatter**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 16 december 1994 om ömsesidig handräckning mellan de behöriga myndigheterna i Finland och de övriga medlemsstaterna i Europeiska unionen vid indrivning av vissa fordringar, avgifter och tullar samt skatter (1221/1994) 2 § som följer:

2 §

Behörig myndighet

Behörig myndighet enligt indrivningsdirektivet är i Finland jord- och skogsbruksministeriet eller dess bemyndigade ombud, Skatteförvaltningen eller Tullstyrelsen enligt vad

som i annan lagstiftning särskilt föreskrivs om fördelningen av nämnda myndigheters behörighet i fråga om olika fordringar, avgifter, tullar och skatter som avses i artikel 2 i indrivningsdirektivet.

Denna lag träder i kraft den _____ 20 .

21.

Lag**om ändring av 14 och 17 § konjunkturdepositionslagen**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i konjunkturdepositionslagen av den 14 januari 1977 (53/1977) 14 § 3 mom. och 17 §, sådana de lyder i lagen 1578/1995, som följer:

14 §

Ändring i förvaltningsdomstolens beslut får sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen, om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd. På ändringssökande tillämpas då 70 och 71 § i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995). Besvär anförs på statens vägnar av Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt.

17 §

Om den depositionspliktige, före utgången av uppbördsperioden för konjunkturdepositionen, hos Finlands Bank har gjort en i lagen om investeringsreserveringar (1094/1978) nämnd investeringsdeposition för vilken den i 5 § 2 mom. i lagen om investeringsreserveringar föreskrivna tiden löper ut efter utfär-

dandet av statsrådets beslut om att konjunkturdepositioner skall göras, skall Skatteförvaltningen på ansökan nedsätta konjunkturdepositionen med investeringsdepositionens belopp. Konjunkturdepositionen kan dock nedsättas högst med ett belopp som motsvarar summan av de uppbördsrater som förfaller till betalning tidigast en månad efter det investeringsdepositionen gjordes.

Finansministeriet eller på dess förordnande Skatteförvaltningen kan av synnerligen vägande skäl på ansökan helt eller delvis befria den depositionspliktige från att göra konjunkturdeposition eller betala dröjsmålsränta, restavgift och förseningsränta som har uppburits eller skall uppbäras på depositionen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

22.

Lag

om ändring av 25 § byggsattelagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i byggsattelagen av den 14 januari 1977 (54/1977) 25 § 2 mom., sådant det lyder i lag 924/1991, som följer:

25 §

Om den skattskyldige har avbrutit ett påbörjat bygge för minst den tid beskattningsperioden omfattar, kan Skatteförvaltningen på de villkor som den bestämmer på ansökan sänka den verkställda beskattningen till högst

ett belopp som motsvarar byggskatten på byggnadskostnaderna för det som byggts före avbrottet. Av särskilda skäl kan Skatteförvaltningen på ansökan medge anstånd med betalningen av skatten.

Denna lag träder i kraft den 20 .

23.

Lag**om ändring av lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter**

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen av den 30 december 1999 om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter (1346/1999) 11 §,
ändras 18 § 2 mom. samt
fogas till lagen en ny 14 a § som följer:

14 a §

Utlämnande av uppgifter för bevakning av skattetagarnas rätt

Utan hinder av vad som föreskrivs om en parts rätt att ta del av sekretessbelagda handlingar har en kommun, en församling och Folkpensionsanstalten rätt att på begäran ta del av de beskattningsuppgifter som är nödvändiga då dessa handlägger en lagstadgad uppgift som ansluter sig till bevakningen av skattetagarens rätt.

18 §

Skatteförvaltningens rätt att på eget initiativ lämna ut uppgifter

Skatteförvaltningen kan utan hinder av sekretesskyldigheten på eget initiativ till åklagar- och förundersökningsmyndigheter lämna ut beskattningsuppgifter som behövs för förundersökning, åtal och domstolsbehandling av sådana brott som nämns i 18 § i lagen om Skatteförvaltningen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

24.

Lag**om ändring av 2 § i samiska språklagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i samiska språklagen av den 15 december 2003 (1086/2003) 2 § 1 mom. 7 punkten
som följer:

2 §

Lagens tillämpningsområde

7) Skatteförvaltningen, Folkpensionsanstalten och Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt, samt

De myndigheter som denna lag tillämpas
på är:

Denna lag träder i kraft den 20 .

Helsingfors den 2 november 2007

Republikens President**TARJA HALONEN**Förvaltnings- och kommunminister *Mari Kiviniemi*

2.

Lag**om ändring av lagen om beskattningsförfarande**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av 18 december 1995 om beskattningsförfarande (1558/1995) 26 d §, 62 § 2—4 mom., 64, 66, 67, 69, 73 och 81 §, 85 § 4 mom., 88 § 1, 3 och 4 mom., 89 § 1 och 5 mom. samt 90 § 1 mom.,

av dem 26 d § sådan den lyder i lag 1067/2003, 62 § 2 mom., 69 och 73 §, 85 § 4 mom. och 90 § 1 mom. sådana de lyder i lag 505/1998, 62 § 4 mom. sådant det lyder i lag 536/1996, 64 § 1 mom. och 67 § sådana de lyder i lag 1079/2005, 66 § sådan den lyder i lag 1165/2002, 81 § sådan den lyder i lag 857/2005, 88 § 1, 3 och 4 mom. sådana de lyder i lag 565/2004 och 89 § 5 mom. sådant det lyder i lag 907/2001, som följer:

Gällande lydelse

26 d §

Hörande av skatteombudet och delgivning av beslut

Skatteombudet hörs och delges beslut så att skatteombudet ges tillfälle att ta del av beskattningshandlingarna, om inte något annat bestäms på något annat ställe i skattelagstiftningen.

62 §

Rätt till ändringssökande

Skatteombudet och kommunen har rätt att söka ändring i beskattningen samt i fastställandet av sammanslutningens inkomst och förmögenhet och fördelningen av dem. *Det skatteombud som kommunen förordnat och kommunen har rätt att söka ändring i beskattningen av ett sådant delvis skattefritt samfund som avses i 21 § inkomstskattelagen.* Församlingen har rätt att söka ändring i kyrkobesattningen. *Det skatteombud som kommunen förordnat och folkpensionsanstalten har rätt att söka ändring i försäkrads sjukförsäkringspremie.*

Föreslagen lydelse

26 d §

Hörande av skattetagare och delgivning av beslut

Skattetagare och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt hörs och delges beslut så att *Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt* ges tillfälle att ta del av beskattningshandlingarna, om inte något annat bestäms på något annat ställe i skattelagstiftningen.

62 §

Rätt till ändringssökande

Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt och kommunen har rätt att söka ändring i beskattningen samt i fastställandet av sammanslutningens inkomst och förmögenhet och fördelningen av dem. Församlingen har rätt att söka ändring i kyrkobesattningen och Folkpensionsanstalten har rätt att söka ändring i försäkrads sjukförsäkringspremie.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

Det av den kommun som är samfundets eller den samfällda förmånens *hemkommun förordnade skatteombudet* har, liksom kommunen, rätt att *på kommunens vägnar* söka ändring i beskattningen av samfundet och den samfällda förmånen. Om makar har olika hemkommuner har både *det skatteombud som förordnats av mannens och det skatteombud som förordnats av hustruns hemkommun*, liksom kommunerna, rätt att *på kommunens vägnar* söka ändring i beskattningen av makarna.

Den myndighet som nämns i 2 och 3 mom. får dock inte söka ändring till den del skatteombudet enligt 85 § 4 mom. har meddelat att han inte utnyttjar sin rätt att söka ändring i ärendet, om inte förhandsavgörandet bygger på felaktiga eller bristfälliga uppgifter. *Det samma gäller skattestyrelsens rätt enligt 6 § lagen om skatteförvaltningen (1557/1996) att söka ändring på statens vägnar.*

64 §

Tidsfristen för rättelseyrkande

Den skattskyldige eller någon annan som har rätt att söka ändring skall framställa rättelseyrkande inom fem år räknat från ingången av året efter det då beskattningen av den skattskyldige slutförts. Skatteombudet, kommunen, församlingen och Folkpensionsanstalten skall dock framställa rättelseyrkande inom ett år räknat från ingången av året efter det då beskattningen av den skattskyldige slutförts.

Över skatteverkets beslut om ändring av beskattningen får utan hinder av den tid som anges i 1 mom. framställas rättelseyrkande inom 60 dagar räknat från den dag då den som har rätt att söka ändring fick del av beslutet. Beslutet kan delges utan användning av mottagningsbevis, varvid det anses ha delgivits den sjunde dagen efter det att beslutet lämnades in till posten, om inte något annat visas. I fråga om skatteombudet, kommunen, församlingen och folkpensionsanstalten räknas tiden dock från det att beslutet fattades.

Rätt att söka ändring i ett samfunds eller samfälld förmåns beskattning har den kommun, som är samfundets eller den samfällda förmånens hemkommun. Om makar har olika hemkommuner, har *båda makars hemkommun och – hemförsamling* rätt att *på kommunens och församlingens vägnar* söka ändring i beskattningen av makarna.

En kommun, en församling eller Folkpensionsanstalten får dock inte söka ändring till den del *Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt* enligt 85 § 4 mom. har meddelat att *enheten* inte utnyttjar sin rätt att söka ändring i ärendet, om inte förhandsavgörandet bygger på felaktiga eller bristfälliga uppgifter.

64 §

Tidsfristen för rättelseyrkande

Den skattskyldige eller någon annan som har rätt att söka ändring skall framställa rättelseyrkande inom fem år räknat från ingången av året efter det då beskattningen av den skattskyldige slutförts. *Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt*, kommunen, församlingen och Folkpensionsanstalten skall dock framställa rättelseyrkande inom ett år räknat från ingången av året efter det då beskattningen av den skattskyldige slutförts.

Över skatteverkets beslut om ändring av beskattningen får utan hinder av den tid som anges i 1 mom. framställas rättelseyrkande inom 60 dagar räknat från den dag då den som har rätt att söka ändring fick del av beslutet. Beslutet kan delges utan användning av mottagningsbevis, varvid det anses ha delgivits den sjunde dagen efter det att beslutet lämnades in till posten, om inte något annat visas. I fråga om *Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt*, kommunen, församlingen och Folkpensionsanstalten räknas tiden dock från det att beslutet fattades.

66 §

Besvär till förvaltningsdomstolen

Den skattskyldige eller någon annan som har rätt att söka ändring får över ett beslut som har meddelats med anledning av ett rättelseyrkande anföra besvär hos den förvaltningsdomstol till vars domkrets den skattskyldiges eller sammanslutningens hemkommun enligt 5 § hör. Om personer på vilka inkomstskattelagens bestämmelser om makar tillämpas har sin hemkommun inom domkretsen för olika förvaltningsdomstolar, skall ändring i rättelsenämndens beslut sökas hos den förvaltningsdomstol till vars domkrets hemkommunen för den av makarna hör enligt vilken det behöriga skatteverket bestäms med stöd av 6 § 3 mom. Om ingen förvaltningsdomstol skulle vara behörig att behandla besvären, söks ändring hos Helsingfors förvaltningsdomstol. *Besvärsskriften skall tillställas skatteverket inom besvärstiden.*

67 §

Besvärstid

Den skattskyldige eller någon annan som har rätt att söka ändring skall anföra besvär inom fem år räknat från ingången av året efter det då beskattningen av den skattskyldige slutförts. Skatteombudet, kommunen, församlingen och Folkpensionsanstalten skall emellertid anföra besvär inom ett år räknat från ingången av året efter det då beskattningen av den skattskyldige slutförts. Utan hinder av den ovan angivna tiden får dock besvär över beslut på rättelseyrkande anföras inom 60 dagar från den dag då den som har rätt att söka ändring fick del av beslutet. Beslutet kan delges utan användning av mottagningsbevis, varvid det anses ha delgivits den sjunde dagen efter det att beslutet lämnades in till posten, om inte något annat visas. Besvärstiden

66 §

Besvär till förvaltningsdomstolen

Den skattskyldige eller någon annan som har rätt att söka ändring får över ett beslut som har meddelats med anledning av ett rättelseyrkande anföra besvär hos den förvaltningsdomstol till vars domkrets den skattskyldiges eller sammanslutningens hemkommun enligt 5 § hör. Om personer på vilka inkomstskattelagens bestämmelser om makar tillämpas har sin hemkommun inom domkretsen för olika förvaltningsdomstolar, skall ändring i rättelsenämndens beslut sökas hos den förvaltningsdomstol till vars domkrets hemkommunen för den av makarna hör enligt vilken det behöriga skatteverket bestäms med stöd av 6 § 3 mom. Om ingen förvaltningsdomstol skulle vara behörig att behandla besvären, söks ändring hos Helsingfors förvaltningsdomstol.

Besvärsskriften skall tillställas förvaltningsdomstolen eller skatteverket inom besvärstiden. Skatteverket skall utan dröjsmål vidarebefordra den inlämnade besvärsskriften och de handlingar som ligger till grund för beskattningen till förvaltningsdomstolen.

67 §

Besvärstid

Den skattskyldige eller någon annan som har rätt att söka ändring skall anföra besvär inom fem år räknat från ingången av året efter det då beskattningen av den skattskyldige slutförts. *Enheten för bevakning av skatteta-garnas rätt*, kommunen, församlingen och Folkpensionsanstalten skall emellertid anföra besvär inom ett år räknat från ingången av året efter det då beskattningen av den skattskyldige slutförts. Utan hinder av den ovan angivna tiden får dock besvär över beslut på rättelseyrkande anföras inom 60 dagar från den dag då den som har rätt att söka ändring fick del av beslutet. Beslutet kan delges utan användning av mottagningsbevis, varvid det anses ha delgivits den sjunde dagen efter det att beslutet lämnades in till posten, om inte

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

för de myndigheter som nämns ovan räknas från det att beslutet fattades.

något annat visas. Besvärstiden för de myndigheter som nämns ovan räknas från det att beslutet fattades.

69 §

69 §

*Bemötande och genmäle****Hörande av skattetagare då besvären behandlas***

Skatteverket skall med anledning av besvär som anförts av skatteombudet, kommunen, församlingen eller folkpensionsanstalten bereda den skattskyldige och med anledning av besvär som anförts av den skattskyldige bereda skatteombudet tillfälle att avge bemötande och vid behov genmäle. Besvärsskriften jämte bemötandena och genmälena samt de handlingar som ligger till grund för beskattningen skall utan dröjsmål tillställas länsrätten. Till handlingarna skall fogas en kopia av skatterättelsenämndens beslut med anledning av rättelseyrkandet. Till handlingarna skall dessutom fogas skatteverkets utlåtande om besvären.

En förvaltningsdomstol som behandlar ett besvärsskriften skall med anledning av besvär som anförts av den skattskyldige bereda Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt tillfälle att avge bemötande och vid behov genmäle.

Utöver vad som i 34 § 2 mom. i förvaltningsprocesslagen föreskrivs om avgörande av ett ärende utan att en part hörs, kan förvaltningsdomstolen avgöra besvären utan att höra Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt, om skattebeloppet med anledning av den skattskyldiges besvär kan ändras med högst 3 000 euro.

73 §

73 §

*Fastställelse av ändringsgrund**Fastställelse av ändringsgrund*

Om någon genom ett beslut på rättelseyrkande eller besvär har förklarats vara skattskyldig eller om ett beskattningsbeslut har ändrats, skall den myndighet som gör ändringen fastställa ändringsgrunden. En kopia av högsta förvaltningsdomstolens eller länsrättens ovan nämnda beslut skall tillställas länsrätten och skatteverket och, om beslutet gäller kommunalbeskattningen, kommunen.

Om någon genom ett beslut på rättelseyrkande eller besvär har förklarats vara skattskyldig eller om ett beskattningsbeslut har ändrats, skall den myndighet som gör ändringen fastställa ändringsgrunden. En kopia av högsta förvaltningsdomstolens eller förvaltningsdomstolens ovan nämnda beslut skall tillställas *förvaltningsdomstolen, Skatteförvaltningens rörda enhet, Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt* och, om beslutet gäller kommunalbeskattningen, kommunen.

81 §

81 §

*Behörigt skatteombud**Ändringssökande på skattetagarnas vägnar*

Rätt att söka ändring i beskattningen av en person som skall beskattas som begränsat skattskyldig för hela skatteåret har på kom-

Rätt att söka ändring i beskattningen av en person som skall beskattas som begränsat skattskyldig för hela skatteåret har *Enheten*

munens vägnar det av Helsingfors stad eller, om beskattningen har verkställts av Ålands skattebyrå vid Sydvästra Finlands skatteverk, vederbörande kommun på Åland förordnade skatteombudet och kommunen.

för bevakning av skattetagarnas rätt eller, om beskattningen har verkställts av Ålands skattebyrå vid Sydvästra Finlands skatteverk, vederbörande kommun på Åland.

85 §

Sökande av förhandsbesked hos skatteverket

Innan förhandsbeskedet delges sökanden, skall skatteverket inhämta meddelande av skatteombudet om han utnyttjar sin rätt att söka ändring i beskattning som har verkställts så som avses i förhandsbeskedet. Meddelandet skall inhämtas och lämnas utan dröjsmål, och anteckning om meddelandet skall göras i beslutet om förhandsbesked.

85 §

Sökande av förhandsbesked hos skatteverket

Innan förhandsbeskedet delges sökanden, skall skatteverket inhämta meddelande av *Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt* om enheten utnyttjar sin rätt att söka ändring i beskattning som har verkställts så som avses i förhandsbeskedet. Meddelandet skall inhämtas och lämnas utan dröjsmål, och anteckning om meddelandet skall göras i beslutet om förhandsbesked.

88 §

Skattelättnad

Skatteverket kan på ansökan bevilja befrielse från statsskatt samt från samfunds inkomstskatt och kommunen kan bevilja befrielse från kommunalskatt. Befrielsen kan beviljas helt eller delvis.

Om befrielse har beviljats från skatt som nämns i 1 mom., gäller befrielsebeslutet även skattetillägg, dröjsmålsränta, ränta som motsvarar dröjsmålsränta, restavgift, förseningsränta, uppskovsränta, samfundsränta och kvars-katteränta. Skatteverket kan särskilt bevilja befrielse från de påföljder som avses ovan, även då de har redovisats eller borde redovisas till en annan skattetagare än staten.

Finansministeriet eller Skattestyrelsen kan överta avgörandet av ett principiellt viktigt ärende som handläggs av skatteverket.

88 §

Skattelättnad

Skatteförvaltningen kan på ansökan bevilja befrielse från statsskatt samt från samfunds inkomstskatt och kommunen kan bevilja befrielse från kommunalskatt. Befrielsen kan beviljas helt eller delvis.

Om befrielse har beviljats från skatt som nämns i 1 mom., gäller befrielsebeslutet även skattetillägg, dröjsmålsränta, ränta som motsvarar dröjsmålsränta, restavgift, förseningsränta, uppskovsränta, samfundsränta och kvars-katteränta. *Skatteförvaltningen* kan särskilt bevilja befrielse från de påföljder som avses ovan, även då de har redovisats eller borde redovisas till en annan skattetagare än staten.

Finansministeriet kan överta avgörandet av ett principiellt viktigt ärende som handläggs av *Skatteförvaltningen*.

89 §

Lindring av internationell dubbelbeskattning

Om en i Finland bosatt person, en i Finland bosatt persons dödsbo, ett inhemsk samfund eller en inhemsk sammanslutning har nödgats betala skatt i utlandet för sådan utomlands förvärvad inkomst eller där befintlig förmögenhet, för vilken han även beskattats här, kan skattestyrelsen i ömmande fall eller då det annars finns skäl därtill, för att förhindra eller lindra dubbelbeskattning helt eller delvis bevilja befrielse från statsskatt och, efter att ha hört kommunen och församlingen, även från kommunal- och kyrkoskatt som hänförs till den nämnda inkomsten eller förmögenheten.

Finansministeriet får bestämma att skattestyrelsen skall avgöra sådana ansökningar som avses i 3 mom., om det belopp som ansökan om befrielse gäller är högst 50 000 euro. Finansministeriet får dock överta avgörandet av ett principiellt viktigt ärende.

90 §

Skatteuppskov

Skatteverket kan av särskilda skäl och under de förutsättningar som nämns i 88 eller 89 § på ansökan bevilja uppskov med betalning av skatt. Skattestyrelsen kan överta avgörandet av ett uppskovsärende. Skatteverket och skattestyrelsen beviljar uppskov på de villkor som vederbörande ministerium bestämmer. Ministeriet får också överta avgörandet av ett ärende och bestämma villkoren i ett beslut som det meddelar med anledning av ansökan.

89 §

Lindring av internationell dubbelbeskattning

Om en i Finland bosatt person, en i Finland bosatt persons dödsbo, ett inhemskt samfund eller en inhemsk sammanslutning har nödgats betala skatt i utlandet för sådan utomlands förvärvad inkomst eller där befintlig förmögenhet, för vilken han även beskattats här, kan *Skatteförvaltningen* i ömmande fall eller då det annars finns skäl därtill, för att förhindra eller lindra dubbelbeskattning helt eller delvis bevilja befrielse från statsskatt och, efter att ha hört kommunen och församlingen, även från kommunal- och kyrkoskatt som hänförs till den nämnda inkomsten eller förmögenheten.

Finansministeriet får bestämma att *Skatteförvaltningen* skall avgöra sådana ansökningar som avses i 3 mom., om det belopp som ansökan om befrielse gäller är högst 50 000 euro. Finansministeriet får dock överta avgörandet av ett principiellt viktigt ärende.

90 §

Skatteuppskov

Skatteförvaltningen kan av särskilda skäl och under de förutsättningar som nämns i 88 eller 89 § på ansökan bevilja uppskov med betalning av skatt. Skatteförvaltningen beviljar uppskov på de villkor som *finansministeriet* bestämmer. Ministeriet får också överta avgörandet av ett ärende och bestämma villkoren i ett beslut som det meddelar med anledning av ansökan.

*Denna lag träder i kraft den 20 .
Lagens 66 och 69 § träder i kraft den 1 januari 2009. Bestämmelserna tillämpas på de besvärärenden, som blir anhängiga efter det att lagen har trätt i kraft. Med skatteombud avses dock från och med den 1 maj 2008 En-*

heten för bevakning av skattetagarnas rätt.

3.

Lag

om ändring av 7 § lagen om centralskattenämnden

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen av den 26 juli 1996 om centralskattenämnden (535/1996) 7 § 3 mom. och
ändras 7 § 2 mom. som följer:

Gällande lydelse

7 §

Ändringssökande

Föreslagen lydelse

7 §

Ändringssökande

Förhandsavgörande får överklagas av

- 1) sökanden,
- 2) skatteombud som förordnats av Nylands länskatteverk, om annan skatt än sådan som enbart skall betalas till kommunen, samt av
- 3) den kommun som har rätt att anföra besvär över den beskattning som förhandsavgörandet gäller.

Vad 6 § lagen om skatteförvaltningen stadgar om skattestyrelsens rätt att i vissa fall söka ändring på statens vägnar, gäller också i 2 mom. 2 punkten angående skatt avsett förhandsavgörande.

Förhandsavgörande får överklagas av

- 1) sökanden,
- 2) *Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt, samt*
- 3) den kommun, som har rätt att anföra besvär över den beskattning som förhandsavgörandet gäller.

(3 mom. upphävande)

Denna lag träder i kraft den 20 .

4.

Lag**om ändring av lagen om skatteuppbörd**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 5 augusti 2005 om skatteuppbörd (609/2005) 5 § 3 mom., 6 och 8 §, 11 § 2 mom., 13 § 2 mom., 20 §, 21 § 3 mom., 24 § 2 mom. 32, 33 och 38 §, 40 § 4 mom. samt 42 och 48 § som följer:

Gällande lydelse

5 §

Bokföring av skattemedel

Skattestyrelsen kan meddela närmare föreskrifter om förfarandet för bokföring samt registrering och antecknande av skattemedel.

6 §

Myndigheter

Skatteverken är skatteuppbördsmyndigheter. Skattestyrelsen leder och övervakar skatteuppbörden.

8 §

Betalningstid

Skatt som skall betalas på eget initiativ skall betalas på den betalningsdag som bestäms enligt lag, förordning eller Skattestyrelsens beslut. Debiterad skatt skall betalas senast på den förfallodag för skatten som bestäms i samband med debiteringen.

Föreslagen lydelse

5 §

Bokföring av skattemedel

Skatteförvaltningen kan meddela närmare föreskrifter om förfarandet för bokföring samt registrering och antecknande av skattemedel.

6 §

Myndighet

Skatteförvaltningen är skatteuppbördsmyndighet.

8 §

Betalningstid

Skatt som skall betalas på eget initiativ skall betalas på den betalningsdag som bestäms enligt lag, förordning eller Skatteförvaltningens beslut. Debiterad skatt skall betalas senast på den förfallodag för skatten som bestäms i samband med debiteringen.

11 §

*Närmare bestämmelser och föreskrifter om
betalning av skatt*

Skattestyrelsen kan meddela närmare föreskrifter om de uppgifter som skall anmälas i samband med betalningen samt om det förfarande som skall iaktas vid anmälan och betalning.

11 §

*Närmare bestämmelser och föreskrifter om
betalning av skatt*

Skatteförvaltningen kan meddela närmare föreskrifter om de uppgifter som skall anmälas i samband med betalningen samt om det förfarande som skall iaktas vid anmälan och betalning.

13 §

Förfarande för överföring

Skattestyrelsen kan meddela närmare föreskrifter om förfarandet för överföring av skattemedel och de uppgifter om betalningarna som skall ges i samband med överföringen.

13 §

Förfarande för överföring

Skatteförvaltningen kan meddela närmare föreskrifter om förfarandet för överföring av skattemedel och de uppgifter om betalningarna som skall ges i samband med överföringen.

20 §

*Närmare föreskrifter om användning av
betalningar eller andra prestationer*

Skattestyrelsen kan meddela föreskrifter om hur en betalning eller ett annat belopp som räknas som inbetalning av skatt skall användas till betalning av den skattskyldiges skatt.

20 §

*Närmare föreskrifter om användning av
betalningar eller andra prestationer*

Skatteförvaltningen kan meddela närmare föreskrifter om hur en betalning eller ett annat belopp som räknas som inbetalning av skatt skall användas till betalning av den skattskyldiges skatt.

21 §

Betalning av skatteåterbäring

Har den skattskyldige för utbetalning av återbäring uppgett ett konto i en bank i utlandet, svarar den skattskyldige för de avgifter som banken i utlandet tar ut för betalningen av återbäringen. Om inget bankkonto har uppgetts, betalas återbäringen enligt det förfarande som Skattestyrelsen föreskrivit.

21 §

Betalning av skatteåterbäring

Har den skattskyldige för utbetalning av återbäring uppgett ett konto i en bank i utlandet, svarar den skattskyldige för de avgifter som banken i utlandet tar ut för betalningen av återbäringen. Om inget bankkonto har uppgetts, betalas återbäringen enligt det förfarande som Skatteförvaltningen föreskrivit.

24 §

Närmare bestämmelser och föreskrifter om återbäring av skatt

Skattestyrelsen kan meddela föreskrifter om förfarandet för återbäring och beräkning av återbäringsräntan.

32 §

Sökande av ändring i skattekvittning

Ett yrkande på rättelse av skattekvittning får framställas hos skatteuppbördsmyndigheten av den skattskyldige eller, om återbäring till den som är ansvarig för skatten har använts till kvittning, även av den som är ansvarig för skatten, *om denne anser att skattekvittningen är obefogad eller felaktig.*

Om skattekvittningen konstateras vara obefogad eller felaktig, skall skatteuppbördsmyndigheten till den som saken gäller återbetala vad som kvittats till ett för högt belopp jämte föreskriven ränta.

En skattskyldig eller en i 1 mom. avsedd person som är ansvarig för skatt och som inte nöjer sig med skatteuppbördsmyndighetens beslut i ett ärende som gäller rättelse av skattekvittning, får söka ändring hos förvaltningsdomstolen.

Ändring i förvaltningsdomstolens beslut får sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen, om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd. På sökande av ändring tillämpas 70 och 71 § i lagen om beskattningsförfarande.

24 §

Närmare bestämmelser och föreskrifter om återbäring av skatt

Skatteförvaltningen kan meddela närmare föreskrifter om förfarandet för återbäring och beräkning av återbäringsräntan.

32 §

Sökande av ändring i skattekvittning

Den skattskyldige eller, om återbäring till den som är ansvarig för skatten har använts till kvittning, även den som är ansvarig för skatten samt *Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt* får yrka på rättelse av skattekvittning som verkställts av skatteuppbördsmyndigheten.

Rättelseyrkandet skall framställas inom 60 dagar räknat från den dag då den skattskyldige eller den i 1 mom. avsedda ansvariga för skatten fick del av skattekvittningen. I fråga om Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt räknas den utsatta tiden från den dag då skattekvittningen verkställdes.

En skattskyldig, en i 1 mom. avsedd ansvarig för skatt eller *Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt* får söka ändring i ett beslut som gäller rättelseyrkandet genom besvär hos den förvaltningsdomstol till vars domkrets den skattskyldiges hemkommun hörde då kvittningen förrättades. Besvärstiden är 60 dagar räknat från delfäendet av beslutet om rättelseyrkandet. Besvärstiden för *Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt* räknas från den dag då beslut med anledning av rättelseyrkandet fattades. På förfarandet tillämpas i övrigt förvaltningsprocesslagen.

Ändring i förvaltningsdomstolens beslut får sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen, om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd. På ändringssökande tillämpas 70 och 71 § i lagen om beskattningsförfarande.

Om skattekvittningen konstateras vara obefogad eller felaktig, skall skatteuppbörds-

myndigheten till den som saken gäller återbetala vad som kvittats till ett för högt belopp jämte föreskriven ränta.

33 §

Närmare föreskrifter om skattekvittning

Skattestyrelsen kan meddela föreskrifter om förfarandet vid skattekvittning.

33 §

Närmare föreskrifter om skattekvittning

Skatteförvaltningen kan meddela närmare föreskrifter om förfarandet vid skattekvittning.

38 §

Närmare föreskrifter om indrivning av skatter

Skattestyrelsen kan vid behov meddela närmare föreskrifter om förfarandet för indrivning av skatter och verkställigheten av indrivningsåtgärder.

38 §

Närmare föreskrifter om indrivning av skatter

Skatteförvaltningen kan vid behov meddela närmare föreskrifter om förfarandet för indrivning av skatter och verkställigheten av indrivningsåtgärder.

40 §

Åläggande av ansvar

Skattestyrelsen kan meddela närmare föreskrifter om förfarandet vid åläggande av ansvar.

40 §

Åläggande av ansvar

Skatteförvaltningen kan meddela närmare föreskrifter om förfarandet vid åläggande av ansvar.

42 §

Befogenheter

Skattestyrelsen eller den skatteuppbördsmyndighet som Skattestyrelsen förordnat kan överföra förskott eller andra skattemedel till en främmande stat med stöd av bestämmelserna i en internationell överenskommelse om undvikande av att förskott på skatt uppbärs i mer än en stat eller om reglering av överföringen av skattemedel mellan staterna (*uppbördsöverenskommelse*).

Skattestyrelsen kan meddela närmare föreskrifter om förfarandet för överföring av skattemedel.

42 §

Befogenheter

Skatteuppbördsmyndigheten kan överföra förskott eller andra skattemedel till en främmande stat med stöd av bestämmelserna i en internationell överenskommelse om undvikande av att förskott på skatt uppbärs i mer än en stat eller om reglering av överföringen av skattemedel mellan staterna (*uppbördsöverenskommelse*).

Skatteförvaltningen kan meddela närmare föreskrifter om förfarandet för överföring av skattemedel.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

48 §

48 §

*Obefogad prestation**Obefogad prestation*

Återbäring av obefogade prestationer söks hos den skatteuppbördsmyndighet som förordnats av Skattestyrelsen. Prestationer som skatteuppbördsmyndigheten annars konstaterar vara obefogade återbärs utan ansökan. Prestationer under 5 euro återbärs inte.

Skatteuppbördsmyndigheten återbär en obefogad prestationen på ansökan. Prestationer som skatteuppbördsmyndigheten annars konstaterar vara obefogade återbärs utan ansökan. Prestationer under 5 euro återbärs inte.

*Denna lag träder i kraft den 20 .
Om det någon annanstans i lag föreskrivs att skatteverket eller Skattestyrelsen är behörig myndighet vid uppbörd, indrivning eller redovisning av skatter, är Skatteförvaltningen behörig myndighet efter det att denna lag har trätt i kraft.*

5.

Lag

om ändring av lagen om förskottsuppbörd

I enlighet med riksdagens beslut ändras i lagen av den 20 december 1996 om förskottsuppbörd (1118/1996) 48 § 1 mom., 49 § 3 mom., 50 § 2 och 3 mom. samt 56 och 57 § av dem 56 § sådan den lyder i lag 564/2004, samt fogas till 50 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 1070/2003, ett nytt 4 mom. som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

48 §

48 §

*Rättelseyrkande till länsskatteverket**Rättelseyrkande till skatteverket*

Ändring i ett avgörande eller ett beslut som avses i denna lag får inte sökas genom besvär förrän anhållan om rättelse av avgörandet eller beslutet har gjorts hos behörigt länsskatteverk. Om det är fråga om ett beslut enligt 40 och 42 § som gäller rättelse av debitering eller om ett förhandsavgörande som avses i 45 §, är nämnda beslut och förhandsavgöranden överklagbara utan att ny rättelse yrkas. Rättelseyrkande skall framställas senast inom fem år från ingången av kalenderåret efter det år då beslutet har fattats eller ärendet har av-

Ändring i ett avgörande eller ett beslut som avses i denna lag får inte sökas genom besvär förrän anhållan om rättelse av avgörandet eller beslutet har gjorts hos behörigt skatteverk. Om det är fråga om ett beslut enligt 40 och 42 § som gäller rättelse av debitering eller om ett förhandsavgörande som avses i 45 §, är nämnda beslut och förhandsavgöranden överklagbara utan att ny rättelse yrkas. Rättelseyrkande skall framställas senast inom fem år från ingången av kalenderåret efter det år då beslutet har fattats eller ärendet har av-

gjorts.

gjorts. *Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt skall framställa rättelseyrkande inom 60 dagar från den dag då beslutet har fattats eller ärendet har avgjorts.*

49 §

Ändringssökande hos länsrätten

49 §

Ändringssökande hos förvaltningsdomstolen

Ett skatteombud får söka ändring hos den länsrätt som avses i denna paragraf.

Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får söka ändring hos den förvaltningsdomstol som avses i denna paragraf.

50 §

Besvärstid och vissa andra bestämmelser som gäller besvär

50 §

Besvärstid och vissa andra bestämmelser som gäller besvär

Skatteombudets besvärstid är 60 dagar från det att beslutet har fattats, dock så att besvärstiden räknas från det beslut som avses i 40, 42 och 48 §.

Besvärstiden för Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt är 60 dagar från det att beslutet har fattats, dock så att besvärstiden räknas från det beslut som avses i 40, 42 och 48 §.

Besvär som gäller förhandsavgörande enligt 45 § och fastställande av förskottsinnehållningsprocent eller förskott enligt 48 § skall tillställas länsskatteverket eller länsrätten inom 30 dagar efter delfäendet av beslutet. Skatteombudets besvärstid börjar från den dag då beslutet har fattats.

Besvär som gäller förhandsavgörande enligt 45 § och fastställande av förskottsinnehållningsprocent eller förskott enligt 48 § skall tillställas skatteverket eller förvaltningsdomstolen inom 30 dagar efter delfäendet av beslutet. Besvärstiden för Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt börjar från den dag då beslutet har fattats.

Skatteverket skall utan dröjsmål vidarebefordra den inlämnade besvärsskriften och de handlingar som gäller förskottsuppbörden till förvaltningsdomstolen.

56 §

Skattelättnad

Skatteverket får av särskilda skäl på ansökan bevilja befrielse

1) från ett icke-innehållet belopp som en betalare har ålagts att erlägga, skattetillägg, skatteförhöjning, förseningsränta och uppskovsränta samt

56 §

Skattelättnad

Skatteförvaltningen får av särskilda skäl och på ansökan bevilja befrielse:

1) från ett icke innehållt belopp som en betalare har ålagts att erlägga, skattetillägg, skatteförhöjning, förseningsränta och uppskovsränta samt

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

2) från förseningsränta på debiterat förskott och uppskovsränta på förskott.

Skatteverket får bevilja befrielse från dessa belopp också då de borde redovisas eller då de redan har redovisats till någon annan skattetagare än staten.

Finansministeriet eller Skattestyrelsen kan överta avgörandet av ett principiellt viktigt ärende som handläggs av ett skatteverk.

57 §

Skatteuppskov

Länsskatteverket kan av särskilda skäl på ansökan bevilja uppskov

1) med ett icke innehållt belopp som en betalare har ålagts att erlägga, skattetillägg, skatteförhöjning, förseningsränta och uppskovsränta, samt

2) med skatt som debiteras vid förskottsbetalning.

Skattestyrelsen eller finansministeriet får av särskilda skäl överta avgörandet av ett ärende.

Länsskatteverket och skattestyrelsen beviljar uppskov på villkor som finansministeriet bestämmer. Ministeriet bestämmer uppskovsvillkoren i sitt beslut på ansökan.

Har ett konkursbo betalt ett lönetillgodohavande, kan skattestyrelsen på ansökan bevilja konkursboet uppskov med betalningen av det innehållningsbelopp som konkursboet skall betala. Uppskov beviljas på villkor som finansministeriet bestämmer.

2) från förseningsränta på debiterat förskott och uppskovsränta på förskott.

Skatteförvaltningen får bevilja befrielse från dessa belopp också då de borde redovisas eller då de redan har redovisats till någon annan skattetagare än staten.

Finansministeriet får överta avgörandet av ett principiellt viktigt ärende som Skatteförvaltningen skall handlägga.

57 §

Skatteuppskov

Skatteförvaltningen kan av särskilda skäl på ansökan bevilja uppskov

1) med ett icke innehållt belopp som en betalare har ålagts att erlägga, skattetillägg, skatteförhöjning, förseningsränta och uppskovsränta, samt

2) med skatt som debiteras vid förskottsbetalning.

Finansministeriet får av särskilda skäl överta avgörandet av ett ärende.

Skatteförvaltningen beviljar uppskov på villkor som finansministeriet bestämmer. Ministeriet bestämmer uppskovsvillkoren i sitt beslut på ansökan.

Har ett konkursbo betalt ett lönetillgodohavande, kan Skatteförvaltningen på ansökan bevilja konkursboet uppskov med betalningen av det innehållningsbelopp som konkursboet skall betala. Uppskov beviljas på villkor som finansministeriet bestämmer.

Denna lag träder i kraft den 20 .
Lagens 50 § 4 mom. träder dock i kraft den 1 januari 2009 och det tillämpas på de besvärärenden, som blir anhängiga efter det att denna lag har trätt i kraft.

6.

Lag**om ändring av lagen om skatt på arv och gåva**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 12 juli 1940 om skatt på arv och gåva (378/1940) 43—48 §, 53 § 1—3 mom. samt 54 § 1 och 2 mom.,

sådana de lyder, 43 § i lag 1561/1995 och 507/1998, 44 § i lag 540/1996 och i nämnda lag 507/1998, 45 och 46 § i sistnämnda lag, 47 § i nämnda lag 1561/1998, 48 § i nämnda lag 540/1996, 53 § 1 mom. i lagarna 318/1994, 612/1994 och 571/2004, 2 mom. i sistnämnda lag och 3 mom. i nämnda lag 507/1998 samt 54 § 1 och 2 mom. i sistnämnda lag, som följer:

Gällande lydelse

43 §

Den skattskyldige eller skatteombudet får söka ändring hos skatterättelsenämnden genom ett skriftligt rättelseyrkande, om saken inte har avgjorts genom beslut på besvär. Ändring får dock inte sökas i beslut som avses i 25 § 3 mom.

Rättelseyrkande som avser skatt på arv och gåva skall framställas hos skatterättelsenämnden vid det skatteverk som har verkställt beskattningen eller som borde ha verkställt beskattningen. Rättelseyrkandet skall tillställas skatteverket inom utsatt tid.

Den skattskyldige skall framställa rättelseyrkande inom fem år från ingången av det år som följer på det år under vilket arvs- eller gåvobeskattningen verkställdes. Skatteombudet skall framställa rättelseyrkande inom sex månader från den dag då beskattningen verkställdes.

Över skatteverkets beslut, som gäller skatterättelse och beskattning som en besvärinstans har återförvisat för nytt verkställande, får rättelseyrkande dock utan hinder av den tid som anges ovan framställas inom 60 dagar från den dag då den som är berättigad att söka ändring fick del av beslutet. Beslutet kan delges utan användning av mottagningsbevis, varvid det anses ha delgivits den sjunde dagen efter det att beslutet lämnades in till posten, om inte något annat visas. I fråga om skatteombudet räknas tidsfristen från det att

Föreslagen lydelse

43 §

Den skattskyldige eller *Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt* får söka ändring hos skatterättelsenämnden genom ett skriftligt rättelseyrkande, om saken inte har avgjorts genom beslut på besvär. Ändring får dock inte sökas i beslut som avses i 25 § 3 mom.

Rättelseyrkande som avser skatt på arv och gåva skall framställas hos skatterättelsenämnden vid det skatteverk som har verkställt beskattningen eller som borde ha verkställt beskattningen. Rättelseyrkandet skall tillställas skatteverket inom utsatt tid.

Den skattskyldige skall framställa rättelseyrkande inom fem år från ingången av det år som följer på det år under vilket arvs- eller gåvobeskattningen verkställdes. *Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt* skall framställa rättelseyrkandet inom sex månader från den dag då beskattningen verkställdes.

Över skatteverkets beslut, som gäller skatterättelse och beskattning som en besvärinstans har återförvisat för nytt verkställande, får rättelseyrkande dock utan hinder av den tid som anges ovan framställas inom 60 dagar från den dag då den som är berättigad att söka ändring fick del av beslutet. Beslutet kan delges utan användning av mottagningsbevis, varvid det anses ha delgivits den sjunde dagen efter det att beslutet lämnades in till posten, om inte något annat visas. I fråga om *Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt*

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

beslutet fattades.

räknas tidsfristen från det att beslutet fattades.

44 §

Med avvikelse från 43 § skall ändring i ett förhandsavgörande enligt 39 a § sökas genom besvär hos den länsrätt inom vars domkrets arvlåtaren var bosatt vid sitt frånfälle eller överlåtaren av egendomen bor. Om ingen länsrätt skulle vara behörig att behandla besvären, söks ändring hos länsrätten i Nylands län. Besvärsrätt har den som ansökt om förhandsavgörandet och skatteombudet. Besvärsskriften skall tillställas skatteverket inom besvärstiden.

Besvären skall anföras inom 30 dagar från delfäendet av förhandsavgörandet. För skatteombudet beräknas terminen från det beslutet fattades.

I ett beslut genom vilket förhandsavgörande inte har meddelats får ändring inte sökas genom besvär.

45 §

Den skattskyldige eller skatteombudet får söka ändring i ett beslut som har meddelats på grund av rättelseyrkande genom besvär hos den länsrätt inom vars domkrets arvlåtaren var bosatt vid sitt frånfälle eller gåvogivaren var bosatt vid gåvoskattskyldighetens inträde. Om ingen länsrätt skulle vara behörig att behandla besvären, söks ändring hos länsrätten i Nylands län. *Besvärsskriften skall tillställas skatteverket inom besvärstiden.*

Besvärstiden för den skattskyldige är fem år från ingången av det år som följer på det år under vilket arvs- eller gåvobeskattningen verkställdes. Besvärstiden för skatteombudet är sex månader från den dag då beskattningen

44 §

Med avvikelse från 43 § skall ändring i ett förhandsavgörande enligt 39 a § sökas genom besvär hos den *förvaltningsdomstol* inom vars domkrets arvlåtaren var bosatt vid sitt frånfälle eller överlåtaren av egendomen bor. Om ingen *förvaltningsdomstol* skulle vara behörig att behandla besvären, söks ändring hos *Helsingfors förvaltningsdomstol*. Besvärsrätt har den som ansökt om förhandsavgörandet och *Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt*. Besvärsskriften skall tillställas förvaltningsdomstolen eller skatteverket inom besvärstiden. *Skatteverket skall utan dröjsmål vidarebefordra den inlämnade besvärsskriften och de handlingar som gäller beskattningen till förvaltningsdomstolen.*

Besvären skall anföras inom 30 dagar från delfäendet av förhandsavgörandet. För *Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt* beräknas terminen från det beslutet fattades.

I beslut genom vilket förhandsavgörande inte har meddelats får ändring inte sökas genom besvär.

45 §

Den skattskyldige eller *Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt* får söka ändring i ett beslut som har meddelats på grund av rättelseyrkande genom besvär hos den *förvaltningsdomstol* inom vars domkrets arvlåtaren var bosatt vid sitt frånfälle eller gåvogivaren var bosatt vid gåvoskattskyldighetens inträde. Om ingen *förvaltningsdomstol* skulle vara behörig att behandla besvären, söks ändring hos *Helsingfors förvaltningsdomstol*.

Besvärsskriften skall tillställas förvaltningsdomstolen eller skatteverket inom besvärstiden. Skatteverket skall utan dröjsmål vidarebefordra den inlämnade besvärsskriften och de handlingar som gäller beskattningen till förvaltningsdomstolen.

Besvärstiden för den skattskyldige är fem år från ingången av det år som följer på det år under vilket arvs- eller gåvobeskattningen verkställdes. Besvärstiden för *Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt* är sex må-

verkställdes. Utan hinder av de ovan angivna tiderna får besvär över beslut på rättelseyrkande dock anföras inom 60 dagar från den dag då den som är berättigad att söka ändring fick del av beslutet. Beslutet kan delges utan användning av mottagningsbevis, varvid det anses ha delgivits den sjunde dagen efter det att beslutet lämnades in till posten, om inte något annat visas. Besvärstiden för skatteombudet räknas från det att beslutet fattades.

nader från den dag då beskattningen verkställdes. Utan hinder av de ovan angivna tiderna får besvär över beslut på rättelseyrkande dock anföras inom 60 dagar från den dag då den som är berättigad att söka ändring fick del av beslutet. Beslutet kan delges utan användning av mottagningsbevis, varvid det anses ha delgivits den sjunde dagen efter det att beslutet lämnades in till posten, om inte något annat visas. Besvärstiden för *Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt* räknas från det att beslutet fattades.

46 §

Skatteverket skall i händelse av besvär som anföras av skatteombudet bereda den skattskyldige samt i händelse av besvär som anföras av den skattskyldige bereda skatteombudet tillfälle att avge bemötande och vid behov genmäle. *Besvärsskriften jämte bemötandena och genmälena samt de handlingar som ligger till grund för beskattningen skall utan dröjsmål tillställas länsrätten. Till handlingarna skall fogas en kopia av skatterättelsenämndens beslut på rättelseyrkandet samt skatteverkets utlåtande över besvären.*

46 §

En förvaltningsdomstol som behandlar ett besvärssärende skall med anledning av besvär som anförts av den skattskyldige bereda Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt tillfälle att avge bemötande och vid behov genmäle.

Utöver vad som i 34 § 2 mom. i förvaltningsprocesslagen föreskrivs om avgörande av ett ärende utan att en part hörs, kan förvaltningsdomstolen avgöra besvären utan att höra Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt, om skattebeloppet med anledning av den skattskyldiges besvär kan ändras med högst 3 000 euro.

47 §

Besvär som en skattskyldig eller skatteombudet anför hos länsrätten och som borde ha riktats till skatterättelsenämnden som ett rättelseyrkande, skall behandlas som ett rättelseyrkande. Därvid fattas inte beslut om att lämna besvären utan prövning.

47 §

Besvär som en skattskyldig eller *Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt* anför hos förvaltningsdomstolen och som borde ha riktats till skatterättelsenämnden som ett rättelseyrkande, skall behandlas som ett rättelseyrkande. Därvid fattas inte beslut om att lämna besvären utan prövning.

48 §

I länsrättens beslut får ändring sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen, om högsta förvaltningsdomstolen beviljar be-

48 §

I *förvaltningsdomstolens* beslut får ändring sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen, om högsta förvaltningsdomstolen

svärstillstånd. På ändringssökande tillämpas då 70 och 71 §§ lagen om beskattningsförfarande (1558/95). Tiden för anförande av besvär över länsrättens beslut om förhandsavgörande är dock 30 dagar från delfäendet. På statens vägnar har skatteombudet besvärsrätt.

beviljar besvärstillstånd. På ändringssökande tillämpas då 70 och 71 § i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995). Tiden för anförande av besvär över *förvaltningsdomstolens* beslut om förhandsavgörande är dock 30 dagar från delfäendet. På statens vägnar har *Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt* besvärsrätt.

53 §

Skatteverket kan på ansökan bevilja partiell eller fullständig befrielse från arvs- och gåvoskatt, förseningsränta, dröjsmålsränta och restavgift samt ränta med anledning av uppskov. Befrielse kan beviljas,

1) om den skattskyldiges skattebetalningsförmåga med beaktande av den inkomst och den förmögenhet som står till hans och hans familjs förfogande av särskilda skäl, såsom försörjningsplikt, arbetslöshet eller sjukdom, väsentligen har nedgått,

2) om indrivning av skatten uppenbart skulle äventyra den fortsatta verksamheten inom jord- eller skogsbruket eller något annat företag eller bevarandet av arbetsplatser, eller

3) om det av någon annan särskild orsak vore uppenbart oskäligt att driva in skatten.

Finansministeriet *eller Skattestyrelsen* kan överta avgörandet av ett principiellt viktigt ärende som handläggs av skatteverket.

Är betalningen av arvs- eller gåvoskatt på utsatt tid förenad med svårighet för den skattskyldige, kan skatteverket på ansökan bevilja uppskov med erläggandet av skatten. *Skattestyrelsen kan av särskilda skäl överta avgörandet av ett uppskovsärende.* Skatteverket och skattestyrelsen beviljar uppskov på villkor som bestäms av vederbörande ministerium. Ministeriet kan likaså överta avgörandet av ett uppskovsärende. Ministeriet bestämmer härvid uppskovsvillkoren i sitt beslut på ansökan.

53 §

Skatteförvaltningen kan på ansökan bevilja partiell eller fullständig befrielse från arvs- och gåvoskatt, förseningsränta, dröjsmålsränta och restavgift samt ränta med anledning av uppskov. Befrielse kan beviljas,

1) om den skattskyldiges skattebetalningsförmåga med beaktande av den inkomst och den förmögenhet som står till hans och hans familjs förfogande har försämrats väsentligt på grund av underhållsskyldighet, arbetslöshet eller sjukdom eller av någon annan särskild orsak,

2) om indrivningen av skatten uppenbart skulle äventyra den fortsatta verksamheten inom jord- eller skogsbruket eller något annat företag eller bevarandet av arbetsplatser, eller

3) om det av någon annan särskild orsak vore uppenbart oskäligt att driva in skatten.

Finansministeriet kan överta avgörandet av ett principiellt viktigt ärende som handläggs av *Skatteförvaltningen*.

Är betalningen av arvs- eller gåvoskatt på utsatt tid förenad med svårighet för den skattskyldige, kan *Skatteförvaltningen* på ansökan bevilja uppskov med erläggandet av skatten. *Skatteförvaltningen* beviljar uppskov på villkor som bestäms av *finansministeriet*. Ministeriet kan av särskilda skäl överta avgörandet av ett uppskovsärende. Ministeriet bestämmer härvid uppskovsvillkoren i sitt beslut på ansökan.

54 §

Har värdet av en andel i ett bo eller av en gåva efter att skattskyldigheten började väsentligt minskat, kan skatteverket av särskilda skäl på ansökan besluta att en sådan andel av

54 §

Har värdet av en andel i ett bo eller av en gåva efter att skattskyldigheten började väsentligt minskat, kan *Skatteförvaltningen* av särskilda skäl på ansökan besluta att en sådan

den betalda skatten som kan anses vara skälig skall återbetalas till den skattskyldige eller att det obetalda skattebeloppet skall minskas i motsvarande mån.

Finansministeriet eller Skattestyrelsen kan överta avgörandet av ett principiellt viktigt ärende som handläggs av skatteverket.

andel av den betalda skatten som kan anses vara skälig skall återbetalas till den skattskyldige eller att det obetalda skattebeloppet skall minskas i motsvarande mån.

Finansministeriet kan överta avgörandet av ett principiellt viktigt ärende som handläggs av Skatteförvaltningen.

Denna lag träder i kraft den 20 .
Lagens 45 § 1 och 2 mom. samt 46 § träder i kraft den 1 januari 2009. Bestämmelserna tillämpas på de besvärärenden, som blir anhängiga efter det att denna lag har trätt i kraft. Med skatteombud avses dock från och med den 1 maj 2008 Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt.

7.

Lag

om ändring av 16 och 18 § lotteriskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut ändras i lotteriskattelagen av den 26 juni 1992 (552/1992) 16 § 1 och 3 mom. samt 18 § 1—3 mom.,
av dem 16 § 1 och 3 mom. sådana de lyder i lag 1568/1995 samt 18 § 1 och 2 mom. sådana de lyder i lag 575/2004, som följer:

Gällande lydelse

16 §

Ändringssökande

Ändring i beslut som länskatteverket har fattat med stöd av denna lag får sökas hos länsrätten av den skattskyldige och på statens vägnar av skatteombudet med iakttagande av lagen om ändringssökande i förvaltningsärenden (154/50). Besvärstiden är 30 dagar från delfäendet av beslutet. Besvärstiden för skatteombudet räknas dock från dagen för beslutet.

Besvär på statens vägnar anförs hos högsta

Föreslagen lydelse

16 §

Ändringssökande

Ändring i beslut som skatteverket har fattat med stöd av denna lag får sökas hos förvaltningsdomstolen av den skattskyldige och på statens vägnar av Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt med iakttagande av förvaltningsprocesslagen (586/1996). Besvärstiden är 30 dagar från delfäendet av beslutet. Besvärstiden för Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt räknas dock från dagen för beslutet.

Besvär på statens vägnar anförs hos högsta

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

förvaltningsdomstolen av skatteombudet.

förvaltningsdomstolen av *Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt*.

18 §

Befrielse från skatt och anstånd med betalning av skatt

Skatteverket kan av särskilda skäl på ansökan bevilja partiell eller fullständig befrielse från lotteriskatt, skatteförhöjning, skattetillägg, dröjsmålsränta och restavgift, förseningsränta samt från ränta som skall betalas med anledning av anstånd.

Finansministeriet *eller Skattestyrelsen* kan överta avgörandet av ett principiellt viktigt ärende som handläggs av skatteverket.

Länsskatteverket kan av särskilda skäl på ansökan bevilja anstånd med betalning av skatt. *Skattestyrelsen kan av särskilda skäl överta avgörandet av ett anståndsärende.* Länsskatteverket och skattestyrelsen beviljar anstånd på villkor som finansministeriet bestämmer. Finansministeriet kan *likaså* överta avgörandet av ett anståndsärende. Ministeriet bestämmer härvid anståndsvillkoren i sitt beslut på ansökningen.

18 §

Befrielse från skatt och anstånd med betalning av skatt

Skatteförvaltningen kan av särskilda skäl på ansökan bevilja partiell eller fullständig befrielse från lotteriskatt, skatteförhöjning, skattetillägg, dröjsmålsränta och restavgift, förseningsränta samt från ränta som skall betalas med anledning av anstånd.

Finansministeriet kan överta avgörandet av ett principiellt viktigt ärende som handläggs av *Skatteförvaltningen*.

Skatteförvaltningen kan av särskilda skäl på ansökan bevilja anstånd med betalning av skatt. *Skatteförvaltningen* beviljar anstånd på villkor som finansministeriet bestämmer. Finansministeriet kan av särskilda skäl överta avgörandet av ett anståndsärende. Ministeriet bestämmer härvid anståndsvillkoren i sitt beslut på ansökningen.

Denna lag träder i kraft den

20 .

8.

Lag**om ändring av lagen om överlåtelseskatt**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 29 november 1996 om överlåtelseskatt (931/1996) 36 §, 46 § 2 mom.,
47 §, 52 § 1 – 3 mom. och 56 a §,
av dem 52 § 1 och 2 mom. sådana de lyder i lag 574/2004 och 56 a § sådan den lyder i lag
1071/2003, som följer:

Gällande lydelse

38 §

Beslut på begäran av skatteombudet

Om skatteombudet anser att en skattskyldig skall påföras skatt, skattetillägg eller skatteförhöjning, skall länskatteverket på hans begäran fatta beslut i saken.

46 §

Rätt till ändringssökande

Besvär på statens vägnar anförs av skatteombudet.

47 §

Besvär hos länsrätten

Ändring i länskatteverkets beslut söks genom besvär hos den länsrätt till vars domkrets länskatteverket hör. I ett beslut genom vilket en ansökan om förhandsavgörande har avslagits får ändring inte sökas genom besvär. Besvärsskriften skall tillställas länskatteverket eller länsrätten inom besvärstiden.

Besvärstiden är 30 dagar från delfäendet.

Föreslagen lydelse

38 §

*Beslut på begäran av **Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt***

Om *Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt* anser att en skattskyldig skall påföras skatt, skattetillägg eller skatteförhöjning, skall skatteverket på *enhetens* begäran fatta beslut i saken.

46 §

Rätt till ändringssökande

Besvär på statens vägnar anförs av *Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt*.

47 §

Besvär hos förvaltningsdomstolen

Ändring i skatteverkets beslut söks genom besvär hos den *förvaltningsdomstol* till vars domkrets skatteverket hör. I ett beslut genom vilket en ansökan om förhandsavgörande har avslagits får ändring inte sökas genom besvär. Besvärsskriften skall tillställas skatteverket eller *förvaltningsdomstolen* inom besvärstiden.

Besvärstiden är 30 dagar från delfäendet.

Skatteombudets besvärstid räknas från tidpunkten för beslutet.

Beslutet kan delges utan användning av mot-tagningsbevis, varvid det anses ha delgivits den sjunde dagen efter det att beslutet lämnades in till posten, om inte något annat visas. Besvärstid för Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt räknas från tidpunkten för beslutet.

Över besvär som skatteombudet inlämnat och över besvär som en part inlämnat skall länsskatteverket bereda respektive motpart tillfälle att inge bemötande och vid behov även genmäle. Besvärsskriften jämte handlingar, till vilka även länsskatteverkets utlå-tande skall fogas, skall utan dröjsmål sändas till länsrätten.

Över besvär som *Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt* inlämnat och över besvär som en part inlämnat skall skatteverket bereda respektive motpart tillfälle att inge bemötande och vid behov även genmäle. Besvärsskriften jämte handlingar, till vilka även skat-teverkets utlåtande skall fogas, skall utan dröjsmål sändas till *förvaltningsdomstolen*.

Om länsskatteverket enligt 48 § rättar sitt beslut enligt det framställda yrkandet, förfaller besvären. Till den del som länsskatteverket anser att besvären inte ger anledning att rätta beslutet skall det ge sitt utlåtande med anledning av besvären.

Om skatteverket enligt 48 § rättar sitt beslut enligt det framställda yrkandet, förfaller besvären. Till den del som skatteverket anser att besvären inte ger anledning att rätta beslutet skall det ge sitt utlåtande med anledning av besvären.

52 §

Skattelättnad och uppskov med betalningen

Skatteverket kan av särskilda skäl på ansökan sänka eller helt avlyfta skatt som redan har betalats eller som skall betalas, samt dröjsmålsförhöjning, skatteförhöjning, skattetil-lägg, dröjsmålsränta och restavgift, förseningsränta och ränta som skall betalas med anledning av uppskov.

Finansministeriet *eller Skattestyrelsen* kan överta avgörandet av ett principiellt viktigt ärende som handläggs av skatteverket.

Länsskatteverket kan av särskilda skäl på ansökan bevilja uppskov med betalning av debiterad skatt. Skattestyrelsen kan av sär-skilda skäl förbehålla sig avgörandet av ett uppskovsärende. Länsskatteverket och skat-testyrelsen beviljar uppskov på de villkor som finansministeriet bestämmer. Finansministe-riet kan också förbehålla sig avgörandet av ett uppskovsärende. I dessa fall bestämmer mini-steriet uppskovsvillkoren i det beslut som mi-nisteriet meddelar med anledning av ansökan.

52 §

Skattelättnad och uppskov med betalningen

Skatteförvaltningen kan av särskilda skäl på ansökan sänka eller helt avlyfta skatt som redan har betalats eller som skall betalas, samt dröjsmålsförhöjning, skatteförhöjning, skat-tetillägg, dröjsmålsränta och restavgift, för-seningsränta och ränta som skall betalas med anledning av uppskov.

Finansministeriet kan överta avgörandet av ett principiellt viktigt ärende som handläggs av *Skatteförvaltningen*.

Skatteförvaltningen kan av särskilda skäl på ansökan bevilja uppskov med betalning av debiterad skatt. *Skatteförvaltningen* beviljar uppskov på de villkor som finansministeriet bestämmer. Finansministeriet kan av särkil-da skäl förbehålla sig avgörandet av ett upp-skovsärende. I dessa fall bestämmer ministe-riet uppskovsvillkoren i det beslut som mini-steriet meddelar med anledning av ansökan.

56 a §

Hörande av skatteombudet och delgivning av beslut

Skatteombudet hörs och delges beslut så att skatteombudet ges tillfälle att ta del av beskattningshandlingar, om inte något annat bestäms i 47 §.

56 a §

*Hörande av **Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt** och delgivning av beslut*

Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt hörs och delges beslut så att *enheten* ges tillfälle att ta del av beskattningshandlingar, om inte något annat bestäms i 47 §.

Denna lag träder i kraft den 20 .

9.

Lag

om ändring av 26 och 27 § fastighetsskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i fastighetsskattelagen av den 20 juli 1992 (654/1992) 26 § 1 och 3 mom. samt 27 §, sådana de lyder, 26 § 1 och 3 mom. i lag 1087/2005 och 27 § i lag 541/1996, som följer:

Gällande lydelse

26 §

Sökande av ändring i skatteverkets och skatterättelsenämndens beslut

Den som är skattskyldig enligt denna lag eller den som *på offentligrättslig eller privaträttslig grund* är ansvarig för betalningen av skatten liksom även det skatteombud som förordnats av den kommun där fastigheten är belägen eller kommunen i fråga, får söka ändring i beskattningen genom skriftligt rättelseyrkande. Rättelseyrkandet framställs hos skatterättelsenämnden vid det skatteverk som har eller som borde ha verkställt beskattningen. Ändring i ett beslut på ett rättelseyrkande söks genom besvär hos den förvaltningsdomstol inom vars domkrets fastigheten är belägen eller, om beskattningen har verkställts i den skattskyldiges hemkommun, hos den förvaltningsdomstol till vars domkrets den skattskyldiges hemkommun hör. Om personer på vilka inkomstskattelagens bestämmelser om makar tillämpas har sin hemkommun inom domkretsen för olika förvaltningsdomstolar, söks ändring i skatterättelsenämndens beslut

Föreslagen lydelse

26 §

Sökande av ändring i skatteverkets och skatterättelsenämndens beslut

Den som är skattskyldig enligt denna lag eller den som är ansvarig för betalningen av skatten liksom även *Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt* eller den kommun där fastigheten är belägen får söka ändring i beskattningen genom skriftligt rättelseyrkande. Rättelseyrkandet framställs hos skatterättelsenämnden vid det skatteverk som har eller som borde ha verkställt beskattningen. Ändring i ett beslut på ett rättelseyrkande söks genom besvär hos den förvaltningsdomstol inom vars domkrets fastigheten är belägen eller, om beskattningen har verkställts i den skattskyldiges hemkommun, hos den förvaltningsdomstol till vars domkrets den skattskyldiges hemkommun hör. Om personer på vilka inkomstskattelagens bestämmelser om makar tillämpas har sin hemkommun inom domkretsen för olika förvaltningsdomstolar, söks ändring i skatterättelsenämndens beslut hos den förvaltningsdomstol inom vars dom-

hos den förvaltningsdomstol inom vars domkrets den make har sin hemkommun enligt vilken behörigt skatteverk bestäms med stöd av 6 § 3 mom. i lagen om beskattningsförfarande.

krets den make har sin hemkommun enligt vilken behörigt skatteverk bestäms med stöd av 6 § 3 mom. i lagen om beskattningsförfarande.

Ändring i ett förhandsavgörande enligt 21 § söks genom besvär hos den förvaltningsdomstol inom vars domkrets fastigheten är belägen eller, om beskattningen har verkställts i den skattskyldiges hemkommun, hos den förvaltningsdomstol till vars domkrets den skattskyldiges hemkommun hör. Om personer på vilka inkomstskattelagens bestämmelser om makar tillämpas har sin hemkommun inom domkretsen för olika förvaltningsdomstolar, söks ändring i ett förhandsavgörande hos den förvaltningsdomstol inom vars domkrets den make har sin hemkommun enligt vilken behörigt skatteverk bestäms med stöd av 6 § 3 mom. i lagen om beskattningsförfarande. Besvärsmålet har den som ansökt om förhandsavgörandet, det skatteombud som förordnats av den kommun där fastigheten är belägen samt kommunen i fråga. Besvärsskriften skall tillställas skatteverket inom besvärstiden. Besvaren skall anföras inom 30 dagar från delfäendet av förhandsavgörandet. För skatteombudet beräknas tidsfristen från det beslutet fattades.

Ändring i ett förhandsavgörande enligt 21 § söks genom besvär hos den förvaltningsdomstol inom vars domkrets fastigheten är belägen eller, om beskattningen har verkställts i den skattskyldiges hemkommun, hos den förvaltningsdomstol till vars domkrets den skattskyldiges hemkommun hör. Om personer på vilka inkomstskattelagens bestämmelser om makar tillämpas har sin hemkommun inom domkretsen för olika förvaltningsdomstolar, söks ändring i ett förhandsavgörande hos den förvaltningsdomstol inom vars domkrets den make har sin hemkommun enligt vilken behörigt skatteverk bestäms med stöd av 6 § 3 mom. i lagen om beskattningsförfarande. Besvärsmålet har den som ansökt om förhandsavgörandet, *Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt* och den kommun där fastigheten är belägen. Besvärsskriften skall tillställas förvaltningsdomstolen eller skatteverket inom besvärstiden. Besvaren skall anföras inom 30 dagar från delfäendet av förhandsavgörandet. För *Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt* och kommunen beräknas tidsfristen från det att beslutet fattades.

27 §

Sökande av ändring i länsrättens beslut

I länsrättens beslut får ändring sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen, om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd. På ändringssökande tillämpas då 70 och 71 § lagen om beskattningsförfarande (1558/95). Besvärstiden i fråga om länsrättens beslut om förhandsavgörande är dock 30 dagar från delfäendet. *På kommunens vägnar* har det skatteombud som förordnats av den kommun där fastigheten finns och denna kommun besvärsmålet.

27 §

Sökande av ändring i förvaltningsdomstolens beslut

I *förvaltningsdomstolens* beslut får ändring sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen, om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd. På ändringssökande tillämpas då 70 och 71 § i lagen om beskattningsförfarande (1558/95). Besvärstiden i fråga om *förvaltningsdomstolens* beslut om förhandsavgörande är dock 30 dagar från delfäendet. *Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt* och den kommun där fastigheten är belägen har besvärsmålet.

Denna lag träder i kraft den 20 .

10.

Lag

om ändring av mervärdesskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i mervärdesskattelagen av den 30 december 1993 (1501/1993) 214 och 215 §, av dem 214 § sådan den lyder i lag 1767/1995, och
ändras 133 k § 2 mom., 169 § 1 mom., 175 § 2 mom., 185 §, 193 § 1 och 2 mom., 193 b §, 194 § 1 och 4 mom., 199 och 202 §, 210 § 1 och 2 mom. samt 211 § 1 mom.,
av dem 33 k § 2 mom. sådant det lyder i lag 971/2002, 169 § 1 mom. sådant det lyder i lag 325/2003, 175 § 2 mom., 185 §, 194 § 1 och 4 mom. samt 199 och 202 § sådana de lyder i nämnda lag 1767/1995, 193 § 1 mom. sådant det lyder i sistnämnda lag 193 § 2 mom. i lag 940/1999, 193 b § sådan den lyder i lag 1072/2003 samt 210 § 1 och 2 mom. sådana de lyder i lag 573/2004, som följer:

Gällande lydelse

133 k §

På begäran skall i 1 mom. avsedda uppgifter på elektronisk väg ställas till Skattestyrelsens, skatteverkets *eller skatteombudets* förfogande, om Finland är registreringsmedlemsstat eller konsumtionsmedlemsstat. Skattestyrelsen utfärdar närmare bestämmelser om sättet att avge dessa elektroniska uppgifter.

169 §

Den skattskyldige skall på uppmaning av skattestyrelsen, ett skatteverk *eller skatteombudet* för granskning i Finland visa upp sin bokföring och sina anteckningar samt allt det material och all den egendom som hör till verksamheten och annat material och annan egendom som kan behövas för hans beskattning eller vid behandlingen av ändringssökande som gäller hans beskattning.

Föreslagen lydelse

133 k §

På begäran skall i 1 mom. avsedda uppgifter på elektronisk väg ställas till Skattestyrelsens eller skatteverkets förfogande, om Finland är registreringsmedlemsstat eller konsumtionsmedlemsstat. Skattestyrelsen utfärdar närmare bestämmelser om sättet att avge dessa elektroniska uppgifter.

169 §

Den skattskyldige skall på uppmaning av Skattestyrelsen eller ett skatteverk för granskning i Finland visa upp sin bokföring och sina anteckningar samt allt det material och all den egendom som hör till verksamheten och annat material och annan egendom som kan behövas för hans beskattning eller vid behandlingen av ändringssökande som gäller hans beskattning.

175 §

På begäran av den som saken gäller eller av skatteombudet skall länsskatteverket meddela beslut i registerärenden samt i ärenden som gäller bildande eller upplösning av en skattskyldighetsgrupp.

185 §

Anser skatteombudet att en skattskyldig skall påföras skatt, skattetillägg eller skatteförhöjning, skall länsskatteverket på hans begäran fatta beslut i saken.

193 §

Ändring i beslut om mervärdesbeskattning som länsskatteverket har fattat med stöd av denna lag söks genom besvär hos länsrätten i Nylands län. Besvär anförs på statens vägnar av skatteombudet vid länsskatteverket. Besvärsskriften skall tillställas länsskatteverket inom besvärstiden.

För den skattskyldige är besvärstiden tre år från utgången av räkenskapsperioden eller, om beslutet avser flera räkenskapsperioder, från utgången av den sista av dem, dock alltid minst 60 dagar från delfäendet. Över beslut som gäller förhandsavgörande eller beslut som avses i 175 § 2 mom. får näringsidkaren anföra besvär inom 30 dagar från delfäendet. Beslutet kan delges utan användning av motagningsbevis, varvid det anses ha delgivits den sjunde dagen efter det att beslutet postades, om inte något annat visas. För skatteombudet är besvärstiden 30 dagar från det beslutet fattades.

193 b §

Skatteombudet hörs och delges beslut så att skatteombudet ges tillfälle att ta del av beskattningshandlingarna, om inte något annat bestäms i 194 §.

194 §

Länsskatteverket skall i fråga om besvär

175 §

På begäran av den som saken gäller eller av *Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt* skall skatteverket meddela beslut i registerärenden samt i ärenden som gäller bildande eller upplösning av en skattskyldighetsgrupp.

185 §

Anser *Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt* att en skattskyldig skall påföras skatt, skattetillägg eller skatteförhöjning, skall skatteverket på enhetens begäran fatta beslut i saken.

193 §

Ändring i beslut om mervärdesbeskattning som lskatteverket har fattat med stöd av denna lag söks genom besvär hos *Helsingfors förvaltningsdomstol*. Besvär anförs på statens vägnar av *Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt*. Besvärsskriften skall tillställas skatteverket inom besvärstiden.

För den skattskyldige är besvärstiden tre år från utgången av räkenskapsperioden eller, om beslutet avser flera räkenskapsperioder, från utgången av den sista av dem, dock alltid minst 60 dagar från delfäendet. Över beslut som gäller förhandsbesked eller beslut som avses i 175 § 2 mom. får näringsidkaren anföra besvär inom 30 dagar från delfäendet. Beslutet kan delges utan användning av motagningsbevis, varvid det anses ha delgivits den sjunde dagen efter det att beslutet lämnades in till posten, om inte något annat visas. För *Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt* är besvärstiden 30 dagar från det att beslutet fattades.

193 b §

Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt hörs och delges beslut så att enheten ges tillfälle att ta del av beskattningshandlingarna, om inte något annat bestäms i 194 §.

194 §

Skatteverket skall i fråga om besvär som

som skatteombudet har anfört ge den skattskyldige och, i fråga om besvär som en skattskyldig har anfört, skatteombudet tillfälle att bemöta besvären samt att vid behov avge genmäle.

Skatteombudets besvärsskrift och den skattskyldiges i 3 mom. nämnda besvärsskrift jämte bemötande, genmäle och utlåtande samt andra handlingar som har tillkommit vid behandlingen av ärendet skall utan dröjsmål sändas till länsrätten i Nylands län.

199 §

Besvär får på statens vägnar anföras hos högsta förvaltningsdomstolen av skatteombudet vid länskatteverket.

202 §

Ändrar länsrätten eller högsta förvaltningsdomstolen med anledning av besvär av skatteombudet ett registreringsbeslut som avses i 175 § 2 mom., skall den samtidigt bestämma den tidpunkt från vilken beslutet skall tillämpas.

210 §

Skatteverket eller, när en tullmyndighet har uppburit skatten, tullstyrelsen kan av särskilda skäl på ansökan nedsätta eller avlyfta sådana mervärdesskatter, skattetillägg, dröjsmålsräntor, restavgifter och förseningsräntor samt räntor med anledning av uppskov vilka har betalats eller skall betalas.

Finansministeriet kan överta avgörandet av ett principiellt viktigt ärende som handläggs av skatteförvaltningen eller tullförvaltningen. *Skattestyrelsen kan överta avgörandet av ett principiellt viktigt ärende som handläggs av skatteverket.*

211 §

Länskatteverket kan av särskilda skäl på ansökan bevilja anstånd med betalning av skatt. *Skattestyrelsen kan av särskilda skäl*

Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt har anfört ge den skattskyldige och, i fråga om besvär som en skattskyldig har anfört, *Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt* tillfälle att bemöta besvären samt att vid behov avge genmäle.

Besvärsskriften från *Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt* och den skattskyldiges i 3 mom. nämnda besvärsskrift jämte bemötande, genmäle och utlåtande samt andra handlingar som har tillkommit vid behandlingen av ärendet skall utan dröjsmål sändas till *Helsingfors förvaltningsdomstol*.

199 §

Besvär får på statens vägnar anföras hos högsta förvaltningsdomstolen av *Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt*.

202 §

Ändrar *förvaltningsdomstolen* eller högsta förvaltningsdomstolen med anledning av besvär av *Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt* ett registreringsbeslut som avses i 175 § 2 mom., skall den samtidigt bestämma den tidpunkt från vilken beslutet skall tillämpas.

210 §

Skatteförvaltningen eller, när en tullmyndighet har uppburit skatten, Tullstyrelsen kan av särskilda skäl på ansökan nedsätta eller avlyfta sådana mervärdesskatter, skattetillägg, dröjsmålsräntor, restavgifter och förseningsräntor samt räntor med anledning av uppskov vilka har betalats eller skall betalas.

Finansministeriet kan överta avgörandet av ett principiellt viktigt ärende som handläggs av *Skatteförvaltningen* eller *tullförvaltningen*.

211 §

Skatteförvaltningen kan av särskilda skäl på ansökan bevilja anstånd med betalning av skatt. *Skatteförvaltningen* beviljar anstånd på

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

överta avgörandet av ett anståndsärende. Länsskatteverket och skattestyrelsen beviljar anstånd på villkor som bestäms av finansministeriet. Ministeriet kan *likaså* överta avgörandet av ett anståndsärende. Det bestämmer härvid anståndsvillkoren i sitt beslut på ansökningen.

villkor som bestäms av finansministeriet. Finansministeriet kan av särskilda skäl överta avgörandet av ett anståndsärende. Ministeriet bestämmer härvid anståndsvillkoren i sitt beslut på ansökningen.

214 §

För beskattning eller besvär över den kan den myndighet som behandlar ärendet bevilja den skattskyldige och skatteombudet rätt att på ed låta höra vittnen vid den tingsrätt där detta lämpligen kan ske. Vid vittnesförhör har även den andra parten rätt att låta höra vittnena.

(upphävs)

214 §

215 §

Den myndighet som har verkställt förhör skall bestämma arvodet för ett vittne som avses i 214 § och härvid skall i tillämpliga delar iakttas vad som gäller om bestämmande av vittnesarvode i mål vid allmän domstol.

(upphävs)

215 §

Till ett vittne som staten åberopat skall arvode betalas av allmänna medel enligt de grunder som gäller för ersättning av statsmedel till ett vittne som hörts vid en allmän domstol. I andra fall skall arvodet betalas av den som har åberopat vittnet.

Vad denna paragraf stadgar om vittnen gäller i tillämpliga delar också sakkunniga.

Denna lag träder i kraft den

20 .

11.

Lag**om ändring av 11 och 12 § lagen om återbäring av accis på vissa energiprodukter som använts inom jordbruket**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 21 juli 2006 om återbäring av accis på vissa energiprodukter som använts inom jordbruket (603/2006) 11 § 3 mom. samt 12 § 1—4 mom. som följer:

Gällande lydelse

11 §

Rättelseyrkande

Skatteombudet har rätt att söka ändring på statens vägnar genom ett skriftligt rättelseyrkande. Skatteombudet skall likväl, med avvikelse från 2 mom., framställa rättelseyrkandet inom ett år från ingången av kalenderåret efter det år för vilket återbäring har sökts.

12 §

Ändringssökande

I beslut som skatteverket fattat på grund av ett rättelseyrkande får ändring sökas genom besvär hos den förvaltningsdomstol som med stöd av 12 § i förvaltningsprocesslagen (586/1996) är behörig i ärendet. Ändring skall sökas skriftligen, och besvärsskriften skall inom den besvärstid som nämns i 4 mom. tillställas det skatteverk vars beslut överklagas.

Skatteombudet har besvärsrätt på statens vägnar i skatteverkets beslut.

Skatteverket skall med anledning av besvär som anförts av ombudet ge sökanden och med anledning av besvär som anförts av sökanden ge ombudet tillfälle att avge bemötande och vid behov genmäle. Besvärsskriften

Föreslagen lydelse

11 §

Rättelseyrkande

Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt har rätt att söka ändring på statens vägnar genom ett skriftligt rättelseyrkande. Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt skall likväl, med avvikelse från 2 mom., framställa rättelseyrkandet inom ett år från ingången av kalenderåret efter det år för vilket återbäring har sökts.

12 §

Ändringssökande

I beslut som skatteverket fattat på grund av ett rättelseyrkande får ändring sökas genom besvär hos den förvaltningsdomstol som med stöd av 12 § i förvaltningsprocesslagen (586/1996) är behörig i ärendet. Ändring skall sökas skriftligen, och besvärsskriften skall inom den besvärstid som nämns i 4 mom. tillställas *förvaltningsdomstolen eller skatteverket*.

Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt har besvärsrätt på statens vägnar i skatteverkets beslut.

Den förvaltningsdomstol som handlägger besvären skall med anledning av besvär som anförts av *den skattskyldige* ge *Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt* tillfälle att avge bemötande och vid behov genmäle. *Ut-*

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

skall jämte bemötanden, genmälen och utlåtanden samt de övriga handlingar som uppkommit i ärendet utan dröjsmål sändas till den förvaltningsdomstol som avses i 1 mom.

Besvärstiden vid beslut som fattats på grund av ett rättelseyrkande är tre år räknat från ingången av kalenderåret efter det år då beslutet om accisåterbäring fattades, dock alltid minst 60 dagar från delfäendet av beslutet. När besvär anförs över andra beslut är besvärstiden 30 dagar från delfäendet av beslutet. För skatteombudet är besvärstiden 30 dagar från det att beslutet fattades.

över vad som i 34 § 2 mom. i förvaltningsprocesslagen föreskrivs om avgörande av ett ärende utan att en part hörs, kan förvaltningsdomstolen avgöra besvären utan att höra Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt, om accisåterbäringen med anledning av den skattskyldiges besvär kan ändras med högst 3 000 euro.

Besvärstiden vid beslut som fattats på grund av ett rättelseyrkande är tre år räknat från ingången av kalenderåret efter det år då beslutet om accisåterbäring fattades, dock alltid minst 60 dagar från delfäendet av beslutet. När besvär anförs över andra beslut är besvärstiden 30 dagar från delfäendet av beslutet. För Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt är besvärstiden 30 dagar från det att beslutet fattades.

Denna lag träder i kraft den 20 .
Lagens 12 § 1 och 3 mom. träder i kraft den 1 januari 2009 och de tillämpas på de besvärssärenden som blir anhängiga efter det att lagen har trätt i kraft. Med skatteombud avses dock från och med den 1 maj 2008 Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt.

12.**Lag****om ändring av bilskattelagen**

I enlighet med riksdagens beslut ändras i bilskattelagen av den 29 december 1994 (1482/1994) 50 § 1 och 3 mom., 55 §, 69 § 1 och 3 mom., 70 § 1 och 4 mom., 71 § 4 mom., 73 § 2 mom. och 78 §, sådana de lyder, 50 § 1 och 3 mom., 70 § 1 och 4 mom., 73 § 2 mom. och 78 § i lag 413/1997, 55 § 1 mom. i sistnämnda lag och 2 mom. i lag 1074/2003, 69 § 1 mom. i lag 1380/1997 och 3 mom. i nämnda lag 1074/2003 och 71 § 4 mom. i nämnda lag 1380/1997, som följer:

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

50 §

Om tullverket skall uppbära eller har uppburit skatt, kan tullstyrelsen av särskilda skäl på ansökan och på de villkor den bestämmer nedsätta eller helt avlyfta sådana bilskatter, förseningsräntor, skattetillägg, dröjsmålsrän-

50 §

Om tullverket skall uppbära eller har uppburit skatt, kan Tullstyrelsen av särskilda skäl på ansökan och på de villkor den bestämmer nedsätta eller helt avlyfta sådana bilskatter, förseningsräntor, skattetillägg, dröjsmålsrän-

tor, restavgifter samt räntor med anledning av uppskov som betalats eller skall betalas. Om fordonsförvaltningscentralen skall påföra eller har påfört skatten, avgör skattestyrelsen ansökan.

Om tullverket har debiterat skatt, kan tullstyrelsen av särskilda skäl på ansökan och på de villkor som vederbörande ministerium bestämmer bevilja uppskov med betalningen av skatten. Skattestyrelsen kan bevilja uppskov med betalningen av skatt som fordonsförvaltningscentralen debiterat. Vederbörande ministerium kan överta avgörandet av ett uppskovsärende. Ministeriet bestämmer då uppskovsvillkoren i sitt beslut med anledning av ansökan.

tor, restavgifter samt räntor med anledning av uppskov som betalats eller skall betalas. Om Fordonsförvaltningscentralen skall påföra eller har påfört skatten, avgör *Skatteförvaltningen* ansökan.

Om tullverket har debiterat skatt, kan Tullstyrelsen av särskilda skäl på ansökan och på de villkor som *finansministeriet* bestämmer bevilja uppskov med betalningen av skatten. Skatteförvaltningen kan bevilja uppskov med betalningen av skatt som Fordonsförvaltningscentralen debiterat. *Finansministeriet* kan överta avgörandet av ett uppskovsärende. Ministeriet bestämmer då uppskovsvillkoren i sitt beslut med anledning av ansökan.

55 §

Vid beskattning som avses i 54 § 1 mom. bevakar tullverkets tullombud statens fördel. Vid den bilbeskattning som ankommer på fordonsförvaltningscentralen bevakas statens fördel av skatteombudet vid Nylands länskatteverk.

Tullombudet eller skatteombudet hörs och delges beslut så att ombudet ges tillfälle att ta del av ett beslut och med de handlingar som ligger till grund för beslutet, om inte något annat bestäms i 70 §.

55 §

Vid beskattning som avses i 54 § 1 mom. bevakar tullverkets tullombud statens fördel. Vid den bilbeskattning som ankommer på fordonsförvaltningscentralen bevakas statens fördel av *Skatteförvaltningens Enhet för bevakning av skattetagarnas rätt*.

Tullombudet eller *Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt* hörs och delges beslut så att ombudet eller *enheten* ges tillfälle att ta del av ett beslut och med de handlingar som ligger till grund för beslutet, om inte något annat bestäms i 70 §.

69 §

Ändring i tullmyndighetens eller fordonsförvaltningscentralens beslut söks genom besvär hos länsrätten i Nylands län. I ett beslut genom vilket bestäms att förhandsavgörande inte meddelas får ändring dock inte sökas genom besvär. Besvär rätt på statens vägnar över distriktstullkammarens beslut har tullombudet vid distriktstullkammaren och över tullstyrelsens beslut tullombudet vid tullstyrelsen samt över fordonsförvaltningscentralens beslut det skatteombud som avses i 55 §. Ändring skall sökas skriftligen, och besvärsskriften skall inom besvärstiden tillställas den myndighet vars beslut överklagas. Om det beslut som överklagas har erhållits i elektronisk form eller i någon annan form som lämpar sig

69 §

Ändring i tullmyndighetens eller Fordonsförvaltningscentralens beslut söks genom besvär hos *Helsingfors förvaltningsdomstol*. I ett beslut genom vilket bestäms att förhandsavgörande inte meddelas får ändring dock inte sökas genom besvär. Besvär rätt på statens vägnar över distriktstullkammarens beslut har tullombudet vid distriktstullkammaren och över tullstyrelsens beslut tullombudet vid tullstyrelsen samt över Fordonsförvaltningscentralens beslut *Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt* som avses i 55 §. Ändring skall sökas skriftligen, och besvärsskriften skall inom besvärstiden tillställas den myndighet vars beslut överklagas. Om det beslut som överklagas har erhållits i elektro-

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

för automatisk databehandling, skall till besvärsskriften fogas en utskrift av beslutet i vanlig läsbar form.

nisk form eller i någon annan form som lämpar sig för automatisk databehandling, skall till besvärsskriften fogas en utskrift av beslutet i vanlig läsbar form.

Besvärstiden är tre år från ingången av kalenderåret efter det år då bilskatten fastställs eller återbars, dock alltid minst 60 dagar från delfäendet av beslutet. När besvär anförs över beslut om något annat än fastställande av skatt är besvärstiden 30 dagar från delfäendet av beslutet. För tullombudet och skatteombudet är besvärstiden 30 dagar från det att beslutet har fattats.

Besvärstiden är tre år från ingången av kalenderåret efter det år då bilskatten fastställs eller återbars, dock alltid minst 60 dagar från delfäendet av beslutet. När besvär anförs över beslut om något annat än fastställande av skatt är besvärstiden 30 dagar från delfäendet av beslutet. För tullombudet och *Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt* är besvärstiden 30 dagar från det att beslutet har fattats.

70 §

Distriktstullkammaren eller fordonförvaltningscentralen skall, då besvär anförs av tullombudet eller skatteombudet, bereda den skattskyldige samt, då besvär anförs av den skattskyldige, bereda tullombudet eller skatteombudet tillfälle att avge bemötande och vid behov även genmäle.

70 §

Distriktstullkammaren eller Fordonsförvaltningscentralen skall, då besvär anförs av tullombudet eller *Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt*, bereda den skattskyldige samt, då besvär anförs av den skattskyldige, bereda tullombudet eller *Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt* tillfälle att avge bemötande och vid behov även genmäle.

Tullombudets eller skatteombudets besvärsskrift och besvärsskrift enligt 3 mom. av den skattskyldige skall jämte bemötanden, genmälen och utlåtanden samt de övriga handlingar som uppkommit i ärendet utan dröjsmål sändas till länsrätten i Nylands län.

En besvärsskrift från tullombudet eller *Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt* och en besvärsskrift enligt 3 mom. från den skattskyldige skall jämte bemötanden, genmälen och utlåtanden samt de övriga handlingar som uppkommit i ärendet utan dröjsmål sändas till *Helsingfors förvaltningsdomstol*.

71 §

Besvär skall anföras inom 60 dagar från delfäendet av länsrättens utslag. Besvärsskriften skall inom besvärstiden tillställas högsta förvaltningsdomstolen eller länsrätten i Nylands län. Besvärsrätt på statens vägnar har tullombudet vid tullstyrelsen. I fråga om beslut som fattats av fordonförvaltningscentralen förs statens talan av skatteombudet vid Nylands länsskatteverk.

71 §

Besvär skall anföras inom 60 dagar från delfäendet av *förvaltningsdomstolens* utslag. Besvärsskriften skall inom besvärstiden tillställas högsta förvaltningsdomstolen eller *Helsingfors förvaltningsdomstol*. Besvärsrätt på statens vägnar har tullombudet vid tullstyrelsen. I fråga om beslut som fattats av fordonförvaltningscentralen förs statens talan av *Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt*.

73 §

Har högsta förvaltningsdomstolen med anledning av besvär som anförts av tullombudet eller skatteombudet ändrat länsrättens utslag, skall en kopia av högsta förvaltningsdomstolens utslag tillställas distriktstullkammaren eller fordonsförvaltningscentralen, som utan dröjsmål skall debitera den skattskyldige det överbetalda beloppet.

73 §

Har högsta förvaltningsdomstolen med anledning av besvär som anförts av tullombudet eller *Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt* ändrat förvaltningsdomstolens utslag, skall en kopia av högsta förvaltningsdomstolens utslag tillställas distriktstullkammaren eller Fordonsförvaltningscentralen, som utan dröjsmål skall debitera den skattskyldige det överbetalda beloppet.

78 §

Om tullombudet eller skatteombudet anser att den skattskyldige bör påföras skatt, skall distriktstullkammaren eller fordonsförvaltningscentralen på begäran av ombudet fatta beslut i saken.

78 §

Om tullombudet eller *Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt* anser att den skattskyldige bör påföras skatt, skall distriktstullkammaren eller Fordonsförvaltningscentralen på begäran av dessa fatta beslut i saken.

Denna lag träder i kraft den 20 .

13.

Lag

om ändring av 50 och 53 § fordonsskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut *ändras* i fordonsskattelagen av den 30 december 2003 om fordonsskatt (1281/2003) 50 § 1 mom. och 53 § som följer:

Gällande lydelse

50 §

Anförande av besvär hos förvaltningsdomstolen

I skatteuppbördsmyndighetens beslut med stöd av denna lag får ändring sökas genom besvär hos Helsingfors förvaltningsdomstol. Besvärsrätt har den skattskyldige eller någon annan som saken gäller och på statens vägnar skatteombudet vid Nylands skatteverk och i ärenden som gäller fast skatt och konsum-

Föreslagen lydelse

50 §

Anförande av besvär hos förvaltningsdomstolen

I skatteuppbördsmyndighetens beslut med stöd av denna lag får ändring sökas genom besvär hos Helsingfors förvaltningsdomstol. Besvärsrätt har den skattskyldige eller någon annan som saken gäller och på statens vägnar Skatteförvaltningens *Enhet för bevakning av skattetagarnas rätt* och i ärenden som gäller

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

tionsskatt enligt 38 § tullombudet vid Tullstyrelsen.

fast skatt och konsumtionsskatt enligt 38 § tullombudet vid Tullstyrelsen.

53 §

53 §

*Förande av statens talan**Förande av statens talan*

Statens talan i ärenden som gäller ändringsökande och rättelse förs av skatteombudet vid Nylands skatteverk. Statens talan i ärenden som gäller fast skatt och konsumtionsskatt som avses i 38 § förs av Tullstyrelsens tullombud.

Skatteombudet och tullombudet hörs och beslut delges dem genom att de bereds tillfälle att ta del av ett beslut och de handlingar som ligger till grund för beslutet.

Statens talan i ärenden som gäller ändringsökande och rättelse förs av *Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt*. Statens talan i ärenden som gäller fast skatt och konsumtionsskatt som avses i 38 § förs av Tullstyrelsens tullombud.

Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt och tullombudet hörs och beslut delges dem genom att de bereds tillfälle att ta del av ett beslut och de handlingar som ligger till grund för beslutet.

Denna lag träder i kraft den 20 .

14.

Lag

om ändring av bränsleavgiftslagen

I enlighet med riksdagens beslut *ändras* i bränsleavgiftslagen av den 30 december 2003 (1280/2003) 20 § 3 mom., 23 § 1 mom. och 26 § som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

20 §

20 §

Bränsleavgiftsrättelse till skattetagarens fördel

Bränsleavgiftsrättelse till skattetagarens fördel

Den avgiftsskyldige eller skatteombudet har rätt att hos Fordonsförvaltningscentralen ansöka om rättelse i centralens beslut inom den tid som föreskrivs i 23 §.

Den avgiftsskyldige eller *Skatteförvaltningens Enhet för bevakning av skattetagarnas rätt* har rätt att hos Fordonsförvaltningscentralen ansöka om rättelse i centralens beslut inom den tid som föreskrivs i 23 §.

23 §

Anförande av besvär hos förvaltningsdomstolen

I skatteuppbördsmyndighetens beslut med stöd av denna lag får ändring sökas genom besvär hos Helsingfors förvaltningsdomstol. Rätt att anföra besvär har den skattskyldige eller någon annan som saken gäller samt för statens räkning skatteombudet vid Nylands skatteverk.

23 §

Anförande av besvär hos förvaltningsdomstolen

I skatteuppbördsmyndighetens beslut med stöd av denna lag får ändring sökas genom besvär hos Helsingfors förvaltningsdomstol. Rätt att anföra besvär har den skattskyldige eller någon annan som saken gäller samt för statens räkning *Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt*.

26 §

Förande av statens talan

Statens talan i ärenden som gäller ändrings-sökande och rättelse förs av skatteombudet vid Nylands skatteverk.

Skatteombudet hörs och delges beslut genom att skatteombudet ges tillfälle att ta del av besluten och de handlingar som ligger till grund för dessa.

26 §

Förande av statens talan

Statens talan i ärenden som gäller ändringssökande och rättelse förs av *Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt*.

Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt hörs och delges beslut genom att *enheten* ges tillfälle att ta del av besluten och de handlingar som ligger till grund för dessa.

Denna lag träder i kraft den 20 .

15.

Lag**om ändring av 18 kap. 31 § sjukförsäkringslagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i sjukförsäkringslagen av den 21 december 2004 (1224/2004) 18 kap. 31 § 2 mom.,
sådant det lyder i lag 1113/2005, som följer:

Gällande lydelse

18 kap.

**Sjukförsäkringsfonden och försäkrings-
premie och försäkringsavgifter**

31 §

Tillämpning av lagen om beskattningsförfarande

Föreslagen lydelse

18 kap.

**Sjukförsäkringsfonden och försäkrings-
premie och försäkringsavgifter**

31 §

Tillämpning av lagen om beskattningsförfarande

Angående sökande av ändring i fråga om den försäkrades sjukförsäkringspremie gäller vad som bestäms om detta i lagen om beskattningsförfarande. I nämnda lag bestäms också om Folkpensionsanstaltens och skatteombudets rätt att söka ändring i en försäkrads sjukförsäkringspremie.

Angående sökande av ändring i fråga om den försäkrades sjukförsäkringspremie gäller vad som bestäms om detta i lagen om beskattningsförfarande. I nämnda lag bestäms också om rätten att söka ändring i en försäkrads sjukförsäkringspremie för Folkpensionsanstalten och *Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt*.

Denna lag träder i kraft den

20 .

16.

Lag

om ändring av 14 och 17 § lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 4 juli 1963 om arbetsgivares socialskyddsavgift (366/1963) 14 § 1—3 mom. samt 17 § 1 och 3 mom.,
sådana de lyder, 14 § 1 och 2 mom. i lag 572/2004 och 3 mom. i lag 543/1985 samt 17 § 1 mom. i lag 1119/1996 och 3 mom. i lag 1569/1995, som följer:

Gällande lydelse

14 §

Skatteverket kan av särskilda skäl på ansökan avlyfta arbetsgivare påförda, i 10 § angivna skattetillägg och förhöjningar, dröjsmålsränta och restavgift, förseningsränta enligt lagen om skattetillägg och förseningsränta samt ränta som skall betalas med anledning av uppskov. Skatteverket kan avlyfta dessa belopp även då de borde redovisas eller har redovisats till Folkpensionsanstalten.

Finansministeriet eller Skattestyrelsen kan överta avgörandet av ett principiellt viktigt ärende som handläggs av skatteverket.

Skatteuppborndsmyndighet kan av särskilda skäl på ansökan bevilja uppskov med erläggandet av belopp som med stöd av 10 § påförts arbetsgivare. Skattestyrelsen kan av särskilda skäl överta avgörandet av uppskovs-ärende. Skatteuppborndsmyndigheten och skattestyrelsen beviljar uppskov på villkor som bestäms av finansministeriet. Finansministeriet kan *likaså* överta avgörandet av uppskovs-ärende. Ministeriet bestämmer härvid uppskovsvillkoren i sitt beslut på ansökan.

17 §

Nöjer sig den som saken gäller eller skatteombudet inte med länskatteverkets beslut med stöd av denna lag, får han genom besvär söka ändring i det hos länsrätten i det län till vilket den betalningsskyldiges hemkommun hör. Innan besvär anförs skall rättelse i beslutet yrkas så som 48 § lagen om förskotts-

Föreslagen lydelse

14 §

Skatteförvaltningen kan av särskilda skäl på ansökan avlyfta arbetsgivare påförda, i 10 § angivna skattetillägg och förhöjningar, dröjsmålsränta och restavgift, förseningsränta enligt lagen om skattetillägg och förseningsränta samt ränta som skall betalas med anledning av uppskov. Skatteförvaltningen kan avlyfta dessa belopp även då de borde redovisas eller har redovisats till Folkpensionsanstalten.

Finansministeriet kan överta avgörandet av ett principiellt viktigt ärende som handläggs av Skatteförvaltningen.

Skatteförvaltningen kan av särskilda skäl på ansökan bevilja uppskov med erläggandet av belopp som med stöd av 10 § påförts arbetsgivare. Skatteförvaltningen kan bevilja uppskov på villkor som bestäms av finansministeriet. Finansministeriet kan av särskilda skäl överta avgörandet av ett uppskovs-ärende. Ministeriet bestämmer härvid uppskovsvillkoren i sitt beslut på ansökan.

17 §

Nöjer sig den som saken gäller eller Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt inte med skatteverkets beslut med stöd av denna lag, får vederbörande genom besvär söka ändring i det hos den förvaltningsdomstol, till vilket den betalningsskyldiges hemkommun hör. Innan besvär anförs skall rättelse i beslu-

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

börd stadgar. Besvären skall tillställas länskatteverket eller länsrätten inom den tid som 50 § lagen om förskottsuppbörd stadgar.

tet yrkas så som avses i 48 § i lagen om förskottsuppbörd. Besvären skall tillställas *förvaltningsdomstolen* eller skatteverket inom den tid som föreskrivs i 50 § i lagen om förskottsuppbörd.

I länsrättens beslut får ändring sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen, om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd. På ändringssökande tillämpas då 70 och 71 §§ lagen om beskattningsförfarande (1558/95). Besvär på statens vägnar anförs av skatteombudet.

I *förvaltningsdomstolens* beslut får ändring sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen, om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd. På ändringssökande tillämpas då 70 och 71 § i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995). Besvär på statens vägnar anförs av *Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt*.

Denna lag träder i kraft den 20 .

17.

Lag

om ändring av lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst

I enlighet med riksdagens beslut *ändras* i lagen av den 11 augusti 1978 om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst (627/1978) 2 a §, 21 § 1 och 5 mom. samt 22 §, sådana de lyder, 2 a § i lag 1076/2003, 21 § 1 och 5 mom. i lag 856/2005 och 22 § i lag 1563/1995, som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

2 a §

Om inte något annat bestäms i denna lag eller i lagen om förskottsuppbörd (1118/1996), iakttas i fråga om förfarandet vid källbeskattning i tillämpliga delar vad som i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995) bestäms om gemensam behandling av ärenden, hörande av skatteombud samt delgivning av beslut och andra handlingar.

2 a §

Om inte något annat bestäms i denna lag eller i lagen om förskottsuppbörd (1118/1996), iakttas i fråga om förfarandet vid källbeskattning i tillämpliga delar vad som i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995) bestäms om gemensam behandling av ärenden, hörande av *Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt* samt delgivning av beslut och andra handlingar.

21 §

I skatteverkets förhandsavgörande med stöd av 12 a § får ändring sökas hos Helsingfors förvaltningsdomstol genom besvär inom 30 dagar från delfäendet av beslutet. I ett beslut som skatteverket fattat om att förhandsavgö-

21 §

I skatteverkets förhandsavgörande med stöd av 12 a § får ändring sökas hos Helsingfors förvaltningsdomstol genom besvär inom 30 dagar från delfäendet av beslutet. I ett beslut som skatteverket fattat om att förhands-

rande inte meddelas får ändring inte sökas genom besvär. Besvärsskriften skall inom besvärstiden tillställas skatteverket eller Helsingfors förvaltningsdomstol. Besvär på statens vägnar anförs av skatteombudet. Skatteombudets besvärstid räknas från den tidpunkt då beslutet fattades.

I förvaltningsdomstolens beslut får ändring sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen, om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd. I fråga om ändringsökande iakttas då 70 och 71 § i lagen om beskattningsförfarande. Besvärstiden i fråga om förvaltningsdomstolens beslut om förhandsavgörande är dock 30 dagar från delfåendet av beslutet. På statens vägnar har skatteombudet besvärsrätt.

22 §

Vad 10 kap. lagen om beskattningsförfarande stadgar eller vad med stöd därav bestäms om befrielse från skatt eller uppskov med betalningen av den skall på motsvarande sätt tillämpas på skatt som avses i denna lag. *Ansökan kan lämnas till skattestyrelsen, som skall sända den till den behöriga myndigheten för avgörande.*

avgörande inte meddelas får ändring inte sökas genom besvär. Besvärsskriften skall inom besvärstiden tillställas skatteverket eller Helsingfors förvaltningsdomstol. Besvär på statens vägnar anförs av *Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt*. *Enhetens* besvärstid räknas från den tidpunkt då beslutet fattades.

I förvaltningsdomstolens beslut får ändring sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen, om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd. I fråga om ändringsökande iakttas då 70 och 71 § i lagen om beskattningsförfarande. Besvärstiden i fråga om förvaltningsdomstolens beslut om förhandsavgörande är dock 30 dagar från delfåendet av beslutet. På statens vägnar har *Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt* besvärsrätt.

22 §

Vad som i 10 kap. i lagen om beskattningsförfarande eller med stöd av det bestäms om befrielse från skatt eller uppskov med betalningen av den skall på motsvarande sätt tillämpas på skatt som avses i denna lag.

Denna lag träder i kraft den 20 .

18.

Lag**om ändring av lagen om skatteredovisning**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 10 juli 1998 om skatteredovisning (532/1998) 3 § 2 mom., 18 § 3 mom., 19 § 3 mom., 21 § 4 mom., 22 § samt 24 § 2 mom. som följer:

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

3 §

3 §

*Redovisningstidpunkt**Redovisningstidpunkt*

Vid redovisning av förskottsinnehållningar som skall betalas på eget initiativ och arbetsgivares socialskyddsavgift bestäms intagsperioden enligt de grunder som anges i 12 § 1—3 mom. lagen om förskottsuppbörd samt 5 § 1, 2, 4 och 5 mom. lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift (366/1963). Under perioden anses också ha influtit de belopp för vilkas del skattetagarens individualiserande meddelanden under motsvarande period har anlänt till skatteverket.

Vid redovisning av förskottsinnehållningar som skall betalas på eget initiativ och arbetsgivares socialskyddsavgift bestäms intagsperioden enligt de grunder som anges i 12 § 1—3 mom. i lagen om förskottsuppbörd samt i 5 § 1, 2, 4 och 5 mom. i lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift (366/1963). Under perioden anses också ha influtit de belopp för vilkas del skattetagarens preciserande meddelanden under motsvarande period har anlänt till *Skatteförvaltningen*.

18 §

18 §

*Ränta i särskilda fall**Ränta i särskilda fall*

Skattestyrelsen utfärdar närmare bestämmelser om beräkning av de räntor som avses i denna paragraf och om sådan betalning som sker före redovisningen av skatter som skall behandlas vid redovisningen.

Skatteförvaltningen utfärdar närmare bestämmelser om beräkning av de räntor som avses i denna paragraf och om sådan betalning som sker före redovisningen av skatter som skall behandlas vid redovisningen.

19 §

19 §

*Räntesats**Räntesats*

På en skatt som återkrävs på grund av ett väsentligt redovisningsfel och som inte har

På en skatt som återkrävs på grund av ett väsentligt redovisningsfel och som inte har

betalts till skatteverket senast på indrivningsmeddelandets förfallodag, beräknas räntan för förseningstiden höjd med fyra procentenheter.

21 §

Fel i redovisningen

Skattestyrelsen utfärdar närmare bestämmelser om när ett fel är väsentligt och när en rättelse inte anses vara betydande.

22 §

Anstånd

Om redan redovisade skatter återkrävs av en skattetagare, kan skattestyrelsen på de villkor som den bestämmer på ansökan av skattetagaren bevilja anstånd med återkravet.

24 §

Närmare bestämmelser

Skattestyrelsen meddelar närmare bestämmelser om redovisningsförfarandet.

betalts till *Skatteförvaltningen* senast på indrivningsmeddelandets förfallodag, beräknas räntan för förseningstiden höjd med fyra procentenheter.

21 §

Fel i redovisningen

Skatteförvaltningen utfärdar närmare bestämmelser om när ett fel är väsentligt och när en rättelse inte anses vara betydande.

22 §

Anstånd

Om redan redovisade skatter återkrävs av en skattetagare, kan *Skatteförvaltningen* på de villkor som den bestämmer på ansökan av skattetagaren bevilja anstånd med återkravet.

24 §

Närmare bestämmelser

Skatteförvaltningen meddelar närmare bestämmelser om redovisningsförfarandet.

*Denna lag träder i kraft den 20 .
Om det någon annanstans i lag föreskrivs att skatteverket eller Skattestyrelsen är behörig myndighet vid redovisning av skatter, är Skatteförvaltningen behörig myndighet efter det att denna lag har trätt i kraft.*

19.

Lag**om ändring av lagen om skattetillägg och förseningsränta**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 18 december 1995 om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995)
7 § 2 mom. samt 11 och 12 § som följer:

Gällande lydelse

7 §

Avstående från uppbörd av skattetillägg och förseningsränta

Länsskatteverket eller annan myndighet som uppbär skatt skall lämna skattetillägg och förseningsränta helt eller delvis ouppburen, om betalningen av skatt har fördröjts på grund av någon myndighets förfarande. I beslut som fattats i ett dylikt ärende får ändring inte sökas genom besvär.

11 §

Ändringssökande

Länsskatteverket eller annan myndighet som uppburit skatt återbär på ansökan skattetillägg och förseningsränta som uppburits felaktigt. Skattetillägg och förseningsränta som myndigheten annars konstaterar vara obefogade återbärs utan ansökan förutsatt att skattetillägget eller förseningsräntan inte skall användas till avkortning av skatteskuld enligt lagen om skatteuppbörd.

I beslut som fattats med stöd av 1 mom. får ändring sökas hos länsrätten genom besvär. Vid sökande av ändring iaktas lagen om ändringssökande i förvaltningsärenden (154/1950).

I länsrättens beslut får ändring sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen, om

Föreslagen lydelse

7 §

Avstående från uppbörd av skattetillägg och förseningsränta

Skatteförvaltningen eller en annan myndighet som uppbär skatt skall lämna skattetillägg och förseningsränta helt eller delvis ouppburen, om betalningen av skatt har fördröjts på grund av någon myndighets förfarande. I beslut som fattats i ett sådant ärende får ändring inte sökas genom besvär.

11 §

Ändringssökande

Skatteförvaltningen eller en annan myndighet som uppburit skatt återbär på ansökan skattetillägg och förseningsränta som uppburits felaktigt. Skattetillägg och förseningsränta som myndigheten annars konstaterar vara obefogade återbärs utan ansökan förutsatt att skattetillägget eller förseningsräntan inte skall användas till avkortning av skatteskuld enligt lagen om skatteuppbörd.

I beslut som fattats med stöd av 1 mom. får ändring sökas genom besvär hos *den förvaltningsdomstol, till vars domkrets den skatte- eller betalningsskyldiges hemkommun hörde då beslutet fattades*. Vid sökande av ändring iaktas i övrigt *lagen om ändringssökande i förvaltningsärenden (586/1996)*.

I *förvaltningsdomstolens* beslut får ändring sökas genom besvär hos högsta förvaltnings-

högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd. Härvid iakttas 70 och 71 § lagen om beskattningsförfarande (1558/95).

domstolen, om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd. I detta fall iakttas 70 och 71 § i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995).

12 §

Närmare stadganden

Skattestyrelsen får meddela närmare föreskrifter om tillämpningen av lagen.

12 §

Närmare bestämmelser

Skatteförvaltningen får meddela närmare bestämmelser om förfarandet vid fastställande av skattetillägg och förseningsränta samt om beräkning av skattetillägg och förseningsränta.

Denna lag träder i kraft den 20 .

20.

Lag

om ändring av 2 § lagen om ömsesidig handräckning mellan de behöriga myndigheterna i Finland och de övriga medlemsstaterna i Europeiska unionen vid indrivning av vissa fordringar, avgifter och tullar samt skatter

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 16 december 1994 om ömsesidig handräckning mellan de behöriga myndigheterna i Finland och de övriga medlemsstaterna i Europeiska unionen vid indrivning av vissa fordringar, avgifter och tullar samt skatter (1221/1994) 2 § som följer:

Gällande lydelse

2 §

Behörig myndighet

Behörig myndighet enligt indrivningsdirektivet är i Finland jord- och skogsbruksministeriet eller dess bemyndigade ombud, skattestyrelsen eller tullstyrelsen enligt vad som i annan lagstiftning särskilt stadgas om fördelningen av nämnda myndigheters behörighet i fråga om olika fordringar, avgifter, tullar och skatter som avses i artikel 2 i indrivningsdirektivet.

Föreslagen lydelse

2 §

Behörig myndighet

Behörig myndighet enligt indrivningsdirektivet är i Finland jord- och skogsbruksministeriet eller dess bemyndigade ombud, Skatteförvaltningen eller Tullstyrelsen enligt vad som i annan lagstiftning särskilt föreskrivs om fördelningen av nämnda myndigheters behörighet i fråga om olika fordringar, avgifter, tullar och skatter som avses i artikel 2 i indrivningsdirektivet.

Denna lag träder i kraft den 20 .

21.

Lag**om ändring av 14 och 17 § konjunkturdepositionslagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i konjunkturdepositionslagen av den 14 januari 1977 (53/1977) 14 § 3 mom. och 17 §, sådana de lyder i lagen 1578/1995, som följer:

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

14 §

14 §

Ändring i länsrättens beslut får sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen, om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd. På ändringssökande tillämpas då 70 och 71 §§ lagen om beskattningsförfarande (1558/95). Besvär anförs på statens vägnar av skatteombudet.

Ändring i *förvaltningsdomstolens* beslut får sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen, om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd. På ändringssökande tillämpas då 70 och 71 § i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995). Besvär anförs på statens vägnar av *Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt*.

17 §

17 §

Om den depositionspliktige, före utgången av uppbördsperioden för konjunkturdepositionen, hos Finlands Bank har gjort en i lagen om investeringsreserveringar (1094/78) nämnd investeringsdeposition för vilken den i 5 § 2 mom. lagen om investeringsreserveringar föreskrivna tiden löper ut efter utfärdandet av statsrådets beslut om att konjunkturdepositioner skall göras, skall länsskatteverket på ansökan nedsätta konjunkturdepositionen med investeringsdepositionens belopp. Konjunkturdepositionen kan dock nedsättas högst med ett belopp som motsvarar summan av de uppbördsrater som förfaller till betalning tidigast en månad efter det investeringsdepositionen gjordes.

Finansministeriet eller på dess förordnande skattestyrelsen kan av synnerligen vägande skäl på ansökan helt eller delvis befria den depositionspliktige från att göra konjunkturdeposition eller betala dröjsmålsränta, restavgift och förseningsränta som har uppburits eller skall uppbäras på depositionen.

Om den depositionspliktige, före utgången av uppbördsperioden för konjunkturdepositionen, hos Finlands Bank har gjort en i lagen om investeringsreserveringar (1094/1978) nämnd investeringsdeposition för vilken den i 5 § 2 mom. i lagen om investeringsreserveringar föreskrivna tiden löper ut efter utfärdandet av statsrådets beslut om att konjunkturdepositioner skall göras, skall *Skatteförvaltningen* på ansökan nedsätta konjunkturdepositionen med investeringsdepositionens belopp. Konjunkturdepositionen kan dock nedsättas högst med ett belopp som motsvarar summan av de uppbördsrater som förfaller till betalning tidigast en månad efter det investeringsdepositionen gjordes.

Finansministeriet eller på dess förordnande *Skatteförvaltningen* kan av synnerligen vägande skäl på ansökan helt eller delvis befria den depositionspliktige från att göra konjunkturdeposition eller betala dröjsmålsränta, restavgift och förseningsränta som har uppburits eller skall uppbäras på depositionen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

22.

Lag**om ändring 25 § byggskattelagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i byggskattelagen av den 14 januari 1977 (54/1977) 25 § 2 mom., sådant det lyder i lag 924/1991, som följer:

Gällande lydelse

25 §

Har den skattskyldige avbrutit ett påbörjat bygge för minst den tid beskattningsperioden omfattar, kan skattestyrelsen på de villkor som den bestämmer på ansökan sänka den verkställda beskattningen till högst ett belopp som motsvarar byggskatten på byggnadskostnaderna för det som byggts före avbrottet. Av särskilda skäl kan skattestyrelsen på ansökan medge anstånd med betalningen av skatten.

Föreslagen lydelse

25 §

Om den skattskyldige har avbrutit ett påbörjat bygge för minst den tid beskattningsperioden omfattar, kan *Skatteförvaltningen* på de villkor som den bestämmer på ansökan sänka den verkställda beskattningen till högst ett belopp som motsvarar byggskatten på byggnadskostnaderna för det som byggts före avbrottet. Av särskilda skäl kan *Skatteförvaltningen* på ansökan medge anstånd med betalningen av skatten.

Denna lag träder i kraft den 20 .

23.

Lag**om ändring av lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter**

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen av den 30 december 1999 om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter (1346/1999) 11 §,
ändras 18 § 2 mom., samt
fogas till lagen en ny 14 a § som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

11 §

11 §

Myndighet som beslutar om utlämnande av uppgifter

Myndighet som beslutar om utlämnande av uppgifter

Skattestyrelsen beslutar om utlämnande av uppgifter i maskinläsbar form ur register som skatteförvaltningen för med hjälp av automatisk databehandling. Skatteverket ger enskilda utdrag och intyg ur skatteförvaltningens register.

(upphävs)

Skattestyrelsen beslutar om sådana tillstånd att lämna ut uppgifter som avses i 28 § lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet.

14 a §

Utlämnande av uppgifter för bevakning av skattetagarnas rätt

Utan hinder av vad som föreskrivs om en parts rätt att ta del av sekretessbelagda handlingar har en kommun, en församling och Folkpensionsanstalten rätt att på begäran ta del av de beskattningsuppgifter som är nödvändiga då dessa handlägger en lagstadgad uppgift som ansluter sig till bevakningen av skattetagarens rätt.

18 §

Skatteförvaltningens rätt att på eget initiativ lämna ut uppgifter

Skatteförvaltningen kan utan hinder av sekretesskyldigheten på eget initiativ till åklagar- och förundersökningsmyndigheter lämna ut beskattningsuppgifter som behövs för förundersökning, åtal och domstolsbehandling av skatte- eller bokföringsbrott.

18 §

Skatteförvaltningens rätt att på eget initiativ lämna ut uppgifter

Skatteförvaltningen kan utan hinder av sekretesskyldigheten på eget initiativ till åklagar- och förundersökningsmyndigheter lämna ut beskattningsuppgifter som behövs för förundersökning, åtal och domstolsbehandling av sådana brott som nämns i 18 § i lagen om Skatteförvaltningen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

24.

Lag

om ändring av 2 § i samiska språklagen

I enlighet med Riksdagens beslut ändras i samiska språklagen av den 15 december 2003 (1086/2003) 2 § 1 mom. 7 punkten som följer:

Gällande lydelse

2 §

Lagens tillämpningsområde

De myndigheter som denna lag tillämpas på är

7) Folkpensionsanstalten och Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt, samt

Föreslagen lydelse

2 §

Lagens tillämpningsområde

De myndigheter som denna lag tillämpas på är:

7) *Skatteförvaltningen*, Folkpensionsanstalten och Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt, samt

Denna lag träder i kraft den 20 .

*Bilagor
Översättning till enaresamiska*

Laahâ

säämi kielâlaavâ 2 § nubástutmist

Ovdâskode miärádâs miäldásávt
nubástuttoo 15 peeivi juovlámáánu 2003 adelum säämi kielâlaavâ (1086/2003) 2 § 1 moomeent 7 saje, čuávvoht:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §

2 §

Laavâ heiviittemsyergi

Laavâ heiviittemsyergi

Virgeomâheh, moid taat laahâ heiviittuvoo, láá:

Virgeomâheh, moid taat laahâ heiviittuvoo, láá:

7) Aalmugiäláttâslájádâs já eennâmtuáluirâttejei iäláttâslájádâs; sehe

7) *Viäruhaldâšem*, Aalmugiäláttâslájádâs já Eennâmtuáluirâttejei iäláttâslájádâs; sehe

Taat laahâ puátá vuáimán peeivi máánu 20 .

Översättning till skolksamiska

Lää'kk

sää'mkiöll'lää'jj 2 §:z mu'ttmest

Riikkpeei'vi riässhâm mie'ldd
mu'tteet rosttovmannu 15 peei'v 2003 uvddum sää'mkiöll'lää'jj (1086/2003) 2 §:z 1 mo-
meent 7 päi'kk, nääi'taa:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

2 §

2 §

Lää'jj suávtemvu'vdd

Lää'jj suávtemvu'vdd

Ve'rggnee'kk, koid tät lää'kk kuâskk lie:

Ve'rggnee'kk, koid tät lää'kk kuâskk lie:

7) Naroodjeältökstrooite'l da mäddtääll-
nee'kki jeältökstrooite'l; di

7) *Piidhalltõs*, Naroodjeältökstrooite'l,
Mäddtäällnee'kki da jeältökstrooite'l; di

Tät lää'kk šâdd við'kke mannu peei'v 20

Översättning till nordsamiska

Láhka

sámi giellalága 2 § rievdadeamis

Riikkabeivviid mearrádusa mielde
rievdaduvvo juovlamánu 15 beavve 2003 addojuvvon sámi giellalága (1086/2003) 2 §
 1 momeantta 7 čuokkis, čuovvovaččat:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §

2 §

Lága heivehanviidodat

Lága heivehanviidodat

Eiseválddit, maida dát láhka heivehuvvo,
 leat:

Eiseválddit, maida dát láhka heivehuvvo,
 leat:

7) Álbmotealáhatlágádus ja eanandolliid
 ealáhatlágádus; sihke

7) *Vearrohálddahus*, Álbmotealáhatlágádus
 ja Eanandolliid ealáhatlágádus; sihke

*Dát láhka bohtá fápmui beavve mánu
 20 .*

Förordning av statsrådet

om skatteförvaltningen

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från finansministeriet, föreskrivs med stöd av lagen den 2007 om Skatteförvaltningen (/2007) och 8 § 2 mom. statstjänstemannalagen av den 19 augusti 1994 (750/1994), sådant det lyder i lag 281/2000:

1 §

Generaldirektörens uppgifter och utövandet av beslutanderätt

Vid ledningen av skatteförvaltningens verksamhet och ekonomi skall generaldirektören svara för att de ordnas på ett ändamålsenligt sätt och ger resultat samt särskilt för att resultatmålen nås liksom även för rapportering om verksamheten och ekonomin. Generaldirektören skall följa utvecklingen inom skatteförvaltningens verksamhetsområde och vidta åtgärder för att genomföra nödvändiga reformer och förbättringar.

Utöver det som föreskrivs någon annanstans i lag beslutar generaldirektören

1) om skatteförvaltningens allmänna riktlinjer för verksamheten och detaljerade resultatmål för skatteförvaltningens verksamhet och ekonomi inom ramen för de resultatmål som finansministeriet fastställt,

2) om skatteförvaltningens verksamhets- och ekonomiplan samt budgetförslag, och

3) om andra ärenden som är vittsyftande och av principiell betydelse för skatteförvaltningen.

Generaldirektören undertecknar skatteförvaltningens bokslut och de handlingar som hänför sig till det.

2 §

Chefens för Skatteförvaltningens enhet resultatansvar

Enhetens chef svarar inför generaldirektören för att de resultatmål som ställts upp för enheten nås och för att den verksamhet och

ekonomi som de leder sköts på ett ändamålsenligt sätt och ger resultat. Enhetens chef skall följa den allmänna utvecklingen gällande den verksamhet som de leder och ta initiativ till att genomföra nödvändiga reformer och förbättringar.

3 §

Skatteförvaltningens delegation

Vid Skatteförvaltningen finns en delegation som stöder ämbetsverkets strategiska planering och behandlar utvecklingsriktlinjerna och riktlinjerna för verksamheten av Skatteförvaltningen. Delegationen består av generaldirektören och högst sju andra medlemmar, av vilka en medlem är en person som skatteförvaltningens personal har utsett inom sig. Finansministeriet utser på framställning av Skatteförvaltningen de övriga medlemmarna i delegationen för en viss tid, dock högst för fyra år.

4 §

Skatterättelsenämnden

Skatteförvaltningen begär kommunernas förslag till medlemmar i skatterättelsenämnden. Varje kommun skall meddela Skatteförvaltningen och landskapskommunen vem den föreslagit som medlem. Landskapskommunen skall ge Skatteförvaltningen sitt utlåtande om de medlemmar som kommunerna föreslagit. Kommunens förslag till medlemmar i nämnden och landskapskommunens utlåtande skall inlämnas i god tid innan nämnden inleder sin mandatperiod. Skatteförvaltning-

en skall ge Ålands landskapsstyrelse möjlighet att bli hörd i ärendet innan medlemmarna i skatterättelsenämnden för Ålands skattebyrå förordnas.

Uppdraget som skatterättelsenämndens ordförande skall, innan någon förordnas till det, ledigförklaras offentligen, om inte annat följer av särskilda skäl.

Skatterättelsenämnden beslutar om nämndens organisation, såsom antalet sektioner, uppgiftsfördelningen mellan sektionerna, ordförandena i sektionerna och sektionernas medlemmar, med tillämpning av vad som anges i 10 § 4 mom. lagen om skatteförvaltningen (/2007). Skatterättelsenämnden beslutar vilka av nämndens medlemmar som tillsammans med ordföranden avgör de i 11 § 1 mom. lagen om skatteförvaltningen avsedda rättelseyrkanden.

Vid skatterättelsenämndens och dess sektioners sammanträden skall föras protokoll. Rättelseyrkandena och de på dem givna besluten jämte motiveringar utgör protokollbilagor.

5 §

Samarbetsgruppen vid Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt

Vid Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt finns rättsbevakningen ett rättsbevakningen stödjande samarbetsgrupp, som handlägger rättsbevakningens utvecklingsriktlinjer och verksamhetslinjer samt samarbetet mellan olika skattetagare och enheten i samband med rättsbevakningen.

I samarbetsgruppen finns ordföranden och högst sex medlemmar, vilka utses av finansministeriet och av vilka två skall vara utsedda av Finlands kommunförbund.

6 §

Utnämning av chefen för Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt

Innan chefen för Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt utnämns, skall Skatteförvaltningen hämta Finlands kommunförbuds utlåtande om sökanden.

7 §

Enhetens för skattetagarnas rättsbevakning resultatmål

Såsom en del av Skatteförvaltningens resultatmål fastställer finansministeriet årligen, efter att ha hört samarbetsgruppen vid Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt, Enhetens för skattetagarnas rättsbevakning resultatmål, anslag och andra resurser.

8 §

Rapportering om skattetagarnas rättsbevakning

Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt skall årligen över sin rättsbevakningsverksamhet upprätta en berättelse för samarbetsgruppen vid Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt.

Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt skall dessutom på begäran av en kommun, församling eller Folkpensionsanstalten lämna ut uppgifter om rättsbevakningsverksamhet som gäller respektive skattetagare.

9 §

Placering av tjänster och tjänstledighet

Skatteförvaltningen fattar, förutom i fråga om generaldirektörstjänsten, beslut om inrättande, överföring och indragning av tjänster inom Skatteförvaltningen.

Skatteförvaltningen fattar också de beslut som enligt statstjänstemannalagen (750/1994), statstjänstemannaförordningen (971/1994) och lagen om statens tjänstekollektivavtal (644/1970) skall fattas av ämbetsverket i fråga.

10 §

Behörighetsvillkor

Av generaldirektören, Skattestyrelsens överdirektör, en direktör och biträdande direktör samt av chef för en enhet och en tjänsteman som är chef för enhetens verksamhets-

enhet förutsätts i praktiken visad ledarförmåga.

Dessutom krävs

1) av generaldirektören högre högskoleexamen, förtrogenhet med förvaltningsområdets verksamhet samt erfarenhet av ledarskap,

2) av skattestyrelsens överdirektör, direktörer och biträdande direktörer högre högskoleexamen och god förtrogenhet med tjänstens uppgiftsområde,

3) av cheferna för Skatteförvaltningens enheter högre högskoleexamen och god förtrogenhet med tjänstens uppgiftsområde,

4) av de tjänstemän som är chefer för enheternas verksamhetsenheter högskoleexamen och förtrogenhet med tjänstens uppgiftsområde.

Den som har en tjänst inom Skatteförvaltningen när denna förordning träder i kraft, behåller sin rätt att söka och enligt föreskrivna grunder få sådana i denna förordning nämnda eller motsvarande tjänster som han eller hon var behörig för vid ikraftträdandet av denna förordning.

11 §

Utnämning

Statsrådet utnämner generaldirektören. Finansministeriet förordnar en ställföreträdare för generaldirektören på hans framställning.

Generaldirektören utnämner chefen för Skatteförvaltningens enhet och förordnar en ställföreträdare för chefen på hans framställning. Skatteförvaltningens enhet i fråga utnämner övriga tjänstemän och anställer personal i arbetsavtalsförhållande, om inte detta i arbetsordningen har uppdragits åt någon annan tjänsteman.

12 §

Fastställande av lönerna för arbetsgivar-tjänstemän

Generaldirektören fastställer lönerna för de arbetsgivartjänstemän inom Skatteförvaltningen som avses i 10 § förordningen om statens tjänstekollektivavtal (1203/1987).

13 §

Arvoden

Skatteförvaltningen fastställer grunderna för arvoden och resekostnadsersättningar till skatterättelsenämndens medlemmar och sakkunniga.

14 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 20 .

Förordning av statsrådet

om Skatteförvaltningens enheter

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från finansministeriet, föreskrivs med stöd av 4 § 1 mom. lagen den 2007 om Skatteförvaltningen (/2007):

1 §

Förordningens innehåll

I denna förordning stadgas om Skatteförvaltningens enheter, deras antal, namn, ämbetsdistrikt och huvudsakliga uppgifter.

Beskattnings- och stabenheter

2 §

Skattestyrelsen

Vid Skatteförvaltningen finns Skattestyrelsen, vars ämbetsdistrikt är hela landet och vars uppgift är att leda och utveckla beskattningens verkställande och skattekontroll.

Dessutom svarar Skattestyrelsen för Skatteförvaltningens stabsuppgifter, liksom planering på lång och medellång sikt, säkerhets- och kommunikationsuppgifter samt för intern revision.

3 §

Skatteverk

Vid Skatteförvaltningen finns för beskattningens verkställande och skattekontroll:

1) Nylands skatteverk, vars ämbetsdistrikt består av Östra Nylands och Nylands landskap;

2) Sydvästra Finlands skatteverk, vars ämbetsdistrikt består av Ålands, Satakunda och Egentliga Finlands landskap;

3) Sydöstra Finlands skatteverk, vars ämbetsdistrikt består av Södra Karelen, Södra Savolax och Kymmenedalens landskap;

4) Savolax-Karelen skatteverk, vars tjänsteområde består av Norra Karelen och Norra Savolax landskap;

5) Centrala Finlands skatteverk, vars tjänsteområde består av Centrala Tavastlands, Mellersta Finlands, Päijänne-Tavastlands och Birkalands landskap;

6) Västra Finlands skatteverk, vars ämbetsdistrikt består av Södra Österbottens, Mellersta Österbottens och Österbottens landskap;

7) Norra Finlands skatteverk, vars ämbetsdistrikt består av Kajanalands, Lapplands och Norra Österbottens landskap;

8) Koncernskattecentralen, vars ämbetsdistrikt är hela landet.

4 §

Skatteuppbördscentralen

Vid Skatteförvaltningen finns för uppbörd, indrivning och redovisning av skatter och avgifter och för informationstjänst en Skatteuppbördscentral, vars ämbetsdistrikt är hela landet.

5 §

Enhet för bevakning av skattetagarnas rätt

Vid Skatteförvaltningen finns för bevakning av skattetagarnas rätt en Enhet för bevakning av skattetagarnas rätt, vars ämbetsdistrikt är hela landet.

Stödenheter

6 §

Administrativa tjänster

Vid Skatteförvaltningen finns för Skatteförvaltningens gemensamma personal-, ekonomi- och allmänna administrativa uppgifter Administrativa tjänster – benämnd enhet, vars ämbetsdistrikt är hela landet.

7 §

Datatekniska tjänster

Vid Skatteförvaltningen finns för Skatteförvaltningens gemensamma datatekniska uppgifter Datatekniska tjänster – benämnd enhet, vars ämbetsdistrikt är hela landet.

8 §

Produktionstjänster

Vid Skatteförvaltningen finns för Skatteförvaltningens gemensamma produktionsuppgifter Produktionstjänster – benämnd enhet, vars ämbetsdistrikt är hela landet.

9 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 20 .

Åtgärder som verkställigheten av denna förordning förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

*Bilaga***Skatteförvaltningens arbetsordning**

Med stöd av 5 § 1 mom. 7 § 2 och 3 mom. och 9 § 2 mom. lagen den 2007 om Skatteförvaltningen (/2007) ges för Skatteförvaltningen följande arbetsordning:

Skatteförvaltningens verksamhetsorganisation

tjänstemän som generaldirektören utsett särskilt.

1 §

*Skattestyrelsen**Skatteförvaltningens enheter*

4 §

Enligt förordning av statsrådet om Skatteförvaltningens enheter (/2007) finns vid Skatteförvaltningen Skattestyrelsen, Nylands skatteverk, Sydvästra Finlands skatteverk, Sydöstra Finlands skatteverk, Savolax-Karelen skatteverk, Centrala Finlands skatteverk, Västra Finlands skatteverk, Norra Finlands skatteverk, Koncernskattecentralen, Skatteuppbördscentralen, Enhet för bevakning av skattetagarnas rätt, Administrativa tjänster, Datatekniska tjänster och Produktionstjänster.

Skattestyrelsens uppgifter

Skattestyrelsen leder och utvecklar verkställande av beskattningen och skattekontrollen samt svarar för hela Skatteförvaltningens stabsuppgifter, liksom planering på lång och medellång sikt, uppföljnings-, säkerhets-, och kommunikationsuppgifter samt för intern revision.

Såsom ovan i 1 mom. avsedda uppgifter Skattestyrelsen bland annat:

1) förbereder resultatmål för Skatteförvaltningens enheter och följer upp förverkligandet av resultatmål,

2) svarar för Skatteförvaltningens gemensamma verksamhetsplanering och – uppföljning samt för kommunikationsuppgifter,

3) svarar för Skatteförvaltningens interna revision och för handläggning av förvaltningsklagan,

4) svarar för anvisningar och uppföljning i anslutning till datasäkerhet och annan säkerhet och uppföljning,

5) förbereder inom sitt ansvarsområde för generaldirektörens avgörande de rättsnormer som utfärdas av Skatteförvaltningen, de förordnanden om överföring av beskattningsbehörighet som avses i 25 § i lagen om Skatteförvaltningen medräknade,

6) medverkar i förberedningen av föreskrifter som omfattas av dess ansvarsområde,

7) utfärdar materiella och förfaringsmässiga harmoniserings- och andra anvisningar inom sitt ansvarsområde,

8) svarar för nationellt och internationellt tjänstemannasamarbete inom sitt ansvarsområde,

2 §

Andra förvaltningsorgan

Vid Skatteförvaltningen finns Skatteförvaltningens delegation som stöder den strategiska planeringen.

Vid Skatteförvaltningen finns en central-skattenämnd och vid varje skatteverk finns en skatterättelsenämnd.

Vid Enhet för bevakning av skattetagarnas rätt finns en samarbetsgrupp som stöder rättsbevakningen.

3 §

Skatteförvaltningens ledningsgrupp

Vid skatteförvaltningen finns en ledningsgrupp, som biträder generaldirektören i samband med ledning av Skatteförvaltningen.

Ledningsgruppen består av cheferna för Skatteförvaltningens enheter samt av andra

9) svarar för beställning, framställning och utveckling av datasystem inom sitt ansvarsområde.

Skattestyrelsen verkar dessutom såsom i 3 § 4 punkten i personuppgiftslagen (523/1999) avsedd registeransvarig för Skatteförvaltningens beskattningsdatasystem.

5 §

Skattestyrelsens verksamhetsorganisation

Skattestyrelsen är belägen i Helsingfors och dess ämbetsdistrikt är hela landet.

Vid Skattestyrelsen finns följande verksamhetsenheter:

1) beskattningscentralen, som svarar för lednings- och utvecklingsuppgifter i samband med beskattningens verkställande och därtill ansluten skattekontroll samt om registeransvarigs uppgifter,

2) skatteinspektionsenhet, som svarar för lednings- och utvecklingsuppgifter i anslutning till skattegranskning och EU – gemenskapsintern kontroll,

3) ledningsstöd och kommunikation, som svarar för Skatteförvaltningens gemensamma ledningsstöds- och kommunikationsfunktioner,

4) enhet för intern revision, som svarar för Skatteförvaltningens interna revision.

Skatteverk

6 §

Skatteverkens uppgifter

Skatteverken verkställer beskattningen och utför skattegranskning i enlighet med vad därom särskilt stadgas eller föreskrivs.

Om Koncernskattecentralen och om undantag från lagstadgad behörighet gäller, vad i Skattestyrelsens beslut om överföring av behörighet i samband med beskattningen och om ett behörigt skatteverk (43/2007) bestäms.

7 §

Nylands skatteverks verksamhetsorganisation

Vid Nylands skatteverk, vars huvudkontor är i Helsingfors, finns åtminstone följande verksamhetsenheter

1) Nylands företagsskattebyrå (Helsingfors),

2) Huvudstadsregionens skattebyrå (Vanda),

3) Nylands skattebyrå (Träskända),

4) Skatteinspektionsenhet (Helsingfors) och

5) Betalningsövervakningsenhet (Helsingfors).

8 §

Sydvästra Finlands skatteverks verksamhetsorganisation

Vid Sydvästra Finlands skatteverk, vars huvudkontor är i Åbo, finns åtminstone följande verksamhetsenheter

1) Sydvästra Finlands företagsskattebyrå (Åbo),

2) Ålands skattebyrå (Mariehamn),

3) Satakunda skattebyrå (Björneborg),

4) Egentliga Finlands skattebyrå (Åbo) och

5) Skatteinspektionsenhet (Åbo).

9 §

Sydöstra Finlands skatteverks verksamhetsorganisation

Vid Sydöstra Finlands skatteverk, vars huvudkontor är i Kouvola, finns åtminstone följande verksamhetsenheter

1) Sydöstra Finlands företagsskattebyrå (Kouvola),

2) Södra Savolax skattebyrå (St. Michel),

3) Södra Karelen skattebyrå (Villmanstrand),

4) Kymmenedalens skattebyrå (Kouvola) och

5) Skatteinspektionsenhet (Kouvola).

10 §

Savolax-Karelens skatteverks verksamhetsorganisation

Vid Savolax-Karelens skatteverk, vars huvudkontor är i Kuopio, finns åtminstone följande verksamhetsenheter

- 1) Savolax-Karelens företagsskattebyrå (Kuopio),
- 2) Norra Savolax skattebyrå (Kuopio),
- 3) Norra Karelens skattebyrå (Joensuu) och
- 4) Skatteinspektionsenhet (Joensuu).

11 §

Centrala Finlands skatteverks verksamhetsorganisation

Vid Centrala Finlands skatteverk, vars huvudkontor är i Tavastehus, finns åtminstone följande verksamhetsenheter

- 1) Centrala Finlands företagsskattebyrå (Tammerfors),
- 2) Centrala Tavastlands skattebyrå (Tavastehus),
- 3) Centrala Finlands skattebyrå (Jyväskylä),
- 4) Birkalands skattebyrå (Tammerfors),
- 5) Päijänne-Tavastlands skattebyrå (Lahtis) och
- 6) Skatteinspektionsenhet (Tavastehus).

12 §

Västra Finlands skatteverks verksamhetsorganisation

Vid Västra Finlands skatteverk, vars huvudkontor är i Vasa, finns åtminstone följande verksamhetsenheter

- 1) Västra Finlands företagsskattebyrå (Vasa),
- 2) Södra Österbottens skattebyrå (Seinäjoki),
- 3) Mellersta Österbottens skattebyrå (Karleby),
- 4) Österbottens skattebyrå (Vasa), och
- 5) Skatteinspektionsenhet (Vasa).

13 §

Norra Finlands skatteverks verksamhetsorganisation

Vid Norra Finlands skatteverk, vars huvudkontor är i Rovaniemi, finns åtminstone följande verksamhetsenheter

- 1) Norra Finlands företagsskattebyrå (Uleåborg),
- 2) Floddalarnas skattebyrå (Ylivieska),
- 3) Kajanalands skattebyrå (Jyväskylä),
- 4) Kustlapplands skattebyrå (Kemi),
- 5) Norra Österbottens skattebyrå (Uleåborg),
- 6) Norra Lapplands skattebyrå (Kemijärvi),
- 7) Rovaniemi skattebyrå (Rovaniemi) och
- 8) Skatteinspektionsenhet (Rovaniemi).

14 §

Koncernskattecentralens verksamhetsorganisation

Koncernskattecentralen är belägen i Helsingfors.

Enheten har inga verksamhetsenheter.

Skatteuppbördscentralen

15 §

Skatteuppbördscentralens uppgifter

Skatteuppbördscentralen

1) handlägger ärenden som i lagen om Skatteförvaltningen (/20), lagen om skatteuppbörd (609/2005), lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995), lagen om skatteredovisning (532/1998), förordningen om skatteredovisning (804/1998) samt i andra lagar och förordningar stadgats som Skatteförvaltningens uppgift eller med stöd av dem stadgade eller bestämda uppgifter som ansluter sig till uppbörd, indrivning, återbäring, uppskjutning, lindring, bokföring av skattemedel, redovisning och indrivning av beskattningskostnader,

2) handlägger i 28 § i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) avsedda tillståndsärenden som gäller utlämnande av uppgifter,

3) beslutar om utlämnande av uppgifter i maskinläsbar form från Skatteförvaltningens register som upprätthålls med anlitande av automatisk databehandling,

4) handlägger ärenden som ansluter sig till brottmål som avses i 18 § lagen om Skatteförvaltningen,

5) svarar för beredning av Skatteförvaltningens rättsnormer inom sitt ansvarsområde som skall lämnas till generaldirektören för avgörande,

6) deltar i beredning av stadganden som hör till dess ansvarsområde,

7) utfärdar materiella och förfaringsmässiga harmoniserings- och andra anvisningar som hör till dess ansvarsområde,

8) svarar för nationellt och internationellt tjänstemannasamarbete, informationsutbyte och handräckningsärenden inom sitt ansvarsområde,

9) svarar för producering av statistiker som beskriver beskattningen och Skatteförvaltningens verksamhet, och

10) svarar för beställning, framställning och utveckling av datasystem inom sitt ansvarsområde.

Ovan i 1 mom. 4 punkten avsedd ärenden kan även handläggas av skatteverkens skatteinspektionsenheter då brottmålet i frågas har kommit fram i samband med skattegranskning som enheten har utfört.

16 §

Skatteuppbördscentralens verksamhetsorganisation

Vid Skatteuppbördscentralen, vars huvudkontor är i Helsingfors, finns åtminstone följande verksamhetsorganisationer:

1) Skatteuppbörds- och indrivningsenhet, som svarar för uppgifter i anslutning till skatteuppbörd, indrivning och redovisning,

2) Skatteuppbördens styrnings- och utvecklingsenhet, som svarar för skatteuppbördens och redovisningens styrnings- och utvecklingsuppgifter,

3) Indrivningens styrnings- och utvecklingsenhet, som svarar för skatteindrivningens styrnings- och utvecklingsuppgifter och

4) Informationstjänsten, som svarar för handläggning av ärenden som ansluter sig till överlämnande av beskattningsuppgifter.

17 §

Skatteuppbörds- och indrivningsenhetens verksamhetsorganisation

Verksamhetsenhetens ämbetsdistrikt är hela landet och verksamhetsenhetens huvudkontor är i Helsingfors.

Vid verksamhetsenheten finns för uppbörd och redovisning av skatter och avgifter åtminstone

1) Södra skatteuppbördsenhet (Tavastehus),

2) Östra skatteuppbördsenhet (Kuopio),

3) Västra skatteuppbördsenhet (Vasa) och

4) Norra skatteuppbördsenhet (Uleåborg).

Södra skatteuppbördsenhet handlägger ärenden som ansluter sig till skatteredovisning och indrivning av beskattningskostnader.

Vid verksamhetsenheten finns för indrivning av skatter och avgifter åtminstone

1) Sydöstra Finlands indrivningsenhet (St. Michel),

2) Sydvästra Finlands indrivningsenhet (Åbo),

3) Västra Finlands indrivningsenhet (Vasa),

4) Norra Finlands indrivningsenhet (Uleåborg),

5) Savolax-Karelens indrivningsenhet (Kuopio),

6) Centrala Finlands indrivningsenhet (Tavastehus), och

7) Nylands indrivningsenhet (Vanda).

Enhet för bevakning av skattetagarnas rätt

18 §

Enhetens för skattetagarnas rättsbevakning uppgifter

Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt handlägger de ärenden i anslutning till skattetagarnas rättsbevakning vilkas avgörande har stadgats eller bestämts som enhetens uppgift.

19 §

*Enhetens för skattetagarnas rättsbevakning
verksamhetsorganisation*

Enhetens för skattetagarnas rättsbevakning huvudkontor är i Helsingfors.
Enheten har inga verksamhetsenheter.

Administrativa tjänster

20 §

Administrativa tjänsternas uppgifter

Administrativa tjänster

- 1) svarar för Skatteförvaltningens arbetsgi-
varuppgifter och personalpolitik,
- 2) svarar för allmän utveckling av persona-
len inom Skatteförvaltningen,
- 3) svarar för beredning av föreskrifter om
Skatteförvaltningens organisation och för-
valtning,
- 4) svarar för producering av allmänna
tjänster för Skatteförvaltningens personalför-
valtning,
- 5) svarar för producering av Skatteförvalt-
ningens gemensamma tjänster som avser ar-
kivering, materialanskaffningar, lokaliteter
och interna tjänster,
- 6) svarar för teknisk beredning och anord-
nandet av uppföljning av resultatmålhand-
lingen mellan finansministeriet och Skatte-
förvaltningen och mellan generaldirektören
och Skatteförvaltningens enheter,
- 7) svarar för upparbetning av Skatteför-
valtningens budgetförslag och tilläggsbud-
getförslag för att fastställas av generaldirek-
tören,
- 8) svarar för Skatteförvaltningens räken-
skapsverksuppgifter,
- 9) svarar för Skatteförvaltningens gemen-
samma ekonomiförvaltningstjänster, liksom
budgetering, bokföring, kostnadsberäkning
och rapportering,
- 10) svarar för beredning av ärenden som
gäller bildandet av centralskattenämnd för att
fastställas av generaldirektören,
- 11) deltar i beredningen av föreskrifter som
gäller dess ansvarsområde,

12) utfärdar materiella och förfaringsmäs-
siga harmoniserings- och andra anvisningar
som hör till dess ansvarsområde,

13) svarar för beställning, framställning
och utveckling av datasystem inom sitt an-
svarsområde, och

14) handlägger ärende som inte hör till nå-
gon annan enhet inom Skatteförvaltningen
och om vilka generaldirektören inte har be-
stämt annat.

21 §

*Administrativa tjänsternas verksamhetsorga-
nisation*

Administrativa tjänsternas huvudkontor är i
Helsingfors.
Enheten har inga verksamhetsenheter.

Datatekniska tjänster

22 §

Datatekniska tjänsternas uppgifter

Datatekniska tjänster svarar för Skatteför-
valtningens gemensamma datatekniska tjäns-
ter som tillämpning av datateknik förutsätter
samt styr och övervakar tillämpning av data-
tekniken inom Skatteförvaltningen. För detta
ändamål Datatekniska tjänster

- 1) svarar för Skatteförvaltningens datatek-
niska linjedragningar och arkitektur,
- 2) svarar för Skatteförvaltningens datatek-
niska infrastruktur samt för anskaffning av
anordningar, system och tjänster som anslu-
ter sig däri,
- 3) svarar för metoder som tillämpas vis
Skatteförvaltningens systemarbete samt för
stödsystem och tjänster som beskattningssy-
stem och elektronisk kommunikation behö-
ver,
- 4) svarar för Skatteförvaltningens informa-
tionsplanering,
- 5) svarar för Skatteförvaltningens tillämp-
ningsutvecklingsstöd, centraliserat stöd för
system vid produktionen samt för allmänna
uppgifter som ansluter sig till tillämpning av
datateknik, och
- 6) svarar för styrning inom sitt ansvarsom-
råde.

23 §

Datatekniska tjänsternas verksamhetsorganisation

Datatekniska tjänsternas huvudkontor är i Helsingfors.

Enheten har inga verksamhetsenheter.

Produktionstjänster

24 §

Produktionstjänsternas uppgifter

Produktionstjänster svarar för Skatteförvaltningens automatiserade produktion, blankettservice, tryckningsarbeten, översättningar och posttjänster.

25 §

Produktionstjänsternas verksamhetsorganisation

Produktionstjänsternas huvudkontor är i Jyväskylä.

Enheten har inga verksamhetsenheter.

Utövande av generaldirektörens beslutanderätt

26 §

Ärenden som avgörs av generaldirektören

Utöver det vad i lagen om Skatteförvaltningen och i förordningen om Skatteförvaltningen stadgas om ärenden som avgörs av generaldirektören, avgör generaldirektören följande ur Skatteförvaltningens synpunkt vittomfattande och principiellt sett viktiga ärenden:

1) anvisningar som ansluter sig till offentlighets- och datasekretesslagstiftning, som berör Skatteförvaltningen,

2) utnämning, uppsägning, avstängande från tjänsteutövning och varning som ges chefen för Skatteförvaltningens enhet eller

chefen för Skatteförvaltningens verksamhetsenhet och biträdande direktör,

3) vittomfattande och principiellt sett betydande anskaffningar av databehandlingsanordningar, datasystem och adb – användartjänster, och

4) utlåtanden till statsrådets justitiekansler, riksdagens justitieombudsman, Statens revisionsverk, dataombudsmannen eller i lagstiftnings- och andra vittomfattande ärenden till statsrådet eller ett ministerium, centralt ämbetsverk eller annan motsvarande myndighet.

Generaldirektören avgör till handläggning upptagna ärenden på föredragning, om ärendet inte har upptagits för behandling utan föredragning.

Övriga bestämmelser

27 §

Utlämnande av registerutdrag och intyg

Skatteverken och Skatteuppbördscentralen lämnar ut enskilda utdrag och intyg från Skatteförvaltningens register.

28 §

Bestämmandet av behörig enhet

Ett ärende, som berör två eller flera enheters ansvarsområde handläggs i den enhet, till vars ansvarsområde ärendet huvudsakligen hör. Om ärendet inte kan avgöras med denna grund eller om det annars är oklart, till vilken enhets ansvarsområde ärendets handläggning hör, bestämmer generaldirektören enheten där ärendet skall handläggas.

Ikraftträdande

29 §

Ikraftträdande

Denna arbetsordning träder i kraft den 20 .